

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204960

UNIVERSAL
LIBRARY

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No.

T81
D5357

Accession No.

PG T189

Author

ధూర్జటి.

Title

త్రైకాళహస్తి మాహాత్మ్యము. 1914.

This book should be returned on or before the date last marked below

LIBRARY EDITION.

శ్రీజ్ఞాన ప్రసూనమాలిక ప్రథమ ప్రసూనము. ౪

శ్రీరస్తు.

శ్రీమన్మహాకవిభూర్జుతిచే

రచియింపబడిన

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

క్రొ. శ్లో. వల్లి - అన్నపూర్ణమ్మచే

బ్రకటింపబడియె.

Post Graduate Library
College of Arts & Commerce, O. U.

వివేచకులు.—“** మణి కొనువారి వెతక

చునికొనువాడె గత్కంబు నరయం గావె? ”

శ్రీనివాసాచార్యులు:

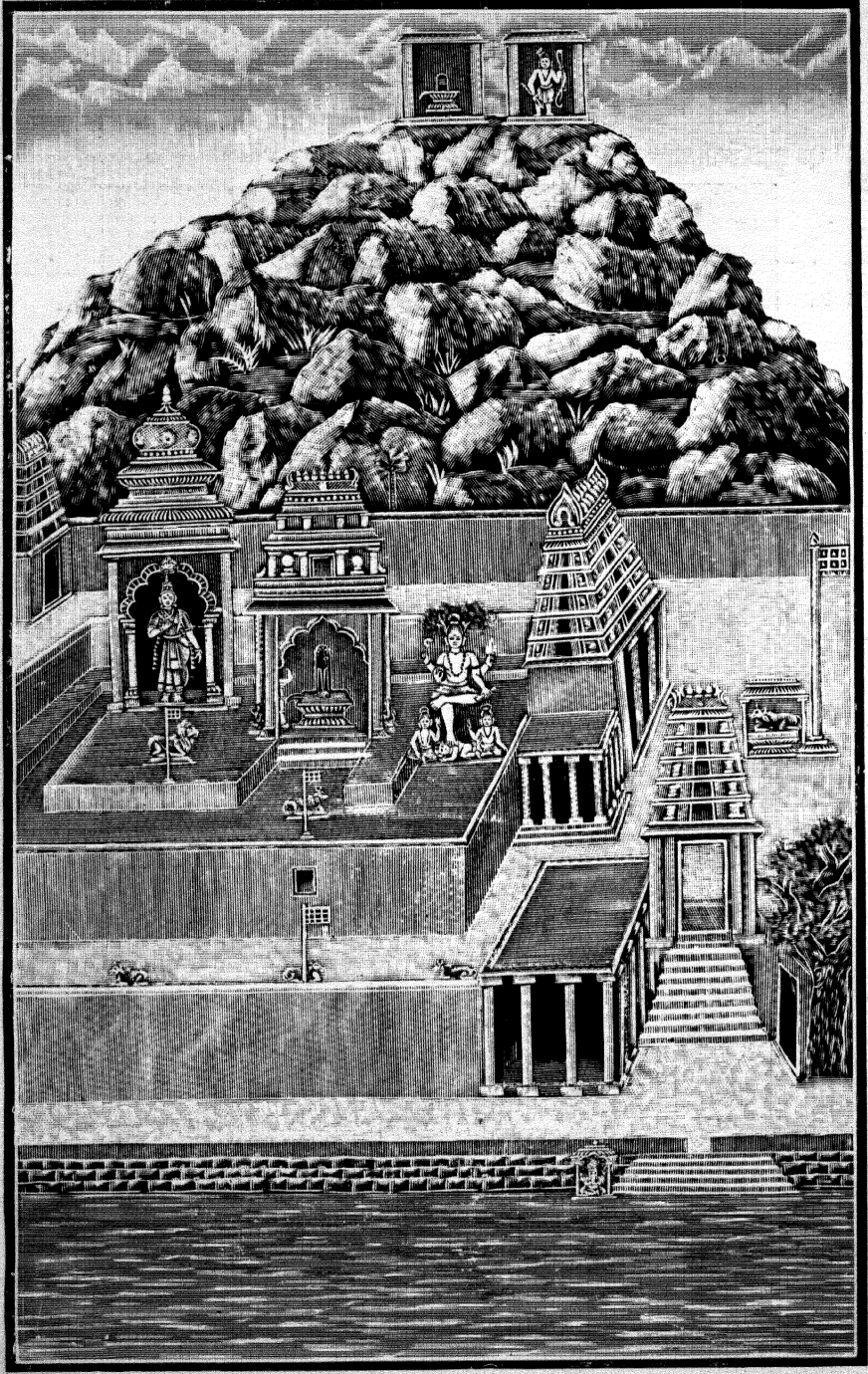
PRINTED AT THE VAIJAYANTI PRESS,
32, Mount Road.

1914.

(Copyright-Registered.)

క్రొత్తపల్లి - వేంకట పద్మనాభశాస్త్రిలు.

శ్రీ కాలహ స్తీశ్వరాలయము.

తాళదళగహనంబున రోసిదవియి గ్రంథరత్నము వెలికి దీసినవారు బ్రహ్మశ్రీ క్రొత్తపల్లి - వేంకటపద్మనాభ శాస్త్రిలవారు. వీరు నీని విషయమై పడిన పాటింతం తనిచెప్ప సాధ్యపడదు. వీరెట్టెట్టి గ్రంథముల సంపాదించి మ-రా-రా-శ్రీ, ఆర్. వేంకట సుబ్బయ్యగారి తోడ్పాటుచే దొలుత నీ గ్రంథము ముద్రించి ధూర్జటికవి నామము లోకమున శాశ్వతమొనర్చి బుధజనాహ్లాదము గావించిరి. దొరగిన తాటియాకు పుస్తకము లసమగ్రములుగా నుండుటచే దొలుతటికూర్పున దోషములు మెండుగానుండి గారణమయ్యె. పద్మనాభశాస్త్రిలవారు దీనిని సంస్కరించి మరల ముద్రింపబూనిరి గాని గ్రంథము సాంతముగ ముద్రితమగుట కన్నులారం జూచు భాగ్యములేనివారై నిజస్వామిభక్తి, దైవభక్తి, సత్యవ్రతాది సద్గుణములచే జయించిన పుణ్యలోకముల సుఖ మనుభవింపజనిరి. తరువాతం బద్మనాభశాస్త్రిలవారిపత్ని అన్నపూర్ణమ్మ గారు నన్ను జేరబిలిచి “తండ్రీ! నాభర్తకు నీవు ప్రాణమిత్రుడవు. నాకుండ్రీ వంటి వాడవు. కావున జెప్పకొనుచున్న దానను. శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము ముద్రింప నాభర్త యెంత యుత్సాహము నహించి యుండెనో యాయనకు జేదోష వాదోషుగా నుండిన నీకుండ్రీమని విషయముగాదు. కావున నాయన కోర్కె వ్యర్థ పఱుపక నీ వాకార్యమునకు బూని దానిని సాంతమొనర్చి నాభర్తపేరు లోకమున శాశ్వతముగ నిలువజేయుము” అని చెప్పిన నేను నీయకొనితిని. దీనిని సంస్కరించుటయం దాంధ్రసాహిత్య పరిషత్తు వారు సేకరించిన యొక కాళహస్తిమాహాత్మ్య పుస్తకము జీర్ణము ససమగ్ర మయ్యు నాకు మిక్కిలి యుపయుక్తమయ్యె గావున నారికి గృతజ్ఞతచే నమస్కరించు చున్నాడను. పద్మనాభశాస్త్రిలవారు కోరినట్లు నేను వ్రాసియిచ్చిన లఘుకీకయ దీనికి జేర్చితిని. అన్నపూర్ణమ్మగారి కోరికచొప్పున నామ భర్తపటమును, సేతత్కార్యార్థముగఁ జిత్రలేఖకుని గాళహస్తికింపి వ్రాసుంది సిద్ధము చేయించిన కాళహస్తిపటమును, దిన్నెడు శివలింగపూజచేయు పటమును నిందుఁ గూర్చితిని. శ్రీకాళహస్తిశైవ్యుఁడు పద్మనాభశాస్త్రిలవారి కవ్యయాసందమును, ఆయన కుమారున కాయురా రోవైశ్వర్యములును వ్రసాదించును గాత.

వావిలికొలను సుబ్బారావు.

ఈ గ్రంథమును దొలుత ముద్రించి ప్రకటించిన క్రొ॥ పద్మనాభశాస్త్రిగారు నామేమగారు. ఆ కారణముచే నీ గ్రంథరత్నమునకు విపులముగ విమర్శనము వ్రాయఁ దలంపు గలిగియు గ్రంథవిస్తరభీతిని విరామములేమిని విరమింపవలసి వచ్చెను. ఇది యుత్తమ కావ్యము. మహాకావ్యమున కుండవలసిన లక్షణములన్నియు నిందుఁగలవు. శైలి యందందుఁ దత్తద్రసముల పోషించునదియై యుండును. ద్రాక్షపాకమే విశేషముగఁ గాన

వచ్చును. ఇది భక్తిరస ప్రధానము. కవియో రాజయోగియని చెప్పట కనేక నిదర్శనములు కలవు. కావున ననేకోపమానములు యోగశాస్త్రమునుండి గ్రహించబడినవి. ఇది యెంతయు సముచితము. శ్రీ కాళహస్తి దక్షిణకైలాసమని చెప్పుచో నందలి సదార్థములు కైలాసమున నులకువనితో బోల్చుట నమంజనము గదా. కావుననే కాళహస్తియందలి వేశ్యలను వర్ణించునపుడును వారి కన్ను ముక్కు. కాలు వర్ణింపక “కామినీ జనులు పొల్తురు యోగిజనంబు పోలికక” అని కవి వర్ణించెను. ఈ ప్రకారమే యనేక స్థలములందు నొచిత్యము పోషించి వర్ణించియున్నాడు.

నేటి కాలమునక గవిత్వాభ్యసనమం దభిలాషగలవారు చక్కని కవిత్వము చెప్ప నేర్చుకొనడగిన విషయము లిందు బెక్కులు గలవు. చేతి కడియములు మెడ గును, మెడలోని హారములు పాదములకును దగిలించి తమ్మిపూల మాఱు తుమ్మపూల సలంకరించికవితాకన్యకకు సలంకారమున నూతన పథకము కల్పించుచున్నామనుకొనువారును, గ్రామ్యముపయోగించినగాని గ్రాంథికభాష సుభోధము గాదనువారును, సంస్కృతపద భూయిష్టమైనగాని గ్రంథమునకు గౌరవమురా దనుకొనువారును, బాత్రోచిత భాషయను భ్రాంతినినన్యభాషాపదములు స్వేచ్ఛగాఁ బ్రయోగించినియమ సేతువుఁడైచువారును, అలంకారములు ఘోరములని భయపడువారును, బూతులు వ్రాసినగాని శృంగారరస ముత్పన్నము గాదనువారును, నేర్చుకొనడగిన విషయము లందఁడుగలవు. గుణరత్నాకరమైనట్టి గ్రంథముచే గ్రామ్యవాదులు తమ పక్షమును బలపఱిచికొనఁ జూచుట యెంతయు శోచనీయము. షోడశకళా పూర్ణుడైన చంద్రునందు మచ్చవలె నీ గ్రంథమునక జ్యోతసంస్కార దోషములు రెండుమూఁడు గాన వచ్చుచున్నవి. ప్రమాదపఠితములు గాని యజ్ఞానకృతములు గాని ప్రమాణములు గావనియు నపవాదములు విధులుగావనియు నెఱుంగక ధూర్జటి యంతటివాఁ డొకటి రెం డసాధుప్రయోగము లేకారణముచేతనో యుపయోగించె గావున మేము గ్రంథ మంతయు నపశోబ్దములతోనే వ్రాసెదమను వారెట్టి బుద్ధిమంతులో! ఈ దోషములు కవి కృతములో లేఖక కృతములో యెవ్వఁడెఱుఁగును. ధర్మరాజునంతటి వాఁడొక యనన్య మాడను గావున మేము బ్రతికినంతకాలము కల్లలతోనే కాలక్షేపము చేయుదుమనుట యెట్టి తెలివి? కొన్ని యాషధముల నణుమాత్రము పాషాణము గలసెనని విషమే తినెన ననెడు వాడు వివేకియా? ధూర్జటి కవీంద్రుని కవితయందుఁగల గుణమొక్కటి యైన దమ వ్రాతల నుద్ధరించుశక్తి లవమైనను లేకదోషము మాత్రము ననుకరించెదమని చెప్పిన లోకులు నవ్వకుండురా యని యైనవారికి దోషదేమో. ఎట్టివాఁడు చేసినను దోషము దోషమే. గుణబాహుళ్యముగలకృతి దోషలవకారణమున నీనడింపఁ బడక గ్రాహ్యమగునుగాని దోషము లనుకరిణీయుములు మాత్రము గావు. ఈ గ్రంథ ప్రకటనమందుఁ దోడ్పడిన మ-రా-రా-శ్రీ, వా|| సుబ్బరావు గారు నాకు వంద్యులు.

కొ|| కామశాస్త్రి బి. ప.

శ్రీ కాళి హస్తీ మాహాత్మ్యము

మొదటి కూర్పు.

పీఠిక.

“శ్రీజ్ఞాన ప్రసూనమాలిక” యనునేరం బ్రకటింపబడిన గ్రంథరాజుని మొదటి యగు శ్రీకాళి హస్తీమాహాత్మ్య మిప్పుడు సిద్ధమైనది. ఈ గ్రంథరాజము బ్రకటింపబడిన భాగ్యము మాకబ్బుట శ్రీజ్ఞాన ప్రసూనాంబానమేత ప్రమథగ్రంథహిత శ్రీకాళి హస్తీశ్వరుని కృపాతిశయమహిమయె యని యెన్ని యెంతయు నుబ్బుచున్నారము. నీని ప్రతి చిక్కుట యరుదు. బ్ర. శ్రీ. మ. రా. రా. శ్రీ. పూండ్ల రామకృష్ణయ్యగారు నని యులై తమయొద్దనున్న ప్రతి నొకటిని మా కొనంగిరి. చారిత్రమువారి లిఖితపుస్తక భాండారంబునందు మెస్తరుత్రాదొరగారిచే నేకరింపబడి కమసాచ్చరికతో వ్రాయించబడిన ప్రతియొకండును మాకు దొరకె. ఇవి రెండును దోచుగా మఱియును రెండు సమగ్ర గ్రంథములం బరిశీలించి యొకప్రతిని వ్రాసికొని దానిని ముద్రింపించి నారము. మాయదృష్టవశంబున నిట్టి గ్రంథతిల్లజంబు దొరకైనది యట్లుండగా దాని కనువుగ నతిమనోహరంబుగ ముద్రితములం గూర్చి యంత్రశాల దొరకైనదియు మాభాగ్యవశమ యగును.

ఈ గ్రంథమును రచించినకవి ధూర్జటి. ఇతని కులగోత్రాదులం దెలుపక దగు సాధనము లేవియు నీ గ్రంథమునం గాన రావు. ఈతని పౌత్రుడగు వేంకటార్యకవి రచించిన కృష్ణరాజవిజయంబునందలి గూఢద్యముచే వాని దెలియనగును:-

సీ. నను భరద్వాజగో ♦ తుని సదాపస్తంబ-సూతుని బాంధవ ♦ స్తోత్ర సాతుని
 బాకనాటార్యుల ♦ వంశప్రసిద్ధుని-ధూర్జటిపాతుని బం ♦ ధురచరితుని
 నద్దురుకారుణ్య ♦ సంప్రాప్తవిద్యావి-హారుని శ్రీకాళి ♦ హస్తీనిలయ
 చిత్ప్రసూనాంబికా ♦ శ్రీకరానుగ్రహ-సాదితకవితార ♦ సజ్జహృదయు
 సారరచనాధురీణు గు ♦ మారధూర్జ, టిప్రధానాగ్రగణ్యుల బ ♦ టీరహీర
 మహితనత్కీర్తి గాళియా ♦ మాత్యవుతుని, వేంకటార్యుని బిలిపించి ♦ వేడ్కననియె.

ఈ కృష్ణరాజవిజయంబుననే:—

చ. స్తుతమతియైన యాంధ్రకవి ♦ ధూర్జటి పల్కులకేల కల్లెనో
 యతులితమాధురీమహిమ ♦ నా మును మీపెదతాత చాల న
 న్ముతీ గనె గృష్ణరాయల మ ♦ నోజ్జనభ నివును మీవు నట్ల మ
 త్కృతబహుమానవైఖరుల ♦ గీర్తివహింపుము ధాత్రీలోపల

అని తను నార్వీటి చివరేకటావనీందు) డానతిచ్చినట్లు కవి వ్రాసియున్నాడు. ఇందుచే శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము రచించిన ధూర్జటికవి కృష్ణదేవరాయలకాలము వాడగునని తెలియుచున్నది. కావునఁ గ్రీస్తుశకము 16 వ శతాబ్దాదిని అనగా నించుమించుగ 370 ఏండ్లక్రింద నీకవి బ్రతికియుండెనని చెప్పవచ్చును. కృష్ణదేవరాయల సభలో నట్టిదగ్గజములనఁ బ్రఖ్యాతిఁజెందిన కవులలో నీతఁడు నొకఁడు. కుమారధూర్జటినాఁ బ్రశస్తిఁగాంచి పైకనిన కృష్ణరాజవిజయమును గ్రంథంబును రచియించిన వేంకటాచార్యుడు తనగ్రంథమును శ్రీరామచంద్రుని కంకితమిచ్చినను దన యజమానునియందుఁ గృతజ్ఞతఁగలవాఁడై యార్వీటి చివర వేంకటావనీంద్రునాసతిఁదానాగ్రంథము సచియించినదిగా వ్రాయుచు నాతనిపేరును వ్యవ్యంతములలోనను గూర్చియున్నాడు. ఈదిన వేంకటావనీంద్రునికాలముఁబట్టి చూచినను ధూర్జటికాలము పైకనినట్లై 16-వ శతాబ్దాది నుండవలయు. నుతీయు నీకుమారధూర్జటి పుత్రుఁడను లింగరాజకవియనునతఁడును శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్య మనుఁగొండాకగ్రంథమును రచియించినాఁడు. దీనిని మామితులొకరు మాకిన్యూఁగాఁజదివి చూచి తీసి. అది యీ కాళహస్తిమాహాత్మ్యముకన్న గ్రంథబాహుళ్యంబున నాల్గింత లెక్కువయై 12 ఆశ్వాసములు కలదియై యొప్పుచున్నది. అదికాళహస్తిని బాలించుచుండిన యక్కరాజు వేంకటపతిగారి కంకితమిఁబడియున్నది. అందలి పద్యములు గొన్ని యీ క్రింద వ్రాసి వానివలనఁ బ్రస్తావగ్రంథకాలనిర్ణయాదుల కెంతమాత్రముపయోగపడునో విచారింపవలసియున్నది:—

సీ. శ్రీకాళహస్తిగాఁ రీనాథపదపద్మ-సద్భక్తియుక్తి నిశ్చలతఁగాంచి
 సారసుధాసారఁ సరసోక్తిగుంభనఁ-గాళహస్తిమహాత్మ్యఁ కథనోనర్చి
 కృష్ణరాయకీరీటఁ కీలితమణిగణా-ర్చితపదాబ్జద్వయఁ శ్రీ వహించి
 యాసేతుకాశీతఁ టావనీవిఖ్యాత-నతీర్తివిస్ఫూర్తిఁ జాలవెలసి
 ధరణిఁ జెలువొందె నేకవీశ్వరవతంస, రత్నమమ్మహానీయు ధూర్జటినుధీంద్రుఁ
 దలతు జలనిధివీచికాఁ కలకలాను, కారిభూరికవిత్సవాఁ కృటిమగులుక.

అనుపద్యముచే ధూర్జటికవి కృష్ణరాయలసన్మానముఁ బొందినవాడనుట మొదలు గాఁ గలయంశములు దృఢపడియె.

సీ. శ్రీకాళహస్తిశఁ నేవనాన్వితచిత్త-చిత్తజాకారలఁ ధీవిహార
 రమణీయశీల భాఁ రద్వాజగోత్రీవ-విత్రీయావస్తంబఁ సూత్రీమహిత
 ధూర్జటివంశపాఁ ధోధిచంద్రకుమార-ధూర్జటినాఁకువిఁ స్ఫూర్తితాంక
 స్తుతమతివేంకటఁ పతితనూభవలింగ-రాజకులేంద్రుఁ డ్రాచితేంద్రీ

అనుపద్యముచే నాకవియొక్క- గోత్రీదులఁగూర్చినయాహానిజమయ్యె.
 క. వినుకాళహస్తిమహిమం, బనుపమమై వెలయ మును వఁ డధ్యాయీకథక
 దెనుగునఁ గావ్యముగ నొన, ర్చెను బెడధూర్జటికవీంద్రీఁ శేఖరుఁ డనఘా.

గీ. బహుపురాణమధిత • భవ్యార్థశివతత్త్వ, సారమెల్ల నైక్య • సరణిబాదలి
జగతి శివరహస్య • సంగ్రహమనునితి, హాసమొనరు విబుధు • లభినుతింప.

సీ. ఆయితిహాసంబు • నందలియు త్తర-భాగంబునందు భా • స్వన్నిరూఢిఁ
| గాళహ స్తిమాహత్త్వ • కథనూటయిర్వది-యధ్యాయములజెలు • వమరుచుండు
దత్కథఁదెనుగున • ద్రాక్షరసోర్వికా-పరిపాకవిస్ఫూర్తి • బరిభవిల్లఁ
గృతియొనర్చుమువదం • కితముగశబ్దచ-మత్కృతిఁబండితు • లృది గణింప.

అనుపద్యములచే నీ రెండు గ్రంథంబులకు నాదిగ్రంథంబులు సూచింపబడియె.
నత్కిరునిచరిత్రము లింగరాజకవికృత గ్రంథంబునఁ గానరాదు. తక్కిన వసిష్ఠాదులుచరి
తలు భేదముగఁ గన్పట్టుచున్నవి.

సంస్కృతమునం దొకకాళహస్తిమాహాత్మ్యమున్నది. అది వేంకటగిరిలో
నుండు శ్రీమన్నహారాజరాజశ్రీ రాజా వెలుగోటిముద్దుకృష్ణయాచేంద్ర బహదర్వారిచే
ముద్రింపింపబడియున్నది. అందలికథలు నీలింగరాజకవికృత కాళహస్తిమాహా
త్మ్యమునందలికథలు నోకతీరుస నున్నయవి.

ధూర్జటికవితయందు అక్షావై పరీత్య మెచటను గానరాదు. ఇత్వనంధియఁ,
గాచక, చేనుక, ఇత్యాదిప్రయోగములు నీకవికి సమృతములు. “కణపు” శబ్దమును
బ్రాసస్థానమున లఘురేఫముగఁ బ్రయోగించియున్నాఁడు. ఒకవేళ లఘుల్లఘురేఫము
లకు యతిప్రాసములయందు మైత్రిఁగూర్చుట యీతని మత మనుకొందమనిన నట్టి
ప్రయోగము లీగ్రంథమునందొండుకడం గానరాకున్నయవి. కావునఁ గరపు అని
వ్రాయుటయె యీయన కిష్టము కాఁబోలు. “శౌకారాక్షరమంత్రీ మర్తమున
కాద్యంబైన వర్ణంబుతో నేకగ్రీవమునేసి పల్కెఁడుతురంకేంద్రంబు” “జీవులంగొట్టు
రట్టున కొడిగట్టువేలుపుకట్టివాయిదెస వెండిగట్టు” ఇత్యాదిప్రయోగములయనకు
మంచినీళ్ల ప్రియముగ నున్నయవి. శైలి చదువఁజనువఁ జవులొలుకుచుండును. ప్రతి
పద్యము నొకరసముగలదియై మెలఁగునీ గ్రంథంబున నీయీపద్యములు మేఱిని చెప్పఁ
జాలమైన నిట మేముసూచించు పద్యములఁ బ్రత్యేకముగఁ జూచి వానియందలి సారస్య
ముం గ్రహింపఁ జదువరులం బ్రార్థింతుము.

1 ఆ. 23, 25, 26, 63, 83,	3 ఆ. 30, 41, 65, 69, 110, 165, 169, 208,
2 ఆ. 84, 96, 120, 127,	4 ఆ. 40, 43, 63, 91, 112, 116,

ఈకవి శివభక్తాక్రేసరుండు. కాళహస్తిపురవాసియ్యయ్య గృష్ణ దేవరాయలు
యా స్థానమునందు గౌరవమువహించియుండె. ఇతనిసంతతివారికిఁ గాళహస్తిని గౌర
వము కలిగెను. ఇప్పటికిని గాళహస్తిరాజుగారి దర్బారులో ధూర్జటివారిదని యొక
యాసనము కవిస్థానములలో నేర్పడియున్నది.

కృష్ణరాయలవంటిప్రభువు కాలమునను దనగ్రంథమును నరాంకితము నేయ
నోపని యిమ్మహాత్ముని భక్తి యెట్టిదై యుండవచ్చు. ఇట్లుండఁగొందఱు

చ. “స్తుతమతియైనయాంధ్రకవి ♦ ధూర్జటివల్కుల కేలకల్లెనో
యతులితచాతురీమహిమ”

అనికృష్ణరాయ లడుగఁగాఁ దత్పభాసదులలోనొకరు,

“♦హాతెలిసెకాధువనై కమోహనో

ద్ధతసుకుమారవారవని ♦ తాజనతాఘనతాపహరిసంత

తతమధురాధరోదితసు ♦ ధారసధారలు గ్రోలుటంజుమి♦”

అని దానిం బూర్తిచేసిరనియుఁ బల్కుచు దానిచే నీతఁడు వేశ్యారతుఁడై యుండెనని యూహించెదరు.

ధూర్జటికి నిజముగనో యబద్ధముగనో యియపయశస్సు వచ్చియుండవచ్చుఁ గాని యిక్కావ్యంబుఁ జదివిన వారి కీతనిభక్తివైచిత్ర్యంబు దెల్లంబుగాకుండదు. అటు గాక యావద్ద్యమందలి ప్రతిపదంబును బ్రమాణంబుగ గ్రహింతుమేని యసమానకవితా ధోరణి కల్గుటకు వారకాంతల యుచ్చిష్ట మా సాధనంబు !! అదియునుగాక యిట్లీసమ స్యం బూర్తిగావించిన కవితాకాలఘ్న బ్రతికవీశ్వరునియందు నేదోదోషమారో పించినవచ్చుగలుగఁజేయు హాస్యకాండని విందుముగాన దీనివల్లనే ధూర్జటి నిజమైన భక్తుఁడుకాడనియు బాహ్యచిహ్నములచే భక్తాగ్రేసరుఁడని పొగడ్డగాంచిన వేష ధారియనియు నెన్నఁజాలము. “ఉమెతః కయఁదినిసెపిన” కవిత్రయమునకు గౌరవము తగ్గెనా? హాస్యకానిమాటలకేమి? అందుఁగల్పితములెన్ని? కుమారధూర్జటికృష్ణరాయ విజయమునందుఁ జై సమస్య నుదాహరించియుండుటచేనది కల్పితమని త్రోసివేయుటకు వీలులేదు. సమస్యాపూరణ ముక్తరీతిం గావింపఁబడియుండునాయనులే సంశయంబు విద్వజగ్రేసరుండుయిన కృష్ణదేవరాయలు తామెచ్చినకవితల్లన నిట్టియసంబంధాలాప మున కెడమిచ్చియుండునా? కుమారధూర్జటియు లింగ రాజకవియనీతఁడు గృష్ణరాయల సభయందుఁ గడుగౌరవముఁ జెందినవాఁడని ప్రస్తావించియున్నారు. ఇట్టివార్తజరిగి యుండిన ననిగౌరవావహమెట్లగు? విద్యచే మించినవాఁడును దనగ్రంథము నేమనుజు నకు సంకీర్తమియని ఘనుఁడునైన యొకవి దానికోర్పి యొకనిముసమైన నచటనుండి యుండునా?

వేంకటగిరిసానములోఁ గారూరు, ధూర్జటిఅమ్మపాళెము, అనుగ్రామములున్నవి. కారూరులో ధూర్జటివారనియింటివేరుఁ గలవారిప్పటికిని నున్నారు-వారియొద్దఁగొన్ని శాసనములేవోయున్నవట. వానినెల్లఁబరిశీలించి సాధ్యమైనంత యొకవియొక్క చరిత్రమును సాధించి క్రమంబుగఁ బ్రకటింతుము. దొరతనము వారిపుస్తకభాండారము నందే కాకపాస్తీశతక మొక్కటి ధూర్జటికృతమని వ్రాయఁబడియున్నదిగాని దానిం జదివించూడఁగా నదియీధూర్జటిచేరచియింపఁ బడియుండుననునూహఁబట్టించు సంశయము లెవ్వియుఁగానరావయ్యె.

కొ. పద్మనాభ శాస్త్రి
ర. వేంకట సుబ్బయ్య.

విషయసూచిక.

పుట.

విషయములు.

- 1 ఇష్ట దేవనుతి. ప్రథమాశ్వాసము.
- 2 పవ్యంతములు.
- 3 శ్రీకాహస్తిపురవర్ణనము.
- 4 మాయాజంగమస్వరూపము.
- 5 కపటజంగమరూపి యైనశివుఁ డొకదాసియింట విడియుట.
- 6 దాసిని రాజు శిక్షించుట.
- 7 శిక్షఁజెందినదాసికి శివుఁ డనుగ్రహ మొనఁగుట.
- 8 మాయాజంగమును యాదవరాజు దర్శించుట.
- 9 శివుఁడు యాదవరాజునకుఁ గౌశహస్తి మాహాత్మ్యం బుగ్గడించుట.
- 10 వసిష్ఠునకుఁ బరమేశ్వరుఁడు ప్రసన్నుఁడగుట.
- 11 సువర్ణముఖిరీజనప్రకారము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

- 23 బ్రహ్మకు సరస్వతిచలనఁ గుమారు లుద్భవిల్లుట.
- 25 బ్రహ్మకొడుకులదుష్టచేష్టలు.
- 27 బ్రహ్మకు నుగ్రుండను కొడుకు కలుగుట.
- 27 బ్రహ్మపంపున నుగ్రుండు తనయన్న లగురక్కనులఁ జంపుట.
- 31 బ్రహ్మ పుత్రహత్యాదిదోషపరిహారార్థము తపంబు సేయుట.
- 32 ఈశ్వరుఁడు సత్యక్షమై బ్రహ్మకు వర మిచ్చుట.
- 33 ఋభువునిజననము.
- 34 చెలఁదిపురుగు శివైక్యముఁ బొందుట.
- 36 కాలసర్పము నేనుఁగును శివసాయుజ్యము నొందుట.

తృతీయాశ్వాసము.

- 44 కన్నప్ప యనుతిన్నని జన్మభూమివర్ణనము.
- 46 తిన్ననిజననము.
- 48 తిన్నఁడు విలువిద్య సభ్యసించుట.
- 50 తిన్నఁడు పరిజనంబులతోడఁగూడి వేటకు వెడలుట.
- 51 స్వప్నముచేతను వేట మిషను నీశ్వరుఁడు తిన్ననివశకృత్యుఁడగుట.
- 52 తిన్నఁడు శివలింగమునకు సేవఁజేయుట.
- 53 తిన్ననిఁ గని బోయలు దుఃఖించుట.
- 54 తిన్నఁడు శివుని కనుదినంబు నాహారం బొసంగుట.
- 55 శివబ్రాహ్మణుడాలయ మందలిరోతలఁగని చింతించుట.
- 56 శివుఁడు తిన్ననిభక్తిని శివబ్రాహ్మణునకుఁ జూపుట.

పుట.

విషయములు.

- 56 తిన్నడు పరమేశ్వరు నేత్రరోగమునకుఁ జికిత్సలం జేయుట.
- 57 శివుడు తిన్ననికేఁ బ్రత్యక్ష మగుట.
- 58 నత్కిరుని కథ - మధురాపువర్ణనము.
- 59 శంఖఫలకము పుట్టినక్రమము.
- 60 దుర్భిక్షవర్ణనము.
- 61 ఈశ్వరుని పద్యముఁగొని చనిన హరద్విజుని నత్కిరుడు తూలనాడుట.
- 62 ఖమ్మండైన బ్రాహ్మణుని శివుడూరార్చి నత్కిరునితో పాదునకఁగడంగుట.
- 62 శివుడు నత్కిరుని శపించుట.
- 62 శివుఁడిచ్చిన శాపమునకు నత్కిరుడు దుఃఖించుట.
- 63 నత్కిరుని తీర్థయాత్ర.
- 65 నత్కిరుఁ డొకభూతమునకుఁ జిక్కుట.
- 66 నత్కిరుని సుబ్రహ్మణ్యస్వామి రక్షించుట.
- 67 నత్కిరుడు సాయుజ్యము వడయుట.
- చతుర్థా శ్వాసము.
- 69 మధురాపువర్ణనము. [పెంచుట
- 70 మాణిక్యవల్లియను వారపనిత శివభక్తిపరవశలగు కూతుల నిర్వరంగని
- 71 దాసికూతులచేష్టలు.
- 72 వేశ్యమాత కూతులకు వానిధర్మ ముపదేశించుట.
- 73 వేశ్య లిర్వురును వారధర్మము రోయుట.
- 74 కూతులవిరక్తికై వేశ్యమాత చింతించుట.
- 75 ఈశ్వరుడు తోనలో వేశ్యలం గాపాడుట.
- 76 వేశ్య లిర్వురును గాళహస్తీకే బయనంబగుట.
- 77 దొంగలయత్నంబుల నెల్లఁ బరమశివుడు వారించుట.
- 77 వాలిపూజించిన శివలింగకథ.
- 79 సొర్యాస్తమయూది వర్ణనము.
- 80 దొంగలు విఫలమనోరథులై వెళ్లుట.
- 81 ఇద్దఱు స్త్రీలును సాయుజ్యంబు వడయుట.
- 83 వారకన్యలు ముక్తినందిన వార్త నశరీరి ప్రకటించుట.
- 87 చెలఁదిపూర్వజన్మ వృత్తాంతము
- 88 కాళంబు పూర్వజన్మకథ.
- 90 హస్తీపూర్వజన్మకథ.
- 91 తిన్ననిపూర్వజన్మ వృత్తాంతము.

శ్రీరామచంద్రాయనమః.

శ్రీమహాగణపతయే నమః.

శ్రీజ్ఞానప్రసూనాంబా నమేత ప్రమథగణ నహిత

శ్రీకాళహస్తీశ్వరాయ నమః.

శ్రీకాళహస్తీమాహాత్మ్యము.

ప్రథమాశ్వాసము.

విద్యానిధి యై మహామహిమచేఁ జెన్నై వసిష్ఠాజ లూ
తా వాతాశన సామజాటవిక గోఁ త్రాదేవ నత్కీగ గా
జీవాక్షీయుగ యాదవాధిపులగుఁ స్త్రేయస్కరం బైనయా
ర్యావామాంగము దివ్యలింగము మదీఁచూభీష్టము ల్పల్పెనున్.

- సీ. హిమధరాధగమండఁలేశ్వరకులపాలి, కామణితనువల్లిఁ కాప్రసూన
యసితకంధరసింధుఁరాజనాంబర ఘోర, గంభబంధనకరఁగంధలహరి
సంతతశివభక్తిఁసామరిస్వజ్ఞాన, సారమరంజనిఁవ్యంధధార
పరమహంసోత్తంసఁభావభృంగవ్రాత, తస్మయావస్థప్రదానకేళి
- తే. నిఖిలవిద్యారహస్యవాఁశీపరాగ, పాలికాపూరి తాఖండఁపద్మజాంఘ
నేటి యై యొప్పుచంద్రార్థఁజూటకోటి, జోటిఁ గొల్పెద జ్ఞానప్రసూనకలిక. 2
- శా.వ్యాకీర్ణస్థితి నాలకించి నకులీఁవారాహు లూటాడఁగా
నాకారాక్షర మంత్రమర్కమున కాద్యం బైన వర్ణంబుతో
నేకగ్రీవము నేసి వత్కెనుతురంఁగేంద్రంబువై నెక్కువి
ద్యాకల్పం బ్రణుజింతు ఛైరవుని లీఁణాహార్యలీలాలమున్. 3
- సీ. కానరాసురరాజఁకంఠనిర్గతరక్త, పంకంబు శ్రీపాదఁపద్మలాక్ష
చండముండాహవఁసంభ్రమస్తనజాత, ఘర్తవఃకణరాజిఁకంఠమాల
రక్తబీజాదిమర్దనసమయాట్టహాసము మోమునకు లోధ్రఁసుమరజంబు
శుంభనిశుంభరఁక్షోవీరనంహార, వేళఁ గప్పిన ధూళిఁ మేలుమునుఁగు
- తే. గాఁ నేదేవి వీరశృఙ్గఁగారముార్తి, యనుచు లోభిల్లు నట్టిదుర్గాంబఁ గొలుతుఁ
గనకముఖిరసమాఖ్యగంఁ గాప్రతీర, హటకాఙ్గలతుంగశృంగఁగ్రాగేహ. 4

శా. సర్వస్థిత్యపహారకర్మనవదీః ఊవేళ బ్రహ్మస్వభూ
 భర్గు ల్విష్ణుములేక సాగుటకు నై * ప్రార్థింపఁగాఁ దత్ప్రియా
 ద్వారత్యంబు నదల్చి సం స్తరణమా * త్రంబ్రాష్టిఁ గావించు దృ
 ఙ్గిర్గచ్ఛత్కరుణాకదంబుఁ గొలుతు * న్నిత్యంబు హేరంబునిన్. 5

క. ఈరీతి నిష్ట దేవన, మారాధన మాచరించి * య స్తత్కృతిక
 న్యారత్న మునకు విద్యా, సారంగతుండై న వరునిఁ * బరికించి మదిన్. 6

శా. వాగర్థంబులు శ్రోతృవక్తలు జగదవ్యంద్యుండు నదై వ్వితవి
 ద్యాగోష్టిఁ వివరింప నీశ్వరుడ కా * దా మత్ప్రబంధాధిప
 త్యాగణ్యార్థుఁడు వేటొకండు గలఁడే * యామాట లేలంచుఁ జే
 తోగమ్ముం డగు కాళహస్తిపతి నా * ఘంగా సమర్థించితిన్. 7

ఉ. ఈశుభ కావ్యరత్నమున * కీశు నధీశునిఁ జేసినకా మహా
 దేశిక స్వారథౌముఁడు మ * దిం బ్రమదంబు వహించి ధూర్జటి !
 నీశివభక్తి కావ్యసర * ణిం గడు ధన్యతఁ బొంద నవ్యభా
 షాశతధానిగుంభనర * సస్థితి నొప్ప దలిర్పఁ జెప్పమి. 8

క. అని గురుఁ డనుపమకరుణా, వనధి యనుగ్రహమునేయ * వరమానిమనో
 వనజవనరాజహంసము, సనుభవగోచరుఁ గృతీశు * సభివర్ణింతున్ 9

మ. తనయిల్లా లఖలైకమాత, తననం * తానంబు భూతప్రజం,
 బనులాపంబులు వేదము, ల్లనవిహ * రాగారము త్కానిహృ
 ద్వనజంబు, ల్లనసేవకు ల్లమలజా * తశ్రీభరు, ల్లాఁ జెలం
 గిన దేవో త్తము నమ్మహాత్ముఁ దరమే * కీర్తింపఁగా నేరికిన్ ? 10

— ❦ — ప వ్యం త ము లు. ❦ —

క. ఏతత్కల్యాణగుణో, వేతున కఖలప్రపంచ * భిన్నాభిన్న
 జ్యోతికిని నాదబిందుక, శాతీ తేశునకుఁ గాళ * హస్తీశునకున్. 11

క. బహుముఖసువణా * ముఖరీ, లహారీశీతలశిలాత * స్థితమునిహృ
 ద్బహిరబసాః పరిపూర్ణన, కహరహారుదితునకుఁ గాళ * హస్తీశునకున్. 12

క. పంచేంద్రియమ త్తద్విప, పంచాస్యకిశోరమునకు * భవభణిగరా
 ట్పుంచూకోటికి నదయదృ, గంచలనటనునకుఁ గాళ * హస్తీశునకున్. 13

క. జ్ఞానప్రసూనకలికా, వీనకుచగుళుచ్ఛమ త్త * భృంగమునకు సం
 ధ్యానటనపటువిహారమ, హానటహంసునకుఁ గాళ * హస్తీశునకున్. 14

క. సతతతై గుణ్యావశా, చ్యుత కేళిజగన్ముహుర్ధు * హున్నిర్ధాణ
 స్థితిభంజనకరణునకుచు, హతభవపాశునకుఁ గాళ * హస్తీశునకున్. 15

వ. సమర్పితంబుగా నాయొనర్పం బూనిన శ్రీమత్కాశహస్తి మాహాత్మ్యంబను మహా ప్రబంధంబునందుఁ దదీయ కథాసంవిధానంబునకుఁ బ్రధానస్థానంబైన మహాపురం బెట్టి దనిన.

— శ్రీకాశహస్తిపుర వర్ణన —

సీ. సంసారపారదోఁచ్చాటనానలకీల, కలుషసంచయతామ్రీఁగంధకంబు
కామలతామూలకందకుద్దాలంబు, సంకల్పపాషాణఁటంకుముఖము
రాగశాలివనాంకుఁరకడంగరీయంబు, శంకాకళంకభుఁజంగనకులి
నవమనోగోరాజఁ నాసికారజ్జువు, కోపనేత్రణవిశిఁఖోపలంబు

తే. దివ్యదేశీకహంసోపఁదిప్తమార్గ, నిర్గుణభ్యానసంధానఁనిరదహమాన
సౌఖ్యనంపన్నసాధకఁజననివాస, మమృతలింగాకరము కాశఁహస్తిపుము. 17

శా. ఆడం జిత్రము వాడవాడ ఘనకుఁడ్యస్వర్గరత్నద్యుతుల్
చూడం జూడఁగ ప్పమ్మఖకరణతేఁజోయాధి చిత్రేక్షణ
క్రీడాదుస్తరమార్గసౌఖ్యరసవాఁర్ధిం దేల్చుఁ దత్పట్టన
క్రోడక్షోణి నటన్న నున్న పురముల్ ఁ గొండాట కర్పంబులే? 18

మ. అతులై శ్వర్యపరంపరావిలసితం ఁ బైనట్టి తత్పట్టన
ప్రతీలింబం బనఁ జంద్రకాంతరచితఁ ప్రాకార మొప్పారు న
ద్యుతమాయాబహువిభ్రీమభ్రీమితవ ఁ స్తువాితలోకోదయ
స్థితి లోఁగొన్న శీవుం డనంగ హృదయాఁచింత్యప్రభావంబునన్. 19

మ. జనలోకోన్నత మైన తత్పురము తూ ఁ చా తప్పకుండంగ వ
ర్ణన నేయన్ వశమానఁ? గీటమునకై ఁనం జక్తికై నక మదాం
ధునకై నక బహుజీవహంతకయినన్ ఁ దుర్వాసనం బాసి మో
క్షనిధిం గొల్ల గొనంగవచ్చునట పై ఁజాడ నిర్వలోకించినన్. 20

మ. ఎలదోఁట ల్వనము, ల్వధూకుచము లఁద్రీంద్రీంబు, లాకంటికి
న్ఫలము లావృతై, లంగజాగమకళాఁబంధంబు లిచ్చాసనం
బులు, కోపంబునఁబాయుటల్ తపము, సంభోగంబు కైవల్య మం
దుల లీలారతి నుండు మానవుల కెంఁదుం గాన మీచిత్రముల్. 21

చ. అమితములైన జంతువుల ఁకక్కడ నుత్తమ మధ్య మాధమ
త్వము లరయంగఁ గాన మపఁవర్గరమాసతిఁ బెండ్లి యాడుచో
నమతయెకాని తత్పురముఁసాటిగ నన్యపురంబు లెన్నఁగా
నమరు నటన్న హస్తిమశఁకాంతర మింటియ వాసి చూచినన్. 22

సీ. నై జంబులగు నిత్యఁనైమిత్తికంబులు, నడువుచో బ్రహ్మర్షిఁ గంబు నేసి
సంగరహితబుద్ధి ఁ శాంతనవస్ఫూర్తి, వై రివర్గంబు సంఁహారమాడి

ప్రబలమహార్థప్రభాసమానస్థితి, కోశంబు లుండెనుకొలఁదు లరసి
యాతప శీత వా డ తాదుల సమముగా, నాత్మప్రయత్నంబులందుఁ దలఁచి

తే. సంచరింతురు (బ్రాహ్మణ డ క్షత్ర వైశ్య, శూద్రు) లప్పీలు సంతత డ భద్రీహృదయ
నిరుపమానందవిహారణోన్నిద్రులగుచు, రాజయోగైకసామాజ్యరతులభంగి. 23

చ. పరిచితబంధనైపుణి, సపారకళానుభవప్రసక్తి, నా
దరసవివేకసంపద, స డ దాశుకవాక్యసుధానుభూతి, మో
హఠహితవృత్తి, బ్రీస్ఫురదసంగరహస్యవిచారబుద్ధి, స
ప్సరమునఁ గామినీజనులు డ పొల్తురు యోగిజనంబువాలికన్. 24

మ. అరగంటం గనుగొంట మందగతిఁ బూర్ణాహంకృతిం బ్రార్థనా
కరభుక్తిస్థితి ముక్తలోకభయశంకావృత్తి నున్మత్తన
వ్యరతి స్సత్త్వనమగ్రత న్మృదితప డ ద్వాభ్యున్నతి స్లంఘమం
ధరదంతావళకోటి యొప్పు నవధూ డ తపకీర్తియం దత్పురిన్. 25

క. ఆపురి తేజుల వేగ, న్యాపారము గెలువ నోప డ మనుసిబ్బితిఁబో
చాపలవిరహితసౌఖ్యం, బాపాదించుకొను మానవానళిమనముల్. 26

వ. అప్పురంబున కధీశ్వరుండు. 27

సీ. తనయాజ్ఞజంగమ డ స్థావరజంతుసం, తాన మెన్నఁడు జవఁదాఁట వెఱవఁ
దన తేజమున నర్చుఁదనస్వర్చుదోషర్చు, భార్గచంద్రీములై న డ నడఁగిపోవఁ
దనదు శక్తిత్రయంబున సమస్తప్రపంచంబుల కభివృద్ధి డ సంభవిల్లఁ
దన మహాప్రకృతిపె డ ద్దల చిత్తవృత్తికి, నగణితాశ్చర్యంబు డ నావహించఁ

తే. జెలఁగె విశ్వేశ్వరుండు రాజశేఖరుండు, కమత శత కిటి పరివృథ డ కరటికుధర
విషధరాధీశ హరిముఖ డ వివిధభువన, భారవహులకుఁ బ్రాణంబుప్రాణ మగుచు.

క. శ్రీకాళహస్తి నాయకుఁ, డీకైవడి జగము లెల్ల డ నేలుచు నొకనాఁ
డాకస్మికంబ యాదవ, భూకాంతుని భక్తిఁ దెలియఁ డ బూని కడంకన్. 29

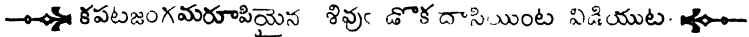
— మాయాజంగమస్వరూపము. —

సీ. అడుగునెత్తమ్ముల డ నవరంజిపావాలు, కరమునఁ గేదారకంకణంబు
బంగారుప్రాతఁచె డ టంగులగోణాము, గళమున రుద్రాక్షఁకంఠమాల
యొకకేల భాసితభ డ స్త్రికతోడిబెత్తంబు, సంద్రిగట్టిన తరుణేందుధరుండు
మాణిక్యరుమలయొడ్డణంబు భూతిపైఁ, బెట్టినకస్తూరి డ బిళ్ల బొట్టు

తే. సార్వకాలిక తాంబూలఁచర్వణార్ద్ర, రాగసౌభాగ్యమునఁ బద్యఁరాగమణులఁ
దృణముగాఁజూచుదంతపంఁక్తియునుగలిగి, యంగజారాతియొకమిండఁజంగమగుచు.

క. ఆరాజు నిజపురం బగు, నారాయణవనముఁజేరి డ నానాజనముల్
గారవమునఁ గనుఁగొన నొ, య్యారంబున రాజవీధియందుఁ జరింపన్. 31

మ. తన సౌందర్యముఁ జూచి కామశరణంఁ తాపంబునుం బొందకుం
 డినకాంతామణిఁ, దాల్చిదూలని వధూఁటిం, గౌఁగిలింపు దలం
 పని శంపాలలితాంగిఁ, బోటులకుఁ జెప్పంబోని వంకేశుహఁ
 ననఁ, గీర్తింపని తేమ, మందునకునై నం గాన మూహింపఁగన్. 32

శా. ఆవేశం బురపల్లవప్రకరనేఁ త్రానందబాష్పాంబుధా
 రావర్షాగమచంచలాలతికడుఁ ధ్వారప్రసూనాస్త్రోతే
 జోవై శ్వాసరసామిధేనిరశనాఁ నూత్రస్థితస్వర్కపే
 టీవిన్యస్తకపర్తి నొక్కకలకంఁ తీరత్న మేతెంచుచున్ 33

చ. కపటకుమారజంగమవిఁ కారమునం జనుడెంచు తైలగా
 ధివుఁ గని భక్తిపూర్వకమఁతి స్మరణార్థి యొనర్చి యొక్కచే
 బ్రపదము లంటి తస్మద్దులఁ పాణిసరోహదత్తభూతి ని
 ద్దవునుదుటం ధరించి ప్రమఁ దామణి యిట్లనియెం బియంబునకే. 34

సీ. బిజమాడుదేవరు ఁ నిజకృపాదృష్టిఁ జెన్నారునాయిల్లు బిఁడారు మీకు
 నాకు మీపాదార్పణము సేయ నడలింగ, మూర్తి చేకుతె నచ్చి ఁ మూర్తమాడి
 యొడయ చిత్రేశ నాఁయునికిని మజ్జసం, బాడి శివార్చన ఁ మాడిబేకు
 విచ్చేయుఁడు విభూతి ఁ వీడియంబుదుకో, జంగమస్వామి నా ఁ నదనమునకు

తే. నోగిరంబులు మంచిమే ఁ లోగిరములు, నావటిం చెడఁ బడఁడు మీ ఁ రారంగం
 బ్రతిదినంబును జంగమార్చనము లేక, తనివునడకొల్లవిజతకంఁ దిర్ప యునును.

శా. సంతోషించి మహాత్మురా లిది శివాఁ చార్తైక సంశీల, య
 శ్రాంతాపాదితజంగమార్చనకళాఁ సామర్థ్య, కందర్పశు
 ధ్ధాంతశ్రీపరిహాసకృన్నిఖిలలోఁ కాతీతసౌందర్య, యి
 కాంతారత్నము, దీనిభక్తికి మనఃఁకంజంబు రంబులైడిన్. 35

క. అని కాంతా! నీయంటికి, జనుడెంచెద నీదు గుబ్బుఁ చనుఁగొండలసం
 దునఁ దెరు వెఱుఁగక తిరిగెడి, మనసను తెరువరికి దప్పి ఁ మాన్పం గలవే? 37

క. అనవుడు నొడయని కిట్లను, వనజానన నీదు మనసు ఁ వచ్చినరీతిం
 బనివినియెద మాటల కిఁక, బనిలే దీతలఁవు నాదుఁ భాగ్యముగాదే? 38

ఉ. నావును సంతసిల్లిన మఁనంబున జంగమలింగమూర్తి పా
 రావతకంఠి కోకిలవిఁ రావయు ముందరఁ బోవఁ జంద్రికా
 శ్రీ మెనువెంట నేగునల ఁ శీతమయాఖునిరేఖఁ బోలి నా
 నావిధభాగ్యవస్తుకలఁనం దగు తన్నిలయంబుఁ జేరుచున్. 39

క. ఆజలజేక్షణసేసిన, పూజలు గైకొనుచు మెఱుగుఁగఁబోణి న్వదనాం
భోజమునం జిఱునగవులు, రాఁల్లఁగ నన్న సేసి ♦ రతి కెలయింపన్. 40

క. అంతకు మునుపే మరువిరి, కుంతంబులఁ జిక్కువడ్డఁ గోమలి మిగులఁ
నంతోషమంది యొకయే, కాంతగృహములోని కరిగి ♦ యలరుల సెజ్జన్. 41

ఉ. తానుఁ గుమారజంగమసు ♦ ధాకరమాళియుఁ గూడిమాడి యిం
పై నరతిప్రసంగముల ♦ నర్ధనిమిలితనేత్రపద్మముల్
మాననిచుంబనంబులును ♦ మాటలచొక్కులు వీడివీడిపో
నీనికవుంగిలింతలు న ♦ నేకవిలాసములుఁ జెలంగఁగన్. 42

ఉ. ఎక్కడఁ బట్టినం గళలఁయిక్కువ, లెక్కడనోరుసోఁకినఁ
జక్కెర లప్ప, లేమనిన ♦ సారసుధారన, మెట్టులుండినఁ
జక్కడనంబుపెన్ని ధులు ♦ సంభ్రమ మొప్పఁగ నేమిసేసినఁ
మక్కువచెయ్యులై మెఱయు ♦ మ న్నభకేళి యొనర్చునంతటన్. 43

→→ దాసిని రాజు శిక్షించుట. →→

క. ఆనీలవేణి యాదవ, భూనాయకుఁ డారగింపఁ ♦ బోయెడువేళఁ
దానయివల్లెర మిడియెడు, దానఁ గదా యనక తపసి ♦ తగులున నుండెన్. 44

క. భూపాలరత్న మంతటఁ, గోవంబునఁ బల్లెరంపుఁ ♦ గోమలి బిలువఁ
బోపొండు పట్టి తెండన, నాపడఁతుకకడకు వేత్ర ♦ హస్తలు కడఁకన్. 45

ఆ. ఒకరిఁ బట్టఁ బలువు ♦ రుద్ధతి నేతెంచి, పిలువ నదరిపడుచు ♦ బెదరి లేచి
భయము రాజుకడకు ♦ రయమునఁదివియంగఁ, దగులు తపసికడకు ♦ మగుడఁదివియ. 46

సీ. వడికొల్పి యొక కేల ♦ ముడిచినకొమ్ముడి, గొబ్బునఁ గటిఁ జాట్టు ♦ కొన్నచేల
మొంఁడొంటఁ బెనఁగొని ♦ యున్న హఠంబులు, నిద్రదేతెడునేత్ర ♦ సీరజములు
వాడఁబాఱినతీఁగ ♦ వంటిచక్కనిమేను, చిన్ని కెంపులతోడి ♦ చిగురుమోవి
పిఱుఁదుభారంబున ♦ బెణఁకెడు పదములు, చనుఁగవవ్రేఁగున ♦ జదియుకొను

తే. కలిగి కలఁగని మనముతోఁ ♦ గాళహస్తి విభునిఁ దలఁచుచు దిక్కునీ ♦ వేయటంచు
నరగ నేతెంచి యూర్పులు ♦ నందడింప, రాజుముందర నిలిచె నం ♦ భోజవదన. 47

చ. నిలిచినఁ జూచి మండి ధరఁణీపతి నిఘరభాష లాడి వే
ల్పుల భ్రమయించు నీచిగురుఁ ♦ బోడిమనోహరమూర్తి రేఖకుఁ
వెలితి యగుం గదా యనక ♦ వేగమ నిర్దయచిత్తవృత్తిమైఁ
దల గొఱిగింపఁ బంచె; నొక ♦ తప్పును గావరుగా నృపాలకుల్. 48

క. పంచిన జలదమువాసిన, చంచల యనఁ జంచరిక ♦ సంబంధవీహీ
నాంచితలత యన లజ్జా, చంచలగతి నేగి తపసి ♦ చరణంబులపై. 49

చ. పడి బిగువైనవీనకుచభారమువంక ధరిత్రి మోవకుం
 డెడుతనువల్లితోఁ గటికిఁ డెందముభూపతి దూఱుచుక వడిక
 వెడలుదృగంబుపూరములు ♦ వెల్లిగొనం బలవించె దైవముక
 దడవుచుఁ బంచమధ్యనుల ♦ తానము లీనుపికాంగనాగతిన్.

50

సీ. ఓయనురోదనం ♦ బోంకారమనువుగాఁ, గనుఁగవనీరు మఙ్జనము గాఁగ
 నిడువారుఁగన్నులు ♦ నీలోత్పలములుగా, నెమ్మోము గ్రోత్తనెఁ త్తమ్మిగాఁగఁ
 గమ్మని నిట్టూర్పుఁ గాఢ్యధూమంబుగా, దంతకాంతులు దీపఁతశులుగాఁగ
 నధరోష్ఠ మమృతోపహారంబుగాఁ బదాబ్జంబులఁ బడుట దంఁశంబుగాఁగ

తే. నవధరించెనొ కాక లోకైకవిభుఁడు, భక్తజనముల ముంగిటిఁపారిజాత
 మేలయెఁడ్చెదు మానవేఁచాలు ననుచు, హస్తను స్తకసంయోగఁమాచరించి

51

ఉ. ఎత్తిన నిందోజాలగురుఁ ♦ డెత్తిన బర్హమనంగ మన్దధుం
 డెత్తినవువ్వువంటిమదఁమెత్తినతుమ్మెదపిండునారి నాఁ
 జిత్తజరాజ్యలక్ష్మీ కభిఁపేకమునేయ శివుండు కాంతకై
 యెత్తిననీలకుంభరుచిఁహింఁడనమో యన నద్యుతంబుగన్.

52

క. నెఱిమిగులఁ గలిగి నలుపై, తఱచైమదన ప్రతాపఁదావాగ్ని శిఖల్
 మెఱయు నవధూమ మనఁగాఁ, డెఱవకుఁ గచభరము వచ్చె ♦ దేవునికరుణన్.

53

సీ. వచ్చిన నానందఁవారిధిలోఁ దేలి, జంగమయ్య పదాంబుఁజముల కెఱగి
 యతని యానతిమీఁడఁ ♦ జతురలంకారంబు, లాచరించి నుహేశ్వఁ రార్చనంబుఁ
 జేసి యెప్పటియట్ల ♦ చిత్తజాతునిఁ బాసి, చనుడెంచు రతియన ♦ మనుజవిభుని
 నన్నిధి కే తెంచి ♦ నముచితస్థితి మ్రొక్కి, లేచిన వెఱగంది ♦ చూచి విభుఁడు

తే. ఆజ్ఞ వెట్టించి చేతడి ♦ యార దివుడు, దీని కెట్లుగి మోహనం ♦ బైనవేణి
 గలిగె? నీమాయ మంగలి ♦ కతనగాడె, వానిఁ డెమ్మన్నఁగ్రమ్మఱఁవనిత మ్రొక్కి.

54

ఉ. విన్నప మాదరింపు పృథివీవర ! మంగలి మాయ లేవీయుం
 బన్నఁడ, మీమహాఙ్జకొకఁభంగము గల్గునె? సర్వమంగళా
 నన్నమనోహ రాంగ మొకఁజంగమలింగము నాగృహంబులో
 నిన్నటినుండియుం గరుణ ♦ నివ్వటిలక వసియించి యుండుటన్.

55

ఉ. నీకృపలేక భంగపడి ♦ నేఁ జని యాతని దివ్యపాదనా
 శీకయుంబులం బడి ఫలించె మదీయ తపంబటంచు బా
 మ్పాకులనేత్రనైపొగుల ♦ నాకరుణాంబుధి నాశిరంబుపై
 శ్రీకరపల్లవం బిడినఁ ♦ జిత్రముగాఁ జనుడెంచె వెండుకల్.

56

—→ మాయాజంగమును యాదవరాజు దర్శించుట. ←—

వ. అనవుడు గనుంగొనలఁ గొనలుసాఁగుకనలున కనుకూలంబైనవృద్ధయంబు సదయంబుగా నొనరించి చతురుదధి వలయిత ఓతివతి కతివయ హితవురోహిత నచివనహితంబుగా నమ్మచ్చైకంటి యింటికిం జని జంగమలింగంబు పదాంభోజంబులఁ గరాంభోజముఖాంభోజములం బూజించి వినయవినమితోత్తమాంగుండై యిట్లనియె. 57

శా. అయ్యా! యెక్కడనుండి యిక్కడికి లీలార్థంబు విచ్చేసినా ? రియ్యబ్జాననమీఁద నింతదయ మీఁ కెట్లయ్యె? నేఁ డెద్ది నేఁ జెయ్యంగాఁ గల యూహిగం బని ప్రశంఁసింపఁ ఘోషిగ్రామణీ శయ్యాస్త్రింపఁ ప్రసన్నమూర్తియయి రాజన్య న్విలోకించుచున్. 58

ఉ. జంగమనామధేయము నిజంబుగ నిచ్చఁ జరించి కాళహస్తిం గల చోద్యము ల్బుధులుఁ సెప్పఁగ వచ్చి కనుంగొన న్నహఁ లింగనివాన మేమియునుఁ లేమికిఁ జాక్కిన 'సమశ్శివాయ' నేయం గల కార్య మెద్దియెఱిఁ యంచు విచారముఁ జేసి యాత్మలోన్. 59

ఉ. నీకెనయైన భక్తవరుఁనిం బూజగానను గాన నీకు నే నీకథఁ జెప్పవచ్చి జలఁజేక్షణ భక్తికి మెచ్చి సాయఁగా లేక నిను న్నహఁకపటఁలీల వశీకృతుఁ జేసినాఁడ రాజా! కల ధౌత్యై లశిఖఁరాలయ గేహముఁ గట్టఁ బంపవే. 60

చ. అనవుడు భూవరుండు వినఁయంబున నిట్లను మీర లానతి చ్చినగతిఁ గాళహస్తి శశిఁ శేఖరు దివ్యనివాసపంక్తి మోహనముగఁ గట్టఁబంచెదఁ దదాదిపురాణకథాప్రసంగముల్ వినవలతుం గృపాంబుధి! నఁ విస్తరవైఖరిఁ జెప్పవే యనన్. 61

—→ శివుఁడు యాదవరాజునకుఁ గాళహస్తిమాహాత్మ్యం బుగ్గడించుట. ←—

మ. అగుఁగాకంఁచుఁ బ్రపంచభర్త యనుకంఁపాలింగితస్వాంతుండై జగతీనాథునితోడ నిట్లనియెఁ దఁచ్చారిత్ర మాలింప నింపగునేని న్నిను మమృహత్మ్యము వురాఁణాభి న్నథింపంగఁ బూర్ణగతిం బుట్టిన మోక్షులట్టికి విహఁరస్థానమై యుప్పగున్. 62

చ. జముదెన వెండికొండ ఘనఁసాల మగన్తన్యధ రాత్మజాలల మము, పరిఖాభి, రాజ్యగరిఁమం బవవర్గసుఖంబు, రాజరత్నము పరమేశ్వరుండు, వటుఁనాఘుడ కావలికాఁడు, తన్నహత్మ్యముఁ గొనియాడఁగా హరిపిఁతామహ శేషుల కై న శక్యమే ? 63

మ. శమనాశారజతాద్రి మేను శిగ మాశంభుండు దుర్గాద్రి నీలమహాద్రు ల్బునుదోయి పొన్నుఖరి లీలావేణి బాహంఘ్రిలిం

ద్రమయాగ్ధాఖ్యసహస్రలింగపదభాఃరద్వాజ తీర్థంబులై
యమరుణ ముక్తివధూటి కన్నగరమాహాత్మ్యంబు సామాన్యమే ? 64

ఉ. అక్కడ దొల్లి సింహశరభాదిమృగాకులమై పునఃపునః
పక్కణనిక్వోశ్రవణాబంధుర మై శబరీకిరాతన
మృక్కృతమన్మథశ్రమవిహారమహాఖురళీకుడుంగమై
వాక్కబలీకృతేతరదవజ్వలనోగ్రవనంబు చెల్వగున్. 65

ఉ. వారణకుంభము ల్బబరవల్లభు లమ్ముల వ్రక్కలించి ర
క్తారుణమాక్తికావళి గుఱాంతరవీధు లలంకరించి నీ
రేరుహపత్రనేత్రలకుఁ బ్రీతి యొనర్తురు తీతె నిక వ
క్షోరుహసామ్యగర్వ మిభకుంభయుగంబుల కంచు నచ్చటన్. 66

వ. అవ్వనాభిధానంబు గజకాననం, బండుదొల్లి వస్తిమనకుం బరమేశ్వరుండు ప్రసన్నుం
డైనవిధంబుఁ జెప్పెద వినుము. 67

—❦— వస్తిమనకుం బరమేశ్వరుండు ప్రసన్నుడగుట. —❦—

చ. తనయులు గాధినందనుకతంబున నూర్వురుఁ జచ్చినన్ మనం
బునఁ గడలేని దుఃఖమును బొంది వస్తిమండు గొండ యెక్కి కూ
లినఁ బడకుండఁగాఁ బడమిలేమ కరంబునఁ గందుకంబుఁ బ
ట్టినగతిఁ బట్టి నిల్పి మునిఁడెందము గుండెదలింప నిట్లగున్. 68

శా. ఓవెట్టి! సుతు లందఱుం దెగిన నయ్యో దుఃఖవై యీగతిన్
జావం బుట్టువుడీఱునే? మనములోనంసారమున్ రోసినన్
దేవోత్తంసునిఁ బార్వతీరమణు భక్తిం గొల్వమీ చేకుఱున్
జీవన్ముక్తి యటంచు ధాత్రి యుపదేశింపం బ్రమోదంబునన్. 69

క. నానాముఖవాననలకుఁ, దానక మగుచున్న హృదయఃతామరస ముమా
జానికి నర్పించి తపో, ధీనుండై యతఁడు బ్రహ్మతేజము మెఱయన్. 70

సీ. శ్రీగురుపాద రాజీవయుగాతపత్రచ్చాయ నెండకుఁ దల్లడిలక
తరుణేందుభూషణాధ్యానసుధాధార, ఘోరక్షుధాబాధఁ గుటిలపడక
నకలాంగభసితకంఠుకమున విషపుచ్చ, విషధరాదుల భీతి వెగడు వడక
ఘనభక్తిగర్త నిఘ్నాతచిత్తస్తంభ, తను గేహమునఁ గాలి దలఱులేక

తే. బహునిధోపాయముల జక్కుపడక తిరుగు, ప్రకటనంసారమోహజంబుకముఁబట్టి
యుద్దవిడిఁ జంపుటకు రాజయోగజాల, మానపడి చేసె నత్యుగ్ర మైనతపము. 71

శా. దావానేకపము ల్గరాపహృతపాఠఃపూరము లైచ్చి యి
చ్ఛాప్నోతిం జలకంబు లార్చు జనురీజాలంబు వాలంబులన్

వీవం గ్రోతులు పండ్లు గానుకలు గాఁవింపం గిరాతాంగనల్
నేవ ల్నేయఁ జెలంగె నమ్ముని తపఃస్పింహాననాసీనుడై .

72

శా. శుండాలార్చకవండగండతలఖంజూభర్జనోపార్జు నా
ఖండగ్రావము చండకుండలివిశంకవ్యాప్తి కింపైన శ్రీ
ఖండస్థానవు శారికాశుకవిహంకగ్రాతపుండ్రక్షుకో
దండక్రీడకు నీడమై తప మతిఃస్థైర్యంబునం జేయఁగన్.

73

ఉ. వాకిటఁ గాచియున్నహరిఃవారిజనంభవముఖ్యదేవతా
నీకమునుం దలంప కవఃనీధరజాదరహాసలోలతం
బోక సమీపవర్తు లగుఃపుత్రులఁ జూడక భక్తభక్తిక
న్యాయకరవంకజగ్రహణఃనైష్ఠీకుండై కడుసంభ్రమంబునన్.

74

వ. మనోదృష్టిదురభివేశ నిరవ కాశీకృత దశదిశాప్రదేశంబగు దివ్యప్రకాశంబునఁ బం
చభూత పంచేంద్రియ పంచవిషయ పంచక్లేశ పంచకో శాది పంచవర్గప్రాయ ప్ర
పంచంబుఁ బంచకోని భక్తింపం బాలువడినపంచముఖంబులతోడి ముక్తకంచుకా
కారంబునఁ బంచశరభంజనుండు పరమశివలింగరూపంబునఁ బల్చిమాభిముఖంబునం
బ్రసన్నుండై

మ. మునిచూడామణి ! నీతపంబునకు సఃస్మౌదంబునం బొందినాఁ
డ, ననుక వేడుము నీమనంబునకు నిష్ఠంబెద్ది నే నిత్తు న
న్న నిజస్వాంత విచింత్యమానగిరిజాఃనాథస్వరూపంబు వ
త్సనయల్లెన భయంబు భక్తీయుఁ బిసాఃశింపం బ్రహర్షంబునన్.

76

ఉ. కన్నులు విచ్చి చూచి పురఃఘనృరు దిక్పరిపూర్ణదీప్తినం
పన్నతకుఁ భయాకులితపద్మనిరీక్షణుడై వడంకు పై
కొన్న శరీర మంతయు గఃగుర్పొడువంగఁ బ్రమోదసంభ్రమ
స్విన్నలలాటభాగమునఁ జేతులు చేర్చి ముసీంద్రుఁ డిట్లనున్.

77

క. విశ్వపతి విశ్వకల్పక, విశ్వాత్మక విశ్వసాక్షి యి
విశ్వజనిస్థితలయకర, విశ్వాధిక యనఁగ నిన్ను విందు మహేశా.

78

క. ఇతువదిసాలుగుతత్త్వము, లరయఁగి నీయద పుట్టి యణఁగె నన జగ
త్పరిపూర్ణుడ వన దృశ్యే, తరమూర్తి వనంగ విందుఁ దత్త్వజ్ఞులచేవ్.

79

క. స్వానుభవంబునఁ దధ్యము, గానంబడుఁగాని మీయఃఖండాదైవిత
జ్ఞానమయాకృతి బహుభా, మానై పుణిః దెలియునది యశక్యమట శివా.

80

క. ఇటువంటి మిమ్ముఁ దెలిసిన,వటుబుద్ధికి భవపయోధి యపశుఖురజనితా
వటమాత్రంబఁట యిల్లా,లఁట ముక్తిప్రమద యిది మఃదభిమత మభవా.

81

- జే. భక్తవత్సల కాలనంభవములగుచు, గాలభుక్తంబు లయ్యెడికమలజాది
వదవు లే నొల్లఁ గాలంబుఁ బట్టిమింగ, నోపు మీచిన్మయాకృతిఁ జూపుమీశ.
- ఉ. ఆదిగ్రహస్థశేఖరుడఁ బై ననినుఁ భవతాపనక్షుధా
వేదనచే దపఃకుతపఃవేశఁ గనుంగొనఁ గల్గె, బ్రహ్మవి
ద్యాధనభిక్ష నాచుహృదయం బనుపాత్రమునందుఁ బెట్టవే
యానర మొప్పఁగాఁ బునరఁయూచితవృత్తి సుఖంతు నీశ్వరా. 83
- క. మన్ననతో నా కిచటఁ బ్రసన్నుడవై నట్లఁ ఘోరఁ సంసారగాదా
పన్నాషధఘటికామహి, మోన్నతిఁ బూజఁగొనవయ్యఁ యుగముల నెల్లన్. 84
- క. ఈరెండును నాచుదికి, గోరం దగినయవి నేత్రకోణములఁ గృపా
పూరంబు దొరఁగ నీవే, బోరున నన భక్తకల్పభూరుహ మగుటన్. 85
- సీ. తన్నులో నుగఁజుట్టుఁ కొన్నవటచ్చాయ, నిజదీప్తి మొగులునాఁ నింగిఁ బర్వ
బ్రహ్మసంహననామఁరద్రువల్లవశిఖా, చ్చటలునాఁ గుఱుచకెంబడలు దనర
నీశ్వరోహమ్మనుఁ నీరహస్యముదెప్పు, మురువున సుజ్ఞానఁముద్ర మెఱయ
మనము చిద్రసములోఁమునిగిన మాటాడ, నెఱుగఁడోయనమానఁ మెనక మెనఁగ
- తే. నమ్మహాలింగ మధ్యంబుఁ నందునుండి, దక్షిణామూర్తిహవంబుఁ దాల్చిశివుఁడు
యశావనశ్రీసమేతుఁడై యవతరింప, శక్తితండ్రియు నత్యంతభక్తితోడ.
- క. పౌనఃపున్యప్రణతివి, ధానుండ్లై మ్రోలనిలువఁ దడయక కారు
ణ్యానూనాపాంగుండ్లై, యానిఖలేశుఁడు భవార్థి యడఁచెమకొఱకై 87
- శా. చింతాంతస్థలమై ప్రకాశితజగచ్చిత్తక్రియాభోగమై
భ్రాంతిప్రాపితజీవితప్రథితమై యద్దప్రసూతాదికీ
టాంతవ్యాపకమై మనోవిషయదూఠరానందమై సంహృతా
ద్యంతం బైనరహస్యముం దెలిపి పాశాసీకముం గోయుచున్. 88
- వ. అక్షణంబ దక్షిణామూర్తియు నంతర్హితం డయ్యె. వసిష్ఠండును నిజప్రతిష్ఠితదివ్య
లింగోపకంఠంబున నకుంతితానందంబున నెందేనియుం దిరుగుచుండ. పరమేశ్వరి
యుఁ బరమేశ్వరచిరవిరహభారంబు నహింపఁజాలక 89
- ఉ. ప్రమథు ల్లాంచనదండము ల్లోని చతుర్భాగంబులం గొల్లఁ ద
ద్రమణుల్ డగ్గటి నేవఁ జేసి నడువఁ బ్రహ్మోన్ముతుల్ దేవబృం
దముతో దూరమునందు ముందటఁ బిఱుంఁదన్ నందడింపంగ వ
చ్చె మహాదేవి విమాన మెక్కి విభునిఁ నేవింప నచ్చోటికిన్. 90
- మ. శంబరసూదనాహితునిఁ శాసనముం దల మోచి వచ్చి లో
కాంబ తదీయసన్నిధిఁ బ్రీయంబున నిల్పె నమస్తభక్తభృం

గంబులఁ జన్మరందరసఁగాఢసుఖాత్ములఁ జేసి జ్ఞానసూ
నాంబ యనంగఁ గీర్తిఁ గని యవ్యయభూభవనైకవాసనన్. 91

క. ఆదిమదంపతు లీగతి, సాదరత వసిష్టతాపసాశ్రమవసలీ
లోదవసితు లగుటయు నవిషాదస్వంతమున రజతశైలం బంతన్. 92

క. జననీజనకుల బాసిన, తనయునిగతి నొంటినుండఁ దగవగునె జగ
జ్జననీజనకుల హిమగిరి, తనయేశులఁ బాసి దీనతామతి ననుచున్ 93

శా. కైలాసం బగజేశులం గొలువ గాఁగా భక్తితో దేవతా
శైలంబుం జనుడెంచె గూడి ధనదాశం బుట్టి జోడై యమా
శాలీలాగమనంబునన్ శశిదినస్వాముల్ వియద్విధి రాఁ
గాలం బిట్లగు టేలొణో యనుచు లోకం బచ్చతం బందఁగన్. 94

క. ఆదంపతులకుఁ బూర్వది, శాదేశంబున విహారంబదనం బగుచున్
దాదక్షిణకైలాసము, నాదేవప్రమదనేవప్రథ నిలిచెన్. 95

క. ఆగిరివరునకు నుత్తర, భాగంబునఁ బసిడికొండఁ బైరవ దుర్గా
నాగ ముఖ రక్షితం బై, యోగిజనాకీర్ణవైభవోన్నతీఁ దన గెన్. 96

మ. అణిమాదిప్రదమై పురాణకథితంబై మోక్షదం బైన ద
క్షిణకైలాసముమీఁదికూరిమి వితర్కింపఁ శివాజాసికే
గణనాతీత మనంగ నేలఁ గిరిజాకర్ణోత్పలధ్వంసితో
ల్బణగండస్థలఘర్తవారియి తత్ప్రాంతంబునం దిమ్మరున్. 97

సీ. విహరించు నొకవేళ యిహనామృతవల్లవ, చ్ఛాయల గిరిజాసహాయుఁ డగుచుఁ
గ్రీడించు నొకవేళ యిరిదరీ నిర్ఘ్నర, ధారాపనీతనిదాఘ్నుఁ డగుచుఁ
జరియించు నొకవేళ యశబరవేషవిశేష, మృగయావిహార సమీహుఁ డగుచు
విచ్చేయు నొకవేళ యవిధురితరతివరి, శ్రీమచందిక్రావృతోత్సంగుఁ డగుచు

తే. మంద రాచల హిమనగానందవిసిన, రజతగిరి నీలకంఠాదినిజనివాన
వైభవోన్నతి మఱచి దేవతలతోడ, హరుఁడు దక్షిణకైలాసధరమునందు. 98

చ. తన కెటువంటివేడుకయొక తద్గిరిమీఁద వినోదకేళి స
ల్పునవును పార్వతీచరణంబునను ల్గఠినాశ్శఘట్టనం
బునఁ గనుగండకుండ నవభూరుహపల్లవరాజ మెత్తఁగా
ధనదసఖుండు దేవననితాతతిచే బఱపించు ముందటన్. 99

మ. అలఁగుండీఁగెలు పువ్వుగుత్తులు కురంఁగాలోకము ల్పల్లవం
బులు వంచాననమధ్యము ల్కధుకరంబు ల్పింబము ల్లాడిమీ
ఘటబీజాదులు సద్రిజావయవసాభాగ్యంబుతో నీడురాఁ
గలవో లేనో యటంచుఁజూచుగతి నాగ్రావంబునం ద్రిమ్మరున్. 100

- సీ. శిష్టసీవారముఁప్రింపచాశ్రమముల, మెలగు నంయమిగృహఁ మేధియగుచుఁ
 గాంతారమధ్యపఁక్కణవిహారంబులఁ, జలువుఁ గిఠాతసంఁసారి యగుచు
 సంతతాంతర్యాగఁసాధకస్థలముల, నలరారు సిద్ధగృఁహస్థుఁ డగుచు
 లలితచతుర్విధాఁలంకారములఁదాల్చు, నవభోగరతిగృహఁనాఘఁ డగుచు
 తే. మంచుగుబ్బలి రాజుకుఁమారిఁ గూడి, వేలుపులపెద్ద జముదెసఁ వెంశిఁకొండఁ
 దన్నఁదెలిసిన వారికిఁనన్ని దెసలఁ, దాన యగురితీ బహువేషఁ ధారి యగుచు. 101
- ఉ. ఆనగణేశవాస మగుఁనగ్గిరి నల్లెన నామడఁ యమ
 గానమహర్ష దేహులకుఁ గాలము నేరువయైన దీర్ఘని
 శ్వాసము హంసనుంఁత్రమణిఁ చక్షులు మూయుట యోగనిద్ర, మూ
 ర్చానమయంబు దత్పరవశత్వము, సచ్చుట మోక్షమూఁ దుదిన్. 102
- చ. జడలు ధరింప, రంగజునిఁ జంపరు, పూయరు బూరిపూఁత్రమై,
 నసుగరు భిక్ష, కట్ట రజినాంబరము, ల్పరియింపబోరు నే
 రడవుల, నగ్గిరింద్రమహిఁమాతిశయం, బిఁక నేమిసెప్పదుఁ
 బడయుదు రూరకుంఁడియునుఁ బ్రాణులు చిత్రముగా శివత్వమున్. 103
- మ. భవదావాగ్ని విదాహముం జెఱుచు నాపై జాడ నేతెంచినఁ
 బవమానంబులు నిర్ఘరోభయతఃపాటల్యశోకాటవీ
 నవమల్లీ నవమాలికా వకుళ పున్నాగామఁచాంవేయ గా
 లవనీవ ప్రసవాది గంధలహరిఁలక్ష్మీమదహోద్ధతిన్. 104
- చ. అమరమనుష్యుడై త్యభుజుఁగాదులు గూడి చరింతు రగ్గిరిం
 ద్రీమున సఖండసౌఖ్యరసఁదాయకమైన శివాగమవోభా
 వముఁ దమలోనఁ దాము సరిఁ వచ్చెఁ గదా యని శంక దీర భా
 వముల మధించి చూచి తగుఁవాత సమాధినిమీలితాక్షులై. 105
- ఉ. వేలుపుఁగొమ్మ లందుఁ జలఁవృక్షములఁ వివరింపలేక యు
 య్యాలులు గట్టియాడ నవిఁయల్లన దప్పుగఁ బోయినఁ మహాం
 దోళనమంది మున్నుదమఁతోడనే కొప్పలనుండి చాలుగా
 రాలిన దివ్యపుష్ప నికఁరంబుల చొప్పున వత్తు రిండ్లకున్. 106
- వ. తదనంతరంబ సువర్ణముఖరీజనవప్రకారంబు సెప్పెద వినుము. 107

— సువర్ణముఖరీజనన ప్రకారము. —

సీ. తనపెండ్లిఁ జూడంగఁ దక్షిణదిక్కురా, చరభూతములు హిమఁశైలమునకుఁ
 జనుదేర నుత్తరాశాభూమి గ్రుంకి ద,క్షిణభూమి కడునొడ్డఁ గెడవు గాఁగ
 నెగసిన నిది మాస్పృశ్నీనైన నేనైనఁ, గాని సమర్థులఁ గాన మెందుఁ
 బొమ్మన్న ఘటసూతిఁ భూతేశ్వరుని యాజ్ఞఁ, దలమోచి యిల్లారుఁ దానుగదలి

తే. వింధ్యపర్వత గర్వంబు విలుగఁ ద్రోక్కి, గౌతమీ కృష్ణ వేణ్యపఁ గాహనములు సేసి శ్రీకైలనాథు దర్శించి జ్యోతి, సిద్ధవటనాథుఁ గొల్చి విచ్చేయునపుడు. 108

మ. ప్రాణతు లేయుచుఁ గాంచె కుంభజుఁడు లోఁ మామద్రోఁ గూడి దక్షిణకై లానము, నంబికాహరకృతఁ శ్రీపాదుకాన్యాసముఁ మణిమంత్రోషధ వాసముఁ, భవమహానూనూవిపర్యాసముఁ, గణనాతీతనటీవీలాసము, నమఁగ్రీశ్రీ నముల్లాసమున్. 109

క. కాంచి మునీంద్రుఁడు జలనిధి, కాంచీపలయప్రసిద్ధఁ కాశీమధురా కాంచీముఖపురలక్ష్మీ, కాంచీమణి యామృతభాగఁకై లాసగిరిన్. 110

క. దగ్గటి పెనఁగొను దురితపుఁ, బగ్గంబులఁ ద్రొంచినైచి ఁ ప్రీమదాశ్రుతతుల్ దృగ్గోళంబులఁ దొరఁగఁగ, దగ్గుత్తికతోడఁ దనదుఁదయితయుఁ దానున్. 111

శా. కాంచె వంచితపాంచభౌతిక సుఖాఁకారాంగముఁ, జన్నటీ సంచారాంచితరంగముఁ, మునిమనఁస్సన్యకృత్రిష్వంగముఁ బంచాస్త్రాసుమరుదృఙ్జంగము, కృపాపాణింధమాపాంగముఁ, బ్రాంచన్ముక్తికళత్రాసంగము, ఫణాఁరాజస్సహలింగమున్. 112

క. కాంచి వధూయుతుఁడై పుల, కాంచిత దేహమునఁ బ్రాణతుఁడై ధ్యానించెఁ గించిన్ముకుళితనయనయు, గాంచలుఁడై మాని దర్శనానందముతోన్ 113

సీ. అర్చించె శివుని సహస్రనామంబుల, వివిధవాక్పృథిఁ గావించె నుతులు సేసె బెక్కులు ప్రదక్షిణములు జపించెఁ, బంచాక్షరంబు సప్రణవముగను ధ్యాస నిష్ఠాబుద్ధిమాసముద్ర వహించె, నానందపరనశుం ఁడయ్యెఁ బిదపఁ దలఁగి పోజాలకఁ నిలిచిచూచుచు సుండెఁ, దలయాచి వెరఁగఁడెఁ దనకుఁదాసె

తే. తాళికానాథ విప్రయోగవ్యథావి, దూరుఁ డగుచు వసిష్ఠతపోపరమానుభావ మాత్మవధూటితోఁ, బ్రణుతిఁ జేసె, మునిశిఖామణి దక్షిణాఁముర్తిఁగొలిచె

స్రగ్ధర. పంచాశద్వర్ణమూర్తిం ఁ బరశివరమణిం ఁ బంచభూతాత్మ వీతం . బంచ క్లేశప్రణాశఁ ప్రఘటనచతురం ఁ బంచవిద్యాస్వరూపం బంచాశతోక్తివృద్ధిఁ భరణచణమహఁ భాగ్యలక్ష్మీప్రదాత్రిఁ సంచారాగారయోగీ ఁ శ్వరజనహృదయఁ ఁ జ్ఞానపుష్పాంబుఁ గొల్పెన్. 115

తే. ఎక్కె చుర్దాంబకొండ మునీశ్వరుండు, మ్రొక్కె దత్పాదసీరేజఁములకుభక్తిఁ జూక్కె దద్దివ్యనూపంబుఁ ఁ జూచినపుడ, దక్కెనతనికి ముక్తితాఁటంకవతియు.

మ. మఱియు సమ్మనీశ్వరుండు గణేశ్వర ధైరవాదులఁ గొల్చి మునీశ్వరులసన్నిధిని నిల్చి చంద్రికాశంకధితంబుగాని నిండుఁజందురుచందంబున మందాకినీ సుందరంబగు పుణ్య నదీప్రవాహంబు లేనికతంబున నిమ్మహాస్థలంబు దుఃఖంబు నావహించుచున్న

యది. పరమేశ్వరు నుద్దేశించి తపం బొనర్చి యిక్కడ నొక్కనదిఁ బ్రవహించు జేయవలయు నని యాసంకల్పంబు నిర్విఘ్నంబుగా ననుగ్రహించుట డని వారలచే ననిపించుకొని దక్షిణకైలాస గోత్రంబునకుం జతుర్యోజనమాత్రంబున రాత్రిం చరదిశాభాగంబున నొక్కమహాశైలంబుఁ గని 117

ఉ. చేరఁగఁ బోయి యాత్మనరఃసీరుహలోచనకేలు వట్టి వ ట్తోరుహకుంభభారమున * నూత్యువలగ్నము వీడఁ బొందఁ బొం దారయువృత్తి రమ్మనుచు * నాదరణంబునఁ దోడుకొంచు విం ధ్యాది తదగ్రభాగమున * కల్లన యెక్కి ఝరాంబుధారలన్. 118

క. స్నానంబునేసి నిజకర్మానుష్ఠానంబు దీర్చి * యభిమతపుణ్య స్థానమునఁ దపము సేయఁగఁ, బూనిసుఖాననదృఢత్వంబునఁ గూర్చుండెన్. 119

చ. తప మొనరింతుఁ గాక హిమఃఘామకీరీటునిఁగూర్చి తన్మహా కృపఁ బ్రవహించుఁ గాక భవఃకిల్బిషవిద్విషదభ్రాసీంధు వీ విపుల జనంబులెల్లఁ గడు * వేవకఁబొందఁగ నంచుఁ బల్కె న త్తపసి కభీష్టసూచనవిఘాతకవాక్యము నభ్రావణియున్. 120

శా. శంకాతంకముమాని మానియు నహార్షస్వాంత్యుడై చంద్రమౌ లంకారుణ, జగదేకనాయకు, మహా * శ్లాఘావరస్థాను, మీ నాంకధ్వంసకు, నీశ్వరుణ, హృదయవీఠాసీనుఁ గావించి సా యంకాలానలమూర్తియై తపముసేయం జొచ్చె ధైర్యంబునన్. 121

సీ. దూరికృతస్తనభారకంచుకవధూ, జనము మానవకరాంఘ్రద్యజనము గంధసారాచలఁగంధవాహరిరంసు, జన్య ముష్టికృతశాసనచయము విక్షిప్తజలనమావిర్భూతబాష్పభూ, తల మధ్వగాయాస * దాయకంబు ప్రాణేశ్వరివరీరంభణవ్రత్యూహ, కారి ఘర్మోద్దకోద్ధమనకర్త 122

తే. యంబరాంతరవిశ్వంభరాంబుపూర, సంచరిష్టుపరస్పర * స్థలవిహార సమభిలాషప్రవర్ధిష్టుఁచటులతాప, మంత నేతెంచె దారుణోష్ణాగమంబు. 122

ఉ. ఎండఁ గొలంకులెల్లను, మఃసీధరముల్ దనవహ్నికీలలణ మండె, ధరాతలం బినుపఘంఘలముంబలె నుండఁ గాలి, యా యెండల నేమి సెప్పఁ బరఃమేశ్వర యావరణంబురాశితే కుండిన నాడె పొక్కినడ * కుండునె వద్దభవాండభాండముల్. 123

సీ. దేవతాచక్రవర్తిత్వంబునొందిన, నహుషుఁ గోపించె బఁన్నగముగాఁగ నూర్ధ్వాండకర్పరం * భారయు వింధ్యాద్రికూ, టంబులు నేలమట్టంబు నేసె బడబాగ్ని వడికి లోపడని పాథోరాశి, భోరునఁ గొనియె నాఘోశనముగ ఖలుల వాతాపి ని * ల్వలుని లోకైకదు, ర్తదులనునహమన్న * మనుచుఁగొనియె

తే. నితనితెరు వేలపో నని యినుడు వెఱచి, తన్నుఁజెనకఁడో యాతపఁస్తంభనంబు
నేర్చెనో కాని యమ్ముని యిమ్మశంక, చిత్తుఁడై నిండువేసవిఁజేసెఁడవము. 124

శా. ఆతీవ్రాతపవేశఁ బంచశిఖ మధ్యక్షిణిఁ గూర్చుండి ఖ
ద్యోతన్యస్తనిరీక్షణం డగుచుఁ దద్ద్యోతప్రతాపవృథా
స్సీతుండై తప మాచరింపఁగ దిశాబృందారకాధీశ్వరుల్
భీతిం బొందిరి స్వాధికారగరిముల్ పేడెత్తునం చాత్మలోన్. 125

శా. అంతం బూర్వ పువైరముం దలఁచి వింధ్యగ్రామకూటంబు ల
భ్రాంతం బంతయుఁ గప్పెనో, జలధి యాత్మారాతిపైఁ బోయి ని
ర్జింతుం గాకని యెత్తినచ్చెనో, తనుం జెండాడు భాస్వంతు మా
యింతుం గాకని నిల్చెనో యిరులు, నా నేతెంచెఁ గాలాభిముల్. 126

తే. మొగులుమొగులున మెఱుఁగులు యిగుడఁ దొడఁగె
మెఱుఁగుమెఱుఁగున నుఱుములు యెండుకొనియె
నుఱుమ నుఱుమంగఁ బిఱుగులు యనుప్పత్తిల్లె
నింతకంఠెను వర్షంబు యెక్కుడయ్యె. 127

సీ. ప్రళయవేశానముఁ దప్పవ వుష్కలూవర్త, కాది పయోదవర్షాంబు వనఁగ
నూర్ధ్వాండకర్పరం బుఱుములచే వ్రక్క, లై కాఱు నావరణాంభ మనఁగఁ
జండాంశుకరములు జలహూపమైధరా, భువనంబు నొక్కటఁ బొదివె ననఁగ
ధరణిపైఁ బాఱంగ సురలు దీర్చిన యభి, గంగావృహహంపుఁ గాల్య లనఁగ

తే. వాయువును మిన్ను తేజంబువసుమతియును, జీవనాకారముగను వర్షింపఁదొడఁగె
సీరు నేలయు మెఱుఁగునుఁనింగి గాప్పుఁ, దానయైముని యొడకతపముసేసె.

మ. తెలువుం దేజము నంత నంతటఁ దటిఁ త్రీప్రభావుంజమ్మె
తలచూవుం ధర మేదినిధరశిఖాదంభంబునఁ, గర్జగా
నెఱుఁగిచ్చుఁ గగనంబు, వర్షసఖుఁడై యేలెంచు గాడ్పుఁ, దముం
జలదాసార మణంచెనో యని జను లృంకింపకుండ స్మదన్. 129

ఉ. ఆతరువాత జంతునివహంబు వడంక నణంకువేది యో
మాతతి ప్రాణవల్లభుల నంతతముం బరిరంభణంబులఁ
బ్రీతులఁ జేయ సూర్యుశశిబింబ మటంచుఁ జకోరదంపతుల్
భీతిఁ దొఱంగ వచ్చె నతిభీకరశైత్యము శీతకాళము. 130

ఉ. నిండుమనంబుతో విజతసీరధి గుత్తుకబంటినీటిలో
నుండి తదుగ్రైత్యమున కోర్చి తపం బొనరింప వంత నా
ఖండలముఖ్యు లవిధికి గ్రక్కునఁ జెప్పిరి, వారిఁ గూడి యూ
తండునుఁ బోయి శంకరు సదాశివు సోమునిఁ గాంచె భక్తిలోన్. 131

శా. క్రోడాకారముఁ దాల్చి పోత్రమున వై కుంతుండు భూభేదన
 క్రీడాలంపటుఁ డయ్యు మీపదము విక్షింపంగ లేడయ్యె, నేఁ
 జూడం గంటి, ఫలించె నాతప మటంచుకా మ్రొక్కి కన్నీరు దో
 డ్దోడకా తొప్పలఁ జప్పిలంగఁ బునరుత్తుల్ గాఁగఁ బ్రార్థించుచున్. 132

శా. ఓదేవోత్తమ ! భక్తవత్సల! యగస్త్యుం శుగ్రీవృత్తిం దపం
 బేదేవాధిపతిత్వముం బడయనో యే కాంతియై చేయ నిం
 ద్రాదుల్ నా కెఱిగింప విన్నపము సేయకా చచ్చితికా, మాకుఁ జిం
 తాదుఃఖంబులు దీఱ నమ్మునికె జేతఃప్రీతిఁ గావింపవే. 133

చ. అనవుడు శంకరుండు దరహాసము మోమున నంకురింప న
 వ్యనజభవాది దేవతలవంకఁ గనుంగొని మీకు భీతి బాం
 దను బనిలే, దగస్త్యముని డక్షిణరావ్యధరాధరంబుదా
 వున నది లేనిదుఃఖమునఁ బూనె మహాతప మాచరింపఁగన్. 134

క. ఇది నే నెఱుగుదు నమ్ముని, మది నుండినయల్ల నాదుమనమున నుండుకా
 జదలే జనిపెన నీబజి, నది యాతని కొనఁగి మరలు యంబుజగర్భా! 135

ఉ. ఏమిటి కింతమాత్రమున కే నగుకా జని నీవు సంయమి
 గ్రామశిలోడ నే ననుడఁగాఁ జనుడెంచితి నంఘఁ బల్కి త
 త్కామితవస్తు విమ్ము చిరకాలకృతోగ్రతఃస్సమాధిని
 ఘామితభేద మెల్ల నిమిషార్థములో నుశివోవ గ్రక్కునన్. 136

వ. అని కృపారసతరంగితాంతరంగుండై మహాదేవుం డనువుటయును. 137

సీ. దేవతాపతి శచీదేవిఁ గూడఁ దలంచె, హవ్య మాహరింప యగ్నిగోరె
 జముండు ధర్మాధర్మ సరణి విచారించె, నరభోజనాపేక్షఁ బొగలె నసుర
 దేశకాలము లెన్నఁ దివిరె సంభోధర్త, కగువలి తనయిచ్చఁ దిరుగఁ దొడఁగె
 ధనపతి సంతతత్యాగ మీఁ దలపెట్టె, నీశానుఁ డిఁకభూతి కేన యనియె

తే. నఖిలలోకైకనాథుని యాజ్ఞ నలన, నిగుపమానంద విపారణాగరిమ మెఱయ
 వారియుల్లాసమునకుభావమునఁబొంగి, యజుడగస్త్యునియెదుటఁ బ్రత్యక్షునుగుమ

ఉ. ఏ నజుడకా మునీంద్ర! పరమేశుండు నీకు నభీక్ష్పితంబు న
 న్నీ నియమించి పంచె, పరమెయ్యది వేఁడు మటన్న నభ్రాగం
 గానదిఁ దెచ్చి యిచ్చట నఖండగతిం బ్రవహింపఁ జేయవే
 దాన మనోరథంబు ఫలితం బగు నాకుఁ బయోజనసంభవా. 139

ఉ. నావుడుఁ దమ్మిచూలి గగనంబుఁ గనుంగొనఁగా నువర్ణశో
 భావిభవంబుతో బహుశభంగ మహాముఖరత్న సంపదకా

దేవనదీర్పురంబు ననుఁజెంచి నఁ గాంచి విరించి తద్గుణ
శ్రీ వెలయక సువర్ణముఖఁగ్రీవ్రథ దానికి గల్గజేయుచున్.

140

శా. అంతర్ధానమునేసె; సరయమికులాఁధ్యక్షుండు సంతోషిత
స్వాంతుం డయ్యె; వహించె నగ్గిరి యగఁ స్త్యగ్రావవిఖ్యాతి; నా
శాంతంబుల్ పగులంగ మ్రోయుచు నభంఁ భాద్యంతమున్ శీకరా
క్రాంతంబై మెఱయన్ సువర్ణముఖఁగంగానదీరత్నమున్

141

ప. పవనాశనభవనభవనం బొరయుచుం బ్రవహింపం దొండం గె; నప్పడు హరినఖరముఖ
విన్దిల్లిత కుంభీకుంభగళిత ముక్తాఫలంబులు నిజగర్భ శుక్తిముక్తముక్తాఫలంబులు
గాలపరిపక్వ సమాగతమగణచమరీమృగా నీలవాలంబులు శైవాలంబులు వశ్శు
చామరజాలంబులు డిండ్డిరికాధవళితకల్లోలంబులు గుసుమశరపరితాప పరవశవళా
నిమిత్త మత్తవేదండ్భండన క్రీడాఖండిత దండకాండంబులు బినకాండంబులు
బ్రవాహవేగంబునం గూలి తేలు పుష్పితరసాలసాలశాఖాకదంబంబును గాదం
బాడంబరంబును గలిగి కరిగివజ్రపాతమహానినదంబునం బెకలిపకు కొండల
చప్పుళ్లకు నప్పటప్పటికి బెదరి యుప్పరం బెగయు జలవక్షుల పక్షనిక్షేపంబులం
బరగు తుంపరలపరంపరల నిలింపదంపతులకు రతిలంపంబున మోములు చెమ
రింపకుండ నింపునేసి పూర్వదుర్వాసనానక్తులై ముక్తులుగాక లోకంబులవారు
రాఠోయచీరు తెఱంగున నభంగభంగ పరంపరా ఘోషంబున నుండ్రేకించి యరుణ
ధరణీభాగ యోగంబున శోణభద్రాకారంబును శ్వేతభూతల సమేత స్రోతంబుల
వలన క్షీరతరంగిణీ శృంగారంబును నీలక్షోణీతల ప్రవాహశ్రేణీవలన గృష్ణవేణీ
విలాసంబును నడ్డంబుగ నుండుకొండల దాకి తిరిగితిరిగి యరుగుదెంచుటంజేసి
పునఃపునః ప్రవాహమోహనంబునుం దనరఁ దనయందు నివిమొదలయిన తీర్థం
బులు గలవని యవనీజనంబులకుఁ జెలుపు మెలపున వెలుంగుచు యోగీశ్వరభావ
స్వభావంబునుంబోలె యమంద బిందుసముదయంబును నిరంతర నాదప్రసాదమేదుర
హృదయంబును సంసారవారాకర తరణకారణకళాప్రకాశంబును లంఘితాలంఘ్య
విషయప్రదేశంబును యభేచ్ఛవ్యాపార జీవనంబును లోకైకపావనంబును నై
వాసుదేవ లీలావిలాసంబునుంబోలె మత్స్యకచ్ఛపాద్యవతారవిహారంబును శంఖ
చక్రశోభితాకారంబును బర్వతోత్పాటన పాటవాటోపంబును వినిర్మూలీతపలాశ
కలాపంబును నపారగోరక్షణ హేతుభూతంబును విదళితనరకసంజాతజనభేదన
సన్నిపాతంబును నై మహాదేవ విభ్రమవిహారంబునుంబోలె నిరవశేషీకృతార్జున
శరసమూహంబును మధితమన్మథ సముత్సాహంబును గగనతరంగిణీ సంగతస
ముత్తుంగ పురభంగురప్రభావంబును నిజాక్షేపనిమగ్న శివాభాగంబునునై భిల్లవల్ల
భులసల్లియలపై వెల్లివొడిచినం దల్లడవడివెడలునెడ నిఱువేదనడుములకు నెడరు

వౌడమునను నశువునఁ బుడవి నడుగిడ నోడువడంతల వెఱపుశువు నెవంబున నుపనాధులెత్తుకొని గుత్తంపుంజనుగుబ్బల యొత్తునఁ జిత్తుంబులు చిత్తజాయ త్తంబులై తత్తఱవడఁ గొండనెత్తంబుల కెక్కిన మక్కువలం గలసి మెలసి వినోదించుటకు నిధానంబగుచు రాజహంస రథాంగ సంకులంబునకుఁ బ్రతిఘటించు నుభయ తటాటవికరిఘట బృంహితంబు లసహ్యంబు లగుటయు గహ్వరంబులనుండి మ్రోయు సింహనాదంబులం బ్రోదినేయు తరంగతురంగ గళగళారావంబు నొండొండ రోదనీకుహరంబులు నిండం జండతరంబులైన దురితంబులపై దండువెడలు చందంబునఁ గనుపట్టుచు వేంకటాచలాలంకారంబై పరశురామేశ్వర క్రీడారంగంబునకు రంగవల్లికయై కాళహస్తిపుర లక్ష్మీబాలికామణికి మణిమాలికయై యొంకారపుటభేదన భాగ్యదేవతాలలామంబై పరస్పరవీచికరోత్తి వ్రతీకరమాక్తి కాక్షత జాలంబుల వారాకరవరుం బరిణయంబయ్యె. ఘటసూతియుఁ దత్తటినీతటంబుల శివలింగప్రతిఘటలు నేయుచు దక్షిణైలాసంబుఁ జేరం జనుదెంచి

142

శా. లోపాముద్రయుఁ దాను పేమముఖిరిఁ లోలోర్మిడోలాంతర వ్యాపారంబులఁ దేలి భూతియును రుద్రాక్షంబులుం బూని విద్యాపుంహుపములో యనంగ నతిశాంతాకావలై దివ్యలింగోపాంతంబున నిల్చి తాపనజనం ధోహూ యనక భక్తితోన్.

143

క. పంచేంద్రియపథముల వర్తించుమనోధ్వగుని శివునిఁ తెఱపునఁ బో బో ధించిరి వంచించిరి ప్రాపంచకసౌఖ్యములఁ బరమఁపరవశులగుచున్.

144

తే. ఎట్టకేలకుఁ జూపు బహిర్గతంబు, గాఁగ నిట్లని వినుతించెఁ గలశభవుఁడు దేహ ముస్ఫొంగ వాక్యప్రవాహసరణి, దివ్యమును లెల్ల నిది యుపదేశ మనఁగ.

దండకము. శ్రీమన్మహాదేవ! దేవాదిదేవా! నినుగ్నీకృతాజాండభాండప్రకాశా! మహేశా! మహాయోగివుం యోగ నిద్రాసమున్నిద్రితానందహూపా! భవార్చోనిధానాంతరావన్నరత్నాంతరీపా! జగదీప! నిర్దేవ! బ్రహ్మాండపిండొండ బాహ్యంతరాళంబుల బూర్ణమై సూక్ష్మసూక్ష్మార్థమై స్వార్థమై యున్న నిన్నున్ మహామాయచే జీవుని జేసి మహ్యదితత్వావ్యత్యకంబైన దేహంబు గేహంబుగా నిల్పిత్రైగుణ్యమున్ గణ్యమున్ బుద్ధ్యహంకారచిత్తంబులున్ జ్ఞానకర్మేంద్రియంబుల్ వడంతర్విరోధుల్ ఘనక్షేత్రముల్ పాశముల్ కోశముల్ జన్మనాశాద్యవస్థల్ వృథా నీకుఁ గల్పించి సత్కర్మ దుష్కర్మబంధంబులం జిక్కితా మైహికాముష్మికానందదుఃఖంబులం బొంది నిన్నాత్మ భావించువో నిన్నియున్ లేమి యూహింపఁగా లేక లోకుల్ దమోంధీకృతాలోకులై పోవఁ బోవం గృహమూర్తివై కాలదిగ్భాగ కైలాస శైలంబున్ దివ్యలింగాకృతిన్ భూమిఁ బ్రత్యక్షమై వేదవేదాంత విద్యాదితర్కొత్తులం గంఠశోషంబుగా వాదముల్ నేయుచున్ బుద్ధివై దగ్ధినే

- క. నీతపము కల్పధరణీ, బాతము తత్ఫలము నీదుఃసాధ్యవిలస
త్పాతివ్రత్యము లోక, వ్రాతమునకు మిమ్ముఁ బొగఁడ వశమే మాకున్ ? 152
- క. శీతకంఠుఁ డద్రుకన్యా, పతియై సుఖ యయ్యె భువనః భవనంబులఁ ద
త్ప్రీతిగా లోపాముద్రా, పతివై సుఖవైతి వీవు ధ పరమమునీందా. 153
- క. మీకిరువురకే దొరయుం, గాక భవత్సదృశు తెన్నఁగలచే నానా
లోకంబుల? మీమహిమము, మీకే తెలియు న్వశంబెఁమిమ్ముం బొగడన్. 154
- చ. అన విని కుంభజంఘ వినఁయంబున నిట్లను మీ రనుగ్రీహిం
చినఁ దృణమైన మేరువగుఁ ధ జిత్తము వేటొకరీతి నున్న న
య్యనిమిషశైలమైనఁ దృణఁ మా నటుగాన ఫలించె నాతపం
బనఘచరిత్రులార! నను ధ నాదరణంబున మీరు గన్గొనన్. 155
- క. అది యట్లుండఁగ నిండీ, నదియిక్కడ నుత్తరంబుఁనకు నభిముఖమై
నదియును శివునకుఁ గృపామై, నదియుం దలపోయ నినియఁ యవిముక్తంబున్. 156
- క. కీటం బయినను నీనది, నీటం కొరఁగుటయుఁ గాలఁనియతి మృతంబై
యాటవికాధివు పుక్కిటి, నీటం దోచును బురాణఁ నిశ్చయ మెందున్. 157
- ఉ. ఏమని చెప్ప నిచ్చటియఁహీనమహత్త్వము దోమ చచ్చినక
సామజపూజఁ గాంచు, మఱిఁ సామజ మిల్లిన సామజురెయ్యె
నేమముఁబొందుఁ, గాముకుఁడుఁ చెల్వకుఁగా మరుచేతఁ జచ్చినక
గామునిఁ జంపుఁ దా మగుడఁ ధ గామినితో నొడఁగూడి యుండియున్. 158
- క. ఇటువంటిచోట నెప్పుడు, నుటజంబుల నధివసించిఁయుండెను మీయు
త్కటభాగ్యం బేమని చెప్పట దేవుం డెఱుఁగు మానిఁపుంగవులారా! 159
- తే. పోయి వచ్చెద దక్షిణఁ పుణ్యతీర్థ, రాజములు చూడ న న్ననుఁగ్రహము నేసి
యనువుఁ డనుటయువారలుఁననుపఁదపసి, యిందువదన యుఁదానునిఁ జేచ్చఁజనియె. 160
- మ. అనఁగా వీరస్వసింహ యాదవుఁడు మాఁ యాజంగమాకారభ
ర్గునకుం గ్రమ్ముట మ్రొక్కి భక్తనిధి! నాఁకుం జెప్పవే విశ్వనా
భునియారాధన నేసి యగ్గిరిని జంఁ తుశ్రేణిలో మున్నుగో
రినయర్థంబులు గాంచి రెవ్వరన గాఁ రీనాభుఁడుక రాజుతోన్. 161
- శా. పాశ క్లేశగుణేషణేంద్రియ తనుఁ ప్రత్యర్థితాపోర్తికా
శోశాదివ్యతిరిక్తమూర్తి! త్రిజగఁ తూలంకషాకార! మా
యాశ్మంగారవతీవిలాసవిభవఁ వ్యావిధముగ్ధాంత వే
భాశ ర్షావహ! తారకాక్షురమహఁ లాపోవ దేశప్రదా. 162

క. శాంతాకార యిదంతా, హంతాచింతావిదూర యపవర్గరమా
 కాంతాకాంత దిగంతా, భ్రాంతాభ్రాంతాంతతాండవాభినయకరా. 163

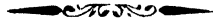
పంచచామరము. అపారతా గభీరతా మృతాదిహేతుభూతతా
 తపస్విసంగృహీతతా విధాతృముఖ్య దేవతా
 ధిస ప్రమథ్యమానతా సదీమహానుజీవన
 ప్రపాతజాతమగ్నతాభిరామచిత్ప్రయోనిధి. 164

గడ్డ్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తిశివైర చరణకమల సేవాపరాయణ
 సింగమరమానారాయణ జక్తయ నారాయణ తనూ
 భవ భవసరాజ్ముఖ ధూర్జటి ప్రకీతంబై స
 శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యంబునందుఁ
 బ్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ రామార్పణమస్తు.

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

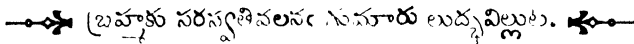
ఖండచలమారుణ

శేఖాస్పర్శాది విషయ శిఖాకృద్వి

ద్యాఖని మునిజనకల్పక

శాఖ శ్రీకాళహస్తిసదన మహేశా!

ఆ. అవధరింపుఁ డిట్లు * భవదీయకథ విన్నవించు భక్తజనుల * వీను లలర
మీరు యాదవునకుఁ * గారుణ్యరసపూరి, తేజోణముల నానతిచ్చిసట్లు. 2

వ. తదనంతరంబ యొక్కనాఁడు 3

సీ. అఖలవిద్యారహస్యములశంకలు దీర్చి, సరస నుండెను మునీశ్వరులు నొగడ
స్వస్తికహస్తులై * సమ్ముఖంబున బరా, బరిగాఁగ నర్చన * పర్వ లుండఁ
గరతలయుగళి వ * క్రీములు గప్పక విన్నపంబులకొఱకు ది * క్షతులు నేరఁ
బూర్వదేవతలు కిం * కుర్వాణులై తన, కనునన్న వలసిన * వనులు సేయ

తే. గరుడ గంధర్వభుజగ కిన్నర పితౄచ, భటులు చావడి ముంగటి * బట్టబయలఁ
జటులతరవృత్తిఁ గోటుల * సంఖ్య లెనఁగ, నజ్జగర్భంబు గొలుపున్న * యవనరిముస. 4

మ. సవలావణ్య రసాలయంబు గుణార * త్నస్థాన మాస్వత్సా
ధవబింబోదయ మున్నత స్తనగిరిం * ద్రవ్యక్తి వాచాసుధా
భవదేశంబు వశీతరంగము తనూ * భద్రవ్రభాఫేవదీ
ప్తిలిరాసం బగుతత్కళ * త్రము సుధా * భింబోలి సద్భక్తితోన్. 5

మ. చెలికత్తె ల్లయినండఁ బట్టఁగ సుర * స్త్రీ లెందతైన నైలం
కుల నేవింపఁగ వజ్రనిర్మితతులా * క్షోటిద్వయంబు ర్భుళం
ర్భుళనాదంబుల నీవ నూనికవుఁ గెం * బాయ ల్లువాళించు పా
వలు పాదంబుల మెట్టి ప్రాణవిభుఁ గొ * ల్పం గొల్పుమోసాలకున్ 6

సీ. బ్రహ్మకుఁ బట్టంపుఁరాణివాసం బయ్యు, రాజసక్రీడాభిరతులఁ బోక
 జగదేశసాందర్యసాభాగ్య యయ్యును, నలుమాత్రమును గర్వగుణము లేక
 సంపూర్ణ యావనఁసంపద గలిగియు, మదవికారస్ఫూర్తిఁపొదలనీక
 వ్యాహారసింహాసనాకూఠ యయ్యును, బహువిధవ్యావృత్తిఁత్రోఢగాక

తే. మగనిముందఱఁ దన మహామహిమ లెల్లఁ, గానఁబడకుండ నడఁకువఁగలిగి కించి
 దవనతాననయై పాలుపారఁ గన్ను, గంఠమీలకు నిలుకడఁ గఱపి కదియ. 7

క. ఏతెంచునవుడు పాదుక, లాతలికఁత్యోంతరమునఁ నటు విడిచి కరా
 నీత వివంచీ మదఱుక, పోత స్ఫటికాక్షనూత్రఁ పుస్తక యగుచున్. 8

క. పరిజనుల ననిసి నాధుని, పరిసరమున కేగి యతనిపంపున మణిపిం
 జరిత ధగద్ధగితం బగు, సరిగద్దియ సంఘనట్టిసమయమునందున్. 9

సీ. మోమువున్న మచందమామ వెన్నెలఁ గాయ, డెందంపుఁగెందమ్మిఁగ్రిందుపడునొ
 వాలుఁజూపనియెడువేలుపుఱేని కై, దువచాయగట్టుగట్టవియఁబడునొ
 కొప్పునుచీఱటిఁగుంపు గవ్వకొనంగఁ, దలఁపు తెర్వరిత్రోవఁనప్పి పడునొ
 రాయంచనడవులఁ రాయడిఁ దాల్మితా, మరతూఁడు దుమురుగాఁ మరలఁబడునొ

తే. నలువ తనుఁగొల్వ వచ్చినపలుకుఁజెలువ, చెలువమరయుచువలరాజుచిలుకుములిగిఁ
 దలఁకిమిన్నకయొకకొంతఁతడవునిలిచె, మునులుదమతమమొగములుఁగనుఁగొనంగ

తే. అదియఁ దాఁగాంచి సభ్యులఁప్లఱనమందఁ, దగవుఁ దలపోసి చిత్తంబుఁబిగియఁబట్టి
 స్వస్వరూప వికారైకసాఖ్యదృష్టి, మఱుఁగు వెట్టుచు నొకకొన్నిమాటలూడి. 11

తే. సరస నల్లాపములఁబ్రొద్దుఁచాలఁబోయె, ననుచు వేల్పుల మునుల నెయ్యమున ననిసి
 తాను వాణియు లోని సాధంబుమీఁది, కరిగి యచ్చట నిట్లని యాసతిచ్చె. 12

శా. వాచాగోచర మప్రీతర్కము వినిఁర్లవంద్యం బసాధారణం
 గాచోద్యం బతిలోక మప్రీమపఁర్యాయంబు వర్ణింపఁగా
 నీచెల్వం బిది నిక్క మట్లయినఁ గానీ నాకు నీవంక వాం
 ఛాచాపల్యము దీరనేరదు మనోఽజకీడలం గోమలీ. 13

క. నాకోరిక లీడెఁగఁ, గైకొనవలె నీవు ప్రీమకఁకారవకృతభా
 షాకృతులు నూటి నటువలె, గైకొంటివయేని చెప్పఁగలదేమనినన్. 14

క. తనపాతివ్రత్యమునకు, ననుకూలముగాఁగ మగనియాజ్ఞకు లోనై
 కనుపట్టె వాణి శతవా, గ్వనజానన లగుచు నలువఁవడి దేరంగన్. 15

ఉ. అందున కెంతయుంబ్ర మదఁమందుచుఁ బుష్పితపల్లలందునిం
 దిందిరశాబకంబు పువుఁ దేనియఁ గ్రోతెడు రీతి నూర్వరక
 బొంది సుధాధరగ్రహణభూరి సుఖంబుల నొందుచుఁ శతా
 నందుఁ డనంగ నొప్పెనఁగఁ నాఁడు మొద ల్కథల నిద్విధాతయున్. 16

- శా. ఆరామంబులఁ గేలిశైలముల సౌధాగ్రంబులన్ స్వర్గదీ
 తీరోపాంత నికుంజ పుంజములలో ధేశంబుఁ గాలంబు నా
 చారంబు నివరింపఁగా మఱచి హృజ్జాతాంఘికారాంధుండై
 నీరేజాసనుఁ డిచ్చ నుండె శతవాణీభోగ నిర్మగ్నతన్. 17
- సీ. మ్రొక్కిన నొకలేమఁ మోమెఱ్ఱఁగఁజేయుఁ, నిట్లుఁ గూరిమి నొక్కఁ ధీఁగఁబోఁడి
 తలపట్టుకొను నొక్కఁ ధరుణీలలామంబు, హలున్పుని యవలించు ఁ నొక్కయింతి
 పట్టకు మని యాసఁపెట్టు నొక్కఁ వధూటి, యేడుచు నొక్కఁ పూఁర్ణేందువదన
 మునుఁగు వెట్టుచు నొక్కఁ ముద్దియ పనిళించు, సిగ్గులేదను నీకుఁజెలువ యొకతె
 తే. మఱియుఁ గోపించి వలసిన ఁ మాస్కి నుండు, వారిజాక్షులఁ దగినట్లు ఁ గారివించి
 రతిసుఖంబులఁ జొక్కనోఁరంతప్రొద్దు, నజుఁడు మన్నథ రాజ్యసంఁహాసనమున. 18
- క. తరుణీశతకము బింబా, ధరమాధువ్యంబు లానుఁతఱిఁ దమలోనన్
 బరమేష్ఠి నాల్గమోములు, వరుసలు వెట్టుకొనుఁ జెప్పఁ వశమే కూర్మిన్. 19
- సీ. అధరపల్లవ మానఁ సంగంబు మఱచు దం, శత్రుతంబునఁ గొంత ఁ తలఁపు గలుగుఁ
 బరిరంధణంబునఁ బరవశుండగు నఖంబులు నాటఁ జెనకింఁ దెలివినొందు
 బహుబంధరశి లోఁపనివొక్కఁ గళరప, శ్రవణంబుచేత నెఁ చ్చుకొనొందు
 సురతాంత సుఖమునఁసోలుఁ దాంబూలంబు, నేయింప నించుకఁ సేదదేలు
- తే. జలకిమానును దివ్యవఁ స్త్రీములు గట్టు, నివ్యగంధంబు లలఁదును ఁ నివ్యపుష్ప
 మాలికలు దాల్చు సమృతంబుఁగ్రోలు మగుడ, గాలికానంగ సౌఖ్యాభిఁనోలరాజు.
- ఉ. తోరపుఁగోరిక, ల్నగివుఁ తోడి మొగంబుచు జిక్కఁచడ్డ శృం
 గారపుఁ గొప్ప, క్రొంజెమటఁ గాజెఁగు గండము, సందడించు ని
 ట్టూరుపు గాడ్పు, వేడుకలఁ నుబ్బెఁగు దేహము, సోలఁ జూపు, నొ
 ప్పాగుట గాని వల్వ కొకఁయప్పుడు నిగారట లేదు కూటమిన్. 21
- క. ఈమాడ్కి నిదియ పనిగాఁ, గామాంధుం డగుచు నున్నఁ కార్యము లెల్లన్
 బోమొత్తి పుణ్యసావము, లేమియుఁ దలఁపక సుఖంచుఁ సెడ వారలకున్. 22
- శా. క్రూరు ల్లూర్తులు దోషకారులు జగఁ ద్రోవల ల్లహాభీషణా
 కారు ల్లర్థవిరోధు లస్యరచుణీఁ కామాంధకారాంధు లా
 చారభ్రష్టులు లోకకంటకులు శఁ స్త్రీవ్యగ్రబాహు ల్లమ్రపా
 దూరు ల్లుప్పదివేఱ రక్కసులు దోఁడోఁ బుట్టుచుం దంఢ్రితోన్. 23

—ॐ— బ్రహ్మకొనుకుందుష్టచేష్టులు. —ॐ—

సీ. చెఱపట్టి తెత్తుమో ఁ శ్రీమహాలక్ష్మిని, బింఁడి గామితుమోఁ వెంశిగొండ
 మ్రుంగుదుమో పట్టిఁమిహిరమండలమును, ద్రావుదుమో సముఁద్రంబు లెల్లఁ

బన్నగకులసార్వభౌము నాడింతుమో, పెకలింతుమో ధాత్రిఁ బెకలిపడఁగఁ
 దన్నదుమో వృత్యుఁదంష్ట్రులు విటుగంగ, సరగునఁ జెటుతుమో ♦ జమునిలజ్జ
 తే. నేడుకొండలుఁ బెటికి వేఁటూడి కడిమి, గగనమండల మొరయంగ ♦ నగరవైచి
 బంతులాడి చరింతుమో ♦ పనుపుమమ్ముఁ, దండ్రి! వలసిన పనికన్నఁ దమ్మిచూలి.

ప. నెమ్మనంబున నుమ్మలించి కమ్మవిల్తుని యలరమ్ములం జిమ్మచీకట్లు గ్రమ్ముటంజేసి దుర్త్
 దులుఁ గ్రూరకర్తులగు కొడుకులం గంటినే యని కటకటంబడి భువనంబులకు వెక్క
 సులగు రక్కసుల దిక్కుఁ గనుంగొని గగనకర్పర పరివేధి తుంగ శృంగ శృంగాటకం
 బును నుదీప్యవ్యాచీ ప్రాచీప్రతీచీ నమీచీన పరిభ్రాత గంగా గౌతమీ నముద్ర
 ముద్రిత దుర్గంబును నిర్దళ నానామృగ సంకులమధ్యంబును నగు వింధ్యంబునకుం
 బొండని నియమించిన. 25

ఉ. మించినవేడ్క రక్కసులు ♦ మీనలు దీటుచు, దిక్కుఁడుంగముల్
 చించుక పాఱ నార్పుచు మఃషీమలినాంగ వినీలిమ చ్చట్టా
 వంచిత భానులై కయిదు ♦ వల్లభిపించుచు లోకమెల్ల భ
 షీంచెద మంచు వింధ్యగిరి ♦ జేరఁగ వచ్చిరి దండ్రి పంపునన్. 26

ఉ. అందొక దుర్గమస్థలము ♦ నందు నివాసముఁ జేసి జంతు గా
 శిం దెగటార్చి మ్రొంగుచు ఋషిప్రమదావళిఁ బట్టుకొంచు సం
 క్రందనముఖ్య దేవనగఁరంబులఁ గాలుచ్చు నాత్మబోధ ని
 వ్ధం దవమాచరించుముని ♦ నంహతి డెందము గండఁజేయుచున్. 27

మ. పురుషుం డన్న వధించి, కాంత యనిన ♦ నోగించి, యర్థంబుల
 సరగం జేకొని, మత్తచిత్తు లగుచు ♦ సర్వంబు నేకంబు నే
 సిరి వర్ణాశ్రమ ధర్మము, ల్బుధుల గాఁసింబెట్టి చార్వాకమా
 ర్గరతుల్యోలె శరీరసౌఖ్యపరతం ♦ బ్రిత్యక్షసిద్ధాంతు లై. 28

మ. కులశీలంబులు జాతిభీతులు ననుఁ గ్రోశత్రపాహేయశం
 కలు దూరంబులు నేసి యిచ్చల సమఁగ్రస్ఫూర్తి నర్తించువా
 రల యై పోయిరి కాని రక్కసు లసాఁరకూరసంసారమో
 హలతాబద్ధులు గాక యున్న నపవఁగ్ధానందముం జెందరే. 29

శా. భాండాగారము లెల్ల నన్యధనము ♦ ల్బుందీగృహప్రాపి తా
 చండాలావధికాంత లాత్మకులయోఁపారత్నముల్, సత్క్రియల్
 చండక్రీడలు, సర్వజంతువులు భోజ్యుజ్జేణి, కాదంబరీ
 భాండవ్రాతము వేయమై, దనరఁ ♦ బావస్వాంతులై త్రిమృతన్. 30

శా. ఆ బాధల్ పడలేక భూరమణి శోకాకాంతయై మూర్ఖవీ
 ధీబద్ధారుణపాణిపద్మములతో ♦ దేవా! జగం బెల్ల ర

తౌబుద్ధి వివరింపు నీసుతులచే • గాలెంజుమీయంచు భా
మాబద్ధం డగు బ్రహ్మదేవుఁగని విజ్ఞాపించె ఘోషించుచున్.

31

క. ఆయా ర్తనాదమునకుం, దోయజగర్భండు కరుణతో భూదేవి
ఘోషించె బలిచి యోడకుమి యీనిమిషమున నీకు • మెచ్చొసరింతున్.

32

—•— బ్రహ్మకు నుగ్రుఁడనుకొనుకు కలుగుట. —•—

క. అని కొడుకులపైఁ బుట్టిన, కినుక సహింపంగలేక • కెరలినఁ గోపం
బున నుగ్రుఁడనుతనయుఁడు, జనియించె ననుస్తభూతఃజాలము బెగడన్.

33

చ. అతనికి నుగ్రసింహారథ • మస్త్రీచయంబును వజ్రంచుకా
న్వితముగ నిచ్చి నాసుతులు • నీనహజన్తు లటంచుఁ బాడకు
ద్ధతగతి నందఱు దునిమి • దైవతకోటులు నింగిఁ బొంగ భూ
సతికిఁ బ్రయం బొసర్చు మని • సారసగర్భండు పంప నాతఁడున్.

34

—•— బ్రహ్మవంతున నుగ్రుఁడు తనయన్నలగురక్కనులఁ జంపుట. —•—

ఉ. కోవన నార్చినం దెసలఁ గుంజరము ల్పైద గెం, ధనుర్బణా
రావమునం గలంకె జలఁరాళి, వడంకె రథాంగత్రవనం
రావమునం గులక్షీతిధఁరంబులు, రథ్య మృగేంద్ర సాంద్ర హే
మావలి వ్రక్కలయ్యె హరిఁదంతము, లేమని చెప్ప నత్తఱిన్.

35

తే. తన్ను ధరణికిఁ బొప్పన్న • ధాత నోటి, మాట నోరనె యుండ భూఁసుండలంబుఁ
జేరఁ జనుదెంచె సింగంపుఁ దేరిజోడు, వింక్యగిరినున్న రాక్షసఁవితతిమీఁద.

36

శా. ఆఘోరాసురు లంతయుం దెలిసి గంఘానేక పానేకవా
హూఘు స్వందస బృందము ల్లోలువఁ జిత్తాయత్తమై, కార్ముకా
మోఘాస్త్రంబులు దాల్చి హేమరథము • ల్లోదంబుతో నెక్కఁగిం
గొఘుం బెత్తిన ధూళిచే నడుసుగా • నత్యంత గర్వాంధులై

37

క. బలములు దీర్చిరి నడిచిరి, బలవంతుం డైన యుగ్రుఁడై నేచి బలా
బలచింత లేక రాక్షస, బలములు రఘురాము మీఁదఁ బైకొనురీతిన్.

38

క. ముందటఁ గాలుబలంబు పిఱుండం దురగంబు లాపిఱుండం గరులుఁ
స్వందసము లందుపిఱుండం, గ్రిందుకొనఁగ నిలిపి నడువఁగా వెఱగయ్యెన్.

39

మ. గరళం బుద్ధతి నారగింపఁ జనునుఁ గ్రవ్యగ్రవిస్ఫూర్తి, సా
గర మాపోశన మెత్తుకుంభజుని రేఖణ ధ్యాంతనంతాన సు
స్థిరతం దీర్చు దినేంద్రు చందమున, నాఁసనం గసుంగొంచు భీ
కర వేగంబునఁ దాకె నుగ్రుఁడవు దుఁగ్రం బైన హుంబునన్.

40

క. చదివెం గాలుబలంబులఁ, గదిమెఁ గుఱుంపు పాఞఁ ♦ గగ్గులకాడై
చెదరంగ గంధగజముల, మదమడఁచెం జండవీరఁమండలిఁ దాఁకెన్. 41

క. విడువక పట్టిన మునుముఁ, గడదేటిచి బలము రెండుఁగా నొనరించెన్
వడి నా రెంటికి నడుమన, వెడలెఁ మఱిసోమసూర్యఁవీఘలుగాఁగన్ 42

క. చెదరినసేవల నన్నిటిఁ, గుదురుకొనం దోలి చుట్టుఁకొని వడి నేసెన్
మదకరుల హరుల భటులను, గజనంబున మడిసి చాఁకఁటటుగఁ గూలన్. 43

శా. ఆ యోధాగ్రణిచేత నిట్లు తమసైన్యంబు ల్పటాపంచలై
సాయల్యాఱియు నేటుపోటుల భయఁభ్రాంతంబు లయ్యున్ సమి
ద్భూయ్యుక్తాంగములయ్యుఁ దమ్ము శరణంబు లేవ్వడియుం దూలఁగా
సాయంసూర్య సమాన వక్త్రములతో ♦ సక్రోధులై రక్కసుల్. 44

క. విఱిగిపఱచు సైన్యంబుల, వెఱపెల్లను దీర్చి చులులఁవిక్రమగరిమల్
మఱయంగ నుగ్రుఁ దాఱిరి, యురవడి నార్పులును జొబ్బులుఱుములఁ దెగిడన్. 45

క. ఆ తుములమునకుఁ దెమలక, భూతలము చలంక నలువఁపుత్రుం డెద్దుఁ
యాతెఱఁగున ననురులు నిర్భూతనదృశ శరపరంపఁరలు వడిఁ గురియన్. 46

క. ఏసిన శరములు దుమురుగఁ, జేసి యరణ్యంబు దావఁశిఖి వొదివినయ
ట్లాసుర సైన్యము వీరా,గ్రేసరుఁ డుగ్రుండు విశిఖఁకీలులఁ బొదివెన్. 47

క. తా నేసిన శరములు దా,వాసలమునఁ బడ్డమిడుతఁలట్లు శరనిధిఁ
సోనలుగా నర్పించిన, వాసలక్రియ వారిమీఁదఁవమ్మై పోవన్. 48

శా.క్రోధాగ్ని ప్రభ రీతి శోణరుచి దృఙ్కోణంబులం జందఁగా
వేధోండంబు గలంగ నార్చి శరము ♦ లేవేగ కోదండవి
ద్యాభౌరేయత మీఱ నేసె మనుజాఁహ రాఘదేహఃస్త్రుధా ? (స)
రాధాతక్షి తిధూళిపాళిగ మృగేంఁద్రస్యందనుం డుద్ధతిన్. 49

క. కోణపవరు లవ్వీరుని, బాణపరంపరల నొప్పిఁ ♦ బడరైరి కుల
క్షోణీధరములు కుంభ,ద్రోణాసారమునఁ గలఁగిఁతోలఁగని భంగిన్. 50

ప. మఱియును. 50

శా.దిక్కు-ల్లికకడలంగఁ జక్రగుణసంఁదీప్తధ్వను ల్మ్రీఱఁగా
రెక్కల్యచ్చిన కాలనర్పముల పేర్మిం గంకపత్రంబులఁ
జొక్కంబైన నిశాతబాణముల నాఁజో దేసె బేతాళముల్
గ్రుక్కిల్లి)ంగఁగఁ గ్రొత్తనెత్తురు) వాఁగు ల్పొఱఁ గ్రవ్యాదులున్. 51

ఉ. ఏసిన నీనువుట్టి యనుఁరేశ్వరు లన్నియు నుగ్గునేసి య
బ్రాసనుపుత్రుఁ జూచి భువఁనాసలి నెన్నఁడు నిన్నుఁ గాన మ

న్నా? సమరంబు నేయుటకు నై నియమించినవార లెవ్వరో దోసముగాదు రాఁ దొలగఁగఁ ద్రోయుచు భోజనదంచు నుక్కునన్.

52

శా. అవ్వీరాగ్రణి బాణసాతముల మాంసాహారవీరు ల్పయిం బువ్వుల్ వల్లిన యట్లుగాఁ దలఁచి యాఁర్చుల్ నింగిముట్టంగ నీ క్రొవ్వొట్టె యడఁగింతు మంచు వడి నుగ్రుండాణి రున్మత్తులై గువ్వ డ్డగ నెదిర్చి పేర్చినగతిం గోలాపాలం బొప్పగన్.

53

క. ఒక్కమొగి ననురు లందఱుఁ, బెక్కుతెఱంగుల నిశాతఃభీకరశరముల్ గ్రిక్కిఱియనేయ నెత్తుట, నక్కంతీరవరథాంగఃమంతయుఁ దోఁగెన్.

54

ఉ. అప్పుడు నేల పెల్లగిల గార్చి మహాగ్రా నిరీక్షణంబులై నిప్పులు రాలఁ గోపమున గన్మఠశాతశిలీముఖావళిఁ ముప్పదివేల రక్కసుల గముంచె విరించితనాజుఁ డీశ్వరుం డప్పురదైత్యవీరనివహమ్ముశరమ్ములఁ గ్రుమ్ముకై నడిన్.

55

ఉ. కప్పిన యంపవానలకుఁ గంపమునొండక మానవాశనుల్ ముప్పిరిగొన్న రోషమున గొమునఁ గంఠమునన్ భుజమ్ములఁ జిప్పిలి వేడి నెత్తురులు జీగుఱుటేఱులు కొండనుండి టా టొప్పనఁ గాఱి వీరరస గొమొత్తాఱు చందము దోప నుగ్రుండై.

56

శా. చెక్కల్నేసె రథంబు, లశ్వముఁ గూఁ ట్పెన్, ఖండఖండంబులై పుక్కెంబు ల్పడనేసె, రత్న నుయకోటిరంబులుం దూణముల్ వ్రక్కల్లా నొనరించె, ధూళిఁ గలఁ గన్వర్మంబులన్, సూకులన్ జక్కాడెం, దునుమాడె విండ్ర, సనుకుల్ గంఠోభముం బొందఁగన్.

57

క. అరదములు విడిచి రక్కసు, లరిగిలుఁ బట్టెములుఁ గొనుచు గనాకసమునకుఁ బారిఁబారి నెగయుచుఁ గల్పించిరి కాటుకప్రోవువంటి గీచకటి సంతన.

58

శా. ఆమాయాతిమిరంబులోపల నదృశ్యాకారులై పోరు ర ఱ్కోమాతంగముల స్మృగేంద్రరఘుఁడుగ్రుం బోలి శాతాంధకా రామిత్రాంబక మేసి చీకటులఁ బాఁయం దోలి యాకాశఘం టామార్గంబున నుండకుండఁ గడికంఁడల్లాఁగఁ బెల్లెసినన్.

59

శా. తూలంబాఱియు బీరువోక సురనాఁఘు లేచవమొఱన్ సమి త్తేలీలోలతఁ గాలమేఘముఁమాఁడ్కిం జూడ్కొక్కిన్గా శిలా జాలాసారముఁ బైపయిం గురియ రోషస్వాంతుండై తీవ్రవా తూలాస్త్రంబున నందఱన్ గెడపి శాంతుండయ్యె నవ్వీరుఁడున్.

60

చ. నరులకు గుండెగూఱు దిగె గనాగకులంబులు నిద్రవోయె, ని ర్జులును మిన్నుదన్నిరి, ఘోరామరకోటియుఁ ద్రుష్టిఁ బొందె, సు

స్థిరత పహించె ధాత్రియు, ఋషిప్రజ మిచ్చుఁ జరించె, రాక్షసో
త్సరము రణంబునఁ హరిరఁధప్రదరాహతిచేతఁ గూలినన్.

వ. అమ్మహారణస్థలంబున వారణంబులయట్టలు కట్టలు వడుటంజేసి తొట్టిన నెత్తురు మడువులం దెట్టవలు గట్టిన యంపకట్టియలం దెప్పలుగట్టుకొని యాడం దలపెట్టు బిడ్డల యెడ్డైతనంబునకు మనంబున ఘనంబగు వేడుక వాడమఁ బెద్దయుంబ్రాద్దు ముద్దాడు శాకినీ ధాకినుల కలకలంబును, విచ్చలవిడిం బచ్చిపాలనుఁ దిని వెగటగుటం జేసి తొడవులనెడలి పడిన పద్మ రాగంపుఁ గుప్పలు నిష్పలనుచుఁ గండలు బరికట్టి యల స్లట్టి కణుకుట్లు గాలుపం బాలుపడి తిరుగు భూత బేతాల బాలికాకులకోలా హలంబును, మిట్టకోలలు గులగులలైన కిరీటంబులనుంజి రాలిన వజ్ర మాక్తిక రజోగుణంబు లవణంబు చవి మరగి ముఱుగకుండ నుప్పుకండలుపెట్టఁ జూచు శిషాచ మందగామిచుల క్రందను, బడఱునం బొడవిన మెడఱునుం బ్రదరంబులం జదిసి కది సిన మాంసంబును బ్రేవులప్రోవులు మొదలుగాఁ గూడఁబెట్టి కట్టలుగట్టి యేనుఁగు తుండంబులం దూము లమరించి, నెమరించిన మోములతోడం జెఱువులు గట్టుకాడ నిట్టవొడిచిన రక్తంబుల నట్టనడుమ వేసినఁ జెలంగు కూశ్మాండ కుమారోద్దండ హాసనవ్యసనంబును, గాకఘూకజంబుక వనశునకంబులు వ్రచ్చి వండలలాడి యవ్వ లవ్వలికి వెడలివచ్చు నేనుఁగు పీనుఁగుల డొక్కలలో డుక్కిడాఁగిలిమ్మిచ్చులాడు దయ్యంపుఁదొయ్యలుల సయ్యాటంపుఁగయ్యంబును, వీరసావేశంబున విజయూ శాపరవశత్వంబును జేసి మునుపడిప్రోవుదప్పక ధరణిం బడియున్న మానవాహార హరిశాబక కళేబరంబులం జూచి సజీవశంకాతంకంబునం గొంకి వెనుకపదంబులం గ్రమ్ముకొనం జమ్మిన దుమ్మనఁ గదలకుండినఁ జెండ పండువునేయు గోమాయు పంపరారావంబును, విగతవీరులైన తేరులును, జర్ఘుఁరితాంగంబులైన తురంగం బులును, శరీరప్రోతశరవాతులైన సూతులును, ఖండఖండంబులైన కోదండం బులును, రంధ్రనికేతనంబులైన కేతనంబులును, విదళిత సూత్రంబులైన తను త్రంబులును, రజోజాలంబులైన శూలంబులును, విదారితకూటంబులైన కిరీటంబు లును, ఖండితవేణుశలాకంబులైన పుండరీకంబులును, విద్వంసితిముఖంబులైన శిలీముఖంబులును, భంగభంగంబులైన మాతంగంబులును, రుధిరసమాకాంతుల యిన మావంతులును, యసుకింకరాయత్తులయిన రాహుత్తులునుం, గల కలనిఁ గనుంగొని చని వీరాగ్రేసరుండగు నుగ్రుండు పితామహఁగ్రభాగంబున నిలిచి గెలి చినవిధంబు విన్నవించిన విని విరించి పుత్రవధవిధాకర్ణన గ్రథితశోకానలదందవ్యా మానమానసుండై మండిపడుచుం జూచిన నతండునుం భస్మంబైనం బుత్ర హత్యాద్విదోషంబును బుత్రవిహీనత్వంబును బ్రాప్తంబయ్యెనే యని విచారించి రి2

—**||** బ్రహ్మ పుత్రహత్యాదిదోషపరిహారార్థము తపంబు నేయుట. **||**—

ఉ. ఇంతట దేవదేవుఁ గరుఁడేక్షణు దక్షిణరాశ్యవైలశృం
గాుతరవాసు భక్తజనఁ తామరభూజము నద్రకస్యకా
కాంతునిఁ గొల్పకున్న సుతఁఘస్మరతా సుతసీనతాఘ దు
ద్ధాంతపయోధిపాతమునఁ ♦ దప్పిమనంబు సుఖంబునొందునే? 63

వ. అని వితర్కించుచు 64

ఉ. అంచలుగట్టినట్టి రథ ♦ మాతృవధూటియుఁ దాను నెక్కి చిం
తించినయంతలోఁ గదలి ♦ తీవ్రత దక్షిణరాశ్యవైలముఁ
గాంచె విరించి ముక్తికలఁకంఠవధూపదవీరసాలముఁ
బంచముఖానుకూలము విఁపద్విషినోగ్రదవాగ్నికీలమున్. 65

తే. కాంచి కాంచనమాణిక్యఁఖచిత్రమైన, యంచకొదమలఁ బూన్చిన ♦ యరదము డిగి
దేవియును దాను మొగ తేలఁదీర్థమాసి, యభవుదర్శించి జ్ఞానపుష్పాంబుఁగొలిచి.

వ. దక్షిణకైలాసగోత్రంబునఁ గూర్చుండి కమలాసనుండు కమలాసనస్థుండై హృదయక
మలంబునఁ బరమేశ్వరు చరణకమలంబులు నిలిపి పంచేంద్రియసౌఖ్యంబుల వంచించి

సీ. కందమూలాదిభక్షణములఁ గొన్నిది, నంబులు ఘోరతపం బానర్చి
యంబుకణంబు లాహారంబుగాఁ గొన్ని, నెలలు దప్పక భక్తి ♦ నిర్వహించి
వవనాశనంబునఁ ♦ బరితృప్తుడైకొన్ని, ఋతువుల నద్భుతవ్రతము సలిపి
సతతోపవాసనిష్ఠాపరాయణబుద్ధిఁ, గొంతకాలము తపోదాంతి నెరపి

తే. భువనభవనభయంకర ♦ పవనవర్ష, శిశిర తీవ్రతర వృధఁ ♦ జెదరనీక
హృదయధైర్యంబుమిక్కిలి ♦ పవలపటిచి, నలువయిబ్బంగిఁ బెక్కిండ్లునలిపెదపము.

సీ. గాంగేయముఖరీ తఁగంగసంగతనదా, గతి సుహాగ్రీష్మముఁఖము హరింప
సతతవాచంయమిఁశ్వరకృతకృతుహవి, ర్జ్వలదగ్నికీలలు ♦ చలి నడంప
నికటద్రుమస్థితఁసీలకంఠంబులు, పురులొడ్డి వానలఁబీఱును మాన్పు
నాగంబు లాభోగఁభోగంబు లడ్డంబు, పట్టి ఝంఝూనిలఁపంక్తి నుశవ

తే. సఖలభూతాత్మమూర్తియైఁ ముతీశయిల్లు, కొడుకుఁబడయుఁ గన శ్వేతుఁగూర్చితపము
నేసె నటుకానఁ బవ నాగ్నిఁ శిఖఁఫణిండ్రు, లాదిగాఁ గూడి విధికి సఁహాయు లైరి.

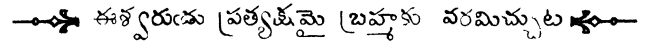
సీ. తల్లిగానని లేడిఁపిల్లకుఁ జన్నిచ్చి, పెంచు బెట్టులి తనఁబిడ్డయట్ల
దైవికంబున గూడుఁదప్పి నేలను బడ్డ, రాచిల్కబోదలఁ ♦ బ్రోచుఁబిల్లి
యెండచేఁ గ్రాఁగిన ♦ కొండకోయిలఁ దెచ్చి, యెలమావినీడలఁ ♦ నిలువుఁ గ్రోఁతి
యెడఁబాసి పోయిన ♦ విడియేనుఁగులఁగూర్చి, కరివీరహంబు కేఁసరి హరించు 66

తే. స్తనితములకెగపడి వచ్చు, శరభములను, బట్టి యొయ్యన ధ్రాతిపైఁ బెట్టికాచు
గండభేరుండపక్షులుఁగలిగి యజని, యాశ్రమముశాంతరసరూపఁమయ్యెనపుడు.

ఉ. అడవిధాతకుం జదువులమ్మ సదా పనిపాట సేయఁ జే
 తోషకుఁ జెంచెత ల్పలుకుఁ తోషకుఁ రాజశుకీకదంబముఁ
 గూడి చరింపఁగా నదియుఁ గొంత వినోదము గాఁ దపస్విని
 క్రీడ వహించె నాత్మఁ తిఁకిఁ మదిగోర్కి ఫలించు నంతకున్. 71

తే. భారతీ దేవియును దానుఁ బద్మభవుఁడు, భువనముల కెల్ల జోద్యంబుఁ పుట్టునట్టు
 లాత్మవిద్యాధురంధరుఁడై నకొడుకుఁ బడయఁగాఁ గోరి ఘోరతఁపంబానరై. 72

మ. కరుణాధారలు నేత్రకోణములవంకం జింద నానందబం
 ధురమై మానస ముబ్బుఁగాఁ బ్రమథపంక కుల్లాల్పి గోరాజునె
 క్కి గటన్తంగళ వాద్యముల్ సెలఁగ లక్ష్మీనాథముఖ్యామరుల్
 పరివేషించి భజింపఁ బద్మజనకుం బ్రత్యక్షమై యీశుఁడున్. 73

శా. ఏ నీకేమి యొనర్తుఁ జెప్పుము సురఃజ్యేష్ఠా! యనెఁ భక్తి భా
 సానాథుండు ధర్మిఁడె జాగిల నమఃస్కారంబు లర్పించుచుఁ
 నానారీతుల నన్నుఁజించి నిటలఁ న్యస్తాంజలిత్వంబునఁ
 మేనఁ గంపము రోమహర్షణము సఁమిశ్రించుగా నిట్లనున్. 75

తే. దేవ నీవంటి దేవుండుఁ నిన్యతీర్థ, రాజములలోన నక్షిణఁ రజతశిఖరి
 నఁగి క్షేత్రంబు నానంటిఁ వాంఛితార్థ, సిద్ధుఁడు నరుడు ధర విమఁర్శించి చూడ.

శా. కాన న్వచ్చియుఁ జూడరాదు భవదాకారంబులో నొక్కమే
 నైనం బారముముట్ట నింకెటులు లోకాతీతమై దృష్టికిఁ
 లోనై యుండని మీచిదాకృతి నుపశ్లోకింపఁగా నేర్పెదఁ
 నానాభంగుల నూరకుండుటయ ధన్యత్వంబు నాబుద్ధికిన్. 76

సీ. భారతీ దేవిఁ ఁ బాయక కాల్పర్మము విచారింపకఁ మదనకేళి
 దోంగ ముప్పది వేలరక్కసు లుద, యించి వింధ్యాద్రికిఁ నేగి వారు
 ప్రజల బీడింప సఁర్వంపహదేవత, చెప్పిన నేను రోషించినపుడు
 పుట్టె నుగ్రుండును పుత్రుండు వానిచే, నందఱఁ జంపించి యతనిఁ జంపు

తే. కొంటి నజ్ఞానమునఁ గట్టుకొంటిఁ బుత్ర, హత్య సంతానహీనుండఁ నైతి దేవ!
 రెండుదోషంబులనుమాన్చిఁ నిండువేడ్క, నన్ను రక్షించునునుఁ బ్రసన్నుఁడగుచు.

ప. దక్షిణకై లాసగోత్ర వీక్షణనూత్రంబునంబుత్రహ త్యాది దోషంబులువాసె మాఖ
 మాసంబున మఖానక్షత్రంబున నుషఃకాలంబున సువణముఖిరీస్నానం బాచ
 రించి మాసంబున నీ మహాలింగంబునకుఁ బ్రదక్షిణంబులుఁ బ్రణామంబులుఁ బం
 చాక్షురీనుంఁత్రపంబును నూటయెనిమిది సేసి ప్రతిమఖానక్షత్రంబున నివిధంబున

నొక్కనవత్సరంబు నడిపిన సువుత్రుండు గలుగు నీవేకా వెవ్వరీప్రీతంబు నడిపిన నిట్ల యా నని యానతిచ్చి సర్వేశ్వరుం డంతర్ధానంబు నొందె నరవిందనందనుండు నట్లు నేయం దొడంగిన.

78

— ❦ — ఋ భువునిజననము. ❦ —

మ. నెలరెణ్ణెల్లకు జీరచిక్కెఁ ద్రిజగఁన్నిర్మాతయిల్లాలికిఁ జెలఁగెం జిట్టుము, లంకరించె నరుచుల్ చెక్కు ల్పూర్ణాతేందుమం డలతేజంబున నొప్పెఁ, గొను బలిసెఁగఁ డాసెం గుచాగ్రంబులఁ నలు, పాయానము దోచె నెన్నడ నభిన్నంబయ్యె నిట్టూర్పులున్.

79

తే. తెల్ల నగుమేను కుసుమితవల్లిగాఁగ, గురుకుచంబులు పుష్పమంజరులుగాఁగ నందునుండెడి నలుపు నిందిదిరములు, గాఁగఁ జెలువొందె వాద్దేవిగర్భమహిమ.

తే. ఆత్మలోనున్న పుత్రహాత్యాకళంక, మాత్మజాభావతాదోష మాత్మరూప మైన పిండంబు గర్భస్థమైనబైట, వెడలె ననఁ జన్ను మొనలందుఁ బాడమె నలుపు.

సీ. సౌఖ్య లేశములేని సంసారదేహాభిమానముల్ విడిచి త్రిమ్మరఁగఁ గోరు ముక్తిసామ్రాజ్యాభిషిక్తులై విహరించు, యోగసిద్ధులలోన నుండఁ గోరు మానముదానిన క్తిమదికి నింపగు చోట, నేకాంతమున వసియింపఁ గోరు నసార్థితసాస్త్రమగు పదార్థంబుల, దీపనాదివ్యథఁ దీర్చు గోరు

తే. విష్వవ్యాపకంబు సవిస్యయంబు, నైనబ్రహ్మంబు పిండమై యాత్మగర్భ గోళముననుండఁ దన్మహాగుణములెల్లఁ, దెలుపు మెలపున సంతటఁ బలుకు వెలది.

ఉ. భారతి గోరుకోర్కులకుఁ బద్మభవుం డనుకూలుఁడై మఖా తారకయందు సునతముఁ దప్పక సల్పఁగ నొక్కయేటిలో నీరజవైరిశేఖరుని నిత్యకృపం గల పుత్రజన్మముం జేరవ యయ్యె దంపతులఁ చిత్తమునం బ్రమదం బిగుర్వఁగన్.

83

తే. వాఙ్మయంబై న వేనాంతవార్ధియందు, సర్థమయుండైన చిద్విధుం డవతరింపఁ దన్ను మఱచిన తెఱగునఁ దమ్మిచూలి, ప్రమదమునఁజొక్క వాణిగర్భముననుండి.

మ. ఉదయించెం బరమాస్థి రూపము మహాయోగీశ్వరోత్తంస మీ శదయావర్ధితదివ్యతేజము సదా శాంతస్వరూపంబు దుః ఖదనంసారవిదూమానసము లోకం బుత్పసక్రీడలఁ బాదలంగా సుతరత్న మంత జననీపుణ్యప్రభావంబునన్.

85

క. పుత్రోద్దయ మగుటయు శితి, పత్రజుఁ డానందలహరిఁ బరవశుఁ డగుచుఁ స్తోత్రంబునేసె ముక్తిక, శత్రుని గౌరీశు నిర్మలప్రతిపత్తిన్.

86

వ. ఖండపరశుండును సఖండదయామండితకటాక్షపీక్షణంబులఁ బ్రీత్యక్షంబై కమలజత
నూభవునకు ఋభువనియెడునామంబానరింపననుగ్రహించియవగ్రహరహితంబును
గలుపాహితంబునునైన బ్రహ్మోపదేశంబు నేసి యంతర్నిత్యుండయ్యె నంత. 87

శా. శోరై వెంఁదియుఁ గన్నవారలకు సంక్షోభింపకే మొక్కి యా
త్తారామత్వమునం జెలంగి యింక నేయర్థంబు వర్జింపఁగా
లే రాత్తజ్ఞు లనంగ నాఋభువు దల్లిండండ్రి వీక్షించుఁ బు
ణ్యారణ్యంబులఁ బుణ్యశైలముల బ్రహ్మజ్ఞానియై తిమ్మరన్. 88

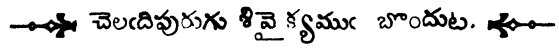
ఉ. వచ్చి నిదాఘుఁ డాఋభువువంకఁ బరావరవస్తుదర్శనం
బచ్చువడంగఁజేసి ననకాదుల కంతయుఁ జెప్పి చూప నా
సచ్చరితుల్ నమస్త మునిచంద్రులకుం గరుణార్ద్రచిత్తులై
యిచ్చిరి బ్రహ్మవిద్య, వెలఁయించిరి వారు జగంబు నిండఁగన్. 89

శా. ఈచందమునఁ డమ్మిమూలికథ గౌరీశుండు చెప్పంగ ధా
త్రీచక్రేశుఁడు సొక్కి మ్రొక్కి యనియెఁ శ్రీకాళహస్తీశతా
ప్రాచుర్యంబు పురాణసిద్ధముగ నెప్పాటఁ జగన్నా యకుం
పాచంద్రార్కముగా ధరించె నిది నా కాద్యంతముం జెప్పవే. 90

క. అనవుడు గుహనాజంగమ,తనువు ధరించిన సుధాంశుధరుఁ డిట్లనియెఁ
మనుజేశ్వరుతోఁ గరుణా,వననిధియై విన మటంచు వాచాప్రౌఢిన్. 91

క. తొలియుగమున శ్రీనామముఁ గలచెలఁదియుఁ ద్రేతయందుఁ గాళంబనుపా
ములతేఁడును దానికి నీ,తలియుగమున హస్తీయ ప్రాతంబునఁ గొల్వన్. 92

శా. గౌరీశుండు చెలంది బాము గజముం గైవల్యసామ్రాజ్యల
క్షీనూపంబగు తన్నుఁగూర్చుకొనఁగా శ్రీకాళహస్తీశ్వరం
డై రాజులై దదీయభక్తిగరిమం బాద్యంతము స్మీకు వి
స్తావప్రౌఢి వచింతు రాజ! వినుమా దత్తావధానుండవై. 93

చ. కృతయుగవేళ మర్కటకకీటక మొక్కటి పూర్వవాసనా
గతమతి దేవదేవు గరళకంధరుఁ గొల్వఁ దలంచి కుంభజ
క్షీతిధర కన్యకాంబు పరిష్కృతశరీరముతోడ నాత్మని
ర్గత బహుతంతుపంక్తి గృహకల్పన శిల్పకళాప్రవీణుతన్. 94

సీ. ప్రాకారములు గోవుఠరమ్ములు కొలువుకూ,టములు సర్తనమందిఠరములు కోశ
గేహము ల్పందిళ్ళు కేళీనివాసంబు,లంతఃప్రవక్షిణాయతనవీధి
యుపహరిభోగమంఠపము గర్భగృహంబు,పరిణయ హేమవై భవనిశాంత
మంతఃపురంబు కక్ష్యాంతరంబులు జాల,కంబులు మేడలుఁ గరుణతోడ

- తే. నిభముఖానలజాతచండీశవుండ, రీకలోచన మాతృకాలోకనయన
 దక్షిణామూర్తి వటుకాదిదైవతముల, నిలయములు గట్టినత్యంతనిష్ఠతోడ. 95
- శా. ప్రాతఃకాలతుపారశీకరచయః ప్రాప్తిం లనన్త్యాక్షిణీ
 వేతాగారములట్లు చెల్వనఁగుతద్భిందుచ్చటాజాతఖ
 ద్యోతచ్ఛాయలఁ గొంతసేవు బహుళతో దీర్ఘగేహంబులై
 లూతాకల్పితతంతుసద్దములు వాఁబుం జెప్పఁ జితంబులై. 96
- క. తీరుగ నీగతి నిండులు, తీరఁగఁ గట్టియును గాలిఁ ద్రెవ్విసపోగుల్
 జాతిన పోగులు నదుకం, దీరువనే కాని నిలువఁ దీరక దినమున్. 97
- శా. నేవీంపంగఁ జలందినేమముఁ బరీక్షింప స్తలాటాక్షుఁ డా
 త్నావాసంబుననున్న దీవశిఖికీ లాభీలతీవ్రప్రభా
 వ్యావిధ్ధాంబరమై తగుల్కొని తదీయాగారముల్ ధూమమై
 పోవం జేసిన లేచి కీటకము హృద్భూతవ్యథాక్రోధమై. 98
- క. ఇదిపెక్కేడులు పట్టణ, నదనంబులు గట్ట నాకుఁ శంభునికొఱకుఁ
 దుదిఁ గుమ్మరి కొకయేడును, గుడె కొకపెట్టన్న మాటఁకుఁ సరివచ్చెన్. 99
- చ. కటకట నేఁ బ్రయానమునఁ గట్టిన యిండ్లను గాల్చి దీవ మిం
 తటఁ బడి దీని మ్రుంగక వృథా వసియించినఁ గోపమాఱునే
 యటమటమైన జీవనమునందలి మోహము చాలునంచు ను
 త్కటగతి దీపికానలశిఖావిసరంబులఁ ద్రావఁ బోవఁగన్. 100
- శా. దేవోత్తంసుఁడు భక్తవత్సలుఁడు చిత్రేశస్వభావుండు గౌ
 రీవామాంగుఁడు శంకసుండు దయ మూఁ రింబోవఁ గెంకేలునఁ
 జావ స్వచ్చిన పురుషుఁ బట్టి తగునీ నద్భక్తికై మెచ్చితిఁ
 నీ వేయర్థము నన్ను వేడెదవు దానిం జెప్పుమా నాపుకన్. 101
- క. చెలఁదియు నాతవ మింతట, ఫలియించె నటంచుఁ బ్రమథఁపటికీఁ బ్రణామం
 బులు పెక్కు సేసి సంభ్రమ, కలితహృదయమగుచు భక్తిగడఁబొసఁగన్. 102
- శా. దేవా! నిన్ను నుతింపలే, నధమబుద్ధి, వేదశాస్త్రంబులు
 రా వేపాటియు, వచ్చినఁ గ్రతులుశాస్త్రంబు ల్లిముం జెప్పఁగా
 లే వాద్యంతము లన్నఁ దద్విధులకుం లెక్కింపఁగా శక్యమే
 నేవాధర్మము మేలు గాకనుచు మీ శ్రీపాదము ల్లాల్పితిన్. 103
- క. నా కీభవదుఃఖంబులు, లేక మహాజ్ఞానరసవిలీనుడ నగుచు
 లోకం బెన్నఁడు నెఱుఁగని, యాకై వల్యమె యభీష్ట మని ప్రార్థింపన్. 104
- చ. అనిమిషకోటి తా మహారహంబునొనర్చు శివార్చన ల్లనం
 బున నిరసింప, మానులు తపోవిధవంబులు రోయ, యోగవా

ననఁబడి పొర్లువారు తమజన్మముఁ దిట్టుకొనంగ, నన్యద
ర్యసరతు లెల్ల మాసమయఁసంగతి చాలునటంచు, నెంచఁగన్. 105

ఉ. ఎక్కడఁ జూచినఁ సురము ధీశ్వరదానవమానవాహివుల్
మ్రొక్కుచు నన్నుతించు రవఁముల్ ధ్రువమండలవీధి నిండఁగా
దిక్కులు ముంచుకొన్న తనఁతేజములోపల నూర్ణనాభముఁ
గ్రక్కునఁ గూర్చెఁ దన్మయము ధీశివలింగము భక్తిలోలతన్. 106

సి. లూతాధీశ్వరు కథ యిది, వాతాశన హస్తికథలు ధీశివుల మహా
పాతకధాత్రీధరని, ధ్వాతములై యమృత మొల్కఁ ధీశివీనులకున్. 107

—→→→ కాలసర్పము నేనుఁగును శివసాయుజ్యము నొందుట. →→→

శా. త్రేతాంతంబున నొక్కకాలఫణి భక్తికిఁ దివ్యమాణిక్యముల్
సాతాశంబున నుండి తెచ్చి దినముం ధీశివేంద్రుఁడూర్చునల్
ప్రాతర్వేళలఁ జేయు ద్వాపరయుగఁప్రారంభమైన స్థానా
తీర్థుఁ శంకరుఁ గొల్వ వచ్చె నొకహస్తిశేష మచ్చోటికిన్. 108

సీ. వచ్చి కేతకినది ధీశివలోపల దోఁగి, కాసలు గొలఁకులు ధీశివుఁ దిరిగి
మాలూరశాఖలు ధీశివకకష్టంబు, కుముదపుష్పంబులు ధీశివతెచ్చి
ఫణి సమర్పించిన ధీశివలెల్ల బోఁద్రోచి, తొండూనఁ గ్రోలినఁ తోయములను
దక్షిణకైలాస ధరణీధరావాసు, సద్భక్తితోడ మఱి జనమునేసి

తే. పూజలొనరించి యేనుఁగు ధీశివులయను, భవ్రునిదర్శింప మఱునాఁడుఁపాఁవతేఁడు
నిజఫణాగ్రసమగ్రమాణిక్యదీప్తి, తపసునకుఁదో మహాకాలఘోరముఁ జెఱుప. 109

ఉ. డగ్గటి యెవ్వఁడో కటకఁటూ శివలింగముమీఁదిరత్నముల్
గగ్గులకాటఁ గప్పి ములుఁకంపలు తీవలు వెట్టె నేఁది, నా
కెగ్గొనరించి పోయె, నిక ధీశివసనేర్తు మదీయ భాగ్య మి
ట్లగ్గిఁబడంగఁ జేసినమఁదాంధని సంచు విషాదవీర్తుడై 110

క. అల్లన యేనుఁగు వెట్టిన, వెల్లం బోఁద్రోచి యెడఁద ధీశివును భక్తిఁ
మల్లడ మఱుల గొరీ, వల్లభుఁ బూజించి చనియె ధీశివసమున్. 111

ఉ. అంతటఁ గొంతనేవునకు ధీశివరాజును వచ్చి రత్నసం
క్రాంతశరీరు ధీశివునిఁ ధీశివోని యెవ్వఁడో నేఁడునజ్జితా
సంతమనంబు గప్పియెకఁసక్కెఁపుఁబూజ లొనర్చెఁ గాక యే
భ్రాంతులు పక్కవర్ణములు ధీశివులు కప్పికిఁ బెట్టఁ జూతురే. 112

క. అని చింతించుచు నెప్పటి, యనువున శివపూజఁ జేసి ధీశివునిఁ జనియెఁ
దనయిచ్చ దంతి సాముఁ, బనివడి మఱునాఁడు దాఁ బ్రభాతమునందున్. 113

- మ. శివుఁ బూజింపఁగ నచ్చి బిల్వవిటపఁగ్రేణీననాశాబ్జభే
 దవలీనాంగము దివ్యలింగము సఖేఁదస్వాంతమై చూచి నా
 ది వృథాజన్మము గాడె! నాతపము భక్తిం బాహుగా కున్న యే
 ల విచారింపఁగ నెల్లియుఁవ్రతము కొల్లంబోయినం జూచెదన్. 114
- ఉ. ఎక్కడి దుర్మదండౌ తన ఁ కేనొనరించినరత్నపూజనల్
 దిక్కులఁ బాఱఁ జల్లి జగఁతీరుహాశాఖలుఁ దమ్మికాండలఁ
 బెక్కులు గొంచువచ్చి పయిఁ బెట్టిన నూరకయుండె శంకరుం
 డక్కట యేమి సెప్ప నహఁహా పగవారినిఁ గూడె దైవమున్. 115
- ఉ. కంటక మెట్లునాక సుముఖత్వము నొందితి వయ్య పార్వతీ
 కంటకీతాంగ బాహులతిఁకాయుగసంగతిఁ బోలె దుఃఖకృ
 త్కంటకబిల్వికాకమఱఁకాండము లెత్తిన మోచిమోచి ము
 క్కంటి! యెఱుంగవే నొనలి ఁ కంటిమహాత్వము నీకుఁ గల్గుటన్. 116
- మ. అని దుఃఖంచుచు నెట్లకేలకు దృఢంబైచిత్తమా త్తేశు స
 ర్పనసేయం దలపోయ దంతిక్రతపూజల్ ద్రోచి పైదుమ్ము భు
 స్సునఁ బోనూది యనర్హ్యరత్నములఁ జక్షుశ్శ్రోత్ర మర్చించి యా
 ? త్తనివాసంబు తదంతరాయజనితోఁ న్నాదంబునం దూఱుచున్. 117
- సీ. భోగవతీర్పురంబునఁ జొచ్చి బోటులతోడ నాడెఁప జలఁద్రుడ లుడిగి
 పువ్వుఁబోలులుఁ దాను ఁ బొత్తుల భుజియించు, మధురసుధాహారవిధిఁ దొఱంగి
 బహువిధ తానసంపన్నగానంబుల, నిక్కి చొక్కెఱు తనఁనేర్చు వదలి
 ప్రాణనాయికతోడఁ బర్యంకసీమల, మసకానఁ బెనఁగునంభ్రామము విడిచి 1
- తే. నిద్రవోయెఁప సుఖమెల్ల ఁ నేలఁగలిపి, ప్రతిదినంబును దాఁ జేయుఁరత్నపూజ
 శివునిపై నుండకుండీనఁకంతనొంది, రాత్రి శివరాత్రిగా జాగఁరమ్ముఁ జేసె. 118
- శా. తా నర్చించి తొలంగినట్టి తరువాఁతఁ శంభుఁ బూజింపఁగా
 దానానేకప మేగుదెంచి శివుమీఁదఁ నిన్న మొన్నంబలెఁ
 నానారత్నముఁ లుండఁ జూచి కడుఁజున్నంబోయి నాతోఁ జలం
 బో నేఁ డీశిల విశ్వనాయకునిపైఁ ఁ బొందించినాఁ డెవ్వఁడో. 119
- ఉ. అచ్చపునీలవర్ణ దృవఁ దావళి నల్లని కల్వలే? కడుం
 బచ్చనిరాలు బిల్వనవఁవ్రతములే? యరుణాశ్మభంగముల్
 విచ్చిన యెఱ్ఱదామర లె? విశ్వపతీ! విరసోపలంబు లె
 ట్లచ్చునలయ్యె? నీకు సవిఁయందునె గంధ మృదుత్వ శై త్యములే? 120
- చ. ఉనికి శిలోచ్చయంబు, నిజయోష శిలోచ్చయరాజపుత్రి, నీ
 ధనువు శిలోచ్చయంబు, పురఁ దాహా! రథీకృతరత్నగర్భా నీ

మనసు నీశీలాశకలమండన మెట్లు ప్రియంబు జేసె! నే
మనగలవాడ నిన్ను వ్రతహానియొనర్చు దురాత్ముడుండగన్. 121

శా. పోనీ నేటికి నాయె బోయె గడుదుర్బుద్ధిఁ విచారింప నే
లా నిత్యంబుచు నీశ్వరుం గొలుచు వేళంగాక శేపాడి రాఁ
గా నర్చావ్రతహంతఁ గన్న నదిభాగ్యంబే వివేకింప వాఁ
డౌ నేనా నొకజాడఁ బోయెదము లేదా జీవ మింకేటికిన్. 122

ఉ. పాణము లిచ్చువాడ నికభర్తన కెల్లియుఁ బూజవోయి పా
షాణము లున్న నిందునకుఁనందియమేల విచార మేటికిఁ
బ్రాణముమీఁదఁ దీఁపుగలపాణులకుఁ బిరుదుఁ వ్రతంబు క
ల్యాణకరంబులే యనుచుఁనర్చననేసి మదేభ రాజమున్. 123

సీ. పిడియేఁగుల వెంటఁ బడిపోక యుచుగని, వెడవిల్తు వేడిమివిడుపుఁ జూపఁ
గరమున నుడకంబుకడుఁ జల్లుకొనకున్నఁ, దెమలని మిహిరదాహము దొలంగ
నరసునఁ జూచ్చి తామరతూండ్లు మెసఁగక, మానని యాఁకటిమంట లేక
సింహపోతములు ఘోషింపఁ బుట్టినభయా, తంకాగ్ని తహతహఁ గ్రుంకఁబాఱ

తే. వెట్టివెట్టులుఁ దనమీఁదఁ నెక్కలేక, పంచబంగళమై పోవఁ బాణలింగ
పూజనావిష్ణుమునయందుఁ బుట్టినట్టి, చింతయె వేడి దనలోనుఁచేసికొనియె.

తే. ఏమి నేయుదు ననియాత్మసీమమునకుఁ, బోయి తనలోనఁదలపోతఁబుంగుడయ్యు
నావును పడమటికొండపైఁ నెక్కుభానుఁ, డెప్పుడదయించునేబోదుఁ నెప్పుడనుచు.

వ. అయ్యవనరంబున. 126

సీ. పాగ్వధూమణి చిమ్మఁ బల్చిమదిక్కాంత, పట్టిన చెంగలవ్వఁబంతి యనఁగఁ
గాలవిష్ణుం డంధకారదైత్యుని వ్రేయఁ, జరమాద్రీ బడిపోవుచక్ర మనఁగ
దినమహారుహమునఁ దేజోమయంబుగాఁ, బండిరాలినపెద్దఁ పండునగ
దివినుండి దేవదానవయుద్ధరక్తార్ద్ర, మై నేలఁ గూలురఁ థాంగ మనఁగఁ

తే. బద్ధిసీనంగముశాంతిఁ బరిహారింప, నపరజలనిధి జలకంబుఁ లాడఁబోవు
కరణి నెఱసంజచందురుఁ గావిపచ్చ, డంబు ధరఁ బెట్టి భానుబింబంబు గ్రుంకె. 127

శా. తారాలోకమునం బ్రకాశ మొకచందంబై ప్రసాదింప నం
ధ్యారాగావృతమై తమఃపటల సం తానంబు గప్పంగ నం
భోరేఖల్ గళదశ్రుధారలగతిం బొల్పారఁగాఁ బోయె గ
ష్టారవాితము నవ్వలోకనయనం బంధీకృతపాణియై. 1. 128

చ. తిమిరపుఁగాలసర్పవితతిఁ గుహలీఁగి చనంగఁ దోలి య
భ్రాము వడి నెక్కి చూచి దిగి పన్నగలోకముఁజూచ్చి పోవున

ట్లమరఁ బతంగ దేవుఁ డవఁగఁబుధిఁ గుంకెఁ దదీయసేన తు
త్తముఱుగఁ బోరియుఁ మగుడఁ దోడనెఱాత్రినిఁగూడముట్టఁగన్.

129

మ. వివులావాలమునిండి శైలగుహలఁ వేళ్వాటి శాఖల్ దిగఁ
తపదమ్ముల్ పొదువఁ వియ త్తలముమీఁదఁ దఱమించి యొప్పారు ద
ట్లవుఁ బెంజీకటిచెట్టుఁ జుట్టుకొనియుండుం బొల్వెఁ దార ల్తదీ
యప్తలాశాంతరదర్శితోర్ధ్వభవనోద్వద్దీప్తిఖండక్రియన్.

130

మ. సకలాపూర్ణుఁడు నీలవర్ణుఁ డనుటల్ * సత్యంబుగాఁ దెల్పుపో
ల్కికఁ బెంజీకటి నిండఁ దారకలు వాల్వెన్ నిర్జరాధీశ్వరా
దికు లర్పించిన వుప్పుల ల్లభవుఁ డుద్దేవుండు భేదంబు గా
మికిఁ దెల్లంబుగ నల్పు దెల్పుగ ధర్మ * మించఁ శశాంకాకృతిన్.

131

మ. ఉదయగాోవము పానవట్ట మభిషేకోదప్రవాహంబు వా
శ్చ ర్షి, ధ్రువధ్యాంతము ధూపధూమము, జ్వలద్రీపప్రభా రాజి కౌ
ఘది, తారానివహంబు లర్చితసుమంబుల్ గాఁ, దమోదూరసా
ఖ్యదమై శీతగభ స్తిబింబశివలింగం బొప్పెఁ బ్రాచీదిశన్.

132

మ. గగనాహార్యమృగేంద్రశాబకము నక్షత్రాంబుజారణ్య మ
ధ్యగహంసంబు నిశావధూకరతలోద్వన్మల్లికాగుచ్ఛ మ
ధ్యగబాధావహాచిత్తభూకటకయాత్రామాక్తికచ్ఛత్ర మొ
ప్పగతిం జంద్రుఁడు దోఁచె దంపతుల కింపుల్ మీఱఁగాఁ దొల్లెపన్.

133

మ. గరుడానీతసుధాఘటంబు గొని పోఁగా నిర్జర్రక్షేణి వెం
ట రయం బారగఁ బాటు నాగముల చూడారత్న సందోహ మం
బరవీధిం బరఁగింపఁ జంద్రుఁ డుదయింపం, దోఁచెఁ దోడ్కొనుడూ
త్కరముం జందమృతంబుబిందువులశంకం గ్రమ్మగం జేయుచున్.

134

చ. కుముదవనాళికిఁ బలువు * కోకములాటకు నిల్పు, దిగ్బాధా
సమితికఁ బూత, మేత నవశాబచకోరకరాజి, కిందుకాం
తములకు ద్రావకం, బగుచుదర్పకశాస్త్రనిహుపితౌషధ
క్రమములఁ బండు వెన్నెలలు * గాసె ధరాస్థలి మోహనంబుగన్.

135

ఉ. అప్పుడు పాము నేనుఁగు మహావ్రతవిఘ్న విషాద వేదనఁ
ముపిర్పిగొన్న చింతఁ గనుమూయ నెఱుంగక నెమ్మనంబులో
నెప్పుడు తెల్లవాఱును సహింపఁగరాని విరోధవహ్ని నే
చొప్పున నార్దుమొక్కొ యనుచుం దమలోఁ దలపోయుచుండఁగన్.

136

వీ. నిర్మిద పూర్వాద్రిసీపప్రసూనాభి, రామాంబురాశి తరంగ మనఁగ
భానుభిల్లగభ స్తిభల్లభగ్నతమోచ్ఛ, భల్లనిర్వద్ర క్తంపక మనఁగ

రజనీసుధాకరం రతివియోగనిధాన, కామప్రతాపాగ్ని ధామ మనఁగఁ
సంధ్యాధిదేవతా చారుసీతవ్రాత, పద్మరాగప్రభాపలలఁ మనఁగఁ

తే. గాలరసవాది బ్రహ్మాండం గోళమెల్లఁ, జిత్రబుద్ధి సువర్ణంబు నేయఁ దలఁచి
ద్యుమణిశిఖిమీఁదఁ జల్లుసిం దూరరాజి, యనఁగ నొప్పారె నరుణశోణాంశురాజి.

ఆ. పన్నగంబు గజము ధ్వజమునఁ జలమునఁ, బోరుటెల్లొ శివునిఁ బాండుటెల్లొ
చూడవలయు ననుచు వేడుకతో వచ్చు, కరణి నంతఁ దోచెఁగర్మసాక్షి. 138

వ. అంత. 139

ఉ. భానుఁడు పూర్వపర్వతముపై నుదయింపక మున్నె లేచి కుం
భీనవల్లభండు మదిఁ బేర్చిన రోషభరంబున న్నిజ
స్థానము నిర్గమించి పగఁ జంపఁగ వచ్చు కటారుకాని చం
దాన మహేశ్వరుం గదిసి తా నొనరించిన పూజ లేమికిన్. 140

క. కటకటఁబడి యిక నెటువలె, నటుకానీ వానిఁ దీర్తు నటు కాదేనిఁ
నిటలాక్షున కిర్పింతుం, జటులగతిం బ్రాణములు నిజంబుగ ననుచున్. 141

ఆ. పిన్ననూప మగుచు బిల్వశాఖాంబుజ, నాశమధ్యసీమఁ గాళనాగ
మడఁగియుండ దంతియతివేగమున వచ్చి, శివునిపూజఁ జూచి చిత్త మలర. 142

ఉ. ఈనకలేశ్వరుండు కరుణేశుఁడయ్యెనొ విఘ్నకర్త సం
త్రాసము నొందెనో వ్రతము ధన్యతఁ బొందెనొ పూర్వజన్మ వే
ళాసుకృతంబు పండెనొ కళానిధి శేఖరమాళి నేఁడు నేఁ
జేసినపూజ నిల్చె నని శీఘ్రమున న్ముదమంది క్రమ్మఱన్. 143

ఆ. డాఁగియున్న పాము డాయకపోయెఁగా, దాయ యనుచు రోషదహనశిఖలు
కన్ను గొనలఁ గ్రాలఁగా నుండ నాకీడు, గాన కిభవగుండు గాన కేగి.

వ. నీరేరుహ మాలూర దళభరంబులు కరంబునఁ జుట్టి పట్టుకొని సమీరంబున జడియు
నడలచప్పు డప్పు డినుమడింపఁ గంపించి గుంపు విచ్చిమ్మగంబులు మొగంబు
లెత్తుకొని పాఠం గారుణ్యరసతరంగం బగు శివలింగంబు జేరం జనుదెంచి డించి
పాపహృదయశల్యం బగు నిర్మాల్యంబుఁ దుడువం దలంచి 145

శా. శుండాలంబు కరంబు సాఢ ఫణిరాజు నొచ్చి నాపూజ భ
ర్గుం డీవేళ ననుగ్రహించె నని ముక్కుంఁగ్రోళ్లలో నెక్కి యు
ద్దండక్రీడఁ దదీయకుంభాకుహరస్థానంబునం ద్రిమృతఁ
గొండ ల్లూలఁగ నెత్తి మొత్తుకొని దిక్కు లుట్ట గీఁపెట్టుచున్. 146

సీ. మొగలేటి మడుగునఁమునిఁగి తుండమ్మన, నుదక మాకర్షించి యూఁది యూఁది
కడుఁగపాలము దాడి కలఁగంగఁ జక్కఁగాఁ, జేసాచి జిట్టునఁ జీదించి

యిలమీదఁ దలదాఁకఁనీప్రక్కనాప్రక్కఁ, బెడమర్లుగాఁ బాడఁపెట్టిపెట్టి
యుశివోని వేదనఁనున్నచోనుండక, పనిలేనిపరువులు ఁ పాటిపాటి

తే. పెద్దమ్రాఁతులతోఁ గుంభఁపీత యుగముఁ, దోముకొనుచును జెట్టులుఁదూఱితూఱి
పాము సేసిన దుఃఖంబు ఁ సామజంబు, దీర్చు కొనువెర వెఱుఁగక ఁ ధీరబుద్ధి.

శా.సనా చచ్చుట తప్పదిప్పుడు సుమాఁధీశోపకంఠంబునఁ
దానుం జావక చంపనోప దురగేంఁద్రం బెక్కు డీదుఃఖము
లా నాకుఁ సరి చంపి చచ్చుట జనాఁహ్లాదంబు గాదా యవా
చీనసాణునగంబె వధ్యశిలగా ఁ సేవించుఁ గా కింతటన్. 148

మ.అని మత్తేభము చిత్తజాహితుని దిశ్శైక్ర మొక్కీ యిక్కాశ మే
కనునుం బోవునో యంచుఁ దుండ మిటియంఁగాఁ జుట్టి వక్త్రస్థలం
బునఁ గీలిచి పిఱిందికిం జని శిరంఁబు స్వంచి యక్కొండ భ
గ్గునఁ దాకె న్వడిఁ గుంభము ల్వగులఁ దఁతూటంబు లూటాడఁగన్. 149

అ. కొండకొండతోడఁ గుంఘలుఁగూలంగ, దాఁకినట్లు దోఁచె ఁ దలితకుంభ
సీమచున్న పాము ఁ చిదిసె నేనుంగును, బడియె నెత్తు రచటఁ ఁ బడియె గట్టి 150

వ. తదీయ మరణాస్థానంబు చవాచీనకైలాసనికటంబును సువర్ణ ముఖితటంబు చగుటంజేసి
కావ్ర వేయ భద్రగజంబులు రుద్రగణా కారంబులుదాల్చిరి.అమ్మహాలింగమధ్యంబునం
దుంశికొండలఱిమికుఁతుతోడఁగూడి చంద్ర చూడామణి వృషభవాహనా
రూఢుండై హృషీకేశ పితామహ ప్రముఖ బర్హిర్ముఖులు గొల్వంబ్రత్యక్షంబై మిఠ
భీష్మంబు లెయ్యవి యని యానతిచ్చుటయు సాష్టాంగదండప్రణామంబులు గావించి
యిట్లని నన్ను తించిరి.

రగడ జయజయ కలశీసుతగిరికన్యా, శై వలిసీతల కల్పమహీరుహ
జయజయ దక్షిణ రజత క్షీతిధర, సంయమి సేవిత పాదసరోరుహ
జయజయ పీన జ్ఞానప్రసవా, చలకన్యాకుచ దృఢ పరిరంభణ
జయజయ కృత దుర్గాధరణీధర, సాను వినోద విహార విజృంభణ
జయజయ భారద్వాజాశ్రమ వన, సరసిజ కేళీ వన పరితోషిత
జయజయ నీలత్కాధర పుణ్య, స్థలకాపాలిక భాషితభూషిత
జయజయ మోహన తీర్థాలోకన, సంభ్రమరత భవబంధ విమోచన
జయజయ శిఖితీర్థాశ్రిత యోగీ, శ్వరమానన సంవిత్ముఖ సూచక
జయజయ సహస్రలింగాలయ ద, ర్షనమాత్రస్థిత మోదాపాదక
జయజయ ఘన మార్కండేయమునీ, శ్వరతీర్థనిషి క్తవివచ్ఛేదక
జయజయ నిర్జరనాయక తీర్థ, స్నాతక జనకలుషేంధన పావక
జయజయ కగుణేక్షా రక్షితనిజ, చరుణారూప పంకేరుహ సేవక

దేవానిను వర్ణింప రమావా, గ్రేవీ వల్లభు లైనను శక్తులై?
 నీవిధ మెఱుగక నిఖిలాగమముల, నేర్పరు లైనను జీవన్ముక్తులై?
 కొందఱు సోహమ్మని యదైవ్వుతా, కుంతితబుద్ధి న్నిను భావించురు
 కొందఱు దాసోహమ్మనిభక్తిని, గుణచంతునిఁ గానిను నేవించురు
 కొందఱు మంత్రరహస్యము వని నినుఁ, గోరి సదా జపనియతి నుతించురు
 కొందఱు హఠయోగార్థాకృతివని, కుండలిచే మారతము ధరించురు
 తుది నందఱుఁ దమయిచ్చల నేయే, త్రోవలఁ బోయిన చిద్రూపమ్మును
 గదియక గతిలేకుండట నిజముగఁ, గని చాలించురు మది సంతాపము
 నిను నేవించిన కృతకృత్యుఁడు మఱి, నేరఁడు తక్కిన సీమలఁ గొల్వఁగ
 నిను శరణం బని నిలిచిన ధీరుఁడు, నేరఁడు తక్కిన చోటుల నిల్వఁగ
 నీ వనియెడునిధిఁ గాంచిన ధన్యుఁడు, నేరఁడు తక్కినయర్థము గోరఁగ
 నీవే గతియని యుండెడు పుణ్యుఁడు, నేరఁడు తక్కిన వారలఁ జేరఁగఁ
 భవదుర్వాసన పాయదు మీపద, పంకజముల హృదయము వాసింపక
 చవులకుఁ గలఁగవు నకలేంద్రియములు, నతలమ్మును మిమ్ము నుపాసింపక
 జనన మరణములు ధరలో మిమ్మును, నమ్మతితో నేవంపక పాయవు
 మనమునకును మీ చిన్నయరూపము, మరగింపక యోజిమాదులు డాయవు
 మీసుహాత్మ్యము మేమింతంతని, మితిచేయఁగ మది నెంతటివారము
 మామీఁదను గృవ గల్గి మహేశ్వర, మన్నింపుము మీకు నమస్కారము. 152

శా. ఈసంసారపయోధిలోనఁ బడి మేఁమీఁదీఁది దేహంబుపై
 నాన ల్కానక తేలుచు న్మునుఁగుచుంఁబ్రాణప్రయాణోన్ముఖా
 యానంబుల్ శతసంఖ్య లోర్చితిమి దేవా మమ్ము రక్షించి మి
 థ్యాసౌఖ్యంబులు చాలు నిత్యసుఖ మిమ్మా యంచుఁ బ్రార్థించినన్. 153

శా. డాయం బిల్చుచు వారి నిద్రఱ నఖంఁడజ్ఞానరూపంబునఁ
 వ్యాయామంబు నదృశ్యవస్తువు నమాఁయాకారముం బుష్కర
 ప్రాయంబుఁ విమలంబునైన తనఁసర్వవ్యాపకజ్యోతిలో
 సాముజ్యం బొసగూర్చె దేవతల కాశ్చర్యంబు నంధిల్లఁగన్. 154

క. ఆలిఁ గూడుచుఁ గ్రమ్మఱ, నాలింగమునంఁదుఁ గలసె ఁ నదిమొదలుగఁ జం
 ద్రాలంకారుఁడు జగతీ, పాలక శ్రీకాళహస్తివతి యనఁ బరఁగెన్. 155

క. నావుడు విని యాదవ ధరఁదేవీభుఁడిఁక నెవ్వ రందు ఁ నీలగ్రీవుఁ
 నేవించి ముక్తికాంతా, జీవేశ్వరు లై రటన్న ఁ శివుఁ డిట్లనియెన్. 156

శా. కామ త్రోధ మదాంధకార పటలాఁఖండప్రచండార్క వే
 ధో ముష్కాయ తాండవ భ్రమణిఁధూతప్రపంచా పుర

శ్రీ మాహాత్మ్యహర ప్రభావ దశదిశ్చేలప్రభేద స్ఫుర
ద్దామా కాలజయేందిరా మదవతీదాంపత్య నిత్యోదయా 157

క. లుంటీకృతాఘ ముక్తిచి,రంటీ గాఢోపగూఢంరత చిద్విద్యా
ఘంటాపథచర తారక,ఘంటారప హృతమనోమృగవ్యాధేశా. 158

పంచామరము. దివానిశోదయావసాన * దిగ్విహీనఖండితా
జవంజవాంధకారనత్యంనంవిదభ్రమండితా
దివాకరాదిక గ్రహాగ్రాదీధితి ప్రసాద వా
గ్ధవాండభాసకాదిత త్వం తారకక్షసాధవా. 159

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తీశ్వర చరణకమల సేవాపరాయణ సింగమమూ
నారాయణ జక్రయనారాయణ తనూభవ భవపరాజ్ఞుఖ
ధూర్జటిప్రణీతం బైనశ్రీకాళహస్తీమాహా
త్వంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.
శ్రీ రామార్పణ మస్తు.

శ్రీ రామాయనము.

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్యము.

తృతీయాశ్వాసము.

ధరనయనాబ్జసమా

రాధితదివ్యాంఘ్రశోణరాజీవ! మనో

బాధావహనంసార

వ్యాధివ్రజవైద్య! కాళహస్తీశ! శివా!

ఉ. అవధరింపుఁ డిట్లు భవదీయకథ విన్న, వింతు భక్త జనులఁ బీను లలరి
మీరు యాదవునకుఁ గారుణ్యరసపూరి, తేక్షణముల నానఁ తిచ్చినట్లు.

2

—◆— కన్నప్పయను తిన్ననిజన్మభూమివర్ణనము. —◆—

ఉ. పాత్రపినాటిలో విహినఁ భూమిఁ గిరాతుల కాటపట్టు లో
కోత్తరవన్యవస్తు వుడుఁ మూరను పక్కణ మొప్పుఁ దద్ర మో
దాత్త మహాత్వ మచ్యుతరఁ సావహా మూహ యొనర్చ మేదినీ
భ్రష్టట నిర్ణరాంబురుహఁ బృంద సుగంధ సగంధవాహమై.

3

సీ. స్తబ్ధరోమవిషాణఁ లభమాక్తికములఁ బాటింపుదురు రేఁగుఁ పండ్ల సాటి
ముక్తకంచకమస్తఁ ముక్తాఫలంబుల, మందలింతురు కరుఁ విందలట్లు
సమద సామజకుంభఁ జములైనముత్తియం, బులఁ జూతు రుసిరికాఁ యల విధమున
వేణుజాతములైనఁ యూణిపూసల నెంతు, రూఢుగపండ్ల కుఁ నీడుగాఁగ

తే. గంధసారాగురుద్రును ఁ కాష్ఠఖండ, చయము దయయింటి వంటకఁ ట్టియలుగాఁగఁ
జేయుదురు కారురంబులుఁ నేయునవుడు, చెంచెతలు చెంచులను గూడిఁ చిత్రలీల.

4

ఉ. సంకుమదంబునుం బునుఁగుఁ జాఁదును గస్తరియుం ఘటంబులం
బంకముఁ జేసి యిండ్లలికి ఁ ప్రత్యహము న్వలివై వ మార్గకూ
లంకష గోమయప్రతతుఁలం బుడిచిచుచు నుండు గుప్పలై
యింకఁ దదీయభూతి నిదఁ మిథ్త మటంచు నుతింప శక్యమే?

5

సీ. పట్టుచీరలఁ గట్ట ఁ భాగ్యంబు గల్గియుఁ, బాణుటాకులఁ గట్ట ఁ భార మనరు
రాజాన్నభోజనఁ పాఠిభవశ్రీ గల్గి, యును వస్యధాన్యంబు ఁ నొల్ల మనరు
మాణిక్యభూషాసఁ మాజంబు గల్గియు, నెఱ్ఱిని కురువింద ఁ లేటి కనరు
మంచి మెచ్చులతూఁగుఁ మంచము ల్గల్గియుఁ, జాలు బూడిఁ గయుఁ య్యాల లనరు

- తే. ఎంత సంవద గల్గియుఁ నెట్టివారుఁ, దమ కులాగత ధర్మకర్మములు విడువఁ జాల రటుకానఁ దత్పత్రీశబరసతులు, మహిమ గలిగియు మానరుఁ సహజవృత్తి. 6
- మ. అగురుత్కౌరుహ కాష్టఖండముల సర్వాంగంబులం జేసి మై మృగనాభి న్మసించుసి, చామరము ధమ్మిల్లంబుగాఁ జాట్టి, యే నుఁగుకుంభమ్ములలోని ముత్యములఁ గన్మిడ్డు ల్వినిర్మించి, భిల్లగజేంద్రు ల్వృణబామ్ములం దవిదచేఁ బం జేయుదున్ గావుగన్.
- క. ఏనుఁగుల తలలు కొమ్ముల, శో నారబములకు దృష్టిదోషము వాయం గా నెత్తుదు రెఱుకులు దమ, చేనికీఁ బసరంబుతలలఁ చెలువం బెసఁగన్. 8
- క. కొండలలోఁ జేసిన తమ, పండినచేలకు వరాహాపంక్తులు చొరరా కుండం దెల్లని చామర, ఖండంబులు పోఁగుఁదాిళ్లఁ గట్టదు రెఱుకుల్. 9
- ఉ. మంచెల మీఁద నెక్కి కటిఁ మండలిఁ జాట్టిన పాఱుటాకు లిం చించుక చంచలించి మరుఁనిల్లు బయల్పడఁ జేయఁ బిట్టలఁ జెంచెత లార్చి వ్రేయుదురుఁ చిత్రముగా నొకిసెళ్ళ బాహుమూ లాంచిత దీధితు ల్పిఱుతఁ యైనచనుంగవమీఁదఁ బర్వఁగన్ 10
- మ. మదవుంసోకిల మాతృజాతికృతసమ్మృక్షాద శంకామర్తీఁ వదరంగా నలవేటలా డెఱుకుగోవాళుల్ ప్రసూనాశుగ ప్రదర ప్రేరిత చిత్తవృత్తులగుచుం బ్రాంతమ్ములం ద్రిమ్మూర్తి బెదరం దోలుదు రార్చి పక్షివితతిఁ భిల్లాంగనల్ చేఁబోన్. 11
- తే. శబరకాంతా ఘనస్తనఁ శాతకుంభ, కుంభ యుగములఁ గరకరిఁ కొనలుసాఁగ మానుపఁగ వచ్చునే చంపఁ రాని పగయు, నన్నదమ్ముల పోరాటఁ మజానకై స. 12
- క. గుబ్బచనుంగవ తేనియ, లుబ్బెఱుమోవియు మెఱుంగుఁ లొలికెఱుమేనుల్ నిబ్బరవుంగ బరీభర, మబ్బురవు గొను చంచఁలాక్షుల కొప్పన్. 13
- క. తేనియలు గోలి పిదపఁ, మానసతుల యధరమానిఁ మఱతురు శబరుల్ తేనియ తియ్యఁదనంబు స, నూసం బనఁ దగునె యధరఁ మధురిమ కెందున్. 14
- సీ. కఱకుజుంజులువెంపుఁ కలకొప్ప గాఢత, రంబుగా నెమలి పింఁ ఛంబుఁ జాట్టి తట్టువున్నన వన్నెఁ వెట్టి నట్టి లలాట, వట్టిక జేఁగుఱుఁ బొట్టు వెట్టి కురువింద పేర్లకుం దెరువీని పాలిండ్లఁ, బాఱుటాకులు గూర్చిఁ పైఁటఁ దీర్చి జమలి యొడ్డఁ గంబుఁ సలదుస నితీయంగ, బర్హాలబరముఁ గటిఁ బదిలపఱిచి
- ఆ. వీకఁగల కుఱుదగనుపులఁ వెదకువంటఁ, జాఁగివురిఁ దాల్చి నారిగాఁ సంతరించి గసికకోలలు గొని భిల్లఁ బినరుహాక్షు, లడవిదిరుగుదు రాత్మనాఁ యకుఁ గూడి. 15
- మ. తమ యిల్లాండ్ర మనోహ రావయవ సాంధ్యంబుతో సామ్యవ ర్గము పాటింపఁగనో కి రాతులు నిజాఁ గారంబులం గట్టి సిం

హ మయూరీ హరణేభశాబముల నాహా! పెంతు రాశంకఁ ద
ద్రమణీ మధ్య కచేక్షణ స్తనము లుత్పాదింపఁ గాకుండునే. 16

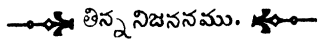
వ. ఇట్లుఖల విభవాభిరామంబున కాలవాలంబగు నప్పకృణంబున కధీశ్వరుండు 17

సీ. తన విక్రమక్రమోద్భంబు హర్యక్ష, శిక్షావిచక్షణాక్షీణగరిమ
తన బాహుబలము కాంతారదంతావళ, దయితా సవీన వైధవ్యకరము

తన జన్తంబు కురంగదంపతిపుంజాజ, వంజవ భంజనాఖంజయశము
తన ప్రతాపము మృగాదనసార్వభౌమము, ర్వార గర్వాపహాదారుణంబు

తే. గాఁగ నానా మృగప్రాణంగంధవాహ, దందశూకేంద్ర నారాచబృందవర్ష
కంధరోద్దండకోదండకరుండు మించె, నాథనాథుం డరణ్యభూనాథుం డగుచు.

తే. ఎఱుకుఱ్ఱేడైన సర్వలోకేశుఁ గూడి, చెంచుపూబోడియై సంచరించుగౌరి
చందమున నాథనాథపుంభిందవిభుని, మందగామిని చెలువొండె దందె యనంగ

తిన్న నిజననము.

క. ఆనాథనాథకానన, భూనాథుండు తంజెచిగురుఁబోడియు సురతే
చ్చానందము గిరికంఠర, సానువనీనిర్ఘ్నరముల సలువఁగఁ బ్రీతీన్. 20

క. తండెకు మందస్మితజిత, కుందకుఁ బ్రాణేశ్వరోపగూహనరచితా
నందకు వచనామృతని, వ్యందకు నెల మనలె శైలఁబాధిపుకరుణన్. 21

సీ. భసితాంగరాగశోభావిలాసంబుతోఁ, బ్రతివచ్చు నానసపాండుగరిమ
కంఠహాలాహలకాళిమచ్చవితోడ, నెనవచ్చు గుబ్బుచన్మౌనలనలుపు
పరశివాకృతితోడ సరివచ్చు నణుతరం, బనఁజాలి ఘనతరం బై ననమము
స్వస్వరూపవిచారసంప్రాప్తశాంతితో, మార్పడుఁ జిత్రేధమానజడిమ

తే. సరథసానంగసంకీడ బరుగనీక, దౌహృదము గర్భముననున్న తనయుఁ డీశుఁ
డై ప్రకాశింపఁ గలఁ డనియవును తెలువు, కరణిఁ బెంపొందె నమ్మందఁ గామినిగిని.

తే. గంధగజకుంభ కాశిన్యగర్భరేఖ, చారుమృగరాజ మధ్యశృంగారగరిమ
చెఱువఁగలఁ డల్లశిశు వనిచెప్పనట్లు, సుదతిచన్నులు నడుమును సాబగు దప్పె.

సీ. పంచాసనానేకవవ్యాఘ్రు కోలాది, మృగములఁ జంపఁ గామించె లేమ
శైలోపకంఠనిర్ఘ్నరసైకతస్థలి, శివుని దర్శింపఁ గాంక్షించె నబల
ఖండేందుశేఖరు గంఢూషితంబుధా, రల మజ్జనము నేయఁ దలఁచె నింటి
చవియైన ఘోణిమాంసము దొప్పల బెట్టి, యభవున కర్పింప సతివ గోరె

తే. నేత్ర నీలోత్పలంబులఁసీలగళుని, యర్చనము నేయఁ జింతించె సంబుజాక్షీ
గర్భగోళమునందున్న యర్చకునకుఁ, గలగుణంబులఁ దెలిపెమకరణి నవునా.

- ఉ. ప్రాద్దులు చొచ్చె నంత వువుఁబోడికిఁ బెంపుడుచిల్లఁపిల్లకుఁ
 సుద్దులు చెప్ప, వస్త్రములుఁసాములు దాల్చి, నిశేషపాన్పుపై
 నొద్దిక నుండ, నిత్యము గృహాచితకృత్యము లాచరింప, మైఁ
 బెద్దయు శ్రాంతి గాఁ దొడఁగె * బిడ్డఁగనన్ నమయ బు గావునన్. 25
- చ. చెలువకు బిడ్డకుట్లు విలసిల్లఁగ భిల్లపురంధ్రు లంతలోఁ
 బిలువరె మంత్రసానిఁ నలఁ పెట్టరె కాయముఁగూర్చ లేమకుఁ
 జలకముఁ గాఁవరే కొలను * చమ్యనఁ ద్రవ్వరె మందగామినిఁ
 నిలువఁగనీకురే యనుచుఁనేర్పరులై కడు సంభ్రమింపఁగన్. 26
- సీ. శుభముహూర్తంబున * నిభరాజగామిని, శివభక్తి మునుపై నశిశువుఁ గనియె
 సంసారమోహపాశముఁ గోసినటువలె, బొడ్డు గోసీరి పిన్న * బిడ్డనికిని
 సర్వేశు భక్తిలక్షణముఁ దెల్పెను రీతిఁ, బెట్టిరి భూతితోఁ * బట్టిపట్టిఁ
 బాపకదంబజం * బాలంబుఁ గడిగెను, పగిది నీశ్చార్పిరి * పాపనికిని
- తే. యంతరంగమలాపహం * బైనచిత్సు, ధారనము వోనివిట్టాము * దంబు దెచ్చి
 బాలకు కడుపునకుఁబెట్టి * పద్మముఖులు, పవ్వలింపఁగఁజేసిరి * పాన్పుమీఁద. 27
- క. జ్ఞానప్రమానకళికా, జాని పదధ్యానపరమ * సౌఖ్యసుషుప్తుం
 డైనగతిఁ గన్ను దెఱవం, గా నేకయుండి కొన్ని * ఘన్రంబులకున్. 28
- క. ఈలోకవ్యాపారం, బేలాసో యనుచుఁ జూడ * నింపై నగతిఁ
 బాలకుఁడు దెఱచెగన్నులు, లాలితముగఁ దల్లిదండ్రు * లకు ముద మొదవన్. 29
- సీ. శివభక్తిరహితమై * చెడియె డగం బని, నవ్వివ స్ట్లాయ్యన * నవ్వసాగె
 ధృతి మోహబంధంబు * దెఁగ దన్ను గతి ముద్దు, టుడుగులెత్తి విదుబ్బు * కాడఁజొచ్చె
 భవపరాజ్ఞులడై న * పగిది న త్త్వముఁగూడి, పొత్తులపాన్పుపై * బారంబడియె
 శ్రేయోమహారాజ్య * సింహాసనంబున, నుండుచందమునఁ గూ * ర్చుండఁదొడఁగెఁ
- తే. దడవియాడ వసుంధరా * స్థలమునందు, విశ్వపతి తత్త్వ మనుమణి * వెదకురీతి
 దర్శకారి జగత్పూర్ణ * దాకుభీతి, నడుగు వెట్టెడుగతిఁ దప్ప * టుడుగువెట్టె. 30
- వ. ఇట్లు ప్రతిదిన ప్రవర్ధమానంబులగునతనిగుణంబులకు శివభక్తిలక్షణోపమానంబులు
 సమానంబులై చెలువొందఁ దందెయుఁ బులిందబృందారకుండును నందను తిన్న
 దనంబున కానందకందళితవృద్ధయారవిందులై తిన్నఁడనిపేరు వెట్టిన నప్పడవ్యక్త
 మధురకల్యంబగు బాల్యంబున. 31
- మ. జులకంబార్చి, విభూతిఁబెట్టి, కటిగుం * జాబీజనంకీర్ణ మే
 ఖల బంధించి మయూరపక్షులతికా * కాండంబులం జేసి నం
 దులదండ ల్పనరించి కన్నుఁగవకాం * తు ల్కాటుకందీర్చి మం
 దులతాయెత్తులు గట్టినన్ శబరపు * త్రుల్ గూడి యాడం బురిన్. 32

సీ. చిట్లబొట్లాకాయఁసరిసింగణావత్తి, గుడుగుడుగుంచాలు • కుండెనగుడి
 డాఁగిలినుచ్చులాటలు గ్రచ్చకాయలు, వెన్నెలకుప్పలుతన్నుబిల్ల
 తూరనతుంకాలుఁగీరనగింజలు, పిల్లదీపాలంకిబిల్లగోడు
 చిడుగుడువ్వలపోటిఁచెండుగట్టినబోది, యల్లియుప్పనబట్టెలవ్వళాలు

తే. చిక్కనాబిల్లలోటిల్లుఁచిందతాది, యైన శైశవక్రీడావిఁహారనరఁకి
 జెంచుకొమరులతోడనుఁద్దించుకామఁ, దిన్నఁడభినవబాల్యనంఁపన్నుఁడగుచు. 33

— ❦ తిన్నఁడు విలువిద్య నభ్యసించుట. ❦ —

ఉ. కొంచెవువింటిబ్రద్ద బరిఁగోలలు గైకొని చావవిద్య సా
 ధించునెడక సలంఘనగఁతిం జను లేడిని నింగి నిచ్చ వ
 ర్తించు ఖగంబు నేయఁగని • తిన్నఁడు దేవునిపాలుగాక సి
 ద్ధించునె తల్లిదండ్రులకుఁదృష్టిగణంబున నంధ్రులుబధుల్. 34

తే. విల్లుపట్టిన నెలపదిఁనాశ్వులోన, వీఁక కలిగిన తడవిల్లుఁవెదురువిల్లు
 సెలనువిల్లును మొదలైనఁచేఁగవిండ్లు, చులుకగాఁదీసి శబరేంద్రఁసూనుఁడేయు. 35

వ. ఆనమయంబున నవయావనం బాసన్నం బగుటయుఁ దిన్ననికీ బహువిధమృగయా
 విహారంబుల తెఱం గెఱుకవఱుపవలయునని వనచరు తెఱుకు తేనికొ విన్నవింప
 నింపెనలార నాతం డాటవిక పుటభేదనంబునం గాటి తేనిజాతరకుంజాటం బనుపనను
 పమేంద్రీనీలనీలకుటిలకుంతలజాలఫాలపట్టికలఁజగురుఁబోండ్లు మంజరీమంజుళస్తనభా
 రంబులు, బినకాండమండితదోర్లండంబులు, నెనులిపురిదండలు, కర్ణంబుల నవతంసీ
 భూత మయూరపర్ణంబులు, ఘనంబులగుజఘనంబుల మీఁదఁ బాఱుటాకుల చీరలు,
 కొప్పులఁ గురువకప్రసవగుఱుచ్చంబులు, నచ్చంబులైన యరుణాచరణకమలపక్షుభా
 గంబుల లాఠౌరనంబులును, సాటువలేని లేడిచూపులం దుటారించు కటారిమిటారి
 చూపులుగల కనుఁదమ్ముల మరునమ్ములం జమరు బాసటంబువోసి కాటుక యుంబునుఁ
 గును బచ్చిఁస్తూరియు జివ్వాదియు వాసించి పరిమఱించు నడవివనపు నునుఁ బూత
 యుం దనర వనచరవనరుహనయనలు తిరుగం జాటిన మఱునటి మంగళవారంబున
 నివ్వరిబియ్యంబునఁ బువ్వులవతె నుండ వండివారిచ్చిన యుపహారభాండంబులు చమరీ
 మృగంబులపాలకు ననుకూలంబైనగునుకుంబ్రాలపాయసంబులకుండలుకీచకతండులం
 బులం బిండిగొట్టికొట్రఁజోసి యజ్జి గొప్పలుగాఁ జేసి యావించినకుడుముల బాసలు
 కాళింగభంగసంగతలఱుసవాసనావీణితంబులగు పిండికూరలచట్లునుబచ్చగందనీక పరి
 పాకంబులుచేసిన వనీశాకంబుల వెనట్లను నానావిధమాంసంబులయటికలు గుడాగు
 డగుడవుమ్మతాలహింతాలతండులజనితానవకలశంబులును గంపలను గావిళ్లనుబెట్టి
 బలి వెట్టుటకై వనక్రోడ తామ్రీచూడ మహిషాజాతికప్పీముఖాటవికమృగంబులం
 బట్టుకొని బంతికట్టుకొని కాఠ్రీనిగుడికి నడుచునప్పుడు తప్పెటలచప్పుళ్లను వెట్టి

సారకాయల బుట్టలంగట్టిన సరకట్లకన్నరలు మెఱయ మొరయించు మ్లేచ్ఛులసాటల
తానమానంబులును గుమ్మెటలచటులరవమును గొమ్ముల నిమ్మును జెలంగె నయ్య
వనరంబున. 36

తే. ఒక్కప్రాద్ధుండి సెలయేటఁనుదకమాడి, నాథనాథుండు తందెముఁ నై జమైన
చతురలంకారములు దాల్చిఁనహజభక్తి, నాత్మజునిఁజూచికై సేయుఁవన్న సతఁడు37

మ. జలకం బాడి విభూతిపెట్టుకొని రఁత్రామూలికామూలికా
వలయంబుల్లోడి దట్టి గట్టుక శిరోఁవర్ధిష్ఠనీలాలకం
బుల తేదీగనుజుట్టి కేల విలునఁమ్ము ల్పూని కాఁతీనిపూ
జలు సేయఁ వెడలెం గుమారుఁడు పితృఁసాస్వంతంబు లుప్పొంగఁగన్. 38

చ. చని మృగయాధిదై వతముఁసన్నిధి బాణశరాసనాదిసా
ధనములు నిల్పి యెట్టువిరిఁదండల నివ్వరిప్రాల రక్తఁచం
దనమున గుగ్గిలంపుబాగఁదట్టువునుంగున నెత్తుజోతులఁ
ఘనవివిధోపచారములఁ గానుకలఁ శబరాళి గొల్వఁగన్. 39

తే. తల్లిదండ్రులుఁ దాను నఁదైవమునకుఁ, బ్రణతు లొనరించి వేఁటలుఁపట్టి పినవఁ
బక్కణములోని శబరదంఁవతులతోడ, నన్న సానాదు లొనరించుఁనవసరమున. 40

సీ. మాటలాడఁదలంచుఁమఱవిపోయెడువారు, నడవఁబోవుచుఁ దొట్టుఁపడెడువారు
నూరకుం డెదమని ఁ యుండనోపనివారు, లేచెదమని లేవఁలేనివారుఁ
బనిలేని పనిబట్టఁబయలుదిట్టెఁగువారు, బాడనేరకయును ఁ బాడువారు
నెదురైనవారికి ఁ నెల్ల మొక్కిఁడువారు, వీఁడావిహీనులై ఁయాశువారు

తే. జాలఁద్రావియునుగుడఁజేఁసాఁచువారు, దొడరియుపదంశభాండముఁల్లొడుకువారు
నై రిమ్మగయాధిదై వతఁయాత్రీయందుఁ, బానములు చేసి శబరదంఁవతులు రతుల

ఉ. నాతియొకర్లు చిత్త మువఁనాథునిపై నిడి సారెసారె మో
హతిశయానఁ బోలె నధిఁకానవ మిచ్చి నిజేఘఁ గూర్చి య
ల్లాతని నాథువేరనె ప్రియంబునఁ బిల్చుచుఁ గొంగిలించి హఁ
లాతురతాత్మికాగతి విఁలాసము చూపుచుఁ గూడ వేడుకన్. 42

చ. పుడిసెఁడు గానిలే దిపుడుఁపుచ్చుక త్రాగిన మద్య మింతలో
నొడఁ లెఱుఁగం డటంచు నొకఁయుగ్మలి నాథునిఁ దిట్టి యన్యునిఁ
జడియఁడు చూశు మంచు సరఁసంబున మెచ్చుతెఱంగు దోఁచ న
వ్వుడు బిగికొఁగిటం గతినఁపుంజనుగుబ్బల నొత్తై మక్కువన్. 43

ఉ. ఉత్తమనాథుఁ డీతఁ డెదుఁరు త్తరమిఁ డొకనాఁ డదేమొకో
యిత్తటి రేఁగిరేఁగి తనఁయిచ్చకువచ్చిన వెల్ల నాడెఱిఁ

గ్రోత్తులుగావె యీమధువుఁకుండల మాటలు నూటిపోసి రో
యత్త యటంచు నొక్కశబఁరాంగన వల్లభు దూతె సారెకున్.

44

ఉ. మంకెనవువులో విడిసిఁమ త్రిలియుండెను తేటిరితి మీ
నాంకసరోజరాగకలితాభరణాంతరనీలలీల హా
లాంకరితారుణచ్చవినఁమంచిత లోచన తారకద్యుతుల్
బింకముఁ జూపఁ బానములఁ పెక్కువఁ జొక్కిరి భిల్లదంపతుల్.

45

— తిన్నఁడు పరిజనంబులతోడఁ గూడి వేటకు వెడలుట. —

వ. ఇవ్విధంబున మధుర మధురసాస్వాదనామోద మేదుర వినోదంబులం గేలినలిపి
నిషాదమిధునంబులు నదనంబులకుం జనునప్పు డయ్యూటవికాధివతనయం డాభేటకం
బునకుం గాటితేనిపాటియగుంగాక! యని యొనరించు దీనవలుల్లస్లిలఁ బల్లియంబ్రవే
శించి చెంచుతేఁడు మఱునాఁడు రేపకడఁ గొడుకుం గూర్చఁదగిన వారలం గూర్చి వేఁ
జకుం జను మనవుడుఁ దెరచీగకట్టలు ప్రోగుచుట్టలు దొడ్డివల లేటివల కుం దేటివల పం
దినల నవదండవల మకరివల యెలికవల మొదలుగా వలయు వలలును, సివ్వంగులుఁ
గుక్కలుఁగృష్ణకురంగంబులు ముంగినలు నెద్దులు మొదలుగా వేటకు దిద్దిన జంతు
వులు, నోరణంబులు సెలకఁటైలు సాళువంబులు గిద్దులు వేనడంబులు మున్నుగా విడివే
టకు నెన్నందగిన విహంగంబులును, బూరేడు కారుకోడి కేరజంబు కౌంజ కక్కెర
చింద లాదిగాఁగల పాదివేటకుం బ్రోది చేసిన పతంగంబులు, నురులు నురిగోలలు
బోనులుఁ జిక్కంబులు జిగురుఁగండెలుఁ దీవుఁద్రాళ్ళు నొడిత్రాళ్ళుఁ దలముళ్ళును
గొని శరశరాసనప్రభృతిసాధనంబులతోడ నడవి కేతెంచి నిశ్శృంక సకలమృగసంకుల
సంకలితంబగు వేంకటాచలంబువంకం డెంకి వెట్టుకొని.

46

సీ. ఒకనాఁడు తెరవేటఁ నుగ్రనత్త్వంబులఁ బుడమిపైఁ బడఁ గాళ్ళుఁపడ వధించి
యొకసారి సారమేఁ యొద్దతి నుద్ధుర, స్తబ్ధరోమంబులఁ సంహరించి
యొకమరి దీనుంబుఁ లొడ్డి పాదులుదీర్చి, బహువిహంగంబులఁ బట్టి తెచ్చి
యొకవేళ డేగవేఁటకుఁ జని యెగజోపి, నానాండజముల పాణములు గడపి

తే. ముంగివేఁ శేడువేటఁ సిఁవంగివేట, యిట్టివేటయు గంబవేఁఁ పెద్దువేట
మొదలుగాఁగల వేటలఁ యదనెఱింగి, తిన్నఁడొక్కొక్కతూకువఁ ర్తింపఁ దొడఁగె.

చ. వులులు కురంగము ల్కరటిఁపోతము లేదులు మన్ను బిళ్లు దు
ప్పలు కణఁతు ల్కిటు ల్చెవులఁపోతులు కొర్నవగండ్లు భల్లకం
బులు చమరీమృగంబు లెనుఁపోతులు కస్తురిపిల్లు లాదిగాఁ
గలమృగ రాజి బెక్కువిహఁగంబులఁ గానుక లంపె దండ్రికిన్.

48

ఆ. మునువు వడిన మొకముఁగొనివచ్చిమిడిగుద్దు, పొడిచి నీట శిరముఁదడిపి తోఁకఁ
గోసి ధూప మిచ్చిఁ మీనంబుఁ బెకలించి, కానుకెచ్చి కాటిఁ తేనిఁ గొలిచి.

- ఉ. క్రోవ్విస యేకలంబులను ♦ గొన్నిటిఁ గూల్చి కమర్చి పెంచులం
జవ్వచు నజ్జమ న్నలఁది ♦ చివ్వన నీరివురంగ నేర్చి నో
ళ్లువ్విళ్లులూరఁ బ్రేల్చి చమురుట్టిపడం గఱుకుట్లు గాల్చి క
ల్లువ్వలనీడ నొక్క పరిశుద్ధ శిలాతల భూమి నందఱున్. 50
- క. అట్టు కఱుకుట్లు గాల్చిన, పిట్టల నింజెట్ల మఱియుఁ ♦ బెర తేనియలం
బెట్టుక మెనఁగుచు నాథుని, పట్టికి నింపెనఁగ నిట్లు ♦ ప్రతిదివనంబున్ 51
- ఉ. ఆవనవీధిలోఁ గలమృగవళిఁ బతుల సంహరించి పూ
ర్వావనిభృత్తటాటవుల ♦ నాటవికల్ మృగయావిహారముల్
చేవ దలిర్పఁ జేయుటకు ♦ శీఘ్రమ పాలియ మెత్తి కుంభజ
గ్రావసు తాప్రతీర గిరి ♦ కాననమధ్యమున న్వసించుచున్. 52
- ఆ. అంజనాటికొండలందు సదాశివు, కొండ జమునిదిక్కు ♦ వెండికొండఁ
జండ స త్వ చండఁసంహార తాండవం, బాడఁ గోరి వేటలూడు నవుడు. 53
- క. ఒకవేళఁ దిన్నఁ డాఫేటక ఫేలా వ్యసన రతుల ♦ డస్సినవాడై
వికచప్రసూనవకుళ, ప్రకరంబుల నీడ నొంటిఁ ♦ బడి నిద్రింపన్. 54
- ♦— న్వన్నముచేతను వేటమిషను నీశ్వరుడు తిన్ననివశీకృతుంజేసికొనుట. —♦—
- మ. ఒడలం దెల్ల విభూతిపూత పులితో ♦ లొడ్డఱణ మల్లడు కెం
జడ లా తైకవిచార నిశ్చలదృగ్ బాతంబు లచ్చె చ్చిన క
చ్చడ మంసంబున రుండమాల గళదేశి స్థాణువుం గ్రాలఁగా
నొడయం డొక్కరుఁ డక్కుమారుకలలో ♦ నుద్యత్కృపామూర్తియె. 55
- క. బాలక! యిచట శిలావట, మూలంబునఁ గొండదండ ♦ మొగలేటి దరిఁ
శైలను తాపతి భక్తుల, పాలిటి పెన్నిధి వసించు ♦ భక్తిం గొలుమీ. 56
- క. అని యంతర్ధానము నే, సినఁ దిన్నం డదరిపడుచు ♦ శీఘ్రంబున మే
ల్గుని నలుదిక్కులు వెదకుచు, మనమున నాశ్చర్యరసనింపుగ్గుం డగుచున్. 57
- శా. ఈల స్త్రీకెలు దిక్కులం జెలఁగఁ దా ♦ మెచ్చో మృగశ్రేణిపై
గాలిం బోవక సన్న దప్పటయు రొక్కారొక్కముల్ దిట్టి శా
ర్దులకొండ మృగాదుల న్వలలకుం ♦ దోలంగఁ దిన్నండు త
త్కేళిలోల రవంబు దన్నవుడు బోధింపంగ నేతెంచినన్. 58
- మ. వలకుం జేకక ప్రోగులుం దెరలు ద్రెవ్వం ద్రొక్కి యాభేటక
స్థల ముల్లంఘన నేసి లుబ్ధకుల యత్నంబెల్ల వారింది ది
క్కులు దద్దుర్దుర ఘుర్దుర ధ్వనులచే ♦ ఘూర్ణిల్లఁగా నొక్క యే
కల మేగం గని తిన్నఁ డప్పడు ధనుః ♦ కాంజోల్లనత్పాణియె. 59

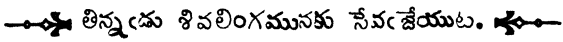
మ. జవ మొప్ప న్నెను వెంట నంటి తఱుమకా * సంవర్ధితశ్రాంతి ను
 ద్దవిసిం బాఱఁగలేని చందమునఁ జెంతం జేరఁగా నిచ్చి యే
 య విచారించిన దూఱి దాఱుకొని తన్నా శాశలం ద్రిప్పి పా
 శవిముక్తుం డగు యోగిభావన యదృచ్ఛావృత్తి వర్తించుచున్. 60

క. అలయించుచుఁ దిన్నఁడు దనకలలోపలఁ గన్న శివునిఁ * గనుఁగొనుదాఁకఁ
 జలమునఁ గొని చని య య్యోకల మప్పు డదృశ్యమైనఁ * గడుఁజోద్యమునన్. 61

క. కలలోఁ జెప్పిన యొడయం, డెలయించుక వచ్చినట్టి యోకలము హిమా
 చలతనయాధిపమాయా, విలసనములు గాఁగ నపుడు * వివరింపి మదిన్. 62

శా. సంతోషంబునఁ గాంచె దిన్నఁడు నను * స్తవ్యాపకానంత వే
 దాంత స్థాపిత చిన్మయాంగము నవిద్యాధావృంత సంతాన సం
 క్రాంత స్వాంత నిశాంత జంతు సుఖమాశ్రప్రాపకాభంగరు
 క్కాంతాపాంగము దివ్యలింగము వివిక్తధ్యేయ నిర్లింగమున్. 63

తే. కాంది రోమాంచకంచుకో * దంచితాంగుఁ, డగుచునానంద బాష్పంబులతిశయిల్లు
 నమ్మహాలింగమునకు సాష్టాంగనతులు, నేసి ముకుళితహస్తుఁడై * చేరఁబోయి. 64

శా. ఓసామీ! యిటువంటి కొండవరిలో * నొంటిం బులుల్ సింగముల్
 గాసిం బెట్టెడు కుట్రనట్టడవిలో * గల్లువ్విక్రీనీడ నే
 యానం గట్టితి వేటిగడ్డ నిలు? నీ * వాఁకొన్నచోఁ గూడు నీ
 శ్శేనుట్టంబులు దెచ్చి పెట్టెదరు? నీ * కిం దేటికే లింగమా? 65

ఉ. కొండలఁ గానలం దిరిగి * క్రొవ్విస పండుల తేళ్ళ దుప్పలకా
 జెండినఁ బెక్కుచందములఁ * జిన్నక పెద్దక గారుకమ్మఁగా
 వండుదు రట్ల పిట్టలను * వండుదు రిచ్చట నుండనేల? నా
 కొండొక టానతీక యుడు * మూరికి రాఁగదవచ్చు లింగమా! 66

క. ఓలింగమ! విను నివ్వరి, ప్రాలును నొడిపిళ్లు గునుకుఁ * బ్రాలును వెదురుం
 బ్రాలును సవరపుమెకము, పాలును గల వచట నీకుఁ * బాయసమునకున్. 67

తే. పుట్టతేనియ పెరతేనె * పుట్టజున్ను, తొఱ్ఱతేనియ గలవండుఁ * దోచి తోచి
 కాలి దులదులనై పిండి * పోలె రాలు, నట్టి నింజెట్లు గలవు నీ * కారగింప. 68

సీ. నేరేఁడుపండులు * నెలయాటిపండులు, గొండమామిడిపండ్లు * దొండపండ్లుఁ
 బాలపండులు నెమ్మి * పండులు బరివంక, పండులుఁ జిటిముటి * పండ్లుఁ గలివె
 పండులుఁ దొడి వెంద * పండ్లుఁ దుమ్మికిపండ్లు, జానపండులు గంగ * రేనుపండ్లు
 వెలగపండులు పుల్ల * వెలగపండులు మోవి, పండ్లు సంకెనపండ్లు * బలునుపండ్లు

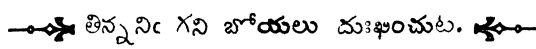
తే. బీరపండ్లును బిచ్చుక బీరపండ్లు, గొమ్మిపం డ్లీతపండ్లును గొంజపండ్లు
మేడిపండ్లును మొదలుగా గూడిమాడి, చెంచెతలు దెత్తు రిత్తువిచ్చేయవయ్య.

శా. ఇల్లో ముంగిలియో యనుంగుఁజెలులో యీడైన చుట్టంబులో
యిల్లాలో కొడుకో తరింపవళమే యేపోడుము లేక? మా
పల్లెం గోరిన వెల్లనుం గలవు తెప్ప ల్లాగ నీకిచ్చెదఁ
జెల్లంబో యిట నొంటినుండ కలు విచ్చేయంగదే లింగమా ! 70

తే. చుఱుకుఁజూపునఁ గాలిన కొఱత నుఱుకు, నుఱుకుఁజూపులఁబుట్టించు నెఱుకువారి
యిఱుకువలిగుబ్బచాలిండ్ల యుగురుఁబోండ్ల, నేవకిచ్చెద నీకు విచ్చేయవయ్య. 71

మ. నను మన్నించెదవేని నీ వివును రా నా వెంట, రాకుండినఁ
నిను నేఁ బాసి చనంగ నోప, నిచట న్నీతోడిదే లోకమై
మనువాడం, గనువాడ నీకరుణ, నీమానంబు చిత్తంబు వ
చ్చినవో మానుదుగాని నిన్నివును కస్తీంబెట్ట నాకేటికీన్. 72

ప. అని యమ్మహా దేవు నుడుమూరికి రమ్మనుచుం బ్రార్థించినం బలుకకుండినందదీయభ
క్తివరవశుండై సంపెగతావి బ్రుంగిన భృంగంబుతెఱంగున నున్న యవసరంబునం
దిన్నం డొంటిపంది వెంటందగిలి యొంటి నెక్కడఁ బోయెనో యని బోయలు చొ
ప్పరయం దివిరి యడుగుల వెంబడిం బడితప్పక చనుడెంచి కాంచి యిట్లనిరి. 73

శా. అన్నా! నిన్నలయించి తెచ్చిన వరాహం బెందుఁ బోయె? న్నముఁ
గన్న న్నన్ననఁ జూడవేటికి? వడిఁ గన్నీరు గాఱంగ నే
మన్నఁ బల్క వదేమి కారణమొ? వేటాడంగ నేతెంచి యి
ట్లున్నం దల్లియుఁ దండ్రీయు న్నఱుగరే యుల్లంబులో నక్కటా ? 74

తే. నీదు గాలికిఁ బసివట్టి నిఱ్ఱనీల్లి, పట్టెడల బిగఁబట్టినమట్టువడక
నిలువకేతెంచి వేటకుక్కలు కుమార, చుట్టుక గునిసియాడంగఁ జూడవేమి. 75

నీ. వలలునుఁ దెరలుఁ బ్రోగులఁ జాట్లగా లేదు, పోటుకో లొకటియుఁబుచ్చలేదు
తెగిన మెకంబులఁ దేలేదు విడివేట, పిట్టలకును మేతపెట్టలేదు
చెంచు లేకి నేమి నేద దేఱగలేదు, చెడకుండ మెకములఁ జేయలేదు
కుక్క లిఱ్ఱులు నీవంగులు మేవుగొనలేదు, బలివెట్టి కాఠ్రేనిఁగొలువలేదు

తే. వేటలాడంగ వచ్చినవేడుకెల్ల, నక్కటా తండ్రీ కెఱిగింప నంపలేదు
ప్రమానుపడియుండ నేటికిమేనుమఱచి, యేల మాజాలి మాస్పవేయెఱుకవఱిచి.

శా. ఓతండ్రీ! నిను డించి పో మనసు మా కొక్కింత గానేర్చునే ?
మీ తోబుట్టులుఁ దల్లిదండ్రులు చెల్లీ ల్లిరెల్ల నేతేరఁగా

మాతిన్నం డివు డెందు బోయె ననిన * న్నాపాణము లోవ్వె ? రా
వే తిట్టింపక పల్లెలోన మముఁ, దేవే వన్నెయు న్నాసియున్. 77

తే. ఎంత యలమటఁబడిన మఁష్టేలచూడ, వింతయు నెఱుకుతేనికి * నెఱుకపఱువఁ
బోయెదము చెప్పవలసిన*బుద్ధి చెప్పి, యనుపుమని పాదములు వట్టు * కొనిన నతఁడు.

న. ఎట్టకేలకు శివలింగసంగ తాభంగురహృదయాంతరంగుడగుశబరవుంగవుండు కృపా
పాంగుండై చిఱునవ్వు నవ్వి యవ్వనచరుల కిట్లనియె. 79

క. ఈలింగములోఁ బ్రాణము, కాలముగడదాఁక నోడఁ * గట్టినదూలం
బై లంకె నుండఁ జేసితి, నేలా తుందుడుకు?పల్లె * కేగుఁడు మీరల్. 80

క. నావెంట నితఁడు వచ్చిన, నేవచ్చెద మిమ్ముఁ గూడి * యిప్పుడు లేదా
యేవంక నభవుఁ డుడిన, నావంక నె తోడనునీడ * యై వసియింతున్. 81

శా.నాకుం జుట్టముఁ దల్లిదండులిలుఁ జెలు * ల్నాధుండు నీడై వమే
మీ కిచ్చోఁ బనిలేదు కస్తిపడఁగా * మీవల్లకుం బొండు, కా
రాకూరంబులు చేసినం గదలి నేఁరా, నిచ్చటం బ్రాణముల్
పోకార్తుం దుది నాదువేలుపునకై * బొంక న్నిజం బింతయున్. 82

క. అని శివుఁ గ్రమ్మఱ దిన్నఁడు, మనమున నిలుపుకొని తనుపు*మఱచిన బుద్ధిఁ
మునుపటి తెఱఁగున నుంజిన, తనరుచు ననచరులు చనిరి * వలసిన రీతిన్. 83

వ. తదనంతరంబ. 84

—> తిన్నఁడు శివుని కనుదినంబు నాహారం బొసంగుట. <—

క. ఎన్నేండ్లనుండియో ప,స్తున్నాఁ డీయడవిలోన * నొంటి మహేశుం
డిన్నె గులు మాన్ప వలదా, కన్నారం గనినబంటు*గలఘు మనుచున్. 85

శా.తిన్నం డంతట దేవదేవునకు భక్తిం దృష్టి గావింప నా
నన్నగ్రావ మహాలపు ల్లిరిగి డంష్ట్రాటంక కోటి పుట
చ్చిన్న త్తౌజవరాహము న్లడపి కా*త్ప న్నావీల్చెఁ బ్రేల్చెం జవిఁ
జెన్నె యుండెడు మాంసఖండముల ని*చ్చెం దొప్పలం జొప్పడన్. 86

ఉ. విల్లాకవంక నంపపొది*వీవున దొప్పలు కేలుదోయి పు
క్కిళ్ల వనిత్రీ కాంచనము*భిజు మొప్పుగ వచ్చి భక్తిరా
జ్జలఁ ద దంబుమజ్జనము*సేయుచు దొప్పలనంజు డదీ)రా
జల్లుని నారగింపు మన * నాపరమేశ్వరుఁ డూరకుండునన్. 87

క. కాలవొ క్రొవ్వవొ మాఁడం, గాలెనొ చవిగావొ* కమ్మగావొ నీకుఁ
జాలవొ యలవడవొ తిన, వేలా కఱుకుట్లు పార్వతీశ్వర ! చెప్పమా ? 88

క. ఆకలిగాదో భక్తిం, దేకువ గలవాఁడఁగానొ * తినవేల కృపఁ
సాఁకఁగదే నన్ని పు డ, త్తాఁకలఁ బెట్టక పలాశ*నాసక్తుడవై . 89

క. నెవ మొకటి గలదె నాపై, నుపవాసముతోడ బడలి యుండఁగి నీకే
యవరాధము సేయంగదె, కృపతోఁ గఱుకుట్టు లారఁగింపం గదవే. 90

క. నీ వారగింపకుండిన, జీవన మేమిటికి నాకుఁశివ! నీ పదరా
జీవముల మీఁదఁ బ్రాణము, త్రే విడుతు నటంచు వ్రాలి యేడ్వం డొడఁగెన్. 91

క. తిన్నని భక్తికి శివుఁడు ప్రసన్నుండై యేడు వుడిపి • సరగునఁ గఱుకు
ట్లన్నా! తినియెద లేలె, మృన్న న్నదమంది లేచి • యవధానమునన్ 92

క. అందియ్య శివుఁడు తగ నా, నందించుచు నారగించిఁన న్నదమున మి
న్నంది వుళిందేంద్రుఁడు కా, నం దిరుగుచు నిట్లు దినదిఁనంబును గొల్పెన్. 93

—→ శివప్రావ్హణుఁ డాలయమందలి రోతలఁ గని చింతించుట. ←—

సీ. పంచాక్షరీ పూతఁభసిత త్రిపుండ్రాంకి, తాంకభాగములు స్నాఁనార్ద్రశీఖయుఁ
గ్రమకృతగ్రంథిసూఁత్రవ్రాత రుద్రాక్ష, భూషణంబులు శైవభాషణములు
నాగుల్బులంబమాఁనాంబుశోణంబై న, తోత్రంబు నుపవీతఁసూత్రములును
గరగృహీతాభిషేఁకక్షీరనంపూర్ణ, భాండంబుఁ బుష్పకఁరండకంబుఁ

తే. గుండబాజ్జయు నొకపాటిఁగుజ్జుమావు, నుత్తరీయంబుఁ దనరంగ • యోగిహృదయ
గోచరుని గొల్వ శివచిహ్నాఁగోచరాంకు, డొకఁడువచ్చె శివప్రావ్హఁనోత్తముండు.

తే. వచ్చి గుడిచొచ్చి యీశ్వరేశ్వరుని నిర్మలాంగ మేటికిఁ జాటికఁబయ్యె సకట
యిచటి కెంగిలి వుల్లియఁలేవచ్చె, నొక్కొ యీదుఁఖ మెటువలెఁనోర్పువాడె.

మ. కులదైవం బని యల్కి పూసి • గుడి మ్రుగ్గు ల్పెట్టి కై సేయ లో
పలి కి ట్లెంగిలి మంగలంబులగు దొప్పల్ రాఁ గతం జేమి? ని
ర్మల తోయ న్నవనం బొసర్చిన శరీరంబేటికి స్మీరువ
ట్టులు గట్టెం భవదాత్మశుద్ధి కిది గూఁడుంగా మహాపేయముల్. 96

క. దేవా! యీకసుమాలము, దేవెడు కేల్లోయి నీదుఁదేహం బంట్ల
గా వెఱవయ్యెడు నెంగిలి, కీ వెట్లోర్చితివి పార్వతీశ్వర చెవుమా? 97

క. వేడేడు దినములయ్యెఱ, బోడిమి చెడసాగి నీదుఁబూటకమో యె
వ్వాండైనను జేసెనో యిది, వేడెద సత్యంబుఁ జెప్పవే కరుణాభీ. 98

ఉ. సీసఖుండో సుతుండో తగుఁణీమణియో నిజసేవకుండో నీ
వో సకలేశ శుద్ధమగుఁచున్న నిజాలయసీమ రోతఁగఁ
జేసిన వారు నీకెఱుక సేయకఁ సేయ సమర్థులెవ్వ రీ
దోసముఁ జెప్పవే కరుణఁతో మదిఁ దుందుడుకెల్లఁ దీఱఁగన్. 99

ఉ. ప్రాతలు మీఁదఁగప్పినఁ గృపామతి నోర్చితి, నీచుపాత్తునఱ
బ్రాతి మెనంగి తీవు, నునుఁభక్తుఁడు కుంఠునఁ బంపఁ బోతి, మై

పూత యొనర్చుకొంటి శవభూతి, గపాలమునం భుజించి తీ
రోతలు పెక్కులుండ నిట * రోయుదువే యిక భక్తవత్సలా. 100

క. నీకిష్టం బిదిగానీ, నా కాపాపాత్ముఁ జెప్పినం బదిలక్షల్
లేకున్న విడుతుఁ బ్రాణము, నీకై కూ డుగ్గఁబట్టి * నీలగ్రీవా. 101

క. అని తా నూరక యుండినఁ, గని తారాధిపకళాశిఖామణి చేత్రో
జనితాదరమున నతనికీ, విని తాత్పర్యంబు సంభవించఁగ ననియెన్. 102

— శివుఁడు తిన్ననిభక్తిని శివబ్రాహ్మణునకుఁ జూపుట. —

క. శవతపవడ నేటికి మది, శివగోచర ! నీకు నన్నుఁ జెంచొకఁడు శుభ్రీ
వ్యవహారేతరమతమునఁ, దవిలి మహాభక్తిఁగొలున * దయ పుట్టుటయున్. 103

తే. ఆకిరాతుని పూజ నంగీకరించి, నాఁడఁ దదృశ్యై నీవును * నేఁడు చూతు
గాని నా వెన్నదిక్కునఁ * గానకుండ, నడఁగియుండుము తడయక యతఁడువచ్చు.

మ. అన మోదించి హరిద్విజుం డొదుగఁ జెం * చవ్వేళ నేతెంచి పా
వనిర్దాల్యముఁ జెప్పఁ గాలఁ గొని పోవంద్రోచి గంఢూషణీ
వననేకం బొనరించి పత్తిరిడి త్రోవ ల్లాచి తా నేసి కా
ల్చిన కోలామిషఖండముల్ దనకు భక్షింపఁగ నందిచ్చినన్. 105

క. తినకున్న నేమొకో యని, యనుమానముఁ బొంద నభవుఁ * డంతటిలోనన్
గనుదమ్మి గ్రమ్మి పొటపొటఁ, జనికె న్నన్నీరు శబరుఁచిత్తం బరయన్. 106

క. ఒకమరి కొకమరి కించి, ద్వికచారుణపద్మ పత్ర * వీధీవిగళ
స్తకరంద ధారగతిఁ దన, ముకుళిత నేత్రమున బాష్పములు ఘనమైనన్. 107

క. అంఘనకుఁ దండెనందనుఁ, డాందోళము నొంది కంటిసంటిన నొప్పిన్
బందికలుకుట్లు దినఁడిక, సందియ మేమిటికీ మందు * సమకూర్చఁదగున్. 108

వ. అని తిన్నం డెన్నఁడులేని హానిం బూనినవాని తెఱంగున సంతరంగంబునం దరంగం
బులైన దుఃఖంబునం గరంగుచు. 109

— తిన్నఁడు పరమేశ్వరు నేత్రరోగమునకుఁ జికిత్సలం జేయుట. —

సీ. కోకపొట్లం బావిఁ గొననూఁదియొత్తుచుఁ, గవణోష్ణ కరభభాగమునఁ గాఁచి
నెత్తితం గేడాకుఁ మెత్తి రేచకి నిమ్మ, పంటిపులుగు నూఱి * పట్టువెట్టి
తెల్ల దింటెనవువ్వుఁ * డెచ్చి తద్రసమిడి, కలివెవువ్వులు గోసినిలిచి పిడిచి
వేరిన నెయివెట్టి * పెరుఁగువత్తులువైచి, చనుబాలతో రాచి, నంకు చమిరి

తే. విష్ణుమందులు తానరి * కన్నమందు, లడిగి తెచ్చిన మందులు * సడవిమందు
లెన్నిచేసిస మానక * యిందువకాళి, కన్నుతోడిబడి నెత్తురు * గాఱుటయును.

తిన్నడు శివునికిఁ దనకన్ను పెకలించి యిచ్చుట.

- తే. మాటిమాటికి జేసిన ♦ మందులెల్ల, జెల్లెబో వెల్లిగలిపిన♦చింతపండు -
 నీటవ్రాసిన వ్రాల్తునై ♦ నెరయవటద, బోవుగాకేమి నెత్తురు ♦ వుట్టనేల. 111
- క. పట్టపుదేవి హిమగిరి, పట్టి న్నాయమ్మ జూచి ♦ పదరినక తనకా
 నెట్టవిసెనో? నేమందు, మట్టెఱుగనో? కంటికిం బ్రమాదం బాద వెన్. 112
- క. కామునిఁ జంపి మనంబున, నేమోహము లేని వేల్పునిటువలె నన్నకా
 స్వామిదోహము గాదే, యేమిటి కిట్టంటిఁ గంటి ♦ కిఁక నెటువలెనో. 113
- ఆ. వేణివెచ్చయైన ♦ వెచ్చనిమందులఁ, గాదె మాను నట్లు ♦ గంటి కింకఁ
 గంటికంటె మందుగలదె ముక్కంటికి, గంటి ననుచుఁ బోయ ♦ గదియఁబోయి. 114
- ఉ. ప్రాణమువోవునో తనువు ♦ భంగమువొందునో నాక తూణికా
 బాణము జిఱ్ఱునం దిగిచి ♦ భల్లముఖాగ్రము రక్తపద్మ దృ
 క్కోణముఁ జేర్చి క్రుచ్చి యొక ♦ గ్రుడ్డు వడిం బెకలించి శోణిత
 దోణికయైన దైవతశిరోమణికంట నమన్యై నంతటన్. 115
- ఉ. మున్నిటికంటికంటె గడు ♦ మోహనమై తనకన్ను వచ్చినకా
 మన్నునఁ జూచి మెచ్చక యుమాపతి రెండవ కంట శోణిత
 క్లిన్నతఁ జూపిన న్నగి పుళిందుఁడు నీకృపచేతఁ గన్నమం
 దున్నది దీనికి న్నెఱవ ♦ నొక్కటి నాన్రత మింక శంకరా ! 116
- క. లాలాటలోచనంబునఁ, గీలాలము దొరఁగెనేని ♦ కేవలభక్తికా
 గీలించి మనోదృష్టికి, మూలంబగు నాగుప్రాణములు నీ కిత్తున్. 117
- క. అని చెప్పఁగాల నిటలా, త్సునికన్యోనఁ దన్నిపట్టి ♦ సునిశితబాణం
 బునఁ దనరెండవ కనుగ్రు, డ్డునుఁ బెకలింపంగఁ బూను ♦ పుచు నదయుండై 118
- ఆ. కన్నుఁ దివియఁ బూను ♦ కన్న పుత్రీవ్రీత, కన్న మున్ను గాఁగ ♦ ఖండపశు
 వాశుగంబుఁ జేతఁ నంటంగఁ బట్టుక, నిలువు నిలువు మనెను ♦ నెలుఁగుతోడ. 119
- శివుఁడు తిన్ననికిఁ బ్రత్యక్షమగుట. —
- చ. హరి యరవిందసూతి మును ♦ లష్టదిశాపతు లాదిగా వియ
 చ్చురు లిరువంకల న్నోలువ ♦ సత్వరత నిజలింగ నిర్మలాం
 తరముననుండి శీతవసు ♦ ధాధరకన్యక ముద్దుఁగేలుఁ దా
 మర కడవేలు వట్టుకొని ♦ మన్ననఁ దిన్ననికిం బ్రసన్నుండై . 120
- క. శివగోచర! యీభక్తుని, యవిరళతరభక్తిమహిమ ♦ యాద్యంతము గం
 టివి గద నదృక్తుం డితఁ, డవుగద నీమనసువచ్చునా యింక ననుచున్. 121
- క. దరహాసము నెరవుచుఁ దన, పరిసరమున కాటవికుని ♦ బ్రాహ్మణభక్తుకా
 గరుణం బిల్చుక మీ కే, వర మింపన వారు కృత్తి ♦ వాసునితోడన్. 122

శా. మీపూర్ణం బగు దివ్యతేజము జగన్మిథ్యాత్మకత్వ ప్రతి
 ప్లాపారీణతఁ జూపి మమ్ముఁ బాదవం ♦ జాంచల్యదూరంబులై
 చూపుం జిత్తము మిన్నకున్న యవి యి ♦ చోచ్చె బాసె దేహంబుపైఁ
 దీవుం జీడకటి యింతకంటె వరమే♦దీ యిట్లు మన్నింపవే. 123

చ. జగములు సంతరాత్మయును ♦ సాక్షియు నీ వనుచు నిజంబుగా
 నిగమము లాడఁగా వినియు ♦ నేఁ డితరంబుగ మాకభీప్సితం
 బగువర మెట్లు వేడఁగలమయ్య ♦ భవన్మయమైన పూర్ణచి
 ద్దగనములో మముం గలిపి ♦ క్రమముఁ బుట్టెడు బాధ మాన్పవే. 124

క. ఇతఁడు కిరాతుం డేదు,ర్మతి మమ్మడిగియె మహేశ ♦ మన్నించి ప్రస
 న్నతఁ జూపితి రీ తెఱఁగున, హితలీల భవప్రయాస ♦ మెడలింపఁగదే. 125

క. మీతలఁపుకన్న నధికమె, మాతలఁ పిట్లకుగ నేల ♦ మము మీచిత్తం
 బే తెఱఁగున వెలుఁగొందెడు, నా తెఱఁగున నుండఁజేయు ♦ మదిగాక శివా. 126

క. ఆనందామృతవారిని, ధానంబున మనము మగ్న ♦ తం బొందె వరం
 బీనమరినఁ దాదా త్మ్యం, బో నిరుపాధికదయాస♦ముజ్జ్వల! యీవే. 127

మ. అని శైవద్విజ్ఞాఁడుం గిరాతుఁడును సాప్తాంగ ప్రణామంబు లీ
 శునకుం బెక్కు లొనర్చి తద్విమలతే ♦ జోధ్యాననిర్మగ్నభా
 వనులై యుండఁ బ్రవంచబుద్ధి మగుడ ♦ స్వర్తింపఁగా నీక వా
 రి నసంతం బగునాత్మరూపమునఁ గూ♦ర్చెం దీర్చె బంధంబులన్. 128

శా. ఓహో! వీరలు భక్తిఁ గన్న యవవార్దోడగ్రభాగ్యంబు లా
 హా! హాలాహలభక్తభోక్తృ నిజభక్తాగణ్యకారుణ్య మం
 చాహేరంబ సితాంబుజాంబక విగాఁత్రాశాప యోగీశ హా
 హాహూహూప్రభృతు ల్ను తింప నభవుం ♦ డంతర్ధి నొందె స్వడిన్. 129

క. అనవుడు యాదవ భూపతి, వునరభివాదనముఁ జేసి ♦ భూతేశు కృపణ
 గని రెవ్వ రింక మోక్షం, బనఘా! యచ్చోట నన్న ♦ సతఁడిట్లనియెన్. — 130

—♦— నల్కీరునికథ, మధురాపురవర్ణన. —♦—

సీ. కపటచతుష్పత్తిఁగతుల నాడిన వాల, వాయివొక్కే శుని♦వాసభూమి
 యతని పట్టపుదేవి ♦ యైన మీనేక్షణా, ధరతనూభవకుఁ బ్రాధానగృహము
 ద్రవిడభాషావీత ♦ తలశంఖఫలకంబు, గల కనకాబ్జపుష్కరిణి కిరవు
 దక్షిణాంబుధి వధూ♦ తామ్రపర్ణీ నది, నవతు వైఘుకు నెన్నఁ ♦ జాలు నునికీ

తే. నిజదృగబ్జప్రపూజిత ♦ సీలకంఠ, కూడలశఘయ వై కుంఠ♦కుంతితాఘ
 నిఖల సంపత్సంపరా ♦ నిపాతకింప, చానుతాపంబు మధురాభి♦ధానపురము. 131

- తే. ఏపురంబునఁ బెంపొందు ♦ నిండుధరుఁడు, పాండ్యభూపాలు నల్లుఁడై ♦ ప్రజలకెల్ల
నుల్లములలోన నుల్లాసముల్లసిల్ల, నట్టి మధురకు సరియె యేపట్టనంబు. 132
- క. గంగాధరుని మహాగ్రా, పాంగము రతి విధవఁజేసె ♦ నాలోపల మా
యంగయకన్యాంబ కృపా, పాంగం బంగఱునిదేవి ♦ నైదువఁ జేసెన్. 133
- సీ. మాణిక్యవల్లియు ♦ మరకతవల్లియు, నానందవల్లియు ♦ సమృతవల్లి
కర్పూరవల్లియు ♦ గల్పకవల్లియు, సంగయకన్య యు ♦ సంగ నాది
యైననామంబుల ♦ ననుకూల మగుమోహ, నాకారసౌందర్య ♦ మతిశయిల్లఁ
బొత్తా మరనియెడు ♦ నెత్తమ్మిక్మొలనిప, శ్చిమతటనికటకూ ♦ లముననుపడి
- తే. లోకమాతృక పాండ్యధా ♦ త్రీకళత్ర, పుత్రికామణి యువతి సంఘూర్ణచంద్ర
వదన రక్షింప సంపదం ♦ బొదలుమధుర, కితర పురములు సరిసేయ ♦ నెట్లువచ్చు.
- కం. ఇట్టిమహాత్వంబునఁ గను, పట్టెడు తల్లిఁ గల ప్రజల ♦ భాగ్యం బిల నే
వట్టున నున్నది పురముల, నెట్టు నుతింపంగ వచ్చు ♦ నిందున కెనగాన్. 135
- క. తన పేర్చిం దనసేవయుఁ, దనదుప్రసాదంబు నొసఁగి ♦ దయ సంగయక
న్య యగజ పెంపఁగఁ బురి మను, వనితల నైభవముఁ బొగడ ♦ వశమే పసుధన్.
- శా. ఏమే కల్పకవల్లి రావమృతవల్లీ పోవ కర్పూరవ
ల్లీ మాణిక్యలతా యిదో మరకతం ♦ బెందుండు నానందవ
ల్లీ మీనాక్షులు రండటంచుఁ దమలో ♦ లేమ ల్పివాభోగవే
ళా మంజుక్తులఁ బిచ్చు సంభ్రమ మనల్పం బెప్పుడుం దత్పురిన్. 137
- ఉ. ఆపుర మేలు భూవిభుఁ డ ♦ సంతపరాక్రముఁ డప్రతర్క్యధా
త్రీవరిపాలనప్రథిత ♦ ధీనిధి వై రిన్యప్రతాపసం
జ్ఞావతి వాసవాధిపయ ♦ శస్సముదిర్ఘఁ డుదీర్ఘదాసవి
ద్యాపరకర్ణుఁ డర్థవస ♦ మగ్రగభీరుఁ డుదారుఁ డెంతయున్. 138
- చ. అభయ చోక్రనాథశివుఁ ♦ డల్లుడు మూర్తి హిమప్రభాసము
జ్జ్వలఘనకీర్తి ధైర్యమును ♦ శౌర్యము భూభరణప్రభావముం
దలఁప నశక్యమై వెలయఁ ♦ దత్పురి పాండ్యనృపాలుఁ డేలు ని
చ్చలు మిహికామహీధరము ♦ చందమునం గులగోత్రపాత్రుఁడై. 139
- వ. తదనంతరంబు. 140

— శంఖఫలకముపుట్టిన క్రమము. —

సీ. మలయాచలంబునఁ ♦ గలశతనూజుండు, ద్రావిడశబ్దశా ♦ స్త్రుము నిఘంటు
వయ్యలంకారంబు ♦ నందుఁ గవిత్వలబ్ధుఁ, జెప్పెడు లక్షణస్థితియు మొదల
సృష్టింపఁ దలపోసి ♦ యష్టాదశాక్షర, మాతృక వ్రాసి నిఘర్మలిన శంఖ
ఫలకంబుఁ గొనివచ్చి ♦ పాండ్యభూపతి కిచ్చి, వినుమిది ద్రవిడక ♦ విత్వనరణి

తే. భారతీదేవి కెనయెనవార లెంద, తైవఁ జోటిచ్చు నొక్కరుఁడైన నతని
కిచ్చుఁ దగినట్లు కూర్చుండఁనెడము దీని, నరున నర్పించి మనుడు మీఁతరతరంబు.

క. అని కుంభజుఁ డిచ్చిన వెనుక ననేకులు పాండ్యవృత్తులుఁ గడచిన పిదపఁ
జనియించెఁ గలియుగంబున, జనవల్లభుఁ డొక్కఁ డతనిఁ సద్వంశమునన్. 142

క. ఆరాజు పాండ్యధాత్రీ, ధౌరంధర్యప్రసూదిఁ తగ్రావహరి
ద్వారణభుజంగపతిభూ, దారకమతపరివృథప్రథానిధి యగుచున్. 143

క. ద్రావిడభాషాదేవీ, గ్రోవేయక మనఁగ గీర్తిఁ గని తత్కవితా
శ్రీవిపుల శంఖఫలకముపై వసియింపంగఁ దగు విభాసితమతులన్. 144

శా. నత్మీరాది కవీంద్రులఁ దివిషదఁన్నప్రాయవాగ్గుంభనం
పత్కావ్య ప్రతిపాదక ప్రతిభులంబన్నిద్దఱఁ శైవసం
వితానార మరాళరత్నములఁ దద్విద్యారసాపేక్ష భూ
భృత్కంఠీరవుఁ డుంచె నంపదలఁ దృప్తి బొందఁగాఁ జేయుచున్. 145

క. ఆనభ మెచ్చుఁ గవితల్లం, బేసరనుఁడు చెప్పిన స్మఃహీనుం డిచ్చుఁ
జేసేత న్మాడలువే, యేసి దెనలఁ గీర్తిలఠికఁ తలమి నహింపన్. 146

చ. అడిగిన దిచ్చు నర్థులకుఁ నావుల కిచ్చు మనంబుఁ, గూటమిం
బడఁతుల కిచ్చు సౌఖ్యములుఁ బంధుజనంబుల కిచ్చు సఁపదల్,
పుడమి నమస్తజాతులకుఁ బాంకమి నుత్సవ మిచ్చు, శత్రులఁ
బాడవడఁగించి సాధుజనఁ పుంగవకోటికి నిచ్చు వేడుకల్. 147

——— దుర్భిక్ష వర్ణనము. ———

క. ఆభూవిభుఁ డిబ్బంగిని, భూభాగం బేలునపుడుఁ పుట్టెఁ గ్రహవ
క్రాధద్రక్షౌమమహా, క్షోభంబు జగంబు వర్షఁ శూన్యము గాఁగన్. 148

సీ. చనుదెంచె శనిమీనఁమునకుఁ దూర్పున, ధూమకేతువు దోచెఁ జిమూతడంబ
రం బేచె మధ్యందిఁనంబుల రేపాడి, చినికె దుషారంబుఁ దినదినంబు
రాత్రుల మిన్ననిర్మలభావమును బొందె, వెలియెండగాసె గఁర్యలిదొరంగె
వర్షగర్భము నడఁవకపోయె విదియలఁ, గుముదాప్తధారణఁకొమ్ము దఱిగ

తే. కన్య భిన్నింపదయ్యె మఁఖాప్రవేశ, కాలమున నులుమదయ్యె నఖండగర్జ
లెనఁగ జముదెనఁ దొలకరిఁ నేమిసెప్ప, నెల్లజనములమనములుఁ దల్లడిల్ల. 149

వ. మఱియును. 150

తే. గునుకు లూదర్లు బరపటల్ గోళ్ళగొండు, లల్లిబియ్యంబు వెచురుబిఁ య్యంబు గొట్టె
చెట్లు నింజెట్లు తుంగముఁ స్త్రీయలు నీత, గుంజ మొదలుగఁ దినదొరఁకొనియెజనము

క. అఱవడు గంటె తవించియ, లఱువది దినములకుఁ బండుఁ నని బ్రదుకానఁ
దఱచుగ నేతా లెత్తఁగఁ, బఱిపిఱియె యవియు మిల్లఁపడి చెడి పోయెన్. 251

ఉ. తోలును నెమ్ములు న్నిగిలిఁ ద్రోసినఁ దొంబది చోట్లఁ గూలువా
 రాలిని బిడ్డల న్విడిచిఁ యాఁకటిచిచ్చున వెచ్చపోవువా
 రేలికబంటువాసి యొకఁ యించుక లేక కృశించువారునై
 తూలె జనంబు మీనశనిఁ దోషము దాటి నిరస్తనస్యమై 153

క. నవయుచు నుండియు నొక్కొక, దిచనంబున నశన మబ్బుఁ దిని దగ మిగులఁ
 భువి నొరగి లేవ నోపక, శివశివ! జనకోటి విడుచుఁ జీవానిలముల్. 154

క. కఱవంతంతకు నొత్తఁగఁ, గరవెరుక తిసంగనోపఁగలుగక మనుజుల్
 సురసుర స్రుక్కిరి కొండలు, పరదేశంబులకుఁ జినిరిఁ బ్రతుకులకొఱకున్. 155

క. మానిసి మానిసి దినుకఱ,వై నం దరియింపలేకఁ యాపురిమూల
 స్థానహరద్విజుఁ డొకఁ డెం, దేనియుఁ బోదలఁచిన న్నఱఁ హేళుడు కరుణన్. 156

— ❧ — ఈశ్వరునిపద్యముఁ గొనిచనిన హరద్విజుని నత్కించుచుతూలనాడుట. ❧ —

చ. అతనికీ బ్రసన్నుండై యన్న గరంబేలుమన్ను తేనిమీఁద నఱునబొసఁబన్యంబు
 శృంగార రసానుబద్ధంబుగా నొకటి పెప్పియిచ్చి యిది చదివిన మెచ్చి వేయిమాడల
 ముడు పిచ్చు వెచ్చంబునకొదవు నీవు నెవ్వగ న్నొవ్వక బ్రతుకంఁగలవాఁడ వంతటఁ
 గఱవుం దీరు జగంబునఁ గృతహర్షంబగు వర్షంబుఁ గురియంఁగలదు సన్యంబులు
 పండు బండు జనంబులకవునని యనుపుటయు నతండును నారాజ సమ్మఖంబునకుం
 బోయి శ్రీపరమేశ్వర ప్రణీతంబైన కపితాచమత్కారంబు వచించిన సంపలియర్థంబు
 “సింధుర రాజగమనాధమ్మిల్ల బంధంబు సహజగంధం” బని యుండుటం జేసి 157

క. దానికి నవ్వుచు నృపనభ,లో నత్కించు పలికెఁ లోకము నగదే
 పూనుకొని సహజగంధము, వేనలికం గలదటన్నఁ వేయి తెఱఁగున్. 158

ఉ. తప్పిది, చెప్పరాదు, కవిఁ తానమయంబున కొప్పగాదు, నీ
 విప్పగది న్రచింపఁ దగుఁ నే? యన విప్రుఁడు చిన్నవోయి నా
 కప్పరమేశ్వరుండు వసుఁ ధాధిపు పై రచియించి యిచ్చినాఁ
 డొప్పను దప్ప నే నెఱుగఁ నుత్తములార! యటంచుఁ గ్రమ్మఱన్. 159

— ❧ — ఖన్నుండైన బ్రాహ్మణుని శివుఁడూరార్చి నత్కిరిసితో వాదునకుఁ గడఁగుట. ❧ —

ఆ. వచ్చి సార్వతీశుఁవంకఁ గనుంగొని, యతని పద్య మతనిఁకప్పగించి
 నిన్ను నమ్మి పోయిఁ నింజిన సభ సిగ్గు, డడితీ నున్నకథలు ఁ చెప్పనేల. 160

క. నర్మజ్ఞత్వము బహుముఖ,నిర్వాహక శక్తి గుణముఁ నీకుఁ గలుగఁగా
 శర్మ! నినునమ్మి పౌరుష,గర్వముఁ బోనాడుకొంటిఁ గడపట సభలోన్. 161

క. తా నెఱిగిన విద్య నృపా,స్థానములో నెరపఁ గీర్తిఁ సమకూరుం
 కేనరునకుఁ బరవిద్యా,ధీనతే భూపాల సభలఁ దేజము గలదే? 162

క. నీమాట నమ్మి పోయిన, నామోసముఁ జెప్పనేలఁ నతీర్థరునిచే
నేమాట వడ్డ దుఃఖము, యోమవ్యభ కొలదిగాదు • సద్భక్తనిధి ! 163

వ. అని మఱియు నిట్లనియె. 164

శా.నాభాగ్యం బిటు లుండఁగాఁ దుది నిను • న్నతీర్థరుని దూఱఁగా
నేభావ్యం బిఁకఁజాలు; నిక్కఱవుచే నిట్లతి, నెండైనఁగా
నీ భైతంబునఁ గుఱిఁబోచుకొని దీనిం దీర్చి నేవత్తు, జే
వా! భద్రం బగు నీకు నన్ననుపవే • యన్నం గృపామూర్తియై. 165

క. కటకట నన్నతీర్థరుం, డఁట కవితయుఁ దప్పవట్టెనఁట యటు పదమీ
యెటువలెనో తెలిసెద నని, నిటలాఱుఁడు వచ్చి కుంభినీవతి నభాలోన్. 166

శా. ఈరాజన్యునిమీఁద నేఁ గవిత సాఘిత్వస్ఫురన్తాధురీ
చారుప్రోఢిమఁ జెప్పి పంప విని మాత్సర్యంబు వాటించి న
తీర్థరుం డూరకె తప్పవట్టెనఁట యేదీ లక్షణంబో యలం
కారంబో పదబద్ధమో రసమొ చక్కఁజెప్పఁడా తప్పనన్. 167

క. అనవుడు నానతీర్థరుఁడు, మునుపటివలె దప్పటన్న • ముక్కంటియు నా
తని కనియె నిరితనయా, ఘనకచభారంబు సహజఁగంధం బనుచున్. 168

క. అగజకునై నం దగు నిల, మగువలకుం దగదు • మాను మత్సర మింక
గగనప్రసూనవాదము, జగతిం బ్రిత్యక్షమునకు • సరియనఁ దగునే. 169

క. లూలామాలపు మాటలు, చాలు సనిన నలిగి తననిఁజం బగు రూపం
బాలోనఁ దెలుప వలెనని, నీలగ్రీవుండు నిటలనేత్రముఁ జూపన్. 170

క. తలచుట్టవాఱఁ గన్నులు, గలిగినఁ బద్యంబు దప్పఁగాదన వశమే!
వల దిచ్చట నీమాయా, విలసనములు పనికిరావు • విడుపు మటన్నన్. 171

—❦— శివుఁడు నతీర్థరుని శపియించుట. ❦—

క. శపియించెం బ్రతిభావలఁ గుపితుండై రుద్రుఁ డతనిఁ • గుఱవ్యాధిం
దపియింపు మనుచు దానికి, నపరిమిత భయంబు నొంది • యతఁడిట్లనియెన్. 172

శా. స్వామీ! ద్రోహముఁ జేసితిం, దెలుపవే • శాపాంత ముద్యత్కృపా
ధామా! నాకనుచుం బదాబ్జముల మీఁదం బడ్డ నాభక్త
యోమందారుఁడు శాంతిఁబొంది యనియెం • గైలాసశైలంబుఁ గం
ఠే మానుం బదమన్న నంనునకుఁ దాఁ డెందంబునం గుండుచున్. 173

—❦— శివుఁ డిచ్చినశాపమునకు నతీర్థరుఁడు దుఃఖించుట. ❦—

ఉ. ఈకవి తాభిమానము వఘించితి నేటికి శంఖపీఠిపై
నీకవు లున్నయట్లు వసియింపక దేవునితోడ నేల చా

ర్వాక మొసర్చితింకి గడుభఃరంబగు కుష్టరుజావిహానమే
నే కరణిం ధరింతు? నికః నెన్నఁడు చూచెద వెండిగుబ్బలిన్?

174

ఉ. ఎన్ని మహానదు, ల్వనముఃలెన్ని, గిరింద్రములెన్ని, బోయవీ
ల్లెన్ని, మృగంబులెన్ని, జనఃహీనములైన పథంబులెన్ని, నే
నిన్నియుఁ దాటి యేకరణిఃసీశ్వరు శైలముఁ జూడఁ బోయెదన్?

175

మ. హరి శార్దూల మచేభ ఖడ్గ శరభఃవ్యాకీర్ణము లాక్షిణీ
త్కర సంచార నివాసముల్ హిమపయోధారాశవర్షంబు లు
ద్ధుర సంఘర్షణ బాధకోపలము లాఃత్రోవల్ ననన్ శక్యమే
కరుణాసాగర! భక్తవత్సల! శివాః గౌరీశ! యెట్లొ గదే.

176

సీ. తివిరి యంగమునఁఁదిమ్మి రెత్తకమున్న, యొడలెల్ల మచ్చలఁ జెడకమున్న
దళమెక్కి గాత్రంబుఁచెలుపుదప్పకమున్న, బుడువులు మేన నేర్పడకమున్న
యలత విగ్రహమునఁనంకురింపకమున్న, కాయంబు వెడఁచుఁగాకమున్న
తనువునఁ జీము రఃక్తములు గాఱకమున్న, దేహ మీఁగలు మూఁగిఁ తినకమున్న

తే. భైక్షమడుగంగఁ బోయినఁపల్ల జనులు, చూడ రోయకమున్న కాఁలాడినపుడ
నడవవలెగాక కైలాసఁనగముఁ జూడ, హరుని వాక్యంబు శక్యమేఁపరిహరింప. 177

—న త్కీరు ని తీర్థ యా త్ర. —

తే. అనుచుఁ జింతాపరంపరఁ లనెడు వర్ష, ముడిగి నత్కీరుడను మేఘుఁఁడు త్తరంబు
నడచెసంతోషమున దక్షిణమున నున్న, కవుల ముఖపంకజములు విఁకాన మొంద.

వ. కతిపయ ప్రయాణంబులు చనిచని ముందట 179

శా. చెవ్వందీశ్వరు సీశ్వరేశ్వరునిఁ గాంఁచె భీషణాంపాహులతల్
దెవ్వం దీవ్రతరాంగసంభవశరఃశ్రేణీ విదాహవ్యథల్
వివ్వం దీరని భక్తితో హృదయ మాఁ విర్భూత మోదంబునన్
నవ్వం దీగయుఁబోలెఁ జూడ్కులొదవఁ సన్నతీరుఁ డుత్కంఠతన్.

180

ఉ. చెంగట నుండఁ గాంచె గవిఁసంహము పోయి హిమూచలాత్మజో
త్తుంగకుచోపగూహానవిఘ్నాతమనోభవభూతిలేపన
ర్వాంగము, లోచనీకృతసుఘాంశుకృశానువతంగము, న్నివి
ర్లింగము, జంబునాథశివఁ లింగము, భక్తమనోబ్జభృంగమున్.

181

చ. చని చని దాఁటె నంతఁ గవిఁచంద్రుఁడు ధన్యఁ గవేరకన్య, జీ
వనశితఖడ్గఖండితభఃవప్రభవాఘవిరోధిసైన్య, బా
వననిజమామసంస్థరణఁ వారితమాసవదైన్య, నిత్యసు
జ్జనరతకోటిముక్తిపదఁసౌఖ్యవదాన్య, గృతావగాహుడై.

182

వ. ఇట్లు త్రిటిసీరత్నంబును త్తరించి యుత్తరాభిముఖుండై కొన్ని తీర్థంబులుదర్శించి. 183

చ. అరుణగిరింద్రకూటము, గృతాఘికపోలచపేటము, నిరం
తరభవదావపావకవిదాహకృపీటము, వుణ్యకోశమం
దిరివలసత్కవాటము, బ్రహ్మదీపితముక్తివధూకీరీటము
బరిహృతసంతతభ్రమణ భారపదశ్రమభానుఘోటమున్. 184

క. ఉణ్ణాముల జగదంబిక, నణ్ణాముల విశ్వనాథుఁ నాగాధించె
మణ్ణాసయుఁబొన్నాసయు, బెణ్ణాసయు లేనివారిఁ పెన్నిధు లగుటన్. 185

క. తదనంతరంబ యక్కడ, కదలి నడిచి యెదుట విష్ణుఁ కాంచనగర్భుల్
మునలైన దేవకోట్లం, జదివించినయొజ్జ గాంచెనజ్జనసురభిన్. 186

మ. తిరునత్తూరి పురాధినాయకు మహాదేవుణ్ శివుస్తుక్తివా
రిరుహాక్షీవతి నోదిపిచ్చ నయనాఁ రింగొల్పి యాపిమ్మట
బరశంభం బరమార్థ మూర్తి గరుణాఘోనిధానంబు నే
కనసాలేశ్వరుఁ గాంచికారమణు లోకస్వామిఁ దర్శించుచున్. 187

వ. అనర్గళావచ్ఛరణగు నప్పరంబు నిర్గమించి కొన్నివయసంబులు చని విక్రమసింహ
నగరానన్నయగు చన్నయఁ, దీర్ఘయాత్రాపరులకు సురతరువుకొమ్మయగు గుండ
కమ్మయ, సుకృతిభూతపాతకశ్రేణీయగు కృష్ణవేణీయఁ, గమలాచలోత్తుంగసంగ
తతరంగయగు గౌతమంగయఁ, గుక్కుటేశ్వరపీఠంబగు పీఠికాపురంబును, సం
హారానుతంగసింహం బగు సింహాచలంబును, విదళితోభయకర్తం బగు శ్రీ
కూగ్యంబును, గలుపానీక మండూకగోకర్ణంబగుగోకర్ణంబును, తీర్థోత్తమంబగు పురు
షోత్తమంబును, గృత్తివాసోనివాసం బగుకృత్తివాసంబును, ముక్తివధూచరణ
కటకం బగుకటకంబును, దుఃఖవహన జలేశ్వరంబగు జలేశ్వరంబును, గృతవందన
నందనేశ్వరంబగు నందనేశ్వరంబును, జిద్దగనేశ్వరంబగు గగనేశ్వరంబును, బిత్తు
ముక్తినివాసంబగు గయాస్థానంబును, సేవించుచు నత్కీరుండు సనునప్పడు
ముందట. 188

శా. కాంచెం గాంచనపంకజాత విలసద్గంధాంధసారంగ, ఘే
నాంచత్తుంగతరంగ, వారినిధిశీతాగాంతరాభంగ, రో
మాంచ స్వేదజలాశ్రుపూరజనకాత్మానందసంపన్నో
మంచాగ్రస్థితవిశ్వనాథపదసమ్మ్యక్సంగ, గంగానదిన్. 189

వ. కాంచి చేరం జనుదెంచి 190

శా. గంగా న్నానముచేసి విశ్వపతి మోక్షస్వామి దర్శించి పా
పాంగారవ్రజవృష్టినీశ్వరి విశాఁ లాక్షీణ శివం గొల్పి భ

క్తిం గాలాంతకుఁ గాలశ్చై రవపతిం గీ ర్తించి దుండీద్విపా
స్యం గల్యాణగుణాయం దలంచి యాః త్రోత్సాహ మొప్పారగన్. 191

క. కాశీనగరీ పంచ, క్రోశక్షే త్రంబు విడిచిఁ గుహ్యకనప్రూ
డాశాగ నునాభిముఖం, డై శంకరశై లదర్శఁ నాశాబుద్ధినే. 192

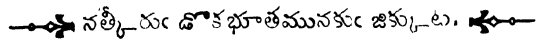
సీ. ఒకకొన్ని పయనంబు ఁ లొయ్యనొయ్యనఁబోయి, నడువ నోపిక లేకఁ నడుమనడుమ
నడుముఁ బట్టుక నిల్వఁ బడియుఁ గూర్చుండియుఁ, దొంగిదోఁగియుఁ గొన్ని ఁ జంగఱిరిగి
పొడలు పెట్టుచుఁ దన ఁ కడు గామడై యుండఁ, జీము నెత్తురు మేనఁ జప్పిలంగ
నీఁగలు మూఁగియుఁ రేగీయు ఝుమ్మఝుమ్మ, మృనఁగ నుత్తల శై ఁ లాంతరంబు
తే. నిర్మనుష్యంబు బహున త్వఁ నిష్ఠురంబు, నైన కాసన మధ్యంబుఁ నందుఁ జిక్కి
దిక్కుఁ గానక దీనతాఁ ధీనహృదయుఁ, డగుచు నత్మీర కవిచంద్రుఁ డగ్రభూమి.

ఉ. తమ్ములు కమ్మండె మ్మొరలఁ ఁ దల్లడమందఁగ ఝుమ్మఝుమ్మనక
దుమ్మద పిండు పుసొచ్చులఁ తో నెగయం బిసినీలతాంగి కే
శమ్ములు ధూఁ ధూఁ మముల ఁ సౌరభము ల్లోలువంగ విచ్చిన
ట్లమ్మొయి నొప్పనఁ దమ్మికొలఁ నక్కడ నొక్కటిఁ గాంచె వేడుకన్. 194

తే. హంసనందభీష్టవిఁ హఁరహేతు, వై బహూదకహృద్యమై ఁ యవ్రతకృ
మగుచునన్వంద్యమైవంకఁ జఁకరంబు, పొలిచెబ్రహ్మంబు తెఱఁగునఁ బూర్ణమగుచు.

క. తమ్ముల రజోవికారము, గ్రమ్మెడు వాసనలు దళముఁ గా నెనఁ గెడుకో
శమ్ములు నూర్చులుఁ జెలఁగఁగఁ, దమ్మికొలను భవముఁ బోలెఁ దద్దయునొప్పెన్. 196

చ. దశములలో రథాంగనినఁ దంబు పరాగము రాజహంస సం
కులము శిలీముఖభ్రానుఁ ఁ ఘోషము నవ్యకదంబము ల్నము
జ్వలతర వుండరీకములుఁ జాలఁగఁ గల్గి మహాహవస్థితఁ
బాలుపు వహించు నక్కొలనిఁ పొంతకు నొయ్యనఁ జేరి యచ్చటన్. 197

సీ. తన పూశక్రేణి ఁ ధర కంతటికిఁ బచ్చ, పట్టుఁబట్టంబు మేఁలకట్టు గాఁగఁ
దనయూర్ధ్వశాఖావిఁ తానంబు సురలకు, మరకతరచితసాఁర్థ్యములు గాఁగఁ
దనవేలుఁ గొమ్ములుఁ మునులకుఁ గల్పిత, పర్ణశాలాకలాఁ పములు గాఁగఁ
దన దిశాంతభ్రాంతఁ ఘనవిబవచ్ఛాయ, వలయాద్రి హరిణశాఁ ద్వలిము గాఁగఁ

తే. వాలఖల్య మునీశ్వరాఁ వాసమైన, రోహణము రీతి పితృము క్తిఁ దేహ మగుచు
గయ- బ్రసిద్ధి వహించునఁ త్తయవటంబు, చందమున నున్నయొక మఱ్ఱీఁ క్రింది కేగి.

ప. తదీయ శాఖాశై త్యంబున కత్యంతసంతోషంబు నొంది కూర్చుండి తద్వటంబున
నుండి రాలిన పండుటాకులు బట్టబయటఁ బడినయవి విహంగంబులు జలంబులం
బడినయవి మీనంబులునై పోవ నందొక్క పలాశంబు జలాశయంబున నగమును

దటప్రదేశంబున నగంబును బడి మీనపక్షిత్వంబులఁ గైకొని లోపలికి న్నెలపలికిం దివియు చమత్కారంబు నత్కిరుండు చూచి యమ్ముతరస పరవశుండై యుండె నంత. 199

ఉ. కూర్చి నిరీక్షణ ప్రభల * గుడ్డులుఁ గోటలు నూర్ధ్వశేషముల్ నీరదనీల గాత్రమును * నిష్ఠురవాక్యము లట్టహాసముల్ ఫేరన కంఠనిస్వసము * భీకర హేతియు మానవాస్థిహా రారవము ల్సెలంగ వికటాకృతితో నొకభూత మాతనిన్. 200

క. వట్టికొని తనదు గుహకుం, బెట్టిదముగఁ దెచ్చి మునుపు * పెట్టిన మనుజుల్ నట్టిఁబడిన పురుగులగతి, నిట్టట్టుపడంగ నునిచి * యెంతయు వేడ్కన్. 201

క. వారల నందఱ నేకాహారముగఁ గొనఁదలంచి * యయ్యుద్రిచిల ద్వారమున రాయి దోచి మహారయమునఁ గొలన నుడక * చూడఁగఁ బోవన్. 202

న. మునుపున్న మనుష్యులు నత్కిరుంచి గనుంగొని యిట్లనిరి. 203

ఆ. ఏమి నేయవచ్చు * నింతయు మామీఁదఁ గరుణ లేక కమలగర్భుఁ డిప్పుడు నిన్నుఁ దెచ్చిపెట్టె * నేడింక నందఱఁ దిను నితంకు వీని * తెఱఁగు వినుము. 204

ఉ. నూఱుక త్రావు నీతఁడు కనుంగొనునంతటిలో మనుష్యులఁ నూఱువురైనఁ గాని తినఁ నోటికి నాఁటదటంచుఁ గూర్పఁగా నూఱువురైరి నేటికి మనుష్యులు నీవునుఁ గూడ, నింతట నూఱును నిండె నిందఱ, కనుగ్రహ మీశ్వరుఁడేమి నేయునో. 205

క. అనవుడు నత్కిరుండును, మనమునఁ దలపోసి దీని * మానుపఁ బుగభి త్తనయుండు తారకదమనుఁడు, తనకుం గలుగంగ నింక * దలఁ కేలనుచున్. 206

— ❧ నత్కిరుని సుబ్రహ్మణ్యస్వామి రక్షించుట. ❧ —

ఉ. తారకదైత్యభంజనుఁడు * దారుణశక్తిధరుండు పన్నగా హారహాయుండు దీనజనతామరభూజము పణ్ణుఖాట్టహా సారభటివిపాటితదిగంతకటాహుడు వీనిఁబట్టి నం హార మొనర్చి యిందఱఁ గృపాంబుధియై బ్రతికించుఁ గావుతన్. 207

ఉ. భూతముఁ జంపు శేయగుడు * భోరనఁ దారకు మన్ని గొన్న వి ఖ్యాతమహాప్రతాపునకు * నద్రిగుహలయ మేమిదొడ్డు ని ధ్వాతమువంటి శక్తిఁగొని * క్రౌంచముఁ జించిన రాద్రమూర్తికిఁ భీతిఁ దొఱంగఁజేయు టాక * పెద్దయె వారితదేవతార్తికిన్. 208

వ. అని యనేక ప్రకారంబు బ్రహ్మణ్యోక్తియు క్తంబుగా నిష్టదేవతావరేణ్యంబును భక్తశరణ్యంబును నగు సుబ్రహ్మణ్య సన్నతించ ననుకంపాతరంగితాపాంగుండై యతంకు చండతగవేగంబునం బయింబడి భూతంబు భూతంబుపయిం బడం బెడ

చేతనడిచి బిలద్వారంబునం దోచిన రాతిఁ దిగిచివైచి యందఱ వెడలుండని
 యనుగ్రహించినం డెందంబుల నానందంబునం బొంగి యిందు శేఖరునందను
 సందర్శించి వందనంబులు సందడించుచు వా రెందేనియుం జనిరి. సత్కీరుండును
 బునఃప్రణామంబాచరించి నిలుచుటయుఁ బ్రసన్నతాంతురంబులు ముఖపంకేరువాం
 బునం బ్రభవింప నీ వీయెడకు రాఁ గతంబేమి? యని యడుగుటయు నిట్లని
 విన్నవించె. 209

క. ఓశరణాగతవతల్ప! కాశవనప్రభవ! దీనకల్పక! యావ
 న్నాశకర! దురితగిరిచే, వేశ ననుం గరుణఁ జూడఁవే సుఖ సగుదున్. 210

ఉ. ఏ నొకతప్పుఁ జేసిన మఃపేశుఁడు నన్ను శపించె గుప్తరో
 గానుపమవ్యథం బడునుటంచును దానికి శాపమోక్ష మి
 ట్లనతి యిచ్చెనాత్మనిలఁయంబగు రావ్యనగంబుఁ జూచినన్
 మాను నటంచు నక్కధర్మమార్గము దుర్గమ మేమి సేయుదుచ్. 211

క. ఏలాగున దర్శింతుం, కైలాసం బెప్పుడుగానికానన్ భేదో
 ల్లోలోర్ని రోగజలనిధి, వేల యనుచు విన్నవింప ఁ విని గుహుండు దయన్. 212

శా. కైలాసం బనెఁ గాని యుత్తరదిశాకైలాస మంచాడఁ డా
 కాలగ్రీవుఁడు, నీవు దక్షిణదిశాకైలాసముం జూచినన్
 జాలుం గుప్తము మాను నంచు మదిలోఁ జర్పించి యావర్వతం
 బాలోకింపఁగ నశ్రమం బగు నుపాయం బాత్మఁ జింతించుచున్. 213

తే. తనమహత్త్వమ్ము డాచి నెత్తమ్మికొలని, మహిమ వలె నుండ నాకవిఁ మండలేంద్రు
 నాడు మిందునఁ కైలాసఁ మాడఁబోవు, తీర్థ మెదురై నరీతి సిఁద్ధించు ననుడు. 214

—*— సత్కీరుండు సాయుజ్యము వడయుట. —*—

శా. సేనాసీవచనామృతంబు చెవులం ఁ జిందంగ డెంకంబులో
 నానందం బుదయింప నక్కలనిలో ఁ నత్యంత నిష్ఠం గృత
 న్నానుండై తలయె త్తఁగా నెదుటఁ గాఁనన్వచ్చె నాలో సవా
 చీనస్థానంబున గంబు హేమముఖరీఁసింధుప్రతీరంబునన్. 215

శా. కుష్టవ్యాధియు మానె హేమముఖరీఁకులస్థకైలాసమున్
 నిష్ఠాధీనమనసుండై కదిసి తన్నీరంధ్ర కల్లోలభూ
 యిష్టోఘంబునఁ దీర్థమాడి గిరిజాఁధీశున్ శివున్ దేవతా
 శ్రేష్ఠున్ సంస్తుతి నూఱు పద్యములఁ జేసెన్ ద్రావిడోక్తిం దగన్. 216

క. ఆనూఱుపద్యములకున్, సేనాసీవచకుఁ డార్తఁచింతామణి వి
 ద్యానిధి జ్ఞానవ్రసవాం, బానాఘండు కాళహస్తిపతి ప్రీతుండై. 217

శా. ప్రత్యక్షం బగుచు భవద్భవము సాఘల్యంబును బొందె నా
 హిత్యశ్రీవర! నీకు నింపగు వరంబే నిచ్చెదన్ వేడు భీ
 తిత్యాగం బొనరించినాఁడ నన నఃత్మీయం డుమాజానికీ
 బ్రత్యక్షోక్తిః మ్రోక్తి మ్రోక్తి ప్రమదః ప్రాయాంతరంగంబుతోన్. 218

క. నిటలంబున సంజలిపుట, ఘటనం బొనరించి ప్రమదః గద్గదగళ ము
 స్ఫుటవర్ణస్తుతి భాషా, ర్భటియును రోమోద్గమంబు డైవైఁ బఱగన్. 219

వ. ఇట్లని విన్నవించె. 220

క. ఈసంసారము దుఃఖా, వాసానందంబు దీని నర్జింపంగా
 నేనుఖము గల్గు దయ న, న్నానుఖమునఁ గూర్చవే కృతార్థుడ నగుదున్. 221

మ. అని ప్రార్థింపఁగ భక్తకల్పక మవిద్యాసూత్రదాత్రంబు జీ
 వనభేదాంబరక ర్తరీముఖము వైవల్యార్థదానామృతా
 శనరత్నంబు తుషాగశైలతీసయాః జాంపత్యసంపన్నపా
 వనగార్హస్థ్యము కాళహస్తిపురదైవం బిచ్చె సాయుజ్యమున్. 222

శా. ఈరీతి శివుఁ డాసతీయ విని ధాఃత్రీశుండు భక్తి స్తుమ
 స్కారస్తోత్రము లాచరించి పిదపఁ గౌరీశుఁ బూజించి యె
 వ్వారిచ్చో నపవర్గమార్గమునఁ బోవం గాంచి రన్న న్నదిఁ
 గారుణ్యం బుదయింప నిట్లనియె భక్తప్రీతి భూతేశుఁడన్. 223

శా. యోగిసావ్యంత శకుంతవాగురిక! సర్వోపాధిసూన్యా! జగ
 ద్యోగా యోగవిహీన! భూగగనవాః యుక్షీరవహ్నవ్యంతరా
 త్కా గణ్యా! గణనీయ మూర్తి! పరమాధ్ధాకారి! స్వాభావతే
 జోగంఘాషితపద్మజాంఘభవచక్షుశ్శోత్రపక్షీశ్వరా. 224

క. అష్టాపదగిరిచాపా, యష్టాపదగర్భ కేశే వార్చితచుణా
 యష్టాపదముఖరీజని, తాష్టాపదకమలవాసనాధీనమనా. 225

పంచచారురము. ముసీంద్రహాసముద్రికాసఃము క్తము క్తవాసనా
 సనాతనాత్మ నేవకార్తి సారసావలీఘనా
 ఘనాఘనా ఘనప్రకాశ డకాయజాగ్నిజీవనా
 వనాధినాథ నందనేశ డవాగధీశ పావనా. 226

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాళహస్తిశ్వర చరణకమల నేవాపరాయణ సింగమరమా
 నారాయణ జక్కయనారాయణతపూభవ భవపరాజ్ఞుఖ ధూర్జటికవిప్రణీతంబైన
 శ్రీకాళహస్తి మాహాత్మ్యంబునందుఁ
 దృతీయా శ్వాసము.

శ్రీరామాయనము

శ్రీకాళహస్తిమాహాత్మ్యము.

చతుర్థాశ్వాసము.

కంత కంతభూషిత,
కాకోదరవర వరాశః ఖండిమతవ్యా
ఖ్యాకోలాహలదూర చి,
దాశ్మతీ తకాల కాళహస్తి శివా.

1

ఆ. అవధరింపుఁ డిట్లు భవదీయ కథ విన్న, వింతు భక్తజనుల ధీమ లలర
మీరు యాదవునకుఁ గారుణ్యరసపూరి, తేజోణముల నానఁ తిచ్చినట్లు.

2

— మధురాపురస్థానము. —

సీ. రాజులు వీర ఘోరాజులలో వల, రాజు లౌదురు జయఠికి ననఁగఁ
గొమ్మలగమి కోటఁకొమ్మ లెక్కి నిలింప, కుజముకొమ్మల విరుల్ గోయు ననఁగ
నాగావళికఁ జంద, నాగానిలాస్వార, నాగమన ద్వార యగడి తనఁగ
శతకోటిరుచిరత్న సౌధకోటిప్రభా, కోటిపేళికఁ బ్రతికోటి యనఁగఁ

తే. బారుషోన్నత్యనిమ్న తా భావిభూతి, జొక్కమై ప్రజ సంపదఁ జొక్కి మెఱయ
హరుడు చొక్కే శ్వరుండుమీ నాక్షీనతియుఁ గాపురంబుండు సమ్మధుఁ గాపురంబు

ఉ. శ్రీవనజాక్షికి జననఁసింధువు తత్పురి, బొమ్మరిండ్లు నా
నావసధంబు, లాత్తసఖు లంబుజలోచన, లాటపట్టు ధా
త్రీవరమార్గముల్, రథహారిద్విరదాదులు బొమ్మ, లాడుని
చ్చానచనావళిల్ నిగమఁ శాస్త్రము లై విలసిల్లు నెప్పుడున్.

4

చ. ధరణిఁ గంతభూషణము తన్నగరంబు, తదీయమస్తకా
భరణము పార్థివాన్వయము ప్రాణము దానికి రాజనందనో
త్కరము, తదాత్మకు మదనఁ దాహరసప్రదవైశ్యవీధి త
త్ప్రసిజలోచనల్ గుఱుతుఁ చక్కఁదనంబున వారిలోపలన్.

5

మాణిక్యవల్లియను వారవనిత శివభక్తిపారవశ్యలగుకూతుల }
నిర్దురం గని పెంచుట. }

క. గాణిక్యకలశజలనిధి, మాణిక్యం బగుచు మదనం మతముల కిరవై
మాణిక్యవల్లి యనగా, నేణాక్షి యొకర్తు వన్నె * కెక్కెను బురిలోన్. 6

శా. ఆ వామేక్షణ దైవయోగమున గఃస్థాభాసముం బొందినన్
వేవిశ్వయ్యె, సరోచికంబు వొడమెన్ * వెల్లందనం బాస్యరా
జీవవ్యాపకమయ్యె, నోపమి జనించెం, బావులుం గుక్షియున్
లావయ్యెన్, విటకోటిసంగసుఖ ముల్పంబయ్యె నాపిమ్ముటన్. 7

క. పౌద్గలనెల చొచ్చిన న, మ్ముద్దియకు జనించి రవుపు * మోహనమూర్తుల్
ముద్దు మొగంబుల కన్యక, లిద్దలు శివభక్తి తనువు * లెత్తిన పగిదిన్. 8

క. రాజులొడుకులు గణికా, రాజకుమారికల గన్న * రాజిల్లు మనో
* రాజీవము గావున నా, రాజవదన నమ్మదాంబు * రాశించేలెన్. 9

మ. తల బంకించిన నూనె, వుక్కిట నదా * తాంబూలము, న్నేత్రక
జ్జలమున్, గంధర గట్టుకొన్న వసపూ * సల్, గబ్బిసాలుబ్బుగు
బ్బులు, నేకాంగుళికార్పి తాలకలన * దృస్మంబు జిడ్డెనచు
వ్వలువం, జెల్వగ బిడ్డకాస్సునడిపెన్ * వామాక్షి బాలింతయై. 10

సీ. అలందు నలుంగు దేహమున వేణ్ణీళ్ళార్కు, దడియొత్తు మెత్తని * ధవళవస్త్రీ
మున గాలివేలి మ * న్నునబొట్టు వెట్టు గ, ననవెట్టు గాటుక * కమవునకును
బెట్టు బొత్తులమీఁద * బెట్టు జన్నిచ్చు జో, కొట్టు జోలలు పాడు * మట్టెవలచు
దలయంటు జిట్టాము * దమున రక్షార్థంబు, ముసిడికోలలు మంచ * ముననమర్చు
తే. ద్రాట నులిగాయఁగూర్చి పా * దములఁగట్టు, నుప్పవేపాకు పైజెల్లు * నిప్ప లతివ
దీప్తియిడు దృష్టిదోషంబు * దీర వీధి, బ్రేమ మీఱంగ బిడ్డల * పెంచునవుడు.

చ. కనకవుల బేరు సోయగము * గల్గినము తెవులు గ్రొత్త తొట్లలో
నునిచి యనర్థ రత్నముల * నొప్పగు గుత్తులు మోల వేల * గ
ట్టిన వెఱఁగంది తెప్పలు స * డిల్పక తారకయోగమార్గద
ర్శనరతులట్ల గన్గొనఁగ * సాగిరి కన్య లనన్యది త్తలై. 12

ఉ. కోకిలవాణి పాడుఁ దన * కూరిమిబిడ్డల దొట్లఁబెట్టి కొ
కోకిలకళావిలాసముల * కుం గల యర్థము జోలపాటగా
నా కమనీయశై శవము * నప్పటినుండియు వారధర్మవి
ద్యాకుశలత్వ మాత్మజల * కచ్చుపడకవలె నంచు నిచ్చలున్. 13

సీ. రతివధూమదనులు * రంభాకు బేరపు, త్రకు లూర్వశీవురూ * రవులు మేన
కాకాశికులు గోపి * కాముకుందులు ధాన్య, మాలినీరావణుల్ * మత్స్యలోచ

- నర్మ్యశృంగులు దాశానలినేక్షణాపరా, శరులు తారానిశాకరులు గాత
 మాంగనాదేవేంద్రుఁ డలసురవేశ్యాజయం, తులు ద్రాపదీపాండవులు వృథాబ్జ
 తే. హితులు నశించిన గతులొత్తఁ సుతలఁబెంచు, నింటి గోడలవ్రాముంచునిందువదన
 వనితలకు సరసతకల్పిఁ వావి వరుస, లేమియును లేమి వారలఁ కెఱుక వటువ. 14
- క. వనిత చతుర్జాతి వయో, వనజాక్షుల బంధవైభవము భద్రుని ద
 త్తుని గూచిమారుఁ బాంచా, లుని వ్రావింఁచెక గృహంబుఁ లోపలిగోడన. 15
- సీ. కూచిమూర మనోజః ఘోణికావుత్రాది, కానీత కామసిద్ధాంతములును
 నిరువపసు కలనాదఁ పరివాదినీ వీణ, లాదిగాఁ గల గానయంత్రములును
 గీర పారావతఁ శారికా సారస, హంసాదులైన విహంగములును
 దత్తీల భరత మతంగాంజనేయకాశీహళ మత ప్రముఖ లాస్యాగమములు
 తే. సంతరించె గృహంబులోఁ జలజనేత్ర, రతులఁ బతురత గానధుఁ రంధరతలఁ
 గఱతరచివుణతల నాట్యఁ కాశలములఁ నిన్నిపకుచులఁ బ్రోడలఁజేయఁడఁలచి.
 తే. పెక్కు తెఱఁగుల నీరీతిఁబెంచి విసిని, పంచకరపాట్లఁ బడ్డ నేపాటియైనఁ
 బణ్యధర్మంబు మనిలోనఁ బట్టువడక, శైవధర్మంబె ధర్మంబుగా విధించి. 17

— ❦ దాసికూతుల చేష్టలు. ❦ —

- ఉ. ఆపసిబిడ్డ లేమిజననాంతరవాసనయో కనుంగవం
 జూవు లిగుర్చుచో శివునిఁ జూడఁ దలంతురు, పల్కు నేర్చుచోఁ
 దాపనమానసాంబుధినుఁ ధాకరు శంకరు రూపవర్ణనా
 లాపములాడఁ బోదురు, కఠానిధిశేఖర భక్తియుక్తలై . 18
- తే. తోడి వెలయాండ్రబిడ్డలఁ తోడఁ గూసి, యాడఁబోదురుగాని పోరాడుతల్లి
 మనసురాఁ గోరి కన్యకామణులచిత్త, మాను నర్థేందుశేఖరుఁ నంను నవుడు.
- ఉ. కన్యకలెల్లఁ గూసి రతికాముల నోచఁగఁ దాము భూమిభృ
 త్కన్యక నీశునిం దలఁచిఁ తత్తదలంకృతు లందికాళివా
 జాన్యకలార్చనా విధులఁ చందముగా వివరించి లోకసా
 మాన్య వివాహగానము లుమాగిరిశస్తుతి గాఁగఁ బాడుచున్. 20
- చ. కనకశలకలం దెగఁచుకన్యలు గట్టిన బొమ్మరిల్లు శం
 భునిఁ గడి, బొమ్మ శంకరుఁడుఁ బోనము గుఱ్ఱెనగూఁడు, వేడ్కఁజే
 సిసపసు లన్నియుఁ శివునిఁ నేవ యొనర్పఁగఁ బడ్డ పాట్లుగా
 మనమున నూహనేయుదురుఁ మానునె తొల్లిటి జన్మవాసనల్. 21
- మ చదువం బెట్టినఁ బట్ట దాత్తలఁ గులాచారప్రధానోల్లస
 న్మదనామా యతదంగశాస్త్రములలోఁ న స్తేశముం జిద్రాసా

స్వదశై వాగమ మేకవారమె పఠింపన్వచ్చు గన్యావ్యయం
బుదయంబైన ముహూర్త మెట్టిదొకొ ధన్యు లైచ్చుగా నిచ్చులున్. 22

సీ. శివపూజనాసక్తిఁ జిన్నిచన్నులపెక్కు,వయుఁ బ్రిత్యహంబునుఁసయముఁ జూప
శైవాగమాంతరఁజ్ఞానంబుఁ దనులతా, ప్రభయు సంతతకుఁ సభినవముగఁ
బౌద్ధతీప్రాణేశఁభక్తియుఁ గూఁకట్లు, వెలసి నానాటికిఁ వృద్ధి బొంద
వారకులాచారఁవాసనాబాల్యంబు, లొకపూఁట కొకపూఁటఁ కుడిగి పోవ

తే. శాంభవంబైన తేజంబుఁ శైశవాస,
గవపయోగణ్య లావణ్యఁ గౌరవంబు
హృదయమున సంగకంబులఁ నుదయ మొదవఁ,
జదువఁబోవుదు రిరువురుఁ మదవతులును. 23

వ. ఆనమయంబున నియమంబున శ్రీకాళహస్తిశ్వరునకుఁ గవితాచమత్కారంబు మీఱ
సత్కీరుండు చెప్పిన నూఱు పద్యంబులు పాఠంబుచేసి నిత్యవ్రతంబుగాఁ బఠించుచుఁ
గణన కనకకుచకుంభలు శంభుండే తమకుఁ బరమపురుషుండని యుండఁ బుండ్రేక్షు
కోదండ విద్యారూఢ కాంతామతల్లియగు తల్లి డగ్గట కే తెంచి యిట్లనియె. 24

—❧— వేశ్యమాత కూతులకు వారధర్మ ముపదేశించుట. ❧—

మ. వెలయాండ్రంజలు సన్నుతించిరి ననుఁ న్వేనోళ్లఁ గాణాదికిఁ
గలిగెఁ దిక్కని మీరు పుట్టినపుడేఁ గారాము నాకింక ని
ష్పలమై పోఁ గులధర్మముల్ వదలఁగాఁ భావ్యంబె యోయక్కలా
ర! లతాంతాస్త్రకళావిధిజ్ఞులగు వాఠరస్త్రీలలో నక్కటా. 25

ఉ. ఎన్నఁడు నేర్తురో నడువఁ నెన్నఁడు నేర్తురో మాటలాడఁగా
నెన్నఁడు నేర్తురో చదువఁ నెన్నఁడు నేర్తురో యాడఁబాడఁగా
నెన్నఁడు నేర్తురో కళలఁ నింపుదలిర్ప విటాళిఁ గూడఁగాఁ
గన్నియ లంచుఁ బెంచిన నుఁబం బిటు నేయఁగ మీకుఁ బాడియే? 26

క. కళలుఁ బ్రమాణంబులుఁ జూపులు జాతులు గతులు బంధఁములుఁ బరిరంభం
బులు సత్త్వంబు లవస్థలుఁ, దెలిసి విటులఁ గలిసి కులముఁ దెలుపఁగ వలదే 27

తే. జిడ్డు నాలుక, జలము రాజీవదళము, నసుసుఁ గుమ్మరిపురువు వేదేహంబు, గ్రచ్చ
కాయ బూడిద, పొరయనిఁకరణివిటులఁ, గలిసియునుగలియకుండంగఁవలయులున.

చ. జగురునఁబడ్డ రాచిలుకఁ చెల్వున, సంపెఁగవువ్వు తావికిం
దగిలిన మిండతుమైన విధంబునఁ, దేనియఁ జిక్కినట్టి యీ
గ గతి, విటుండు కూర్చి దనఁ కౌగిటి పొందునఁ జిక్కకున్న న
మ్మగువకు నేలయిచ్చు నసఁమానధనంబులు రిత్తమాటలన్? 29

సీ. మణిమంత్రతంత్రములందులు మాయలు, సరసభాషలు వృథానంభ్రీమములుఁ
దెచ్చుకోలేప్పులు * నిచ్చకంబులు వట్టియానలుఁ డక్కులు * నలనగతులు

నలుకలుఁ దరితీవు* లానలుఁ బ్రియములు, నగవులు బిగువులు* నయము భయము
బలిమియుఁ జెలిమియు * బానలు ననువులుఁ, దిట్టులుఁ గొట్టులు * దిట్టతనముఁ

తే. జాయవాటులు నన్నలు* గాయకములు, మెచ్చులును దచ్చనలుపొర* పొచ్చెములును
దగవులును వారకాంతావి* తానములకు, జలజలోచనలార! నై * సర్గకములు. 30

క. ననువువిటునిఁ దక్కుచు నా, తనిచెలికానికిఁ బ్రియంబుఁ దగఁజెప్పిన న
వ్వనితవయి నిద్విఱుగదు మన, మనుమానములేదు ధనము * ననువుగఁ జేరున్. 31

తే. వేకువలయందు విటునిచే * వీడియంబుఁ, బుచ్చుకొనఁ దగ దింతికిఁ * బుచ్చుకొన్న
నూరనూరంగఁడద్రవం* బుమియ వలయు, వెలఁదులకు మందుఁ బెట్టెడు* వేళ గాన. 32

చ. కలహముచూపుచూపు దొలు* కారుమెఱుంగులు, తర్జనోక్తి గ
ర్జలు కవటాశ్రువృష్టి బలు* చాయల మేఘము లావిలాసిని
తిలకము పల్లవావళి మ* దిం జనియించిన మోహశాలికం
దళములుఁ బో* ది సేయక వృ* థా వసియించిన సర్గ మబ్బునే. 33

చ. మగల మనోనివాసముల* మానిని దృఙ్మదనాస్త్రీసావకుఁ
దగులు కొనక రగిల్చి చిటు* న వ్వనుగందపుఁగొండగాఱ్ఱుచేఁ
బొగ లెగయించి పల్కు నెయి* వోయుచు మండఁగ మాయకట్టెచే
నెగననఁ దో* చి యార్చు దగు * నించుక యించుక కూర్చి తుంపరన్. 34

సీ. రసికులు మీగాన* రస మాన వచ్చిరి, పాడరే శివభక్తి* పాడుగాను
జాణలు మీవిలా* సముఁ జూడ వచ్చిరి, చూడరే శివభక్తి* చూఱ వోను
పల్లవుల్ మీతోడ* భాషింప వచ్చిరి, వలుకరే శివభక్తి* పాటి పోను
పార్థివుల్ నకలనం* పదలీయ వచ్చిరి, పిలువరే శివభక్తి* పెంపుచెడను

తే. ధనము గలిగిన జంగమా* ర్చనమొనర్చు, శివున కఖిలోపచారముల్ * సేయవచ్చు
వనజముఖులార! నాసరి* వారిలోన, సిరుల మెఱయుచుఁ దలయె* త్తి తిరుగవచ్చు.

చ. అని యితైఱుంగున మెఱుంగుఁబోఁడులకు వెలయాండ్ర పోణిమిఁ దెలుపఁ దమశలం
వులకుఁ గొలుపకున్న వారును గన్నతల్లి కిట్లనిరి. 36

—* వేశ్య లిర్వురును వారధర్మమును రోయుట. *

క. శ్రీకాళహస్తివతివద, కోకనదారాధనంబె * కులధర్మము త
ల్లోకవ్యాపకచిద్వి, ద్యాకారస్త్రుతియె కాణ* యాచి మదంబా. 37

చ. మణిమంత్రోషధశక్తిచే విటులుఁ బ్రే* మగ్రస్తులం జేసి త
న్నణిభూషాదులు వుచ్చుకోఁ గొలుపద* మ్మా బుద్ధి; రుద్రాక్ష మే

మఱి, పంచాక్షరి మంత్ర, మాషధము భుంక్తం, బాత్మనాభుండు దక్షిణకైలాసవిభుండు, భక్తి దమకుఁ శ్రీ, వాద మింకేటికిన్.

38

సీ. శివు నవేక్షించినఁచి త్తంబు చిత్తజ్ఞాన త్తమై విలులపై నాసపకునె పరశివ స్తుతికథాభాషలు వినువీను, లానునే కుంఠెన లాకుపలుకు లీశ్వరేశ్వరమూర్తి నీక్షింపఁగోరెడు, చూ పన్యసూపంబుఁ జూడఁ జను నెముక్తివల్లభు ననుభక్తి గూడఁ దలంచు, కాయంబు గూడునె కాముకులను తే. హరుని భవహరు శ్రీకాళహస్తినిలయు, వినుతి యొనరించు జహ్నిక మనుజుతతిఁ బ్రయముఁ జెప్పంగఁ బోవునెనయముమీఱ, వారధర్మోప దేశంబుఁ వలదు తల్లి. 39

ఉ. ఒక్కనిఁ దల్పుముల మఱి యొక్కనిఁ దల్లిగృహంబులోన వేటొక్కని బోటిగేహమున నొక్కనిఁ జెల్లెలియింటిలోన నొం డొక్కనిఁ జుట్టముంబలె యభోచితచార్యరతిప్రసక్తిమై నొక్కని నొక్కరుం డెఱుగఁగకుండ రమింపఁగ నస్తు నేరమే ?

40

ఉ. దారువనీమునీంద్రకుల దారభుజంగుండు, భక్తబల్లాణ త్కారమణాంగనామణిభుజంగుండు, ముక్తివధూభుజంగుండు, డిచ్చారచితాంగభూషణభుజంగుండు, మాకు భుజంగుండమ్మ నిస్సారమనుష్యమాతుండు భుజంగుండు గాఁ డిఁక మాట లేటికిన్.

41

క. మగువకు శరీర మొనఁగిన, మగఁడు చిదంగసకు మగఁడు మాచూసతికి మగఁడు మగ వేల్పులకుఁ దగు, మగఁడు మగఁడుగాక మాకుఁ నునుజుండు మగఁడే.

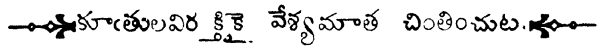
42

చ. అమృతము గోలు నవ్వా చవియంచుఁ దలంచునె తేనె? నింటిలో నమరమహీరుహం బుదయమైన నరుం డననీశు వేడు నే? యమిజనభాగ్యసూప మగునాదిమత త్త్వము గాళహస్తిదైవము భజించుమానసము వారవధూమదసౌఖ్య మెంచునే?

43

ప. అని తన యుప దేశంబు కర్ణప్రవేశంబుగానీక యున్నఁ గన్నతల్లి చిన్నబోయి.

44

శా. ఈ కేళీనదనంబు లీమృగమదం బీచంద్ర మీచందనం బీకాశ్శీరము లీతులాంబరము లీహీరాది రత్నాంకితా నేకాలంకృతు లీకరండనిచయం బీతూఁగుమంచంబు లే నీకన్యార్థముగా ఘటించితిని దా నీక్షింప రింకెట్లాలో.

45

ఉ. కన్నులు చిత్తజాతుఁ డొక కాలము నేయని పుష్పబాణముల్ చన్నులు శృంఖలారహిత శంబరజన్మదకుంభికుంభముల్ ప్రన్నని నవ్వు కాఱడవింబర్విన వెన్నెల దేహకాంతిసం పన్నత తప్తహేమరుచి భామలు పల్లవభోగ్య తాదురే.

46

ఉ. ముట్టనిచిత్తజాతుశరముల్ దెలిగన్నులు, రాజరముల్
ముట్టనివక్త్యబింబములు • మోవులు, చన్నులు మిండతుమ్మెదల్
ముట్టని పుష్పముజరులు • మోములు రాహువు దంష్ట్రీ కాగ్రముల్
ముట్టని చంద్రు, లింతు బులి • ముట్టని లింగము తొట చిత్రమే. 47

మ. పదకంబు ల్కొలనూర్చు బౌహువురులు • బంగారు డంకంబు లం
గదము ల్కుంగర లుంగరంబులు మణి • కైవేయముల్ దెచ్చి యి
చ్చెద మంచుల్ సృవనందనుల్ చెలులచే • జెప్పించినం బల్కరీ
సుదతుల్ వారలతోడ సక్కటకటా • సామ్మెల్ల నమ్మయ్యెనే. 48

ఉ. ఏ నెఱజాణలై సఁ గమలేక్షణల స్త్రణిమంత్రతంత్ర వి
ద్యాసవచాతురీమహిమ • నై నను మందులన్న న నీశ్వర
జ్ఞానము మాన్పి కామసుఖ • సక్తుల జేసిరయేని యిత్తుఁ గా
సై నను బుచ్చుకోక శమ • లాస్యల కన్నెఱికంబు వారికిన్. 49

— ❦ — ఈశ్వరుఁడు త్రోవలో వేశ్యలం గానాచట. ❦ —

శా. ఈగీతిం గుమతోక్తులన్ జనిని త • వ్హిండ్రింప నారాటమున్
బోరాటంబు ఘనంబులై సఁ బరశంభం గాళహ స్తీశ్వరున్
జేరంబోవక మాసదింక మి • లో • జింతింప నివ్వీట నె
వ్వారచ్చోటికి నుమ్ము నెమ్మిఁ గొనిపోవన్ శక్తు లుచ్చుక్తులై. 50

క. ఏధస్యలు మము హిమగిరి, జాధవునిం గాళహస్తి • సర్వేశ్వరునిన్
బోధమయున్ సంసారాం, బోధితరణిఁ గొలువఁ దొడుక • పోయెద రనుచున్. 51

మ. తలపోయం దమవంచనిన్నియల మీఁ • దం జంగముల్ వోతె ని
చ్చలు దొంగుంజెఱు కన్న గాండ్రు విని రా • జద్వారముల్ సొచ్చి కా
వలికాండ్రం గనుఁబ్రామి చొప్పడఁచి తో • వల్ దప్పిపో నేల యిం
తుల నమ్మించిన గాళహస్తి కని వ • త్తుల్ దక్కఁ దద్రవ్యముల్. 52

మ. అని యక్కస్యల జేరఁగాఁ బిలిచి యే • లా తల్లితోఁ బోరఁగాఁ
బనిలే దాతిరుకాళహస్తివతిఁ జూ • ఁ • మాది భారంబు, మా
వెనువెంటం జనుదెండు, నమ్ముడు నిశా • వేశం బ్రయాణంబు రం
డన భక్తిన్ శరణార్థిఁజేసి తనుసో • హం బెల్లఁ జెల్లించుచున్. 53

సీ. కుట్టిన చెంగవి • గుడ్డలయొసికట్టు, బొంకవుఁదామ్రీ • తాటంకములును
వివిధవస్త్రీచ్చేద • విరచిత కంఠలు, బూత విభూతి త్రి • పుండ్రకములుఁ
గరమూలముల వ్రేలు • కప్పిల్ జోలెలు, భద్ర రుద్రాక్ష • నై పథ్యకములు
శివసూత్రబంధభా • సిత శంభులింగముల్, కుట్టిన కుటుచూపుఁ • బుట్టములును

తే. జగురు డాకేల భసిత భస్తికలుఁ దనర, దొంగజంగము లెలయింపఁజంగమాంగ
నావిలానఁబుఁ గైకొనిఁ నశినముఖులు, కాళహస్తిశు దర్శించుఁ కాంక్షఁగదలి. 54

ఉ. ఇద్దఱ కింటిబిడ్డల నఁనేకధనంబుల వారి చేలికొ
ముద్దియ లిచ్చి యాతపసి యిచ్చుల నచ్చి గృహంబు పాశుగా
నద్దమరేఱుఁ బోయిరి శివా యని పల్కుచు రెండరామడక
బొద్దు పొటుక్కునం బాడువ యభాధరకూటము లెక్కి డిగ్గుచున్. 55

— వేశ్య లిర్వురును గాళహస్తికే బయనంబగుట. —

తే. తప్పత్రోవల నీరీతిఁ జూపు మార్చి, కుంభకొణంబునకు శాతఁ కుంభకుంభ
ఘనవయోధరకుంభలు యగడచి చనిరి, భేళరేఖావతంసుఁ గుంభేశుఁ గొలువ.

ఉ. అక్కడనుండి వారు సుఖ యైన ప్రయాణమునం జిదంబరుక
మొక్కుల యిక్క తాండవనముద్ధతపాదనిపాతితాంగదుక
వాక్యమలేశమానసని వాసభవుక శివకామసుండరిక
బ్రక్క ననారతంబుఁ బెడఁ బాయఁగ నీని జితాంగసంభవున్. 57

క. కలిధంజనదక్షుఁ బతం, జలిమాని వ్యాఘ్రపాద యసంయమిపూజా
ఫలమూర్తిక గనకసభా, నిలయు విలయనటనచలుల యనిలలోగొత్తున్. 58

క. వచ్చి భజించి రచ్చో, నుచ్చరదంబుచరచంక్ర మోగ్రస్వన మై
యచ్చావచవీచీపా, టచ్చరవృత్తవియదసితపటలమగు నభిన్. 59

సీ. దరిఁదన్ని తిరిగెడు తరఁగలు చనుదెంచు, తరఁగలు నొండొటిఁ దాఱు రవము
గుములు గూడుక కంఠఁరము లాకనము డిగ్గి, నీరంబుఁ గ్రోలెడుఁ నిబిడరవము
మబ్బునఁ గనరెత్తి యుబ్బి యంతంతకుఁ, బొరలంగఁ బడియెఁ యభూరిరవము
ననుదినపూర్వాపఁ రాష్ట్ర వేశలఁ బోటు, పొడిది విచ్చిననీటిఁ భోరు రవము

తే. దశదిశాభాగములఁ బ్రతిఁ ధ్వనులనీన, వలయ శైలాది గిరిగుహఁ వాససింహ
శరభ శార్దూల హృదయభీకరములగుచుఁ, దనకు నై జంబులుగమించుఁ వనధిరాజు.

క. భంగపరస్పరఘట్టన, భంగనముదూత బిందుఁ పలలంబు మరు
త్పంగవులకుఁ దా నొనఁగు న, భంగుర మాక్తికవితానఁ భంగిం దనరెన్. 61

క. రత్నము లిభరత్నముఁ దరు, రత్న వధూరత్న ధేనుఁ రత్నంబులు క్షౌ
రత్న మమృతరత్నము హరి, రత్నమునుం గలిగి మెఱయుఁ రత్నాకరమున్. 62

సీ. తనయందుఁ బవ్వళించిన నీలవర్ణుని, నీడ నీరం బెల్ల యనిండె ననఁగఁ
హేళికి నోడి తా యెటకుఁ బాఱఁగ లేక, తనయందుఁ దిమిరంబు యదాఁగె ననఁగఁ
దనయందు బడబాగ్ని యనుతరజ్వాలలు, మండఁగ నుదరంబు యాఁడె ననఁగఁ
బంబూఫలద్యుతి యంబరం బంతయుఁ, దనయందుఁ బ్రతిఫలించినది యనఁగ

- తే. నీరదవ్రాత పురుహూత • నీలకణ్ణ, లాతసీపుష్ప కస్తూరి • కాళిభాత
 నన్ని భచ్చాయః గనువట్టు • సాగరేంద్రుః, గాంచి రద్దేవు పూర్వభా • గమునవారు
- ఉ. అచ్చట మ్రుచ్చులు • జలరు • హాక్షులునుం బయనంబుః జేసి వే
 వచ్చిన నొప్పిఁ దీర్చుకొని • వర్ణమయి • శివకామసుందరి •
 జిచ్చటకంటి కావతిగఁ • జిత్తజుఁ జేసిన యొజ్జఁ దాండవం
 బిచ్చుల నింగి రచ్చ రచి • యించినన ర్తకుని • భజించుచున్. 64
- వ. మూడవనాఁ డాపురంబు రేపకడ వెడలి యడవి నడుమ నడచునప్పుడు. 65

—→• దొంగలయత్నంబుల నెల్లఁ బరమశివుఁడు వారించుట. •←—

- ఉ. ఇక్కడఁ గూయి చెప్పటకు • నెంతయు దూరపుఁజొప్ప మార్చిపో
 నిక్కడ వైపు నట్టడవి • యిక్కడఁ జేరువ నూరు పల్లె లే
 దిక్కడ నెవ్వరుం దిరుగ • రిక్కడ నేడివె ప్రాద్దు దోఁచుకో
 నిక్కడ వాట మంచు మది • నెంచగ వారికి నక్కడక్కడన్. 66
- ఉ. రాజును నేనయుఁ , శబర • రాజుఁ బులింద భటాళియుఁ, వణి
 గ్రాజును వై శ్యులుం, దపసి • రాజును శివ్యతతిం, గపాలభృ
 ద్రాజును జోగిపిండుఁ, బశు • రక్షకరాజును గొల్లవాండ్రు నై
 రాజభరుండు దోఁచు నుడు • రాజముఖిమణి రక్షణార్థమై. 67
- శా. ఊరూర నివిడిదిండ్లఁ జంపుటకు ను • ద్యోగింపఁగా జంగమా
 కారం బొప్పగ వచ్చి పూజఁగొని శ్రీ • కాళిద్విపేశుండు యో
 షారత్నంబుల కాత్మవిద్య యుపదేశం బిచ్చు వ్యాజంబునఁ
 గారుణ్యంబున వారినిద్ర యుడుగం • గాఁ జేయు న క్తంబులన్. 68

- శా. ఆదొంగల్ దెగి యి ట్లకృత్యములు నే • యం జూడఁగా దేవతా
 చూడారత్నము వారియత్నముల కె • చ్చోఁ గూడకుండఁ సుఖ
 క్రీడం గన్వలఁ గొంచుఁ బోఁ గనిరి భ • క్తిఁ ముందర న్మందర
 క్రీడాకృ త్తిరుకాళిశై లకృదజ • శ్రీభంగశృంగంబులన్.
- చ. కనుగొని యారణితటినిఁ • గాయము దోఁచి తదీయ సైకతా
 వని నభవుఁ భజించి యప • వర్గరమావిభు వాలిపూజనే
 సిన శివలింగముం గొలిచి • సిద్ధుల కయ్యణిమాదిసిద్ధు లి
 చ్చిన వరభైరవుఁ దలచి • చిత్తములోపలఁ దన్మహాత్మ్యమున్. 70
- వ. తెలియఁగోరి యడుగుటయు నప్పరాణజ్ఞు లగుపౌరు లిట్లనిరి. 71

—→• వాలిపూజించిన శివలింగకథ. •←—

- ఉ. ఒక్కనరోవరం బిచట • నుండఁగఁ దొల్లి తదీయతీరమం
 దక్కపిరాజు వాలి రచి • తాసనుడై తనసజ్జలింగము

న్నిక్కవు భక్తి బీతమున * నిల్చి భజించుచు నుద్వసింప బో
నక్కడ దేవుడుండ బ్రయ * మందుచు జేతికి రాక తక్కునన్. 72

క. ఒకచేతం బట్టి తివిసిన, నొకయింతయు గదలకున్న * నొగి మోకారిం
చుక బలివి రెండు చేతులఁ, బెకలింపగఁ బూనుటయును * భేదిలకున్నన్. 73

ఉ. గ్రక్కన లేచి వాలమున * గాఢతరంబుగఁ జుట్టి పిక్కలు
కెక్కగఁ ద్రొక్కి నిల్చి తను * వించుక వంచి కరంబు లూరు లక
నొక్కీ ముఖాంబుజంబునఁ * గనుంగవ గెంపు జనింప జేనమై
నిక్కగఁ గ్రుంగఁ బాదములు * నేలఁ జలింపను లింగ మేమియున్. 74

క. వాలముబిగువున నతది, క్షాబుని దేహంబు తలులు * వడుటయు భీతిక
జాలిఁబడి వాలి నేలకు, (వాలి ప్రణామంబు లెన్ని * వలసినఁ జేసెన్. 75

క. చేసి మహేశ్వర నీకేఁ, జేసిన యపరాధ మెద్ది * చిత్తంబున నక
రోసియొ భుజబల మెనఁగఁగఁ, దీసిన రావైతి వేదీ * తెఱగిందులకున్? 76

క. ఒకపూటయు మిము దర్శింపక యుండగ లేని నన్ను * భక్తమరునై
చికి నిమిషములో విడిచితి, వకటూ నిష్కారణము కృ * పాంబుధివయ్యున్. 77

సీ. నాపాలి మూలధానంబవు నాపాలి, భాగ్యదేవతవు నా * పాలి నిధివి
నాపాలి దేవః * త్నమవు నాపాలిక, ల్పకపాదపమవు నా * పాలి మతివి
నాపాలియహసాధ * నంబవు నాపాలి, పరసాధకుఁడవు నా * పాలి గతివి
నాపాలి శుభకారణంబవు నాపాలి, పరమపుణ్యమవు నా * పాలి సిరివి

తే. దేవ నాపాలి దేవతా * ధేనుమణివి, శూలి! నాపాలితం గేటి * జన్న ఏవ
నన్ను విడనాడఁ గతమెద్దినతనిలింప! యేమి యపరాధ మొనరించి * తీత యనును.

చ. పరశివలింగ మింద్రజు గృ * పామయదృష్టిని జూచి యేటికిక
బొరలఁగఁ జత్త మీకొలని * పాంత వసింపఁగ వేడుకై నను
స్థిరగతి నిల్చినాఁడ విరతి * న్నినుఁ బాసిన వాడఁ గాను ద
త్పరత భజంపు మెప్పటివి * ధంబున నీ మదిలోన నుండెదన్. 79

చ. అని తననజ్జలింగము ద * యాతిశయంబున నాసతిచ్చిన
న్ద్రిని యిచలు న్వసించు నను * వేడుక దీటు సరోవరంబుఁ బూ
డ్చినఁ దనయంత శంకరుఁడు * చేతికి వచ్చునటంచు గోత్రభి
త్తనయుఁడు నిమ్మహానగము * దానివయి న్వడిఁ దెచ్చి వైచినన్. 80

క. దశదిశలఁ దత్పరోవర, విశదపయఃపూర ముబ్బి * వెడలఁగఁ నొడఁగక
శశిధరునిదండ దక్షిణ, దిశ నిర్ధరజలము ధరణి * దేటుచుఁ బాడమెన్. 81

మ. ఇది తీర్థోత్తమ మిందు నాశిన నరుం * డీశ్శూరనంసారదుః
ఖదవాగ్నివ్యథఁ బాయుఁ బంకరుహద్య * క్కంజాతగి రాృనిక

త్రిదశుల్ గూడి చరింతు రిందు నణిమాఁదిప్రాప్తియా భైరవా
స్పద మిక్కొండఁ జరించుచుండు నుమతో * సర్వేశ్వరుం డిమ్ములన్. 82

సీ. ఎఱకు లీగిరి మీఁదఁనిచ్చుఁ ద్రిమృత నయో, మయ సాధనములు హేమంబు లగును
శబరులు మృగములఁ * జంపి యిమ్ముల డిగ్గి, వచ్చునాలో నజీవంబు లగును
వ్యాధు లీకొండపై * వన్యాశనంబులు, నేవింపఁగాఁ గాయఁసిద్ధి యగును
జెంచు లీయద్రి నిఁద్రించి మేల్కొనువేళె, దనువధూటుల తల్పతలము లగును

తే. దృశ్యమగువారి కిందు నిఁధివ్రజంబు, దృశ్యమగుఁ గూడితమతోడఁదిరుగుజనము
విస్మయముఁ జెప్పనొక్కొక్కఁ * వేళ దీని, సానుభూముల మహిమాతిశయవిధంబు.

క. వానవసుతుఁ డాలింగముఁ, బాసి చనఁగ లేక గాసిఁ * బడియుం దనుఁ దా
రోసియుఁ బలునిట్టూర్పులు, నేసియు నాఁడెల్ల నుపనఁసించుచుఁ జనియెన్. 84

మ ఇది యీ తీర్థమహత్త్వ మీ మహిమ వాణీశ ద్విజహ్నేశులుం
దుదిముట్ట నిన్వనుతింప లేరు నరమా * త్రుల్ చెప్పఁగా శక్తులే? ✓
నుదతీ రత్నములార! మీరు పరమేశుం గొల్చి యీప్రాద్దు నె
మ్మది నిచ్చట వసించి పొండనఁగ రాఁమల్ సంతసం బందుచున్. 85

ఉ. మజ్జన భోజనాదులకు * మాపు శయించుటకుఁ వధూమఁబుల్
సజ్జన గేహమొక్కటి విచారము చేసి యొనర్చి వాలిపఁ
సజ్జ దోఱంగి యచ్చటఁ బ్రసన్నత నిల్చిన లింగముఁ భవా
పజ్జల రాశీకుంభజాని * భక్తి భజింపఁగఁ బోవుసంతటన్. 86

—శాస్త్రానుర్యాస్తమ మాదివర్ణము. ౯౦—

శా. సాయంకాలరఘుక్షీతీశ్వరుఁడు కెంజాయ నృఖం బొప్పఁగా
డాయ న్వచ్చి తమివ్రతీవ్రతక కాండధ్వస్తపాదంబుగాఁ
జేయం జక్రవధూధరాసుతకు వి * శ్లేషవ్యథాసాదియై
మాయా హేమమృగంబునాఁ బడియె న * మూర్తాంకుఁ డస్తాద్రినై 87

క. పంకేరుహఁ ప్రతిబంబము, గ్రుంకఁగఁ దిమిరం బజాండఁగోళము నిండఁ
శంకాతమఃపరంపర, శంకరచిద్రహితమానఁసంబును బోలెన్. 88

తే. తపనుఁ దుదయింపఁ దద్వింబ * దర్శనమున, లోకపాతకపటలంబు * లోఁగిపఱిచి
యతఁడు గ్రుంకినఁ జనుదెంచె * ననఁగఁ బర్వి, యంధకారంబు జగమెల్లఁనాక్రమించె

సీ. వామాంగ భామినీ * శ్యామధామాలియుఁ, గంఠహాలాహలఁకాళిమంబు
నాకాశ కేశపా * శాసితచ్ఛాయయుఁ, జూళికాసింధుశై * వాలరుచియుఁ
గరకృష్ణసారాగ్ని * ఘనధూమనీలిమ, శేషభూషణాఘనీమనలుపుఁ
గటితటసీలిత * కరటిచివృద్ధ్యశ్రి, మేచఁ శూలశో * భాచయంబు

తే. భువనలోచను పై నెత్తి * పోవునంధ, కారబృందంబునకుఁ దోడు * గాఁగఁగూర్చి
వెనుక నేతెంచుభూతేశు * విధముదనరఁ, జంద్రుఁడుదయాద్రిపై నొప్పె * సాంద్రకాంతి.

చ. తిమిరదినేంద్రజాలములఁ * దెచ్చి యజాండఘటంబునందుఁ బో
సి మరలఁ బశ్చిమాశ యను * చెల్వ వహించిన పద్మరాగకుం
భముగతి సూర్యుఁడుం జనియెఁ * బ్రాకృతి వెన్నెల వేల్పుటేటి తో
యము వడఁ బోయు హేమకల * శాకృతిఁ జంద్రుఁడు నొప్పె నయ్యెడన్. 91

ఉ. కాముకహృద్దధిం గలఁచు * కవ్యము బువ్వము దేవకోటికిఁ,
వ్యోమవధంబు తేనె పెర * కొప్పెను పర్వము మవ్వముత్పల
శ్రీమతికిఁ, జకోరమహి * మధుపాళికిఁ బోచునన్నమై
యామవతీశ బింబ ముద * యూచల మెక్కెఁ బ్రభాళిపెక్కువన్. 92

ఉ. వెన్నెలగుఱ్ఱ నంజుకొని * వెన్నెలప్రోవు భుజించి, నాలిక
నెన్నెలగ్రోఱుఁ జాలఁగొని * వెన్నెలతేటలఁ ద్రావి వేడుకన్
వెన్నెలక్రాను జుట్టుకొని * వీధులయందుఁ జకోరదంపతుల్
మిన్నులుముట్టి వెన్నెలలు * మేపుచుఁ బిల్లలుఁ దాము నాడఁగన్. 93

క. వాలీశ్వరభైరవులం, బాలికలు భజించి భూత * పతి నభవుని శ్రీ
కాళద్వివేశ మదిలోఁ, గీలించుచు విడిదియింటి * కిం జని పిదపన్. 94

క. ఆజంగములును దారును, భోజన మొనరించి వాలి * పూజించినయా
రాజకళాధరుచరితము, రాజముఖులు చనువుకొనుచు * రాజ్వింగన్. 95

శా. తారాప్రోష్ఠులఁ గాలసూతుఁడు వియ * ద్వారాళి వేటూడి ప్రా
హ్లాఠంభం బను బుట్టిఁ బెట్టి నులివా * యం గుంజి యీఁదాఱఁ జె
న్నారక వైచిన జాలమో యనఁగ శో * భా కించనత్వంబునన్
దారానాయకమండలం బమరె న * స్త్రగావకూటంబునన్. 96

ఉ. చీకటికానచిచ్చు, భవు * చేలకుసుంభము, తూర్పుకొండకున్
గూఁకటి రత్న, మబ్బరమ * కూరిమివంట, చకోర రాజవే
రాకటిమంట, శోణిర * గావళిగంట, రథాంగ కేళికిం
దేరువపెంట, మింటఁ జను * దెంచె దినేంద్రుఁడు కాలఘంటయై. 97

క. అంతట భక్తస్వాంతని, శాంతు నుమాకాంతు హరు ని * శాంతనపర్యన్
గాంతలు నేవించుచు నా, శాంతంబు * నెండమొలక * లలరఁ బయనమై. 98

— ❦ — దొంగలు విఫలమనోరథులై చనుట. ❦ —

ఉ. నాఁ డొకవల్ల కేగి మఱు * నాఁ డుదయార్చన నేయఁ గోరి పూఁ
బోఁడులు భూరిన త్రవ్వకుల * భూత్కృతి భాంకృతి ఘుర్గురధ్వనుల్

గాడి చెవుల్ పగుల్ప ఘనకాననమధ్యనర న్నటంబునన్
 మూడవకంటివేల్పుఁ దమముందరఁ బెట్టుక నిశ్చలస్థితీన్.

99

శా. తరఘ్నింపఁగ దొంగజంగములు నేఁ డబ్బాస్వలం జంపి భూ
 షారత్నాదిధనంబుఁ బుచ్చుకొని యిచ్చావృత్తిఁ బోవచ్చుఁ గాం
 తారంబుల్ వడి నిర్గమించి యటుగాఁ దా మాపటిసందునన్
 జేరంబోదురు కాళహస్తి కనుచుం ఁ జింతింపఁగా నంతటన్.

100

శా. అప్పాపాత్ము లరిష్టసాధ్యనము నేఁయం జెల్లియల్ మెల్లనే
 యప్పా! చూడు మటన్నఁ గన్నె నగి యోయమ్మా! పరా కేటికే
 చెప్పం జూపఁగరాని లోకజనకుఁ శ్రీకాళహస్తిశు మా
 యప్పయ్యఁ భజియింప నేమయిన నేమయ్యె స్మరిం జూడవే.

101

క. నావుడుఁ దదేకనిష్ఠా, సావన భావననమాధిఁ బరవశు లగుచున్
 నేవింపఁగా నంతటఁ, బూవుంబోఁబలకు వేడ్కఁపుట్టం గరుణాన్.

102

స్తీ. శ్రీకాళహస్తిగాఁ రీవతి స్తోత్రముల్, పెట్టిన వెలిబూదిఁ పెండెకట్లు
 గళములఁ గుఱుబోడఁ తలల రుద్రాక్షముల్, గండచలత్తామ్రకుండలములు
 ధాతురాగాంగవఁ స్త్రీములు గోచులు, నెడమముంజేతులఁ నెనఁగునజ్జ
 లును దీవ్రధావనంబునఁ బుట్టు చెమటలుఁ, జెదరి పువ్వులు గోయుఁబీఘుగతులు

తే. గలుగు ప్రమథులతోడ శ్రీకాళహస్తి, శివుఁడు ననుదెంచె దనుఁబూజఁ నేయవలచి
 పత్రపుష్పఫలంబులుఁ భక్తిఁ దెచ్చు, ద్రవిళజంగమ వేషంబు లవధరించి.

103

క. ఆకలకలమునఁ జిత్తం, బాకులతం బొంద దొంగ లడవులపాలై
 కాకుల తెఱఁగునఁ జని రే, కాకు లగుచు నొకరి నొకరు ఁ గానక భీతిన్.

104

— శ్రీకాళహస్తిస్తోత్రము సాయుజ్యంబు వడయుట. —

క. మదనారియు నాపిమ్మట, నుదతులఁ గదియంగఁ బోయిఁ చూపులఁ గరుణాం
 బాదలఁ గనుంగొని వారల, నిది యే మిచ్చోటనుండ ఁ నిలువఁతె నన్నన్.

105

శా. ఆయయ్యఁ గని మొక్కి ధన్య లగుకఁ న్యోదమ్ము నమ్మించి య
 మ్మాయాజంగము లిచ్చఁ దెచ్చుటయు నాత్మస్వర్ణభూషాదు ల
 న్యాయంబూని హరింప బూనుటయుఁ దా ఁ రచ్చోటి కాలోన వి
 చేయం గన్గొని దొంగ లేగినదియుం ఁ జెప్పం గృపామూర్తియై.

106

క. మాయమ్మలార! కరుణా, తోయనిధిం గాళహస్తిఁ తుహినాంశుధరున్
 శ్రేయోనిధి నారాధన, నేయం గొనిపోయెదము ప్రఁచింత యుడుగుఁడీ.

107

వ. అని యాదరించి తలోదరుల ముందరఁ బెట్టుక నెట్టుకొని జీవులం గొట్టరట్టునకొడి
 గట్టువేలుపుగట్టివాయి దెన వెంకిగట్టు నాయలేక తోకొనిపోవఁ ద్రోవ నావనదేవ

తలు తనకు నర్చనలొనర్చు నేరు పేఱువడ సమీరకుమార ప్రేరితకుసుమితలతాగళితప్ర
 సూనంబులుఁ బూఁ దేనియ సోనల తానంబులు మధువవి తానానూన తానమానంబు
 లు నగురుగుడ్లులు పటిర తరు పరస్పర కషణజనితానలధూపధూమంబులును గభీర నదీ
 తీర సదారాధక నీవార ముష్టింపచ శైవభారతీ పరిచయ ధురీణ కీర శారికా వ్యాహార
 మంత్రంబులుఁ దృణీకృత గగనమణి దక్షిణరజతగిరి మణిగణ ఘృణీ నీరాజనంబులును
 సరభ సేభ సైరిభ శరభ పారివ్రభృతి మృగ విభు .సభా గభీర నినద గిరి దరీభవ
 పృతిరవఘుమఘుమాకార వాద్యంబులును బనసరసాల సాల హింతాల రంభా
 జంబూ జంబీరకశిథ్థ భూరుహా పతత్పలోపహారంబులును వలసిన యెడల నిరుగడల
 నడుముఁ బెడగడలి కుంభ సంభవ కుంభినీధర కన్యాంభోరుహకష్టా రాది సౌరభంబు
 లును గంగోత్తమాంగలింగాంగ రాగీకృత గంధసార ఘనసార కుంకుమసంకుమద
 మృగమదా మోదంబును నా రామసీమా మాకందమందార కర్ణికార నమేరు దేవదా
 రు మాలూర కేసరకుటజ వకుళ మల్లికాది ప్రసూనవాసనారాశి నీనునం దమయం
 దుఁ బెనగొనగొను శీతలవాతపోతంబులును యాతా యాత భూతేశ్వర పథిప్రయా
 నంబు నవనయించుచుఁ జను దెంచె. చందత్పంచాస్యంబును నటస్నీలకంఠంబును
 విలసితశివంబును నాశ్రీతలూ తావాతాశమాతంగ కిరాతంబు నై యేవంకఁజూచిన
 శంకరాకార స్మరణకారణంబై సమున్నత శిలావిలిఖిత ఖితలంబును జతుర్భుజవతు
 ద్ముఖ శతముఖావధి నిర్జరలో చనాగోచరంబును మునిజన భాగధేయంబును ననపాయ
 సుఖప్రదాయకంబును బురాణవాణీప్రణీతమహిమంబును గణానాతీత ప్రభావంబునై
 యురులింగ సముల్లాసంబు ననుకరించు దక్షిణకైలాసంబు కట్టెదుటం బొడగట్టెనట్టి
 యెడఁ బడంతు లడవి వెడలి యెడవడని సంతోషంబున నొడయని గొనియాడిరి.
 ద్రవిళజంగమపుంగవుండును సంగడిం జను దెంచు జంగమలింగంబుతోడం గూడి ప్రస
 న్నకాళహస్తి హిమగభస్తిచూడామణి పాంతకు నేతెంచునంత సంతర్ధానం
 బవధరించిన.

మ. తమలోన స్మధురావురాంగనలు చోద్యం బంది శ్రీకాళహ
 స్తిమహా దేవుఁడు జంగమాకృతివిభూతిక భృతులం గూడి వ
 చ్చి మదీయ వ్యధఁ దీర్చి యాత్మనగరిః సీమోపకంఠంబుఁ జే
 ర్చి మఱుం గొక్కటి పెట్టి భోయ నిక నేః రీతిం గనుంగొందు మో.

సీ. చింతింప లేమైతి * మంతకాంతకుఁ డని, యెఱుంగమైతిమి పార్వతీశుఁ డనుచుఁ
 దెలియమైతిమి మది * దేవ దేవుం డని, పట్టమైతిమి ఖండ * పరశు వనుచుఁ
 గానలేమైతిమి * గంగాధరుం డని, భావింపమైతిమి * భర్గుఁ డనుచుఁ
 దలవలేమైతిమి * దర్పుకాహితుఁడని, యెన్నమైతిమి జగదీశుఁ డనుచు

తే. నేరమైతిమి శివుఁ డనిశిశ్చయింప, మొిక్క, మైతిమి భవుఁడనిఁ మోఁఱఱిఁచి
చూడమైతిమి హరుఁడనిఁచొక్క, చొక్క, యింక నెన్నఁడు దరిసింతుఁ మిందుధరుని.

సీ. కట్టుఁగొయ్యకుఁ జేరి • కామధేనువు దప్పెఁ, గానవచ్చిన పెన్నిఁధాన మడఁగె
గరతలంబుననున్నఁ సురమణి పడిపోయె, బండ్లినతవము నిఁష్ఫలతఁబొందె
మోల వచ్చిన కల్పఁసాల ముప్పెనఁబోయె, వచ్చిన భాగ్యదేఁవత దొలంగె
బ్రాహ్మయ్యును సిద్ధఁతనము నీరసనుయ్యె, దొరకియు వృథయయ్యెఁ బరునవేది

తే. యేమి నేయుదు మిట్లు విఁ శ్వేత్వరుండు, కాళహస్తీశ్వరుండు భవఁగహనదహన
దక్షుఁడవపగ్గవిభుఁడుఁప్రత్యక్షమయ్యుఁ, దెలియకుండఁగ వెను వెంటఁ మెలఁగించనియె

తే. ఫలముఁ గొమ్మని ముందఱఁబట్టి యాసఁ, గొలిపి శిశువుల జేరంగఁ, బిలిచినట్లు
తపసులకు జన్మఫలమైనఁ తనమహత్త్వ, మెఱుకవడనీక న ర్వేశుఁడేగ నకట. 112

శా. కానీ యాత్మనివాసదక్షిణదిశాఁ కై లానముం జూపఁడే
తా నేఁ డందఱు నద్దులాత్ము లడవిం • దాఁగఁ నవాత్సల్యపూ
ర్ణానుకోశమనీష శంక నతఁ డేఁలా తేలిపోఁ జూచు న
ల్లెనం జాలవె యీపురిఁ మనకుఁ దఁన్నర్చించు భాగ్యోన్నతుల్. 113

సీ. ఈమూర్తి కాళహస్తీశలింగాకృతి, యీలది కుమారఁ కాళహస్తీ
యీపాటి కేతకీద్రీవపతీరూప, మీలాగు నీలాచఁ లేంద్రమహిమ
మీదారి దుర్గాధఁ గాధరాగమగాధ, యీ తెఱంగుది సహఁ నీశ తీర్థ
మీవ్రభావనమగ్రఁ మింద్రతపస్సలం, బీరీతి ఘనము మఁయూఁతీర్థ

తే. మిట్టి గతి మోహనక్షేత్రఁ మెన్నననుచుఁ, జెప్ప విని కొల్వ సంకల్పఁ సిద్ధిగాఁగ
నభవుడిం దాఁకమన వెంటఁ నరుగు దేఁడె, యిచటనేవింపనిక మోక్షఁ మేమియరుదు.

మ. శివభక్తాకృతినున్నవారు ప్రచుధుల్ • శ్రీకాళహస్తీశుఁడై
శివుఁ డున్నాఁ డిదె జ్ఞానపుష్పకలికాఁ చిహ్నంబుతో నున్నదీ
శ విహారాది యమాశ వెండిమలనా • సంజాతమై యున్న దిం
క విచారింపఁగ నేల నేఁడె మనకుం • గైవల్య సౌఖ్యం బగున్. 115

శా. రుద్రాక్షుఁడ్రగలంకృతుల్ భసితధాఁరుల్ పంచవర్ణానుగో
న్నిద్రసావ్సంతులు శాంతు లంగభవభిఁన్ని త్యావర్చనాకృత్యలో
లద్రాఘ్నిష్ఠులు మానముద్రితముఖు • లై వ్రాగ్యభాగ్యోదయల్
భద్రాకారు లటంచుఁ జౌరజనులఁ • భామల్ విభోశించుచున్. 116

సీ. సతత మేమొగలేట • జలకంబు లాడిన, బహుజన్మపాపజంఁబాల మెడలు
సల్ప మేజ్ఞానపుఁస్పాంబ నేవించినఁ, బరశివజ్ఞాన సంఁపత్తి గలుగు
సన్న మేదుర్గాంబ • సందర్శనము నేయ, నష్టపాశక్షేత్ర • మడఁగి పోవు
సులభ మే దక్షిణ • కలఘోతగిరిఁ గన్ను, సంతతానందంబు • సంభవించు

తే. సుకర మేయాదిమధ్యాంతశూన్యమూర్తిభావనాతీతు యోగీంద్రభాగధేయుఁ గాలసంహారకర్త శ్రీకాళహస్తి, శివునిఁ బూజింప మోక్షంబు ధిద్ధ మనుచు.

చ. ప్రమదలు కుంభసంభవధరాధరకన్యకఁ దీర్థమాఙ్గి సక్తములగు వస్త్రముల్ విడిచి ధౌతపటంబులఁ గట్టి కేశపాశము దడియొత్తికొంచుఁ గట్టి నంధి నటించఁగఁ గీలుగంటు లందముగ నమర్చి సైకతవిత్తర్దికలం గమలాసనస్థై.

ఉ. అక్షరుఁ గాళహస్తిగిరిజాధిపు మానసవీధి నిల్పి పంచాక్షర పూత భూతి విహితాంగములఁ ధరియించి భద్రుఁడొద్దాక్షివిభాషితావయవలై శివపూజ యొనర్చి కర్మబంధక్షయకారణంబు లగు తద్గుణకీర్తనముల్ పఠించుచున్.

క. ద్రవిళకవిరచితనుతిశత, మవిరళగతిఁ జదువుగొనుచు నన్యవిచార వ్యవహారదుారు లగుచుఁ, భవభవనద్వారమునకు ధామలు గదియున్.

సీ. నగపు రాకుండియు మొగమునెత్తముల, నగ వంకురించు సోయగము నిగుడ మదము లేకుండియు నుదితతారుణ్యానంపదమదం బుడయించు నుడుటు దెలుప మెఱుగు పెట్టకయును మెఱయు నిద్దపుమేని, మెఱుగులుతరఁగలై తుఱఁగలింప నడవు బిత్తరముగా నడవనేరకయును, నడవ నొయ్యారంబు ముడివడంగ

తే. నిర్వికార వికారాత్మ్యం బార్వతీశుఁ, గలయ నేతెంచెదరు గానఁ గామినులకుఁ గలుగకుండునె తద్గుణాగౌరవంబు, పతికి సరిగారె హితలై నభాగ్యవతులు.

చ. భయమును తొల్లికణ విమలభావసంధరఁ జెల్లెగించి భక్తి యనెడు విత్తుఁబెట్టి వ్రతధీనది సమ్మదవారిఁ జల్లఁగా నయమున నంకురించుచు ననల్ గొనలై యెలమిం జెలంగి తన్మయముగఁ బ్రాకె సంచనఁగ నారులమై పులకంబు లేర్పడెన్.

క. పులకకళికావితాసముఁ, దిలకింపఁగఁ దొరఁగు పువ్వుఁ దేనియల గతిఁ లలనామణితమతికా, కలిత ప్రస్వేదవారికణములు పొడమెన్.

క. ఆలతకుఁ గొనలుసాఁగు విశాలతకుం బొంత నీరు చాల దనుగతిఁ బాలాచపలాంచితదృష్ణీలాంబుద మంబువృష్టి నిలువక కురిసెన్.

క. ఆవానఁ దడిసి వడఁకెడు, కై వడిఁ గంపంబు వాడమెఁ గామినులు మహా దేవుని ముక్తివధూటీ, జీవితనాయకుని నేవ నేయం గదియన్.

సీ. తనువు దుర్గతి తోవఁ జనకుండఁ గట్టిన, కట్టుల గతిఁ బెండఁకట్టు లమర మెనుకకు నొదిగి యొయ్యనజాటు ఘనతమో, గింఘులగతిఁ గీలుగంటు లమర గారాదు మీకుఁ గర్తములార నిలుండని, పలికెడు గతి జప భాషలనఁగఁ దమ యాత్మచిత్తయాత్మనుగూడఁబోజేప్ప, లుడిగినగతి మన సూరకుండఁ

- తే. బుండరీకభవాండకఁగ్రంథకుహర, బహిరబహిరహరహఃపూర్ణః • భావనాది
కప్రకాశాంగు నిరుపాధి • కపిభావుఁ, గాళహస్తీశు దర్శింపఁగఁదియు నవును. 126
- క. జ్ఞానప్రసూనకళికయుఁ, దానుం గన్యకల జన్యఁడై న్యం బుచుపఁ
బూని యొకదేహమై యెదు, రై నిల్చె శివుండు భాగ్య • నుదిపో తలఁపన్. 127
- వ. అప్పు డప్పరమదంపతుల శిరోభాగంబుల మిన్నేటి నీటం బొరలుపొరలై పొరలు
చుం డెరలుతెరలై యురలం బొడముచుఁ దడఁబడ నెగసి తునుకలైన చినుకులు
హత్తిముత్తియపు నేసల విలాసముఁ జూపె. చూపులకుఁ దడనురూపంబులై
యెడమచెఱంగునఁ దెఱఁగొప్పు చున్నకొప్పను నప్పయోదంబున మెఱచి మఱచి
పోనెఱుంగని మెఱపు నొఱపు నెఱపు కేతకీదళంబున దళంబగు పరిమళంబునం గూడి
జడియువుప్పొడియు నెలవంకవంకసుధాలవంబులుం జెలువంబులై సొదలె. చదలేటి
కదలికలం దలఁకెడు నిజకరంబు తుద లేటి వెడలుపాటి చూపుల వెఱపు తమకు
సరియనఁగలపాటి చుట్టఱికంబు వాటించి మానువు నానువుఁగొండరాచూలి
వాలికచూపు నివాళికలుదనరె. శంకరినెలవంక నుదటఁ బంకజమిత్ర)నుండఱంబు
శంకనంకురింపఁజేయుఁ గుంకుమ వంకంబునఁ బెట్టిన వట్టివబొట్టు తనభాగంబున
నొక్కభాగం బడంగిన కతంబున నైకత నితంబల కామదురితగహన దహనం
బొనగ్గు నఱ దెఱచిన చుఱుకుఁగంటి మంటవంటి కెంపున సాంపారె. నీలరోలంబ
జాల నీలిమయుఁ బొటల జటాజూట పొటలత్వంబును గలసిమెలసి దివసావసాన
నమయ సంశయంబుల పృథయంబుల నుదయంబుగాఁ జేయ భయంబునఁబ్రിയుం
బాసి యుభయతనుప్రభావిభాకరతన యూసభోనదీ సంభేద సముద్భవ విశద కుముద
నముదయంబులలో దాఁగిన జక్కవలీల విమల దుకూలంబులో నున్న యన్నత
స్తనకలశంబు దొడఁగిపట్ట నానపడు కడకేలుఁదామర యమరె. అభంగురాలిం
గనంబున నిజాంగనకుఁ దొరఁగు నానందబాష్ప బిందువులు గనుఁగొని తన తొడవు
లగు పాముల నిడుదయూరువులవలన వెడలు విషానలఘామంబులవలనం గావ
లయునని తదాభరణంబులు నడలంపఁ దలంచు శివుని విలోకించి యొసరించు
నగవునం దెలుపగు నగజెముగంబును దన మొగంబును నేఱుపఱుప రాని సొబగు
నం గనుపట్టి. వామతను నీమంతినీలలామయన్ను వ నెన్నడుమున కెనగాక యోడు
పడి యున్న యన్నెలవున నమక మిన్నుం దునకలునేయవలయు నని యెత్తిన
తెఱంగునఁ గెంకేలగండగొడ్డలి వెలిఁగె. అంగజభంగం బొసరించు చూపునం
దుదయంబైన చూపును గంతనాళ కాలకూటకాలిమయుఁ గంతసరాంతర పురందర
నీల నీలిమయును బ్రచండతాండవఖండిత బ్రహ్మాండపాదంబును యోగీశ్వరో
పాస్య లాస్యరహస్యవిలసిత పాదంబును బ్రమోదాపాదకంబు లయ్యె. జననీజనక
శరీరంబును విద్యాపురుషపామరస్య సుఖాకారంబును శృంగారశాంతరసమయం

బును బ్రత్యక్షభోగమోక్షప్రదనమయ్యుంబునునై యొక్కమహాతేజం బెనుగుకట్లఁ గన్నులకు మిఱుమిట్లుగొన నిల్చిన దలంచిన తమతలంపీడతెనని వనిత లవసితలం బున సాస్తాంగ దండప్రణామంబు లాచరించి యెదుట నుదుట ముకుళిత కరవు టంబు లిడుకొని మిన్నకున్నఁ గన్నియల కన్నెటింగి తన్ను నెడఁబాయక నేవ నేయం గాయంబునం సగం బొనంగ నని దాక్షాయణి సిగ్గుపడ సాయుజ్యం బిచ్చి యంతర్నితం డయ్యె. అయ్యవనరంబునఁ గమలాస్యల రాక యాలస్యం బగుట యు సామ్మలయొద్దం దలవాకిట నుండు నింటిబిడ్డ లిద్దఱుం దమలోన 128

—❖ వారకన్యలు ముక్తినందిన వార్త నశరీరి ప్రకటించుట. ❖—

ళా. దేవస్థానములోనికీం జని పురంఁధ్రీరత్నముల్ రా రదే
 మో విశ్వేశ్వరదర్శనానవనరంభో శ్రీమహాదేవ నే
 వావాంఛా త్వనో మమ్ము సామ్మును బహిఁద్దావ్వరంబునం బెట్టి చే
 లోవై కల్యము లేక యింతతడ వెంఁదున్నిల్వ రెట్లో యనన్. 129

ఉ. స్థానమువారు వారి నొకఁజూడఁ జలింపకయుండఁ జేయుచున్
 లోనికీ బోయి పంకరుహాలోచనలఁ గుడియెల్లఁ జూచియున్
 గానక సంభ్రమంబు పెరుఁగ న్యెఱఁగండఁగ నందియంబు వో
 నానతియిచ్చె దత్కఠనఁ మంతయు నంబరవాణి గ్రక్కునన్. 130

క. వారు విని వారలలనా, పారాభవభక్తిమహిమ ఁ భక్తులపై గా
 రీరముఱునకుం గలిగిన, కారణ్యముఁ దెలియ నలవిఁగా దనుకొనుచున్. 131

క. గుడి వెడలివచ్చి తమయు, న్నెడకుం జేటికలఁ బిలిచి ఁ యింతుల మమతా
 జడధిజడధినిగున్నతఁ జెడకుండఁగ శివుఁడు మోక్షసంధువుఁ గలిపెన్. 132

మ. శివగేహంబున జ్ఞానపుష్పకలికాఁసీమంబు విఘ్నేశభై
 రవ నారాయణ వాసవుల్ శబరనఁప్రూ డ్దక్షిణామూర్తి తాం
 డవమూర్తి ప్రియధామముల్ వెదకుచోటం జెప్పె నాకాశవా
 ణి వృషాంతుండు సరోజలోచనలకు ఁన్నిశ్చేయనం బిచ్చుటల్. 133

ఉ. ఇందున కింక శంకవల ఁ దింతయు సత్యము కాళహస్తి బా
 లేందుకళాధరుం గొలువుఁ ఁ డిక్కడ మీరు వసించి మోక్షముం
 బొందిన వీరి భక్తై గృతఁపుణ్యు లెఱుంగఁ బ్రతిష్ఠ నేయుఁ డీ
 శుం దలఁకెల్ల మాని యనుఁచుం జని రందఱు వారు సంతటన్. 134

క. తమయేలికసానులపేర మహేశ్వరలింగముల నిఁరంతరభక్తి
 గ్రమమునఁ బ్రతిష్ఠఁ జేసిరి, యమదిక్కైలాసపతిగృహంఁగణాభూమిన్. 135

ఉ. నావుడు భక్తితో విని మఁనఁపరిణామముఁ బొంది యాదవ
 డ్దావరుడుక మహేశునకుఁ ఁ జాగిలి ప్రేమిక్కి మహానుభావ ! నా

భావములోన నందియము * పాకిలె నొక్కటి దీని నానతి

వే వివరంబుగా గరుణ * వేగమ నీకది విన్నవించెదన్.

186

సీ. నకలవేదామృతజలధి గంఢూపించి, డప్పి నంగేతువుల * చప్పిచప్పి
నిగమాల్ల ధన మాత్మ * జగతి నిక్షేపించి. న్యాయ ఫలంబులు * నమలినమలి
ధర్మశాస్త్రముహాష * ధములు నూఱుకత్రావి, బహుళపురాణకూ * పములు ద్రవ్య
యోగార్థసాధనలుల్లం బుపాసించి, పరమత గాంగేయ * మొరసి చూచి

తే. తపము లొనరించి పుణ్యతీర్థములు దిరిగి, వ్రతములన్నియుఁ జేసిన * వారు శివుని
నెఱుంగ రేచలఁ దీపాము * నిభము నెఱుకు, లెఱింగి పూజించి ముక్తులై * రెట్లనంగ. 187

ఉ. జంగమలింగ మంగభవశత్రువు యాదవ రాజుచిత్తవీ
థిం గల సంశయం బెడలఁ దీర్చు దొడంగి చెలఁది పాము మా
తంగము చెంచు పుట్టినవి * ధంబు నదాశివభక్తి తన్నతిం
బొంగిన హేతువు * విన నపూర్వము లేరికి నంచు నిల్లనున్.

188

—*— చెలఁదిపూర్వజన్మమువృత్తాంతము. * —

చ. నకలముఁ బద్మసూతి నిజశక్తి రచింపఁగ విశ్వకర్మపు
త్రకుఁడగు నూర్ణనాభుఁడు మ * దంబున నాతని ధిక్కరించి స్వ
ప్తీకిఁ బ్రీతివృష్టి నేర్పున స్వ * జింపఁగఁ గోపమునకా శపించె గీ
టకత వహింపు మీపు ప్రక * టంబగు పేర నటంచు గ్రక్కునన్.

139

క. ఆయూర్ణనాభుఁ డాతురుడై యేటికి రాకమాను * నన్యాయవిధిం
జేయఁ దలంచినఁ జనునె య, పాయంబలి పద్మజనకుఁ * బ్రణాతుం డగుచున్.

140

ఉ. నాయపరాధ మేమియు మ * నంబున నెన్నక మానిమానన
ధ్యేయ శృపావిధేయ తుది * దీనికి నెయ్యది? యేవనంబునం
బోయి వసించు నే బురువు * పుట్టువు దీఱెకుదాఁకి నానతీ
వే యని విన్నవింప విని * వేధ విధూతవిరోధచిత్తుఁడై.

141

మ. జగదుత్పత్తి విధిప్రధాన ధిషణా * సామర్థ్య గర్వంబునం
దగిలెకా శాపము, ఘుక్తి గల్గెను శివుం * దర్శింప, నందాఁకధా
త్రి గజారణ్యమునందు బిల్వవనవీ * ధివ ర్తివై యుండు మా
త్మగుణాపాదితచక్రసంక * మనినో * ద్రక్షిడ లూతాకృతిన్.

142

ఉ. మున్న చట న్నసింఘనకు * ముక్తిసుఖంబు ఘటింప లింగమూ
ర్తిన్నిలిచెకా శివుం డతని * తీరు ఫణాకృతియండు భక్తిసం
పన్నుఁడు పూజనీయు నొక * భక్తుఁడు నిత్యము వాని నిష్ఠవం
క న్నుగజేసుఁ గొల్చి యెఱు * కం భజియుంతువు గాంతు సౌఖ్యముల్

143

- క. శ్రీనామధేయమున గజ, కాననమధ్యమున బిల్వశిఖరమున శాఖా
స్థానంబుల నిజగుణపరి, ధానవిధానపరీక్షితం దిరుగు మిలన్. 144
- క. ఈజన్మముకంటెను నీ, కాజన్మమె పావనము గ ధారణ్యములోఁ
దేజోనిధి నర్వేశ్వరుఁ, బూజింపు తదీయపదము ధాండం గలుగున్. 145
- క. వినువు విచారము నీ విఠక, నడవిఠ జరింపంగఁ గలుగు ధరిగి పఱపునైఁ
బడినగతి యయ్యెఁ జను మనఁ, దడయక నావిశ్వకర్మతనయుఁడు ప్రీతిన్. 146
- శా. లూతాకీటకమై ద్విదంతవనమాఽలూరదు శాఖాశిఖా
యాతాయాతవిహారజాతనిజగఽర్పావిర్భవ త్తంతుచ
కాశ్రీప్రీతివసింప నంతటను భక్తాగ్రేనరుం డీశ్వరా
ర్పాతాత్పర్యమునం బ్రీసూనఫలవఽత్రవ్రాతముల్ గోయఁగన్. 147
- తే. చెలఁది యుండెను మారేడుఁ చెట్టుఁజేరి, దర్పకారాతి పూజావిధానవేళ
తప్పకుండగఁ బోవుఁదాఽత్పర్య మెసఁగ, సంభ్రమంబునఁ దత్పలాశములఁ గోయ.
- క. ఆకీటము వేణుశలా, కాకల్పితపుష్పపేటిఁ కాపుటి మారే
డాకులలోఁ గూడఁ బడెఁ, శ్రీకంఠాలోకనంబుఁ నేకుఱుక తనన్. 149
- ఉ. ఆతఁడు కేతకీతటినియందు నిజాంగము దోచి తత్పయో
ధాతనమస్తదేహుఁ గలఁ ధాతమహీధరగేహు నర్చనో
పేతునిఁ జేయఁ బిల్వదళఁ పేటికలోఁ బడియున్న లూతయుఁ
జేతికి వచ్చి శంకరునిఁ జేసె విలోకన మంతనుండియున్. 150
- వ. నిజజనహేతు రూపంబగు జలజభవుశావంబుఁ దలంచుకొని యీశ్వరార్చనాజ్ఞా
నశాశ్వతైశ్వరంబవార్యంబగుటయునీకుమున్నెఱింగించిన తెఱంగునదక్షిణకై లాస
నివాసుం బూజనేసి సాయుజ్య సామ్రాజ్యంబుఁ గైకొనియె నింకఁ గాళంబు కథఁ
జెప్పద వినుము. 151

—*— కాళంబుపూర్వజన్మము కథ. —*—

- నీ. గంధర్వకామినీఁ గానఁబు విని తల, లెత్తియాడెను భుజఁ గేంద్రములును
భుజగఁ ఫణారత్నములఁ గీర్తితులఁ బ్రీకా, శించు తమస్సమాశ్రిష్టగుహలు
గుహల ప్రతిధ్వనుల్ ఘమఘమయనఁ బాఱు, నిర్మలలోదకముల ధర్మరములు
నిర్మలతటముల ధినిరుపాధికనమాధి, యోగనిదారతిఁ నుండుమునులు
- తే. మునూతవములునిర్విఘ్నముఁ ముగఁ ఫలింప, భక్తిరక్షించుకొనివచ్చుఁ ప్రీమథగణముఁ
బ్రమథగణభామినీఁ కుతఁ పార్వతీవి, లాసములుఁ గల్గి దనరుకై లాసనగము. 152
- చ. ఘణిపతిహార భావభవభస్మ సుధాకర భూషితాలికే
క్షణ ధవళపీభాకలితఁ సానుచరద్వంద్వభాధిపుఁ ఖిలే

ఖణిలున ఊకవేయ కెఱుంగగ నమకూడదు చూడ నన్నగా
గణితరుచిప్రసారము జగత్త్రయగాహకమై వెలుంగగన్.

153

చ. ఫలముల గాచు నదినుతఃపాణిశుకంబు, వృషంబుఁ గాచు శా
డ్యలములఁ గాచు దంతిముఖి వాహన మక్షతరాజు, గాచు జో
గులయులువేల్పువాజి మదిఁగోరక బోసము, భక్తు లీశ్వరుం
గొలిచిన దాఁకఁ దత్కుఁధరఃకూటగళ త్తఱిసీతటంబులన్.

154

క. అనవరతఫలితకుసుమిత, వనఫలరసమధునదీప్ర)వాహంబులు పై
కొని సెలయేఱులఁ గూడఁగ, మునితతి సంభేదశంకః మునుఁగుం బ్రీతిన్.

155

ఉ. పారదరాశి చంచలతఁ డ బాసి వసించెనొ, శైలమై సుధా
నీరధి నిల్పెనో, కుముదిసీపతికాంతి ఘనీభవించెనో
నారజతాది) ముక్తిలఁనామణి కేళిసుధాంశుకాంతి రా
జీరచితోరుసాధగతిఁ డ జెల్వెసఁగు స్మృనిసిద్ధనేవ్యమై.

156

క. శంభుఁ డొకనాఁడు వేడుక, నంభోజభవాండమందిఁరాంతర్వీధి
శుంభన్నివేశకాంతా, స్తంభం బగుచున్న రజతశైలమునందున్.

157

చ. గరుడుఁడు రాజహంసమును డ గంధగజంబును మేఁకపోతు కా
సరము నరుండు నకృకులఁచందుఁడు నిజ్జీయు గుఱి మెద్దు ని
ర్జరులవిమానముల్ మొదటిఁచావడి మందర సంకడింప శ్రీ
హరి విధి వాసవాదులు నిజఁవసరాశ వసించి యుండఁగన్.

158

సీ. తొంగలి తూల శార్దూలచర్మముఁ గట్టి, భూతిమైఁ దగ నెఱఁపూఁతఁ బూసి
కొన్నైలవిరి జటాఁకోఁకీరమునఁ దాల్చి, బ్రహ్మకపాలహఃఃరములఁ బూసి
యురగేందు) శేషు నుఁ త్తరజం దెముగ వేసి, కర్కొటకుని నందెఁగా నొనర్చి
శ్రవములఁ గంబళాఃశ్వతరుల ధరియించి, తుంబురుఁ గరకంకఁణంబు నేసి

తే. వలయుభూషణనితతిగాఁ జలువకలముఁ జేయుచోఁబ్రియవధూమణిఁ బాయునెడకు
తాళఁజాలక పోయి పాఠాశసీమ, నున్న కాశంబుఁ గోపించి యుగ్రుఁ డపుడు.

159

తే. కొలువునకు వచ్చి నవరత్నఃకోటిఘటిత, వీతికాసీనుడై దైత్యభేదికమల
గర్భముఖ్యులు నేవింపఁగాళమనుభు, జంగుఁ బిలిపించి యిట్లనిఁశాపమిచ్చె.

160

ఉ. వాసుకి శేషముఖ్యుఁడఁవర్ణము నిత్యము నేవనేయ భా
మాసురతప్రసంగనుఖఁమగుఁడవై ననుఁ గొల్వజైతి వా
దోసమువంక మేదిని నఁధోభువనంబున నుండు రాకు కై
లాసముఁ జూడ నన్న వికఁలత్వము నొందునుఁ గాళనాగమున్.

161

- ఉ. నావచనంబు దప్పదు మఁనంబున భీతి వహింపనేల త్రే
తావధియందు ముక్తిసుఖ ఁ మబ్బు గజాటవిలోన లింగమై
భావజనంహరుండు ఫణిఁభావమున న్యసించినాఁడు త
త్సేవ యొనర్చు నీకు నొక ఁ చిల్వకు సర్పన మచ్చరం బగున్. 171
- క. నీవాభుజగముచే నీ,చే వాతాశనముఁ జచ్చి ఁ శివపదసుఖల
క్షీవరు లయ్యెద రరుగుము, నా వేగమె హస్తి గంధఁనాగం బగుచున్. 172
- శా. మాలూరచ్చద నోత్పలాబ్జసితపఁద్య శ్రేణిభారంబు శుం
డాలగ్నం బొనరించి వాస్తి శశిజాఁటసాితమం దుంచి త
త్కాశన్యస్తమణుల్ పడం దుడిచి కేతక్యావగం గ్రంకుచుం
గేల న్నిరముఁ దెచ్చి మైదొడసి భక్తిం బూజనల్ నేయఁగన్. 173
- క. ఏ మును చెప్పిన తెఱఁగునఁ, బామునకుఁ గరింద్రమునకుఁ ఁ బగయై ఫణిచే
సామజ మహిపతి కరటి, గ్రామణిచేఁ జచ్చి భవము ఁ గడతేఱంగన్. 174
- క. సామజ మంబర మయ్యెఱ, బామును నాభరణమయ్యెఱ ఁ ఫణిమడకరులఱ
హైమవతీపతికృపచే, నా మొదటివిరోధ ముడిగి ఁ యభవత్వమునన్. 175
- వ. ఇంకఁ గన్నప్ప తెఱం గెఱింగించెదను వినుము. 176

—*— తిన్ననిపూర్వజన్మవృత్తాంతము. —*—

- ఉ. ఈశు జగత్త్రయేశు దివిఁ జేశతనూభవుఁ డాత్మ నిల్పి ము
క్తాశనుఁడై నమగ్రనియఁమాశిశ యంబున నింద్రకీలనై
లేశుపయం దవంబు రచిఁయించె విపక్షకులక్షయార్థమై
పాశుపతాస్త్రముం బడయఁ ఁ బ్రాగ్విరముఖ్యులు వోద్యమండఁగన్. 177
- నీ జడకొప్ప కేకిం ఁ ఛవుఁద్రాటిచుట్టగా, బినరుహాహితరేఖ ఁ పీకెగాఁగ
సెగలు చల్లెడు కన్ను ఁ జేగుఱబొట్టుగా, శ్రుతి ఫణి యావధఁలతికగాఁ గ
మొడను బున్గలపేరు ఁ మేటితామరలుగాఁ, దోలుదుప్పటి యొడ ఁ దోలుగాఁగఁ
జేతిపినాకంబు ఁ సెలవింటిబద్దగా, హూల మేర్చిన యంపఁకోల గాఁగఁ
- తే. బ్రమధు లెఱుకులు గా నద్రిఁరాజతనయ, శబరిగా నాల్గువేదముల్ ఁజాగిలములు
గాఁగమూకాసురునిఁ బందిఁగా నొనర్చి, శబరుఁడై భర్గుఁడర్జునాఁశ్రమముఁజూరఁగ.
- క. కాఠోలాశనకృతమా, యాఠోలము నేయఁదొడఁగఁ ఁ నలజడి మునిగా
జీఠోలాహల మెనఁగఁ, నాఠోలాంగూలకేతుఁనాశ్రమభూమిన్. 179
- చ. వెఱచిన మౌనివుంగవులు ఁ వివృలత నిర్విడుఁ డంచు శాణముల్
తఱగనితూణముల్ భనువుఁ ఁ దాల్చి వరాహముఁ గూడముట్టి ముం

దఱఱ జనుడెంచి ధూర్జటియుఁ డానొక యమ్మున దాని నేసె న
త్తటి విజయుండు నేసె నొకఁదారుణ బాణమునకా నముద్ధతిన్. 180

క. ఇరువురు నేసినబాణము, లిరుబరులును దాకి తిరిగె యిరువెసలకు న
క్కిరి యిరుమొగముల నట్టవ, తిరువుఁ గొనెను క్రమముతో నతిత్వరిత గతిన్.

క. ఖండేందుధరుని శరముం, బాండవమధ్యముని శరముఁ బ్రక్కలు గాండక
రెండుతల లనగఁ దిరిగెం, జండగతిం బంది గఱచి యశరములు దివియన్. 182

క. హరుఁడు నరుండును గిరి బిరు, దని కొనియాడి చేర యరుదేరఁగఁ ద
చ్చరముల నదియు న్నృతమై, ధరణిపయిం బడియెఁ బర్యంతంబును బోలెన్. 183

క. ఏ మున్నేసితి ననుచుం, దా మున్నేసితి నటంచుఁ దమలోఁ గిటుకై
భీముఁడు భీమానుజుఁడును, భీమాహవకేళి సల్పి యేర్పిరి కిట్టికై. 184

ఉ. సూనశరారియు న్నముచిఁసూదనవుత్రుఁడు దివ్యబాణసం
ధాసమున న్మహాహవము యదర్ప మెలర్ప నొనర్చునొప్పి రిం
తైనఁ గొఱంతలేక తమయందలి తేజము మిన్నుముట్టఁగా
భానుఁడు భానుఁడుం జటులఁభానుపరంపరఁ బోరుకై వడిన్. 185

ఉ. చెంచనుచుఁ ధనంజయుఁడు యచీరికిఁ గైకొన కేయుచుం బ్రతా
పించి రణం బొనర్చు బురఁభేదికిఁ గోపము పుట్టి వీడు న
న్నించుకయేనియుం దెలియఁ డిత్తటి నూకయున్న నీతి గా
దంచు మహేంద్రజాలకుని యట్లాకమాయ బంపఁ బూయుచున్. 186

ఉ. అక్షయతూణమందు నొకయంబకమైనను లేకపోవున
ట్లాక్షణమాత్రఁ జేయ మది యద్యుత మందియు ధీరుడై సహ
స్రాక్షసుతుండు మోఁదె విళిఁఖాసన మత్తటి నెక్కుడించి ఘా
లాక్షునివహాళిఁ బాటలజఁటావళి వీడఁగ శేషుఁ డూడఁగన్. 187

క. బేడిదమగు నాదెబ్బకు, నోడక విల్లెక్కుడించి యుగ్రుఁడు వైచెకా
గ్రీడించువేడ్క ననిలోఁ, గ్రీడించుక వెగడువడఁ బరిస్ఫుట శక్తిన్. 188

శా.కోదండంబుల నిట్టు లొండొరుజటాఁకోటిరముల్ గుఱివ
క్షోదేశంబుల సంసభాగముల సక్రోధంబున స్వేయుచుకా
రోధోంతంబున నట్టహాసములు నాఁర్పుల్ పిక్కటిల్లంగ బా
హాదర్పంబున మల్లసంగరము సేయం జొచ్చి రుద్రార్జునుల్. 189

ఆ. మల్లచఱచికొనుచు యహి పాదఘట్టనఁ, దల్లడిలఁగఁ జేసి యతనువు లించు
కించుకంత వంచి యిరువురుఁ దొడ లప్పుఁగించి వెదకి తెఱపిఁలేమిఁ జేసి. 190

- సీ. చెయ్యిచ్చి యొకకొంతఁ నేవు నేస్తున బల్మి, యినుమడింపఁగఁ జొరఁనిక మలసి
 యొక తెఱంగునఁ జొచ్చి యొండ్ండఁ గాసెలు, దొడికిపట్టుక కొంతఁతడవు పోరి
 యది మాని కొంతఁప్రాఁద్దవనినూఁదివ కాళ్ళు, పెకలించి వడవై వఁ బెనఁగి పెనఁగి
 మఱి కొంతవడి మెడఁ విఱియభుజమ్ములఁ, జిక్కించి యక్కునఁ నొక్కి నొక్కి
- తే. నమముల నొడిసి కబళించిఁ పుకమిమిఁద, నమముగా వ్రాలిబలవరాఁ క్రమము లెనఁగ
 హెచ్చుఁగుండేమియును లేకఁ యీశ్వరుండు, హరిహాయనుతుండు మల్లసంఁ గర మొనర్ప
- మ మదమాతంగము సింధురార్థకముతోఁ మాఝొంచుఁజ్జెర్లాడు పం
 పుదయింపఁ లయకాలతాండవకరుం ఁ శుప్పొంగి గాండ్డివితోఁ
 గదనం బిట్లానరింప నాతఁడు భుజాఁగర్వంబు మాత్సర్యము
 న్నదలం జాలమిఁ జూచి మెచ్చి శివుఁ డంఁతఁ దివ్యతేజంబుతోన్. 192
- శా. వైకుంఠద్రుహిణాదిదేవతలుగొల్వ్వా వామసీమావరో
 ధా కారుండయి నాగచర్మవసనుంఁడై చంద్రరేఖాధరుం
 డై కాశోదరభూషణుం డయి వశఁతునంగ భస్మాంగుఁడై
 లోకవ్యాపకపాండుదీధితికరాఁసుంఁడై వృషారూఢుఁడై 193
- క ప్రత్యక్ష మగుచు సకలా, దితులు జయజయ యనంగఁ దేవేంద్రసుతుఁ
 గాత్యాయనీమనోవారు, డత్యాదరమున సభీష్ట ఁ మమగు మటన్నన్ 194
- శా. ఆనందమ్మునఁ బొందునందనుఁడు సాఁష్టాంగప్రణామంబు లె
 న్నైనం జేసి యొడ ల్వడంకఁగ మనీఁయాజ్ఞానజాతాపరా
 ధానీకంబువ కోర్చి శత్రుదహనంఁ బూర్వం బ్రభాసారథా
 రానిర్యత్పిశయాభిపాశుపతమంఁత్రశ్రేష్ఠ మీవే దయన్ 195
- క ఇదిగాక ముక్తిరమణీ, హృదయేశత్వము వహింప ఁ నీవలయును భ
 క్తమరాశాపాశలవిత్త ' దయావీక్షణ' ప్రసన్నఁతామది ననుడున్. 196
- సీ. పాశుపతాస్త్రోపదేశంబు నేసెదఁ, బరులఁ గెల్వము ప్రతాఁపంబు మీఱ
 సాయుజ్య సామ్రాజ్యఁసాఖ్యమీజన్మంబు, నందు నందవు బంధుఁహరణమునకుఁ
 గాండ్డఁ జేసితి గానఁ ఁ గలియుగంబున మృగ, హంతవై పుట్టి శైఁ లాటవులకు
 నాభేటకార్ణమై ఁ యరిగి యస్మద్రూప, మగుదివ్యలింగంబు ఁ నచటఁ గాంచి
- తే. దేహమోహంబు విడిచి సంఁ దేహ ముడిగి, భక్తిభక్తియించికామితఁపదముఁగాంతు
 వనుచు నర్వేశ్వరుం డనుఁగ్రహమునేయ, ఫల్గునుఁడు తిన్నఁడైపుట్టిపడసె ముక్తి.
- ప అని తత్కథావృత్తాంతం బంతయు మాయాజంగమా కారుం డై నజగజ్జననీజనక
 శశీరుండు నీవృసీంహయాదవమేచినీ కాంతున కానతిచ్చి కృతార్థుండ వయ్యెద
 వమృహదేవుని నివాసంబుఁ గట్టంపు మనుచు సంతర్పితుం డయ్యె నంతట. 198

ఉ. ఎంతయుఁ జోద్యమంది ధరఃశీశ్వరుఁ డీశ్వరుఁ బొందఁ గాంచె నేఁ
 డెంత గృతార్థురా లిది నిశ్చేచ్ఛ విహారము లాననిచ్చె నే
 నెంత కృతార్థుడ౯ జననఁ మెంత కృతార్థతఁ బొందె బట్టనం
 బెంత కృతార్థతం బూరసె * నేమని చెప్ప మదీయ భాగ్యముల్.

199

వ. అని యత్యంత సంతోషితస్వాంతుండై . 200

ఉ. అంగన నాదరించి వసుఁధాధిపుఁ డాక్షణమాత్రలోఁ బుర
 ప్రాంగణభూమి సాహిణి రఁయంబునఁ బల్లనకట్టఁ బట్టనా
 రంగజవంబుఁ గల్గినతుఁరంగమునెక్కి కదల్చి కాళహ
 స్తీం గదియంగ వచ్చి డిగి * చిద్వనధి న్మౌగతేటఁ గ్రుంకుచున్.

201

లయగ్రాహి. మారహరు శైలతనఁయూరముణు
 నంతకదిశారజతవర్షితవిహారముది తాత్మూర్ణ
 మేరుధరకార్ముకసఁరోరుహ దృగంబకు
 ధఃరారథు సరోజభవఁసారథిఁ బురారిఁ
 సారసహి తేందుధరఁణీరసహుతాళన
 సఁమీరఖమఖేశ్వరశఁఠిరుఁ బరమేశుఁ
 శేరి భజియించుచుఁ దుఁమారగిరిపుత్రిఁ
 బరిఁవారసురలం గొలిచి * కోరిక దలిర్చున్.

202

పీ దక్షిణకై లాసఁధరహేమముఖరీన, భోనదీమధ్యముఁభూమియందుఁ
 దిరుకాళహస్తీశుఁ * దిరుగువాఱంగ, జ,లాంతశిలాంతవఁర్మంతముగను
 నేలత్రవ్వించి యఁన్నెలవుననుండియు, రసవర్గమిళితచూఁర్ణంబుతోడ
 నిటికల శిలల సం * దీకుండబంధించి, యామీఁద హిమగిరిఁజాఖువాహ

తే. చండగుసాభైరవాదులఁనదనములును, గోవురావర్ణ వర్తనఁకూటములును
 భక్తిఁ గట్టించి యుచ్చుహిఁపాలవరుఁడు, ధరణి నేలుచునుండె శంకరునికరుణ.

203

శా. నీవారాగ్రశిఖాంత చిద్రసమయాఁనీవారముష్టింపచా
 త్వావాసస్థితదేవ వట్నచుయనాఁధా రూఢభేదప్రతి
 స్థావప్తంభవిజృంభితానననికాఁర్మదావ్కవాటా మహా
 దేవా జన్మజరావిపల్లయదశాఁది క్లేశసంహారకా

204

క. బంధత్రయనాశక భవ, బంధాదికబంధరాశిఁబంధనవిద్యా
 బంధురసమస్తభూత, స్కంధావారేశ భక్తఁకల్పమహిజా

205

పంచచామరము. వటుమాజవాసభేదఁవాదివాగళుండి తా
 జటాకుటివిలంకలగ్నఁచంద్రఖండమండి తా

కటివటీభవద్దిగంతఃకాలకూటఘ్నరా
 నలత్కైవీటభూశిఖాపిఃసద్ధద్వితస్కరా.

206

గద్యము. ఇది శ్రీమత్కాశహస్తీశ్వర చరణ కమలసేవాపరాయణసింగమరమానా
 రాయణ జక్కయనారాయణ తనూభవభవపగాఙ్గుఖి ధూర్జటిప్రణీతం
 బైన శ్రీకాశహస్తీ మాహాత్మ్యంబను మహా ప్రబంధంబునందు
 సర్వంబును చతుర్థాశ్వాసము
 సంపూర్ణము.

శ్రీరామార్చనము.

శ్రీ రామాయనము.

శ్రీ కాళహస్తి మాహాత్మ్యము టీక.

శ్రీకాళహస్తి. శ్రీ=చెలదిపురుగు, కాళము=సర్పము, హస్తి=ఏనుగు, ఈ మూడనుముక్తినందిన స్థలమునకు శ్రీకాళహస్తియని పేరు. ౧. ఆ. 92-93-155 వద్యములం జూచునది.

1. అజుడు=బ్రహ్మ, లూత=సాలెపురుగు, వాతాశనము=సర్పము, సామజము=ఏనుగు, అటవికుడు=తిన్నడను బోయవాడు, రాజీవాక్షీ యుగము=(వార) స్త్రీలజంట:—ఈ గ్రంథమున శివుని కృపచే వర్ధిల్లినట్లు చెప్పబడినవారి వేర్లన్నియు నిందుగలవు. దీనిచే గావ్యార్థము సూచింపబడియె. ఇట్లు సూచించుట యుత్తమ కావ్యలక్షణము. ఆర్యా=పార్వతి.

2. కులపాలిక=కులస్త్రీ.—ఇచ్చట హిమవత్పర్వతము భార్యయైన మేనక. ఆమె యొక్కతను=దేహమను, వల్లికా=తీగయందు, జనించిన, ప్రసూన=పుష్పము. ఇది జ్ఞానప్రసూనాంబకు విశేషణము. ప్రథమ పాదమందు జ్ఞానప్రసూనాంబయనెను పుష్పముజన్మస్థలము, రెండవపాదమందా పుష్పసారభము, మూడవపాదమున దానియందలి తేనె, నాలుగవపాదంబున సారభముచే నాకర్షింపబడి తేనెను గ్రోలుచున్న తుమ్మెదలును గీతయందు బుప్పొడియు జెప్పబడెను. సావయవ రూపకాలంకారము.

లోకమున గోపాది దుర్గుణములు లేని ప్రభువులను జల్లని ప్రభువులని చెప్పట వాడుక. హిమధరాధర మండలేశ్వరయనుటచే బావ్యతీ దేని తండ్రీచల్లని ప్రభువనియు, కులపాలికయనుటచే నామె తల్లి శీలసంపన్నయు, తను వల్లికయనుటచే సుకుమారియు నుండరియు నని స్ఫురించెడి. దీనివలన బావ్యతీ నత్కులప్రసూతి వర్ణింపబడెను. ఇట్లులే తక్కినపాదములందు నూహించునది. చంద్రార్థజూటకోటి=అర్ధచంద్రునిగల జడముడి చివర. శివునకువలె బావ్యతీకిని విఘ్నేశ్వరునకును, సరస్వతీకిని బాలచంద్రరేఖలు మాళియందుగలవు.

3. వ్యాకీర్ణస్థితి=భయముచే జెదరిన స్థితియందు.

బొకారా...వర్ణంబు=భాయను నక్షరము. భైరవుని వాహనము కుక్క. అది భా భాయని మొఱుగును.

4. i. కానరాసురుడు=నుహిషాసురుడు. వీనిని జంపునపుడు దుర్గాదేవి యతనిఁ బడవైచి మొడఁద్రొక్కి శిరముఖండింపఁగా నా నెత్తు రామోపాదములకుఁ దగిలి స్త్రీలు విలాసముగాఁ బాదములకుఁ బూసికొను లత్తుకవలఁ బ్రకాశించెనని భావము. ii. ఘర్మవాఃకణరాజః=చెమట నీటిబిందువుల వరుస. స్తనములందుఁ బుట్టిన చెమట బిందువులచాలు దుర్గాదేవి కంఠమున ముత్యముల సరమువలఁ బ్రకాశించెను. iii. అట్టహాసముచేయుఁగా ఆ నవ్వుకాంతి మోమున వ్యాపించి శృంగారవతులు మోమునకుఁ బూసికొనెడి పుష్పాడివలె నుండెను. iv. యుద్ధ కాలమున లేచిన ధూళియె యామెకు మేలిముసుఁగు. —వీరశృంగారమూర్తి= యుద్ధవర్ణన మగుటచే వీరరసము, శృంగారము వర్ణించుటచే శృంగారరసము. “హాకి నరికిఁజూడనందంద శృంగార వీరరసము లోలి విస్తరిల్ల” భాగ. అను దాని ననుసంధించునది.

5. సర్గస్థిత్యవహారములు=సృష్టి స్థితి లయములు.

ఈయన యద్వైతీయని ౨ ఆ. 131 వ పద్యమువలనఁ జెలియుచున్నను

తే. జగదధీశ్వరుఁడగు మహేశ్వరునియందు,
 నకలజగదంతరాత్మఁడౌ శార్ఙ్గియందు
 భేదవిజ్ఞాన మెయ్యెడ లేదు మాకు
 నైనఁ దరుణేందు శేఖరునందు భక్తి.

యని భర్తృహరి చెప్పినట్లు పూర్వజన్మవాసన బలమునఁ గేవల శివభక్తుఁ డగుటఁ దక్కిన దేవతల ధ్యానింపఁడయ్యెను.

కవులు తా మేయే పూర్వగ్రంథములఁ బఠించి భాషాజ్ఞానము సంపాదించు నొనిలో యాగ్రంథముల కర్తలను గ్రంథావిని గృతజ్ఞతచే స్మరించుట సంప్రదాయము. ఈయన దానిని బాటించినవాఁడు కాఁడు.

షష్ఠ్యంతములు=షష్ఠీవిభక్తి ప్రత్యయములంతమునఁగలవి. యత్కరోషీయదశ్నాసి, యజ్ఞాహూషి దదాసియత్, యత్తవస్యసి కాంతేయ తత్కురుష్వమదర్శా” వ్చవి యుండుటచే నార్యులు తాముచేయు కార్యములను భగవంతున కర్పింతురు. అట్టిచ్చునపు డెవ్వనికిత్తురో యతనికి ననివానిపేరు షష్ఠీవిభక్తియందుఁ జెప్పట యన్నిజాతులవారియందును స్వభావము. ఉత్తరములు వ్రాయునపు డును “మ-రా-రా.....వారి సమ్ముఖమునకు” అని వ్రాయుదుము. షష్ఠ్యంతముల యుత్పత్తి కిదేకారణము. షష్ఠ్యంతపద్యములకు సంఖ్యానియ మములేదు. షష్ఠ్యంతము నన్నయభట్టకూడ వాడియున్నాఁడు.

11. నాదబిందు కళాతీతేశునకు=నాద మనగా కంచుగంటమ్రోగునట్లు కలుగు దీర్ఘమైన ధ్వని. బిందువనగా అనుస్వారమునకుఁ దరువాతఁ గలుగు ధ్వని. కలయనగా నాదముయొక్క ఏకదేశము" వీని నతిక్రమించిన వానికి.
 17. పారదము=పాదగనము. టంకము=ఉలి. కడంగరీయము=పొల్లు కనవుమే సెడి యెద్దు.
 20. తూచా=సంస్కృత సముచ్చయములైన తు-చ. వర్ణనిర్దేశమందు దీర్ఘము. కొంచెమైనను విషవక యని యర్థము.
 23. ఇందలి పెద్దపాదములు నాలుగు వరుసగ బ్రాహ్మణ,క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్రుల కన్వయింపవలెను. వారి యందఱయందఱ రాజయోగలక్షణములు చెప్పబడినవి. i. నిత్యములు=సంధ్యావందనాదులు. నైమిత్తికంబులు=వ్రతాదులు. ii. సంగ + రహితబుద్ధియనియు శాంత + నవస్ఫూర్తియనియు రాజయోగపరము. సంగర + హితబుద్ధి, శాంతనవ+స్ఫూర్తి యని క్షత్రియధర్మపరము. శాంతనవుఁడు=భీష్ముఁడు. వైరి=శత్రువులు-కామక్రోధాదులు. iii. మహార్థ + ప్రభా + అసమానస్థితియని వైశ్యపరము. మహార్థ + ప్రభాసమాన + స్థితియని రాజయోగి పరము. అర్థము=ధనము-నివృత్తి. కోశములు=బాక్కనములు. అన్నమయము, ప్రాణమయము, మనోమయము, విజ్ఞానమయము, ఆనంద మయమనెడి పంచకోశములు. iv. రాజయోగులవలెనే కష్టజీవులగు శూద్రులు నెండ-చలి-గాలి లక్ష్యపెట్టరని భావము.
 24. కామినీజనులు=స్త్రీలు. కామిని యనుటచే వారస్త్రీలని యిచట గ్రహింపఁదగు. నాదబిందు కళలఁగూర్చి 11 వ పద్యము టీకఁ జూడుడు. బంధములు=జాలంధరము-ఉడ్డినములోనగు యోగబంధములు. ౧ ఆ 146 ప, టీకఁ జూడుడు. శుకవాక్యము=శుకయోగివాక్యము. మోహ + రహితవృత్తి. అనంగరహస్య విచారము=బహుశాఖలు లేక యేకమార్గముననుండు తత్త్వవిచారము. బహుశాఖా హ్యనంతాశ్చ బుద్ధ యోరవ్యవసాయి నామ్. అని భగవ. ఇది యోగిజన పరమైన యర్థము.
- బంధములు=కొక్కొక్క ప్రసిద్ధములైన రతిబంధములు. కళలు=పాడ్యమి మొదలాయా తిథుల యంచాయా యవయంబులనుండు చంద్రకళలు. నాదము=వీణాది నాదము. శుకవాక్యము చిలుకపలుకులవంటి పలుకులు. మోహర + హితవృత్తి=మొగ్గరములందు హితమైన వ్యాపారము. అనంగుఁడు=మన్మథుఁడు. ఇది వారస్త్రీపరమైన యర్థము.
25. అరగంటం గనుఁగొంటం=నాసికాగ్రమందు దృష్టి నిలుపుటచేత నిట్టిదృష్టికలుగును. మందగతి=యోగులు త్వరగా నడచినయెడల బ్రాణశక్తి గోలుపోవు

దురు. పూర్ణాహంకృతి=అహంకారశూన్యత. ఉన్నతనవ్యరతిఁ=బాలోన్నత విశాచవదేవ' యన్నట్లు యోగులు పిచ్చివారివలె నటించుట. 'నత్త్వము= సత్త్వగుణము. మృదితపద్మాభ్యన్నతిఁ=కొట్టఁబడిన శంపద యభివృద్ధిచేత, ఇది యవధూతపరమైన యర్థము. ఏనుఁగుపరమైన యర్థము నులభము.

26. సిబ్బితి=సిగ్గు.

17. మొదలు 23 పద్యములవఱకుఁ బురపర్ణనము. ఇన్నిటియందును గవి యోగవిషయము నుపమించియున్నాఁడు. దీనివలనను గ్రంథమం దచ్చట నచ్చట యోగవిషయమే వ్రాసియుండుటను ధూర్జటి యోగాభ్యాసపరుఁడని చెప్పవచ్చును.

28. శక్తిత్రయము=ప్రభుమంత్రోత్సాహ శక్తులు. జ్ఞానబలక్రియాశక్తులు. రాజ శేఖరుఁడు=i. రాజశ్రేష్ఠుఁడు ii. చంద్రమాళి. శతకీటి=మాయావరాహము. కరటి=ఏనుఁగు. కుఱర=కులపర్వతములు.

30. కేదారకంకణము=పంచలోహములంగూర్చి చేసిన కడియము. గోణాము= గోఁబి. (రూ. గోవణము. గోణము). నందిగట్టిన=నందిటఁగట్టిన.

33. సామిధేని=సమిధ.

35. ఈ పద్యమున మాటలాడునది జంగమురాలు. వినువాఁడును జంగమువాఁడు. కావున వారు తెలుఁగున మాటలాడినను స్వసంప్రదాయ కర్ణాటకపదము లుపయోగించుట దోషముగాదు. ఆ యుపయోగింపబడిన కర్ణాటక పదము లన్నియు నగ్రామ్యములు వ్యాకరణ సమ్మతములు. దీనియందుఁ గవిపాటించిన నియమములన్నియు గమనింపక కొందఱు కవిపాత్రోచిత భాష యుపయోగించె నని తామన్యభాషా గ్రామ్యాసంప్రదాయ పదము లనంగతముగ నుపయోగిండుట శోచనీయము.

బిజమాఘ=విజయము చేయుము. దేవరు=దేవరవారు, గౌరవార్థంబున బహువచనము. బిడార=విడిది యిల్లు, మూర్తమాడి=కొంచెమునేవు విశ్రమించి, మాడబేకు=చేయవలయును. ఇవి కన్నడపదములు. నడలింగమూర్తి=నడచు లింగ మూర్తి. తనివు=త్పత్తి. విజితకందర్ప=రూపమున మన్నఱుచి జయించినవాఁడా. శివుఁడు విజితకందర్పఁడే కదా.

47. కెంపులు=పండ్లనొక్కులు. రాజ మందర నిలిచె సంభోజపదన=చంద్రుఁడ కెదుటనుండు కమలమెట్లు కాంతిఁబాసి యుండునో యట్లే భీతిచే రాజునెదుట నిలిచినదాసి ముఖము వన్నెవాసి యుండెనని గ్రహింపవలయును.

50. దేహము నేల తగులకుండుటకు "బిగువైన పీనకుచభారము" కారణము.

51. మనువు=మంత్రము.

52. హిండనము=వ్యాప్తి.

59. నమశ్శివాయ=సంస్కృతపద మనుకరణరసితముగఁ బ్రయోగింపఁ బడినది. "ఆశ్చర్య సంతాపాద్యర్థంబుల ననుకరణంబులు రామి దోషంబుగాదు. ఉ. అంటితి నమశ్శివాయ పాపాత్మ్యురాలి. జయజయ శంకర. నమోవిశ్వసృజే వినమెన్నఁడు." సులభ వ్యాకరణము.

65. పక్కణము=బోయపల్లె. ఖరళీ=గరడి.

81. అవటము=పల్లము.

83. ఇందు దడలకుఁ బ్రాసము. చూడుము 4 ఆ 189 పద్యము. ఈ ప్రాసము భారత కవులకు నమ్మతము.

88. జీవతా=జీవత్వము.

92. ఉదవసితము=ఇల్లు.

101. నీవార ముష్టింపచులు=ఋషులు.

108. జ్యోతిః ఈ గ్రామము కడపపురమున కేమమ్మెళ్ల దూరమునఁ బెన్నయొడ్డున నున్నది. సిద్ధపటము జ్యోతికి మూఁడుమ్మెళ్ల దూరముననున్నది.

116. తాటంకవతి=ముత్తైదువ.

118. పొందు=యోగ్యమైన ఫలము.

122. కంచుకము=రవిక. వ్యజనము=వీసనకట్టి.—గంధసారా...న్యము=మలయ ప్రవృత్తమునుండివచ్చు గాలియందు క్రీడింపనిచ్చవుట్టిం చునది. విక్షిప్త...తలము =చల్లిన నీళ్లనుండి వుట్టు నావిరిగల భూప్రదేశముగలది. అధ్వగా...కంబు= బాటసారుల కాయాసమిచ్చునది. ప్రాణే...కారి=భార్యల కౌగిలింతలకు విష్ణుము కలిగించునది. ఘర్షోదకము=చెమటనీరు. అంబరా...తాప=అంత రాశమునందును, భూమియందును, నీటి ప్రవాహమందును సంచరించు న్వభావముగల జంతువుల యన్యోన్య ప్రదేశములందు సంచరించు కోరిక వర్ధిల్లఁ జేయు తీక్షణతాపము. అనఁగా నెండవేడిమికిఁ దాళఁజాలక ఆకాశమున సంచరించునవి భూమియందు సంచరించిన సుఖముగ నుండుననియు, భూమి యందుండునవి నీళ్లలోనుండిన సుఖముగ నుండుననియు, నీళ్లలోనుండునవి భూమియందుఁగాని యాకాశమందుఁగాని యుండిన సుఖమనియుఁ దలంచు చుండెనని భావము. ఉష్ణాగమంబు=ఎండకాలము.

124. అహమన్నమ్=ఇది అన్నసూక్తములోని వాక్యము. అత్యాసక్తితో భుజించె నని భావము.

125. వంచశిఖి=నాలుగుప్రక్కల నాలుగుమంటలు మీఠన నెండ.
132. పోత్రము=పందిమూతి. బ్రహ్మవిష్ణువులు నే నెక్కుడు నే నెక్కుడని తమలోఁ దాము కలహించి శివునియొద్దకుఁబోయి మాలో నెవరెక్కువ తెలుపుచుని యుడుగఁగా నా శిరస్సుగాని పాదములనుగాని చూచివచ్చిన వా రెక్కువ యని యాయన చెప్పెను. అప్పుడు బ్రహ్మ హంసయై శిరముచూడ నేగిరి పోయెను. విష్ణువు వరాహమై పాదములను జూడఁబోయి యెంతకాలము పోయినను నవి గానరామి విసివీవచ్చెను. బ్రహ్మహంసమై పోవుచుఁ దన కెదురుగ శివుని శీరమందుండివచ్చు మొగలిరేకుతోఁ దనస్థితి తెలుపఁగా నీవు శిరము చూచితినిని చెప్పుము. నేనును సాక్ష్యము పలికెదనని చెప్పెను. ఆ కారణముచే శివుఁడు తనకు మొగలిపూలు పూజార్పణములు కావని శపించెను.
135. చదలేఱు = ఆకాశగంగ.
146. మరున్నెచికి=దేవతాధేనువు, కామధేనువు. సిద్ధాసనము, పద్మాసనము, కూర్మాసనములోనైన నవి యోగాభ్యాసవేళ యోగులు కూర్చుండు విధములకుఁ బేర్లు. నాడీశోధనము = ప్రాణాయామధేదము. ఆధారబంధము = మూల బంధము. ఉడ్డినబంధము = నాభియూర్ధ్వార్ధో భాగములను వీఁచునకుఁ దగులునట్లు లాగుట. జాలంధరము=కంఠమువంది తొమ్ముదగ్గఱ గడ్డము స్థాపించుట. షట్పక్రములు=మూలాధార చక్రము, స్వాధిష్ఠాన చక్రము, మణిపూరకము, అనాహత చక్రము, విశుద్ధ చక్రము, ఆజ్ఞాచక్రము. జ్ఞేయము=దెలియఁదగిన పదార్థము. జ్ఞాత=తెలిసికొనువాడు. జ్ఞానము= తెలివి.
147. సువర్ణ.....మణి=మేరు పర్వతము విల్లుగాఁగల శివుని యుతఃపురస్త్రీ= పార్వతి.
153. ప్రతి=ఈ సంస్కృత పదమునకుఁ దెనుఁగునఁ బ్రత్యేక ప్రయోగము గలదు.
156. అవిముక్తము=కాశీ.
158. సామజపూజ=ఏనుఁగువలని పూజ. సామజారి=గజాసుర విరోధియైన శివుఁడు కాళహస్తియందుఁ జచ్చుదోమ, యేనుఁగు, కాముకుఁడును శివత్వమునొందు దురని భావము.
162. గుణ=సత్త్వ రజస్తమోగుణములు. ఇషణములు = దారేషణధనేషణ పుత్రే షణములు, తారకాక్షర=శ్రీరామమంత్రము. “శ్రీరామ రామరామేతి, రమేరామే మనోరమే. సహస్ర నామతస్తుల్యం రామనామపరాననే”. యని శివుఁడు పార్వతి కువదేశించెను. ప్రణవము తారకమే.

163. ఇందతా...హంతా=ఇది యనుభావమును, నేను అను భావమును.

— శ్రీ ద్వి తీ యా శా వ్స ము. ౪౬ —

- 1. శ్రీ...ఖని=మలయ పర్వతము గాలి పరంపరయొక్క స్పర్శము మొదలైన విషయములను ఆస్వాదింపని (సుఖస్పర్శాది విషయముల నాసక్తి గలిగింపని వేదాంత) విద్యకు గనియైన వాడా! ఈ యాశావ్సమునఁ జెప్పఁబడు విషయము లిందు సూచింపఁబడినవి. శ్రీఖండాచలేత్యాదిచే బ్రహ్మ విషయము, ముని...శాఖయనుటచే ఋభువు కథయు, శ్రీకాళహస్తియనుటచే శ్రీ, కాళ, హస్తల చరిత్రము సూచితము.
- 3. స్వస్తికహస్తలు=భయముచే జేతులు జోడించినవారు. బొటనవ్రేళ్లను వంచి తక్కిన వ్రేళ్లను జూచి రెండు మణికట్టులను జేర్చిపట్టిన స్వస్తికహస్తమగును. భయముతో మాటలాడుట, వాదమొనర్చుట, కీర్తించుటయం దీహస్తమభిసంఘటించును. కింకర్వాణులు=నేవకులు.
- 6. తులాకోటి ద్వయంబు=రెండవలు.
- 18. ఓరంతప్రాద్దు=చాలబ్రాద్దు పోవువఱకు.
- 22. ఉన్న కార్యములు=తక్కిన పనులు. స్వభార్యతో నైనను నిషిద్ధ పనులు రమించుట పాపమునకు హేతువు. దాని ఫలము దుష్టసంతానము.
- 25. అలరమ్ములు=పుష్ప బాణములు.
- 28. చార్వాక మార్గము=ప్రత్యక్షముగ గోచరించునదియే ప్రమాణముగాని తక్కిన దేదియుఁ బ్రమాణముగఁ గైకొనని నాస్తికుల మార్గము. వీరికి సర్వము శరీర సౌఖ్యమే.
- 29. కుల...దూరంబులు చేయుట భ్రష్టులకు యోగులకుఁగూడ సమానమే. సంసారమగునులు భ్రష్టులై కులాచారాదులు వదలి సరకమునకుఁ బోదురు. యోగులు జితేంద్రియులై కులాద్యతీతులై సర్వసమదృష్టులై మోక్షము నొందుదురు.
- 30. కాదంబరి=కల్లు.
- 41. గగ్గలకాడు=గింజలేని కంకి=నిస్సారము.
- 49. వేఢోండము=బ్రహ్మాండము.
- 56. జాతొప్పన=జాతు నొప్పన నని యుండవలయు. ఉదంతమగు తద్గర్భాథ విశేషణమున కచ్చువరమగునపుడు నుగాగమము రామికింగారణము మృగ్యము. శేగుణులు=ఎఱ్ఱని నదిలు.

62. పొలను=మాంసము. బరికట్టియ=అలుగులేని యింటి. కఱుకుట్లు=ఇనుప సలాకయందుఁ గ్రుచ్చి కాల్చెనే మాంస ఖండములు. పదడు=బూడిద.
68. ఝంఝా=గాలివాస.
69. పిడి యేనుగు=ఆడేనుగు.
94. మర్కటకము=సాలె పురుగు.
101. మూరింబోవ=అతిశయింపఁగా
106. ఊర్ణనాథము=సాలె పురుగు.
112. అజ్జతా సంతమసము=అజ్జా నాంధకారము.
120. దృషదావళి=తాల సమూహము.
122. రేపాడి=ఉదయము.
123. లోకనయనుండు=సూర్యుడు.
130. విపులా వాలము=భూమియను పాది. పలాశాంతర=ఆకుల నడుమ.
131. అద్దేవుడు=విష్ణువు.
134. చిందస్మృతంబు=చిందున మృతమని యుండవలయును. నుకారాగమము రామి దోషము (చూ. 56 వ ప, టీక).
137. అచ్చభల్లము=ఎలుగు బంటి.
140. పగ=శత్రువు.
145. మాలూరము=మారేడు.
146. క్రోళ్లు=క్రోవులు.
153. ఈడిది=ఈడి + ఈడి=క్వావ్యకేకార సంధియామ్రేడితమందైనను సాధువు గాదు.
158. చిరంటి=ముత్తైదువ. ఘంటా పథము=విశాలమైన బౌలు.
159. ఆజవంజవము=సంసారము.

— శ్రీ తీయా శ్వాసము. —

1. శ్రీధర... శోణారాజీవ=విష్ణువు శివుని నర్చింపవలయునని సహస్రకమలములు నేకరించి పూజించు సమయమున నొక కమలము తక్కువ పడెను. దానిని మాటుగ విష్ణువు తన కంటిచే నర్చించెనని శైవపురాణ కథ. దీనిచే నీయా శ్వాసమునఁ దిన్నఁడు తన కంటినే శివున కర్చించు విషయము సూచితము మనో...వైద్యయనుటచే నతీర కథ సూచితము.
3. పాత్తపినాడు=పాత్తపి ముఖ్యప్రదేశముగాఁగల దేశము. ఈపాత్తపికడప మండలమునందలి రాజంపేట తాలూకు టంగటూరు గ్రామమునకు మూడు

శ్రీ కాళహస్తి మాహాత్మ్యము టీక.

మొల్లలోనున్నది. ఉడుమూరు=దీని నిప్పుడు ఉడుముల పాడు అని యందు రఱు. పక్కణము=బోయవల్లె.

4. స్తబ్ధరోమ విపాణము=పందికొమ్ము. ముక్తకంచుకము=కుబునము విడిచిన పాము. ఏనుగు కుంభస్థలము, మేఘము, పందికోఱ, శంఖము, మత్స్య శిరము, పావ పడగ, ముత్తైపుఱజప్ప, వెదురు వీనియందు ముత్తైములు వుట్టును.
6. పాటుటాకులు=ఋషులు లోనగువారు వస్త్రములకు మాటుగాఱట్టుకొనెడి యొక విధమైన యాకులు.
7. తవిడచేలు=రాగిచేలు, వెఱబొమ్మ=పక్షులు బెదరుటకై చేలయందుంచు వికారపు బొమ్మలు.
8. ఆరబములు=పైర్లు.
9. గోవాల్లు=యశావన పురుషులు. ఇది నిత్యబహు వచనాంతము. దీని కథని కొక్కడేక వచనము గోవాఱు అని కల్పించుట యవిచార మూలకంబు.
12. కరకరి=రాపిడి - విరోధము. బర్హాంబరము=ఆకుచీర. గసికకోల=మొదలు చెక్కెబసిన కొయ్య.
16. ఈ పద్యమున ఆఱు నెమిళ్లకు శబరకాంతల కచముల కుపమానోపమే యములు చెప్పఱడినవి. ఆఱు నెమిళ్లకుఱ బెద్ద బించెము లుండవుగాన నీ యుపమాన సారస్యము చింత్యము.
24. గర్భమునందున్న శిశువు జననానంతరము చేయఱబోవు కార్యములిందు సూచింపఱ బసినవి. గర్భిణీస్త్రీకిఱ గలుగు కోరికలు, ఆమెచేయు వింతచేష్టలు గర్భమం దున్న శిశువు లక్షణము దెలుపునని శాస్త్రప్రసిద్ధము.
32. గుంజా=గురిగింజ.
35. మృగయా=వేట, గునుకుంబాలు=ఒక విధమైన గడ్డిగింజలు, ప్రాలు= బియ్యము. కీచక తండులము=వెదుగు బియ్యము, కొట్ర=ఎనరు, ఉప్పి= ఆవిరిపోక యుసికించి, ఆవించి=ఆవిరికిఱబెట్టి, కాలింగ భంగములు=నేల గుమ్ముడు బ్రద్దలు, గుడా=ద్రాక్ష, గుడ=బెల్లము, గుడపుప్ప=ఇప్పపూవు, సరకట్లు=వీణెమెట్లు, గుమ్మెట=తుడుము.
41. ఉపదంశము=ఱుగుఱాయ.
46. గిద్దులు=ఒక విధమైన ఱేగలు, విడివేఱు=పక్షులను బక్షులపై విడిచి యాఱును వేఱు. పాదివేఱు=పెంపుడు పిట్టలను నొక చో నుంచి వాని ధ్వనులచే నాక ర్షింపఱబసినచ్చు పిట్టలను బట్టువేఱు.

55. కచ్చడము=గోచి, యండమాల=తెగినతలల దండ.
58. రొక్కారొక్కముల్=వలువిధములై నవి.
65. ఏనుట్టంబులు=ఏచుట్టములు. ఇది త్రికపూర్వ కర్తృభారయముగావున చకారమునకు సకారాదేశము. దీనిని గొండఱు గ్రామ్యమని భ్రమింతురు. ఒడిపిళ్లు ఆహార విశేషము.
71. 65 మొదలు 72 వఱకుగల పద్యములు బాలవాక్యములవలె ముద్దు లాలు కుచు స్వభావసిద్ధముగనున్నవి. ఈ పద్యము పానకములోని పుల్లవలెనున్నది. ఈమాటలుగాని యిందలి భావముగాని బాలునకు సహజముగఁ దోఁపదు.
82. కారాకూరము=(కాదుకూడదని) బలాత్కారము.
87. అద్రరాజల్లుని=శివుని. అద్రరాజు నల్లుని యని యుండవలెను. షష్ఠీసమాసంబున నుగాగమురామికిఁ గారణము మృగ్యము.
93. అందీయ=ఇది శబ్దపల్లవము.
105. గంధూషజీవనము=పుక్తిటిసీళ్లు. నేకము=తడుపుట.
129. హాలాహలభక్త=విషాహారము.
144. గ్రావేయకము=కంఠహారము.
147. కూటమి...సౌఖ్యములు=ఇందుఁబడఁతుల కనఁగా స్వభార్యలకని గ్రహింపవలయుఁ గాకున్న రాజునందుఁ బరస్త్రీనంగమదోష మారోపించిన దోషము కవి యందారోపింపవలసియుండును.
149. రేపాడి=ఉదయము. వర్షగర్భము నడవకపోయె=గర్భముతువులందు వర్షించె ననుట. విదియల...దటీగె=విదియనాటి చంద్రుని రెండుకొమ్ములు సమముగా నుండిన పదార్థముల వెలలు సమముగా నుండును. కుడిచేతి ప్రక్కకొమ్ము తగ్గిన కొలుచు పదార్థములును-ఎడమచేతి ప్రక్కకొమ్ముతగ్గిన తూనిక వస్తువులును జక్కఁగ ఫలింపక వెలలు హెచ్చును. కన్యభిన్నింపదయ్యె=సూర్యుఁడు కన్యా రాశియందుఁ బ్రవేశించినపుడు చినుకులుపడకుండుట వర్షములులేమి సూచించును
152. మల్లె=ఒకవిధమైన తెగులు.
155. ప్రాసమున లఘులఘురేఫములకు మైత్రిగలసియున్నది. ఈ కవి రేఫఱకారమైత్రి సంగీకరించినట్టు లితరప్రయోగములు (1 ఆ 53. 2 ఆ. 44. 3 ఆ 71 చూడుడు) లేవు గనుక నిండుమాత్రము గలియుటకుఁ బ్రమాదమే కారణము. కఱపు ఇది యుభయరేఫములుగల శబ్దముకాదు.
170. లూలామాలపుమాటలు=మోసపుమాటలు.

- 181. జంబుకేశ్వరమున జలలింగము. అరుణాచలమున సగ్నిలింగము. చిదంబరమున నాకాశలింగము. తిరువాలూరునందుఁ బృథివీలింగము. కాళహస్తియందు వాయులింగము ఇవి పంచలింగములు. కాళహస్తియందు గర్భగృహమందు గాలి వచ్చుటకు మార్గమేమియు లేకున్నను గాలిచే గదలునట్లు దీపము కదలుచునే యుండును.
- 185. ఉల్లాముల=అపీతకుచాంబ. అల్లామల=అరుణాచలము, మల్లాన = భూమి యాశ, పొన్నాన=బంగారుమీఁది యాశ, పెల్లాన=స్త్రీమీఁది యాశ.
- 187. వికృమసింహపురి=నెల్లూరు.
- 210. కాళవనపౌభవ=తెల్లు వనమునందుఁ బుట్టినవాఁడా. దురితగిరి దేవేశ =పాప మను పర్వతమునకు నిందుఁడైనవాఁడా.
- 225. అష్టాపదగిరి=బంగారుకొండ. అష్టాపదగర్భ=బ్రహ్మ.

— చ తు ర్థా శా వ్స న ము. —

- 5. వైశ్య=వేశ్యాజన సంబంధమైన.
- 10. పంకించిన=పూసిన.
- 15. చతుర్జాతి=పద్మిని, చిత్రిణి, శంఖిని, హస్తిని యని స్త్రీలు నాలుగు తెగల వారు గలరు.
- 16. పరివాదిని=పడుతంతెలు గల వీణ. యథాసంఖ్యాలంకారము.
- 41. దారు... భుజంగుఁడు=దారు కారణ్యమందలి మునీశ్వరులు శివభక్తి శూన్యులై తపస్సుచేయుచుండ శివుఁడు నగ్నజంగమ వేషమునఁబోయి వారి స్త్రీల పాతి వ్రత్యమును జెఱిచెను.
- 52. తొంగుండెడు=శయనించెడి. దీని శబ్దవల్లవక్రియగా గ్రహించినఁ గార్వర్థ కేతనంధి దోషము తొలఁగు.
- 53. తిరు=శ్రీయర్థమిచ్చు ద్రవిడపదము.
- 54. కుఱుమావు=కొంచెము మాసిన.
- 55. అద్దమరేయి=అర్ధరాత్రము.
- 56. భేశరేఖావతంను=చంద్రరేఖను దలపువ్యుగాఁగల శివుని.
- 58. కనకనభ=చిదంబరము.
- 59. ఉచ్చావవ=అనేక భేదములుగల, పాటచ్చర=దొంగ, వియత్=అకాశము,
- 62. ఇభరత్నము=విరావతము. తరురత్నము=కల్పవృక్షము, వధూరత్నము=లక్ష్మీదేవి, ధేనురత్నము=కామధేనువు, క్లౌ=చంద్రుఁడు, హరిరత్నము=ఉచ్చైశ్రవము.

68. హేళి=సూర్యుడు.
69. తిరుకాళశైలము=దీనిని రామగిరియందురు.
96. ప్రోములు=ఒక విధమైన జంకలు.
108. జీవులం గొట్టురట్టున కొడిగట్టు వేలువు=యముడు.
122. తొల్లిక=పాతవంటి సాధనము.
127. ఒక జేహమై=అర్ధనారీశ్వరుడై.
128. వెడలుపాటి=వెడలుపైన.
132. జడధీజడధి=జడమైన బుద్ధియనెను నముద్రమునందు.
190. మల్లచటచు=భుజములు తట్టుకొను.
196. లవిత్రము=కొడవలి.
201. పల్లన=గుట్టములోనగువాని నెక్కునపుడు క్రింద మెత్తగానుండుటకై కట్టి మీదవేసి కట్టెడు గంత=జీని.
202. మఖేశ్వర=సోమయాజి. ఖ=ఆకాశము. పంచభూతములు-సూర్యచంద్రులు-సోమయాజి. ఇవి శివునకుఁ దనువులుగావున నాయన యష్టమూర్తియని పిలువఁబడెను.
203. అఖువాహ=విఘ్నేశ్వరుడు.

స వ ర ణ.

ప్రథమా శ్వాసము.

పద్యము.	పాదము.	తప్ప.	బిచ్చ.
35	1	బిడారు	బిడార
49	2	లజా	లజ్జా
88	2	జీవిత	జీవతా
98	5	—	వై

ద్వితీయా శ్వాసము.

పద్యము.	పాదము.	ప్రథమా శ్వాసము.	ద్వితీయా శ్వాసము.
25 వ పుట.		ప్రథమా శ్వాసము.	ద్వితీయా శ్వాసము.
27 వ పుట.		ప్రథమా శ్వాసము.	ద్వితీయా శ్వాసము.
34	4	బాసర్పు	బాసర్పు
65	1	అంచలు	అంచల
68	1	మహాగ్రీష్మ	మహాగ్రీష్మ
70	4	విడి యేనుగు	పిడి యేనుగు
71	2	తోడుగ...తోడుగ	దోడుగ...దోడుగ
75	3	స్యస్తాంజలి	స్యస్తాంజలి
128	4	నయనంబ	నయనుండ
130	4	ఫలా శాంతర	పలా శాంతర
137	3	నిధాన	నిదాన

తృతీయా శ్వాసము.

5	3	నుండు	నుండు
157	5	బండు	బండువు
180	3	దీరిని	దీఱని
210	1	వత్సల	వత్సల.

చతుర్థా శ్వాసము.

25	3	షల్లమై	షల్లమై
91	1	జాలముల	జాజలము

ప్రకటన.

శ్రీమదాంధ్ర వాల్మీకి రామాయణము.

రెండవ కూర్పు.

వావిలికొలను సుబ్బారాయ విరచితము.

సంస్కృతమున వాల్మీకిమహర్షి రచించిన శ్రీమద్రామాయణమునకు సరియైన తెలుగు పద్యకావ్యము. శైలి మిక్కిలి సులభము. సర్వజన మనోహరము. ఇది యాంధ్రదేశంబునంజెల్ల వ్యాపించి యున్నందున విశేషము వ్రాయనక్కఱలేదు. ఉత్తరకాండముతోడ 7 కాండములు రెండుసంపుటములు నిండుకాలికో వస్త్రముతో నట్ట కట్టింపఁ బడినవి. 50 పువ్వుల దళసరి కాగితములపైఁ బెద్దయక్షరములతో ముద్రింపఁబడినవి. రెండు సంపుటముల వెల తపాలాకూలి గాక రు. 4—8—0. పైకము ముందుగాఁ బంపిన 6 పుస్తకముల వెల రు. 24—0—0. పారాయణమున కుపయోగించుటకై కిత్తలినార వస్త్రముతో అట్టకట్టి రామపంచాయతన ప్రతిమ గలది. రు. 4—12—0. 6 ప్రతులు. 24—12—0.

ఈ గ్రంథమునందు సుందరకాండము మాత్రము. కిత్తలినార వస్త్రము అట్ట. రామపంచాయతన ప్రతిమగలది. 1—4—0. 6 ప్రతులు. 5—10—0.

సుభద్రావిజయనాటకము.

ఇది శ్రీమదాంధ్రవాల్మీకి రామాయణము శ్రీ కుమారాభ్యుదయము. శ్రీకౌసల్యాపరిణయము లోనగు ననేకాంధ్ర గ్రంథంబుల రచించి ప్రకృతము చెన్నపురి రాజకీయ సర్వకలాపాఠశాలయం దాంధ్రపండితులుగ నుండు బ్ర॥ శ్రీ॥ రా॥ శ్రీ, వావిలికొలను సుబ్బారావుగారిచే రచితము.

ఇందలి కథాశరీరము భారతములోని దైనను గణాసంవిధానము మిగులఁ జను త్కారముగను శ్లాఘ్యుతరముగను గూర్చఁబడినది. శైలివృద్ధువు, మధురము, మనోహరము. మాటల పొందిక నిరుపమానము. అర్థవిశేషములు సర్వజన రంజకములు. వ్యంగ్యప్రధానము. భాషా నాటకాభిమానుల కండఱు కిది యవశ్యపఠనీయము. ఇట్టి యుత్తమనాటక మిదివఱకు భాషయందు లేదు. 5 అంకములు. 112 పుటలు. 60 పువ్వుల దళసరి కాగితములపైఁ బెద్దయక్షరములతో నాంధ్రవాల్మీకి రామాయణము వలెనే ముద్రింపఁబడి యదే విధముగ నిండుకాలికో వస్త్రముతో ముచ్చటగ నట్ట కట్టింపఁబడినది. తపాలా కూలిగాక వెల 0—9—0. 6 ప్రతుల వెల ముందుగాఁ బైక మంపువారికి రు. 3—0—0. కొలఁది సంఖ్య ప్రతులుమాత్రమే కలవు.

శ్రీ కౌ స ల్యా వ ర ణ య ము.

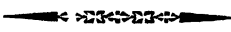
వావిలికొలను సుబ్బరాయ రచితము.

రెండవకూర్పు.

రావణుడు పెట్టుబాధలకు వెఱచి సురలుహరితో విన్నవింపడాను గౌసల్యా దశరథులకు జన్మించి యతనిజంపుదునని చెప్ప నారదుచే రావణుఁ డావార్త విని వారి వివాహము విఘ్నపఱుపఁ గౌసల్యను దొంగిలించి నముద్రములో దాఁచుటయుఁ జిత్ర విధముగఁ గౌసల్యా దశరథులకు వివాహముగుటయు లోనగు కథలు కలది. ఇట్టి గ్రంథము భాషయందులేదు రామభక్తుల కెల్ల నవశ్యపరనీయము అంద్రవాల్మీకి రామాయణము సుభద్రావిజయము శ్రీకాళహస్తిమహాత్మ్యములవలెఁ బెద్దయక్షరములతో ముద్రింపఁబడినది కాలిఁగో అట్ట 1—4—0 కాగితపు అట్ట 1—0—0 6 ప్రతు లొక్కసారి కొనువారికి 1—0—0 కు 0—4—0 ల వంతున త్రోసివేత. ఇది 1914 డిశంబరు నెలలో వెలువడును, ఈ గ్రంథము మొదటి యాశ్వాసమునకు టీక విడిగఁదీయువారికి 0—12—0 కౌసల్యా పరిణయముతోడఁ దీయువారికి 0-6-0 ఇవి 100 ప్రతులు మాత్రమే కలవు.

శ్రీరామ.

సు ల భ వ్యా క ర ణ ము.

ఇది ప్రెసిడెన్సీ కాలేజి తెలుగుపండితులును శ్రీమదాంధ్రవాల్మీకిరామాయణ, సుభద్రావిజయనాటకాది గ్రంథకర్తలును నగు మ-రా-రా-శ్రీ, బ్ర|| శ్రీ|| వావిలి కొలను సుబ్బరావుగారిచే రచియింపఁబడినది. ఇది నలక్షణభాషను దమంతటఁ దామే నేర్చుకొనఁ గోరువారికిని, నితరవ్యాకరణములలోని ముఖ్యవిషయములు తెలిసికొనఁ గోరువారికిని-అర్థము తెలియక బాలవ్యాకరణ ప్రౌఢవ్యాకరణాది సూత్రములు ముఖ్యములు చేయువారికిని-వ్యాకరణసూత్రము అన్వయింపఁ దెలియఁ గోరువారికిని-విశ్కీలి యావశ్యకమైనది.

ప్రతి సూత్రమునకు సుదాహరణము-సూత్రార్థము - అత్యములందు సూత్ర మన్వయించు పద్ధతి అపవాదములు లోనైన యన్ని విషయములు బాలురకును ఇతరుల తోడ్పాటులేక బోధపడునట్లు సులభశైలిని వ్రాయఁబడినది. ఈ వ్యాకరణమును జదివినవాఁడు మఱి యేవ్యాకరణమును జదువఁ బనియుండదు గాని యితర వ్యాకరణములు చదువువారికి నిది తప్పక తోడుపడఁగలదు-తఱచు బాలవ్యాకరణ సూత్రములే యిందు వ్రాయఁబడి యుండుటచే నది చదువువారు దీనిఁ జదివి యర్థమును నెఱుంగవచ్చును-ఔకొక-విషయమైన సూత్రము లన్నియు నొక్కటిగఁ బ్రకరణములఁ

తేర్చబడినవి. దీనియందర్థాను స్వారములు గల శబ్దములవట్టియు, నట్టి యనేక శబ్దముల కుత్పత్తియు-ఖండబిందువు లెందుండవలయునో కనుగొను రీతులును, సంస్కృత సంధి ప్రకరణము-వాక్యరచన విషయమైన వాక్యపరిచ్ఛేదమును గలవు. అదియునుగాక వ్యాస లేఖనము (వాయవలసిన విద్యార్థులకుఁ గాను వ్యాసములు వ్రాయువిధము-అది నేర్పు కొనవలసిన విధము- బాలురు పడు పొరపాటులు లోనగునవి చక్కఁగ విశదీకరింపఁబడి యున్నవి. అదిగాక విద్యార్థులు వ్రాసిన వ్యాసములనుండి 600 దోషములు (3 వ భాగమున)నవరించి వ్రాయఁబడినవి. ఈపుస్తకము చదువు వారు వ్యాసలేఖన పరీక్ష యందుఁ దప్పిపోవఁ గారణము లేదు.

ఇది 3 భాగములుగ విభజించి మూఁడు సంపుటములుగ నట్ట కట్టఁబడినది.

- ౧ వ భాగము సంజ్ఞా సంధి పరిచ్ఛేదములు. 0—8—0
- ౨ వ భాగము తత్పను పరిచ్ఛేదము మొదలు వాక్య పరిచ్ఛేదము కడవఱకు } 0—9—0
- 3 వ భాగము వ్యాసలేఖనము. 0—6—0

ఈ భాగము విద్యార్థులేగాక చక్కని శైలి వ్రాయఁగోరువారందఱుఁ జదువఁ దగినది.

ఆర్యచరిత్రమాలికా గ్రంథములు.

మహాశయలారా ! తల్లిదండ్రులారా ! ఉపాధ్యాయులారా !

పాఠశాలలయందు బాలురకుఁగాని బాలికలకుఁగాని నీతి - మతము - సదాచారము నేర్పువిధిలేదు. పూర్వము పెద్దవారలు తమతమ బిడ్డలకు నింటియందే నీతి మతాచారములు పురాణములలోని కథల మూలమున నేర్పుచుండిన పద్ధతియు నిలిచి పోయినది. దీనివలన మన బాలురు బాలికలు నీతిహీనులై -మతజ్ఞానములేక - ఆచారములఁగాని వాని వలని ఫలముగాని తెలియక చెనుచుండుటయు దానివలన దేశమున కును, ప్రజలకును, ఆయాకుటుంబములకును కలుగు కీడును ప్రభుత్వము వారికిని విదితమయియున్నది. ఇదంతయు ఆలోచించి చక్కఁగ బాలరకును బాలికలకును కథల మూలమున నీతి మతాచారముల నేర్పుటకై ఆర్యచరిత్రముల నెల్ల చిన్న చిన్న గ్రంథములుగఁ బ్రకటించుచున్నాము. వీనియందు మన పురాణములఁ గల మంచి కథలన్నియుఁ గలవు. శైలి 7-8 సంవత్సరముల వయస్సుగల బాలురకు - బాలికలకుఁ గూడ సులభముగ అర్థమగుచుండును. దేశాభిమానము-మతాభిమానము, పిల్లవాండ్రు బాగుపడవలయునని తమ మనస్సులందు కోరికగల వారందఱు మాశీశార్యమునఁ దోడుపడి యీపుస్తకములను తమ పిల్లలచేతను పిల్లవాండ్రచేతను చదివింపఁ గోరదము. వీనిని ఆంధ్రవాల్మీకిరామాయణమురచియించిన మ-రా-రా-శ్రీ వావిలికొలను

సుబ్బరావుపంతుల వారు వ్రాసిరి. అభిమానము గలవారు నిలుకడ చందాదారులుగఁ జేరికాని పాఠశాలలయందు బాలురు చదువునట్లు చేసికాని తోడ్పడఁ గోరెదము. రకమునకు 5-0-0 కొకసారిగ కొనువారికి రూ 1-0-0 కు 0-4-0 త్రోసివేయఁబడును.

అర్యకథానిధి. మొదటిభాగము.		హరిశ్చంద్ర చరిత్రము.	
కాలిగో అట్ట	0—2—6	కాలిగో అట్ట.	0—3—0
డిటో 2-వ భాగము	0—2—6	శకుంతలా చరిత్రము.	డిటో 0—3—0
డిటో 3-వ భాగము	0—2—6	నలచరిత్రము	డిటో 0—4—0
డిటో 4-వ భాగము	0—3—0	సావిత్రి చరిత్రము	డిటో 0—3—6

ఈ గ్రంథములు పట్టు కాలిగోలోను దొరకును 0—1—0 వెల యొక్కవ. హనుమంతుని చరిత్రము, సీతాదేవి చరిత్రము, బ్రాహ్మదీ చరిత్రము ముద్రణమందున్నవి.

శ్రీ భీమేశ్వర పురాణము. భీమఖండము

శ్రీ నాథకవి ప్రణీతము దక్ష రామమాహాత్మ్యము వెల రు 0-10-0
కాలిగోబైంసు రు 1-0-0.

శ్రీ కాళహస్తి మాహాత్మ్యము.

రెండవకూర్పు.

ధూర్జటి కవిప్రణీతము

ఆంధ్రవాక్కిరామాయణ సుభద్రావిజయములవలె నిదియుఁ బెద్దయత్నములతో మరల ముద్రింపఁబడినది స్తుతమతియైన యాంధ్రకవిధూర్జటి పల్కుల కెట్లు గల్గెనో యతులితమాధురీ మహిమయని కృష్ణ దేవరాయలచే శ్లాఘింపఁబడినది. సత్కవిత్వ మభ్యసించువారికి మెలుబంతి కవితాసంప్రదాయమెఱుగఁ గోరువారికి నిభానము. శివభక్తులు ప్రతిపినము పఠింపఁదగినది.

ఇందు కాళహస్తిపటము, తిన్నెఁడు శివలింగపూజ చేసినపటము గలవు

వెల కాగిదవు అట్టది	1—0—0
,, కాలిగో అట్టది	1—4—0

6 ప్రాణులు తీయువారికి నూటి కిఱునదియై కువంతుఁ డ్రోసివేత.

ఈ గ్రంథములు వలయువారు

- (1) భారత భండారము లిమిటెడ్, తిరుణిక్కేణి
 - (2) శ్రీరామ జయమందిరము, తిరుణిక్కేణి
 - (3) కం - వేంకట శేషగిరిరావు & సన్సు, నెల్లూరు
 - (4) గిల్పెన్ అండుగో 29 సామిపిళ్లవీధి, మాత మదరాసు
 - (5) పురాణపండా భద్రయశాస్త్రి, పిఠాపురము
- వీరిలో నెవరికైన వ్రాసికొనవలయును.

